

ROYAL THAI EMBASSY
STOCKHOLM

คู่มือคนไทยในสวีเดน

คู่มือคนไทยในสวีเดน

พิมพ์ครั้งที่ ๑

มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงสตอกโฮล์ม

www.thaiembassy.se

คำนำ

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงสตอกโฮล์มมีหน้าที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยและสวีเดนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับรัฐบาลจนถึงระดับประชาชนต่อประชาชน ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและความร่วมมือทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ ภารกิจหลักที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ งานกงสุล ได้แก่ การปกป้องและคุ้มครองผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ งานทะเบียนราษฎรและนิติกรณ์ โดยที่สวีเดนเป็นประเทศหนึ่งที่มีคนไทยเดินทางมาตั้งถิ่นฐานจำนวนมาก สถานเอกอัครราชทูตฯ ตระหนักดีว่าคนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถรับทราบข้อมูลพื้นฐาน สวัสดิการต่างๆ ที่ควรได้รับจากรัฐ รวมทั้งกฎระเบียบ เงื่อนไขต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการพำนักถาวรและชั่วคราวในสวีเดน เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านภาษาท้องถิ่น ทำให้พลาดโอกาสที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ที่ควรได้หรือทำสิ่งที่ขัดต่อกฎหมายด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการ

สถานเอกอัครราชทูตฯ จึงได้จัดทำคู่มือคนไทยในสวีเดนฉบับนี้ขึ้นเพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในการดำรงชีพเพื่อช่วยให้คนไทยในสวีเดนได้มีพื้นฐานความรู้และมีแนวทางนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ในสวีเดน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ รวมถึงสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ อาทิ ด้านสุขภาพ สังคม การศึกษา ที่พักอาศัย การประกอบอาชีพ และสิทธิทางกฎหมายว่าด้วยสถานภาพทางครอบครัว กฎหมายจราจร ระบบภาษี กฎระเบียบในการจ้างงานและสิทธิของลูกจ้าง เป็นต้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือคนไทยในสวีเดนฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคนไทยที่พำนักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน ช่วยเพิ่มพูนศักยภาพของชุมชนไทย และส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีงามของคนไทยในต่างแดน เป็นชุมชนไทยที่สามารถดำเนินชีวิตในสวีเดนอย่างมีศักดิ์ศรี ไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ

คู่มือคนไทยในสวีเดนฉบับนี้จะไม่เสร็จสมบูรณ์ สมความมุ่งประสงค์ของสถานเอกอัครราชทูตฯ หากปราศจากการสนับสนุนด้านการแปลและการเรียบเรียงจากคุณพงษ์ประยุทธ ชัยเกียรติ และคุณภาพร โยฮานสัน สถานเอกอัครราชทูตฯ จึงขอขอบคุณทั้งสองท่านไว้ ณ โอกาสนี้

ธนรัตน์ ธนพุทธิ
เอกอัครราชทูต

สารบัญ

๑. ครอบครัว

๑.๑ การสมรส.....๑

- ๑.๑.๑ เงื่อนไขการสมรส
- ๑.๑.๒ เอกสารยืนยันเงื่อนไขการสมรส
- ๑.๑.๓ พิธีสมรส
- ๑.๑.๔ การใช้นามสกุล

๑.๒ การอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา.....๔

- ๑.๒.๑ การสิ้นสุดของการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา
- ๑.๒.๒ การแบ่งทรัพย์สิน
- ๑.๒.๓ อำนาจปกครองเด็ก

๑.๓ การจดทะเบียนคู่ครอง๕

๑.๔ การเงินและทรัพย์สินหลังการสมรส๕

- ๑.๔.๑ การเงิน
- ๑.๔.๒ ทรัพย์สิน และหนี้สิน
- ๑.๔.๓ สัญญาก่อนสมรส

๑.๕ เมื่อเริ่มตั้งครรภ์๖

- ๑.๕.๑ เงินตั้งครรภ์
- ๑.๕.๒ การยื่นขอรับเงินตั้งครรภ์

๑.๖ เมื่อเด็กเกิด.....๗

- ๑.๖.๑ การเป็นบิดาเด็ก
- ๑.๖.๒ สัญชาติของเด็กที่เกิด
- ๑.๖.๓ อำนาจปกครองเด็ก
- ๑.๖.๔ การแนะนำและความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องอำนาจปกครองเด็ก
- ๑.๖.๕ ผู้อุปการ
- ๑.๖.๖ ผู้พิทักษ์
- ๑.๖.๗ ผู้ดูแลผลประโยชน์

๑.๗ การรับบุตรบุญธรรม.....๑๓

- ๑.๗.๑ ผู้มีสิทธิรับบุตรบุญธรรม
- ๑.๗.๒ ประเภทของการรับบุตรบุญธรรม

- ๑.๗.๓ องค์การรับบุตรบุญธรรมที่ได้รับอนุญาต

- ๑.๗.๔ วิธีการรับบุตรบุญธรรม
- ๑.๗.๕ การอนุญาตให้อยู่ในประเทศ
- ๑.๗.๖ สัญชาติของบุตรบุญธรรม
- ๑.๗.๗ การลงทะเบียนราษฎรของบุตรบุญธรรม
- ๑.๗.๘ เงินช่วยเหลือในการรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม

๑.๘ การสิ้นสุดลงของการสมรส.....๑๗

- ๑.๘.๑ การหย่า
- ๑.๘.๒ การแบ่งทรัพย์สินเมื่อมีการหย่าร้าง
- ๑.๘.๓ อำนาจปกครองเด็กหลังการหย่า
- ๑.๘.๔ สิทธิพบปะบุตร

๑.๙ กรณีเสียชีวิต.....๒๐

- ๑.๙.๑ การจัดการศพ
- ๑.๙.๒ สิทธิในการฝัง
- ๑.๙.๓ เงินช่วยค่าทำศพ
- ๑.๙.๔ ค่าธรรมเนียมงานศพ

๑.๑๐ มรดก๒๓

- ๑.๑๐.๑ ทายาท
- ๑.๑๐.๒ กองทุนมรดกสาธารณะ
- ๑.๑๐.๓ กองมรดก
- ๑.๑๐.๔ การจัดแบ่งมรดก

๑.๑๑ พินัยกรรม.....๒๖

- ๑.๑๑.๑ การไม่เห็นด้วยกับพินัยกรรม
- ๑.๑๑.๒ การขอให้มีการปรับพินัยกรรม

๑.๑๒ การประกันบิดามารดา และสิทธิการลาพักงาน๒๗

- ๑.๑๒.๑ เงินบิดามารดา
- ๑.๑๒.๒ เงินบิดามารดาแบบชั่วคราว
- ๑.๑๒.๓ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่ป่วย
- ๑.๑๒.๔ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่ป่วยหนัก

- ๑.๑๒.๕ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่มีอายุระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๖ ปี
- ๑.๑๒.๖ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่มีอายุเต็ม ๑๖ ปี ที่อยู่ในข่ายของคนพิการ
- ๑.๑๒.๗ หยุดเมื่อเด็กเกิด หรือเมื่อรับบุตรบุญธรรม

๑.๑๓ เงินช่วยเหลือเด็ก.....๓๐

- ๑.๑๓.๑ การต่อเงินช่วยเหลือเด็ก
- ๑.๑๓.๒ เงินเพิ่มเมื่อมีบุตรหลายคน

๑.๑๔ เงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก ...๓๑

- ๑.๑๔.๑ ดัชนีที่ใช้ปรับเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก
- ๑.๑๔.๒ การปรับจำนวนเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก
- ๑.๑๔.๓ การบังคับให้จ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก

๑.๑๕ เงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก....๓๒

- ๑.๑๕.๑ เงื่อนไขที่เด็กจะได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก
- ๑.๑๕.๒ การต่อการรับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก
- ๑.๑๕.๓ การจ่ายเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก

๑.๑๖ สำนักงานที่ปรึกษาปัญหาครอบครัว และการสนทนาเพื่อการร่วมมือ๓๓

๒. การศึกษา

๒.๑ ระดับการศึกษาปฐมวัยและเด็กเล็ก๓๕

- ๒.๑.๑ รูปแบบของโรงเรียนอนุบาล
 - ๒.๑.๑.๑ โรงเรียนอนุบาล
 - ๒.๑.๑.๒ ครอบครัวรับดูแลเด็ก
 - ๒.๑.๑.๓ โรงเรียนอนุบาลแบบเปิด
- ๒.๑.๒ สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง
- ๒.๑.๓ การยื่นใบสมัครเข้าโรงเรียนอนุบาล
- ๒.๑.๔ ค่าเล่าเรียน

๒.๒ การศึกษาระดับประถมศึกษา๓๘

- ๒.๒.๑ หน้าที่ที่จะต้องไปโรงเรียน
- ๒.๒.๒ หน่วยงานรับผิดชอบด้านการศึกษา
- ๒.๒.๓ ระดับการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา
- ๒.๒.๔ ประเภทของโรงเรียนประถมศึกษา
 - ๒.๒.๔.๑ โรงเรียนประถมศึกษา
 - ๒.๒.๔.๒ โรงเรียนประถมศึกษาที่จัดเป็นพิเศษ
 - ๒.๒.๔.๓ โรงเรียนพิเศษเฉพาะอย่าง
 - ๒.๒.๔.๔ โรงเรียนชาวเขาสวีเดน
- ๒.๒.๕ การสมัครเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา
- ๒.๒.๖ ปีการศึกษา
- ๒.๒.๗ การให้คะแนนผลการเรียน
- ๒.๒.๘ สิทธิประโยชน์ของเด็กในระดับประถมศึกษา
- ๒.๒.๙ อื่นๆ
 - ๒.๒.๙.๑ การสอนภาษาแม่
 - ๒.๒.๙.๒ สุขภาพของนักเรียน
 - ๒.๒.๙.๓ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
 - ๒.๒.๙.๔ การสนทนาเพื่อการพัฒนา
 - ๒.๒.๙.๕ การสนับสนุนเป็นพิเศษในเรื่องการเรียนของนักเรียน
 - ๒.๒.๙.๖ การแนะนำเรื่องการเรียน และอาชีพ

๒.๓ การศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษา .๔๒

- ๒.๓.๑ โปรแกรมและสายการศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษา
 - ๒.๓.๑.๑ โปรแกรมขั้นพื้นฐาน
 - ๒.๓.๑.๒ โปรแกรมฝึกงาน
 - ๒.๓.๑.๓ การศึกษาแบบลำหน้า
- ๒.๓.๒ วิชาต่างๆ ในระดับเตรียมอุดมศึกษา
- ๒.๓.๓ วิธียื่นใบสมัครเข้าเรียนชั้นเตรียมอุดมศึกษา
- ๒.๓.๔ คุณสมบัติการเข้าเตรียมอุดมศึกษา
- ๒.๓.๕ ปีการศึกษา
- ๒.๓.๖ การให้คะแนนผลการเรียน
- ๒.๓.๗ ประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา
- ๒.๓.๘ สิทธิประโยชน์ของนักเรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา
- ๒.๓.๙ อื่นๆ
 - ๒.๓.๙.๑ นักเรียนที่จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษ
 - ๒.๓.๙.๒ การแนะนำเรื่องการเรียน และอาชีพ

๒.๔ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา๕๖

- ๒.๔.๑ เจ้าหน้าที่แนะแนวการศึกษา และอาชีพ
- ๒.๔.๒ ระดับและสายปริญญาต่างๆ ของอุดมศึกษา
 - ๒.๔.๒.๑ ปริญญาสาขาทั่วไป
 - ๒.๔.๒.๒ ปริญญาสาขาอาชีพ
- ๒.๔.๓ การสมัครเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- ๒.๔.๔ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา
- ๒.๔.๕ เกณฑ์การคัดเลือกนักศึกษา
 - ๒.๔.๕.๑ ผลการศึกษาจากระดับเตรียมอุดมศึกษา
 - ๒.๔.๕.๒ การสอบเทียบวุฒิระดับเตรียมอุดมศึกษา
- ๒.๔.๖ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับสมัครและคัดเลือกนักศึกษา
- ๒.๔.๗ การให้คะแนนผลการเรียน
- ๒.๔.๘ การศึกษาในระดับการค้นคว้า
- ๒.๔.๙ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

๒.๕ การศึกษาผู้ใหญ่ และการศึกษาสำหรับประชาชน๕๑

- ๒.๕.๑ การศึกษาผู้ใหญ่ขั้นพื้นฐาน
 - ๒.๕.๑.๑ การศึกษาผู้ใหญ่ในระดับประถมศึกษา
 - ๒.๕.๑.๒ การศึกษาผู้ใหญ่ในระดับเตรียมอุดมศึกษา
- ๒.๕.๑.๓ การศึกษาผู้ใหญ่สำหรับผู้ที่มีความพิการทางสมอง
- ๒.๕.๑.๔ การสอนภาษาสวีเดนสำหรับคนต่างชาติ
- ๒.๕.๒ การศึกษาเสริม
- ๒.๕.๓ สถาบันการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ
 - ๒.๕.๓.๑ สหพันธ์การศึกษา
 - ๒.๕.๓.๒ วิทยาลัยการศึกษาประชาชน
 - ๒.๕.๓.๓ การให้การศึกษาดอตตลาดแรงงาน

๒.๖ เงินสนับสนุนการศึกษา๕๕

- ๒.๖.๑ เงินช่วยเหลือการศึกษาและการยื่นขอ
 - ๒.๖.๑.๑ เงินช่วยการศึกษา

- ๒.๖.๑.๒ เงินเพิ่มพิเศษ
- ๒.๖.๑.๓ เงินเพิ่มค่าที่พัก
- ๒.๖.๒ เงินเพื่อการศึกษา และการยื่นขอ
 - ๒.๖.๒.๑ เงินช่วยการศึกษา
 - ๒.๖.๒.๒ เงินกู้เพื่อการศึกษา
- ๒.๖.๓ เงินช่วยเหลือให้นักเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษาที่พิการ
- ๒.๖.๔ การจ่ายเงินกู้เพื่อการศึกษา
- ๒.๖.๕ การศึกษาในต่างประเทศ

๓. ตลาดแรงงาน

- ๓.๑ องค์การฝ่ายลูกจ้าง๕๙
- ๓.๒ องค์การฝ่ายนายจ้าง.....๖๐
- ๓.๓ ศาลแรงงาน๖๑
- ๓.๔ ความตกลงร่วม๖๒
- ๓.๕ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ๖๒
- ๓.๖ ข้อพิพาทแรงงาน.....๖๒
 - ๓.๖.๑ หน้าที่รักษาสันติ
 - ๓.๖.๒ การแจ้งเตือนเรื่องการใช้มาตรการต่อสู้
 - ๓.๖.๓ มาตรการต่อสู้ที่ไม่ได้รับอนุญาต
 - ๓.๖.๔ การนัดหยุดงานที่ไม่ได้รับอนุญาตจากสมาคมแรงงาน
- ๓.๗ ความเสมอภาค๖๔
- ๓.๘ สำนักงานจัดหางาน๖๔
 - ๓.๘.๑ บริการของสำนักงานจัดหางานสำหรับคนต่างชาติที่เข้ามาใหม่
- ๓.๙ การว่างงาน๖๖
 - ๓.๙.๑ การประกันการว่างงาน
 - ๓.๙.๒ กองทุนการว่างงาน
 - ๓.๙.๓ เงินชดเชยของผู้มีสิทธิได้รับการประกันการว่างงาน
 - ๓.๙.๔ ผู้ที่ทำการกิจการของตนเองที่ว่างงาน
 - ๓.๙.๕ เงินชดเชยการว่างงาน สำหรับลูกจ้างและผู้ที่ทำกิจการของตนเอง

- ๓.๙.๖ ระยะเวลาการจ่ายเงินชดเชยการว่างงาน
- ๓.๙.๗ วันยกเว้น

๔. การจ้าง

๔.๑ รูปแบบการจ้าง.....๗๒

- ๔.๑.๑ การจ้างที่มีกำหนดเวลา
- ๔.๑.๒ การจ้างที่ไม่มีกำหนดเวลา

๔.๒ การสิ้นสุดการจ้าง.....๗๓

- ๔.๒.๑ สิทธิการบอกเลิกสัญญาของลูกจ้าง
- ๔.๒.๒ สิทธิการบอกเลิกสัญญาของนายจ้าง
- ๔.๒.๓ สิทธิในการเจรจา
- ๔.๒.๔ ระยะเวลาของการบอกเลิกสัญญาจ้าง
- ๔.๒.๕ การจัดอันดับการบอกเลิกจ้าง
- ๔.๒.๖ สิทธิในการได้รับการจ้างใหม่ก่อนผู้อื่น
- ๔.๒.๗ การไล่ออก
- ๔.๒.๘ การสั่งพักงาน
- ๔.๒.๙ การออกรับบำนาญ

๔.๓ เวลาทำงาน.....๗๕

- ๔.๓.๑ ข้อตกลงเกี่ยวกับเวลาทำงาน
- ๔.๓.๒ ระยะเวลาการทำงาน
- ๔.๓.๓ การอยู่เวร
- ๔.๓.๔ การทำงานล่วงเวลา
- ๔.๓.๕ งานล่วงเวลาในสถานการณ์ที่จำเป็น
- ๔.๓.๖ การเพิ่มเวลาทำงาน
- ๔.๓.๗ เวลาทำงานที่ไม่สะดวก
- ๔.๓.๘ การกำหนดผังเวลาทำงาน
- ๔.๓.๙ การหยุดพัก
- ๔.๓.๑๐ การหยุดพักในช่วงทำงาน
- ๔.๓.๑๑ การหยุดพักผ่อนภายในหนึ่งวัน
- ๔.๓.๑๒ การทำงานกลางคืน
- ๔.๓.๑๓ การหยุดพักผ่อนในช่วงหนึ่งสัปดาห์

๔.๔ การว่างจากการทำงาน.....๗๘

- ๔.๔.๑ สิทธิการลาพักร้อน
 - ๔.๔.๑.๑ การทำงานระยะสั้น
 - ๔.๔.๑.๒ กำหนดช่วงเวลาการพักร้อน
 - ๔.๔.๑.๓ เงินเดือนเมื่อลาพักร้อน
 - ๔.๔.๑.๔ เงินชดเชยการลาพักร้อน

- ๔.๔.๑.๕ การทำผิดกฎหมายว่าด้วยการพักร้อน

- ๔.๔.๒ การลาหยุดงานของบิดามารดา
 - ๔.๔.๒.๑ การลาโดยไม่รับเงินบิดามารดา
 - ๔.๔.๒.๒ การลาโดยรับเงินบิดามารดา
- ๔.๔.๓ การลาหยุดเพื่อทำหน้าที่ด้านการเมือง
- ๔.๔.๔ การลาหยุดเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของสมาคมแรงงาน
- ๔.๔.๕ การลาหยุดเพื่อการศึกษา

๔.๕ ปัญหาเรื่องเงินเดือนเมื่อ นายจ้างล้มละลาย และการปรับปรุงโครงสร้างบริษัท๘๑

- ๔.๕.๑ การประกันเงินเดือน
 - ๔.๕.๑.๑ เงินเดือนที่มีเอกสิทธิ์ในการได้รับการจ่าย
 - ๔.๕.๑.๒ เงินเดือนที่ไม่มีเอกสิทธิ์ในการได้รับการจ่าย
 - ๔.๕.๑.๓ ขอบเขตของการประกันเงินเดือน
 - ๔.๕.๑.๔ วิธีดำเนินการ

๔.๖ เงินเดือนเมื่อป่วย / เงินป่วย.....๘๒

- ๔.๖.๑ เงินเดือนเมื่อป่วย
- ๔.๖.๒ เงินป่วย
 - ๔.๖.๒.๑ จำนวนเงินป่วย
 - ๔.๖.๒.๒ การแจ้งเรื่องป่วย
 - ๔.๖.๒.๓ การยื่นขอรับเงินป่วย
- ๔.๖.๓ ใบรับรองแพทย์
- ๔.๖.๔ เงินชดเชยค่าเดินทางแทนเงินเดือนเมื่อป่วย / เงินป่วย
- ๔.๖.๕ การกลับมาป่วยใหม่
- ๔.๖.๖ การคุ้มครองการรับผิดชอบสูงสุดแบบทั่วไป
- ๔.๖.๗ เงินป่วยเป็นเงินที่ต้องจ่ายภาษี

๔.๗ สภาพการทำงาน และการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน๘๕

- ๔.๗.๑ การคุ้มครองความปลอดภัย
- ๔.๗.๒ กรมดูแลสภาพการทำงาน
- ๔.๗.๓ คณะกรรมการคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน
- ๔.๗.๔ การแข่งขันเรื่องสภาพการทำงาน

๔.๔ การได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน .๔๖

- ๔.๔.๑ การแจ้งเรื่องการได้รับบาดเจ็บ
- ๔.๔.๒ การจ่ายชดเชยเมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน
- ๔.๔.๓ เงินชดเชยการยังชีพ
- ๔.๔.๔ การประกันต่างๆ เมื่อได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการทำงาน
- ๔.๔.๕ การประกันบาดเจ็บจากการทำงาน

๔.๕ การรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น๔๗

- ๔.๕.๑ ความรับผิดชอบของนายจ้าง
- ๔.๕.๒ ความรับผิดชอบของลูกจ้าง
- ๔.๕.๓ เมื่อทำผิดสัญญา

๔.๑๐ กฎหมายว่าด้วยการกีดกัน.....๔๘

๔.๑๑ ลูกจ้างที่ยังไม่ถึงวัยทำงาน/คนพิการ/ผู้สูงอายุ และคนต่างชาติ.....๔๙

- ๔.๑๑.๑ การว่าจ้างผู้ที่ยังไม่ถึงวัยทำงาน
- ๔.๑๑.๑.๑ การกำหนดอายุสำหรับการว่าจ้าง
- ๔.๑๑.๑.๒ งานสำหรับเด็กนักเรียน
- ๔.๑๑.๑.๓ การขอยกเว้นสำหรับบางหน้าที่

๔.๑๒ ลูกจ้างที่เป็นชาวต่างชาติ๕๐

๔.๑๓ การสอนภาษาสวีเดนให้คนต่างชาติ.....๕๐

๔.๑๔ คนพิการ๕๐

๕. ที่อยู่อาศัย

๕.๑ การจัดหาที่อยู่อาศัย๕๑

- ๕.๑.๑ สำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัยของเทศบาล
- ๕.๑.๒ สำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัยของเอกชน

๕.๒ แพลตเช่า.....๕๑

- ๕.๒.๑ สัญญาเช่าแพลตฟอร์ม
- ๕.๒.๒ ค่าเช่า

- ๕.๒.๓ การตรวจสอบสภาพแพลตฟอร์ม และการซ่อมแซม

๕.๒.๔ การให้เช่าช่วง

๕.๒.๕ การบอกเลิกสัญญาเช่า

๕.๒.๖ สิทธิการอยู่อาศัย

๕.๒.๗ การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาเช่า

๕.๒.๘ การโอนแพลตฟอร์มเมื่อมีการเสียชีวิต

๕.๒.๙ การแลกเปลี่ยนแพลตฟอร์ม

๕.๒.๑๐ การรื้อและการซ่อมแซมแพลตฟอร์มใหม่

๕.๒.๑๑ การย้ายเข้าหลังการรื้อปลูกใหม่

๕.๒.๑๒ การสั่งให้ดำเนินการ

๕.๒.๑๓ การให้คำแนะนำ

๕.๓ แพลตเช่าซื้อ๕๕

๕.๓.๑ ค่าใช้จ่ายประจำปีสำหรับแพลตฟอร์มเช่าซื้อ

๕.๓.๒ การให้เช่าช่วง (การเช่าแบบมือสอง)

๕.๓.๓ การย้ายออก

๕.๓.๔ สัญญาแพลตฟอร์มเช่าซื้อ

๕.๓.๕ การจัดทำแพลตฟอร์มเช่าซื้อ

๕.๔ แพลตแบบมีกรรมสิทธิ์.....๕๖

๕.๔.๑ โฉนด

๕.๔.๒ ภาษี

๕.๕ การเช่าในรูปแบบอื่น๕๗

๕.๕.๑ แพลตมือสอง - การเช่าช่วง

๕.๕.๒ ที่อยู่อาศัยให้พนักงาน

๕.๕.๓ ห้องที่ให้เช่าพร้อมเครื่องเรือน

๕.๕.๔ ที่อยู่อาศัยของนักศึกษา

๕.๖ คณะกรรมการการเช่า๕๘

๕.๖.๑ การประนีประนอมระหว่างผู้เช่าและผู้ให้เช่า

๕.๖.๒ อนุญาตต่อสัญญาเช่า

๕.๖.๓ การยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการการเช่า

๕.๖.๔ การเจรจาที่คณะกรรมการการเช่า

๕.๖.๕ ค่าใช้จ่ายในการเจรจาที่คณะกรรมการการเช่า

๕.๗ การย้ายที่อยู่๕๙

๕.๗.๑ การย้ายภายในประเทศ

๕.๗.๒ การย้ายเข้าจากต่างประเทศ

๕.๗.๓ การย้ายออกไปอยู่ต่างประเทศ

๕.๘ เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย	๑๐๐
๕.๘.๑ เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย สำหรับครอบครัวที่มีบุตร	
๕.๘.๒ เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย สำหรับครอบครัวหนุ่มสาวที่ไม่มีบุตร	
๕.๘.๓ การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อมูล	
๕.๘.๔ การยื่นขอเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย	

๕.๙ สภาพสิ่งแวดล้อมของ ที่อยู่อาศัย	๑๐๒
๕.๙.๑ ก๊าซرادอน	
๕.๙.๒ มาตรการแก้ไขเรื่องก๊าซرادอน	
๕.๙.๓ เงินช่วยเหลือเรื่องก๊าซرادอน	

๖. อสังหาริมทรัพย์

๖.๑ การซื้อที่ดินและการเช่าที่ดิน ของเทศบาล	๑๐๔
๖.๑.๑ การซื้ออสังหาริมทรัพย์	
๖.๑.๒ นายหน้าอสังหาริมทรัพย์	
๖.๒ โฉนด	๑๐๕
๖.๒.๑ การยื่นขอให้ออกโฉนด	
๖.๒.๒ อากรแสตมป์	
๖.๓ การมีสิทธิการซื้อก่อนผู้อื่น	๑๐๖
๖.๔ การเวนคืน	๑๐๖
๖.๕ การอนุญาตให้เป็นเจ้าของ	๑๐๖
๖.๖ การกู้ และเอกสารจำนอง	๑๐๗
๖.๖.๑ เงื่อนไขการกู้เงิน กรณีซื้อบ้าน	
๖.๖.๒ การจำนองอสังหาริมทรัพย์	
๖.๗ การเสียภาษีจากกำไรเมื่อมีการ ขายอสังหาริมทรัพย์ และ แพลตฟอร์ม	๑๐๗
๖.๗.๑ ประเภทของอสังหาริมทรัพย์	
๖.๗.๑.๑ อสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัย ส่วนบุคคล	
๖.๗.๑.๒ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการค้า	
๖.๗.๒ การเลื่อนการจ่ายภาษีเงินกำไร จากการขาย	

๖.๘ การอนุญาตให้ก่อสร้าง และ การยื่นคำร้อง	๑๐๙
๖.๙ น้ำประปาและน้ำเสีย	๑๑๐
๖.๑๐ เพลิงไหม้ และการป้องกัน	๑๑๐
๖.๑๑ ภาระจำยอม	๑๑๐

๗. สุขภาพของประชาชน และ การรักษาพยาบาล

๗.๑ การป่วยฉุกเฉิน	๑๑๑
๗.๒ การถูกทำร้ายร่างกาย	๑๑๑
๗.๒.๑ การทำร้ายร่างกายเด็ก	
๗.๓ การข่มขืน	๑๑๒
๗.๔ การตรวจสุขภาพ	๑๑๒
๗.๕ ไปรับการรักษาพยาบาลได้ที่ไหน?	๑๑๒
๗.๖ การดูแลสุขภาพ และการรักษา พยาบาลแบบคนไข้นอก	๑๑๓
๗.๖.๑ การพยาบาลระดับปฐมภูมิ	
๗.๗ การรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล	๑๑๕
๗.๗.๑ คำรักษาที่โรงพยาบาล	
๗.๘ การรักษาพยาบาลทางจิตเวช	๑๑๖
๗.๙ การรักษาดูแลฟัน	๑๑๖
๗.๙.๑ เงินช่วยเหลือเพื่อการรักษาฟัน	
๗.๙.๒ การคุ้มครองค่าใช้จ่ายสูงใน การรักษาฟัน	
๗.๑๐ เพศ และชีวิตคู่	๑๑๗
๗.๑๐.๑ กามโรค	
๗.๑๐.๒ การทำแท้ง	
๗.๑๐.๓ การทำหมัน	
๗.๑๑ การตั้งครรภ์	๑๑๘

๗.๑๒ แอลกอฮอล์ และสิ่งเสพติดอื่นๆ	๑๑๔
๗.๑๓ การฉีดวัคซีน	๑๑๙
๗.๑๓.๑ วัคซีนสำหรับเด็ก	
๗.๑๓.๒ วัคซีนสำหรับผู้ใหญ่	
๗.๑๓.๓ วัคซีนเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ	
๗.๑๔ การรักษาพยาบาลในขณะที่ อยู่ในต่างประเทศชั่วคราว	๑๑๙
๗.๑๔.๑ การรักษาพยาบาลสำหรับคน สวีเดนที่อพยพไปอยู่ในต่างประเทศ	
๗.๑๔.๒ การเสียชีวิตในต่างประเทศ	
๗.๑๕ ค่ายารักษาโรคและการคุ้มครอง ค่าใช้จ่ายสูง	๑๒๐
๗.๑๖ การประกันการใช้ยา	๑๒๐
๗.๑๗ ค่าธรรมเนียมในการรักษา พยาบาล	๑๒๑
๗.๑๘ การดูแลคนใกล้ชิด	๑๒๑

๘. คนพิการ

๘.๑ เด็กพิการ	๑๒๓
๘.๒ นักศึกษาพิการ	๑๒๓
๘.๓ การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่พิการ ...	๑๒๓
๘.๔ การปรับที่พื้ที่อาศัย	๑๒๔
๘.๕ อุปกรณ์ช่วยเหลือ	๑๒๕
๘.๕.๑ อุปกรณ์ช่วยเหลือในการใช้โทรศัพท์	
๘.๕.๒ หนังสือพิมพ์ และหนังสืออัดเสียง	
๘.๕.๓ รายการโทรทัศน์ที่ใช้ภาษามือ	
๘.๖ เงินช่วยเหลือการดูแลบุตรพิการ	๑๒๕
๘.๗ เงินชดเชยการพิการ	๑๒๖
๘.๘ การช่วยเหลือ และการบริการ แก่ผู้ที่มีสมรรถภาพร่างกาย เสื่อมถอย	๑๒๖

๘.๘.๑ ผู้ช่วยประจำตัว	
๘.๘.๒ การให้บริการล่ามสำหรับคนหูหนวก	

๘.๙ ค่าธรรมเนียมที่เทศบาลเรียกเก็บ	๑๒๗
๘.๑๐ การให้ความช่วยเหลือเรื่อง รถยนต์	๑๒๗
๘.๑๐.๑ ประเภทของความพิการ	
๘.๑๐.๒ รูปแบบของความช่วยเหลือเรื่อง รถยนต์	
๘.๑๑ องค์การคนพิการ	๑๒๘

๙. บำนาญ และผู้รับบำนาญ

๙.๑ ระบบบำนาญ	๑๒๙
๙.๑.๑ บำนาญทั่วไป	
๙.๑.๑.๑ บำนาญรายได้	
๙.๑.๑.๒ บำนาญกองทุนหุ้น	
๙.๑.๑.๓ บำนาญขั้นต่ำ	
๙.๑.๑.๔ บำนาญเสริม	
๙.๑.๒ บำนาญจากการทำงาน หรือ บำนาญตามความตกลงร่วมกัน	
๙.๑.๓ บำนาญส่วนตัว	
๙.๒ เงินชดเชยเมื่อป่วย และ เงินชดเชยกิจกรรม	๑๓๑
๙.๓ เงินบำนาญสำหรับผู้ยังมีชีวิตอยู่	๑๓๒
๙.๔ เงินบำนาญเพื่อปรับสถานการณ์	๑๓๒
๙.๕ บำนาญผู้เป็นหม้าย	๑๓๒
๙.๖ ความช่วยเหลือที่ผู้รับบำนาญ จะได้รับเพิ่มเติม	๑๓๓
๙.๖.๑ เงินเพิ่มเพื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้รับบำนาญ	
๙.๖.๒ เงินช่วยเพื่อการยังชีพของผู้สูงอายุ	
๙.๖.๓ ที่พักอาศัยที่จัดเป็นพิเศษสำหรับผู้สูงอายุ	
๙.๖.๔ การให้บริการในบ้านพัก	
๙.๖.๕ บริการด้านการเดินทาง และ การเดินทางทั่วประเทศ	

๙.๗ องค์การผู้รับบำนาญ และ การให้คำปรึกษา	๑๓๕
--	-----

๑๐. การบริการสังคม

๑๐.๑ บริการสังคมมีไว้เพื่อใคร ?	๑๓๕
---------------------------------------	-----

๑๐.๒ ความรับผิดชอบที่มีต่อเด็ก	๑๓๕
--------------------------------------	-----

- ๑๐.๒.๑ การแจ้งเมื่อมีภัยเกิดกับเด็ก
- ๑๐.๒.๒ การมีหน้าที่ต้องแจ้งเมื่อมีภัยเกิดกับเด็ก
- ๑๐.๒.๓ มาตรการช่วยเด็กและครอบครัว
- ๑๐.๒.๔ การนำเด็กมาอยู่ในความดูแลของเทศบาล

๑๐.๓ ความรับผิดชอบที่มีต่อ คนชรา	๑๓๗
---	-----

๑๐.๔ ความรับผิดชอบที่มีต่อผู้ติด การเสพติด	๑๓๗
---	-----

- ๑๐.๔.๑ การรักษายาเสพติดการ
เสพติดแบบบังคับ

๑๐.๕ การให้ความช่วยเหลือด้าน การเงิน	๑๓๗
---	-----

- ๑๐.๕.๑ การขอความช่วยเหลือ
- ๑๐.๕.๒ การจ่ายเงินช่วยเหลือคืน

๑๑. ภาษี และค่าธรรมเนียม

๑๑.๑ ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล	๑๓๙
---------------------------------	-----

- ๑๑.๑.๑ ภาษีเงินได้สำหรับเทศบาล และ
ภาษีเงินได้สำหรับมณฑล
- ๑๑.๑.๒ ภาษีเงินได้สำหรับรัฐ
- ๑๑.๑.๒.๑ บุคคลธรรมดา
- ๑๑.๑.๒.๒ นิติบุคคล

๑๑.๒ การหักลดหย่อนสำหรับงานบ้าน และการหักลดหย่อนสำหรับ การซ่อมแซมบ้าน	๑๔๐
---	-----

๑๑.๓ การจ่ายภาษีแบบเหมาจ่าย	๑๔๐
-----------------------------------	-----

๑๑.๔ การแจ้งเสียภาษี	๑๔๐
----------------------------	-----

- ๑๑.๔.๑ ผู้ที่มีหน้าที่ต้องแจ้งเสียภาษี
- ๑๑.๔.๒ การขอเลื่อนเวลาการแจ้งเสียภาษี
- ๑๑.๔.๓ การถูกปรับเมื่อแจ้งเสียภาษีช้า

๑๑.๕ การจ่ายภาษีซ้อน	๑๔๒
----------------------------	-----

๑๑.๖ การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์	๑๔๒
---	-----

๑๑.๗ การแจ้งเสียภาษีโรงเรียน	๑๔๒
------------------------------------	-----

- ๑๑.๗.๑ ค่าธรรมเนียมโรงเรียนของเทศบาล
- ๑๑.๗.๒ ภาษีโรงเรียนของรัฐ

๑๑.๘ การขอให้พิจารณาใหม่ และการ อุทธรณ์เรื่องรายได้ และการ ประเมินภาษีอสังหาริมทรัพย์ ...	๑๔๓
---	-----

๑๑.๙ การหักบัญชี และการจ่าย ภาษี	๑๔๓
---	-----

- ๑๑.๙.๑ ภาษีหัก ณ ที่จ่าย
- ๑๑.๙.๒ ภาษีเงินได้ประเภท เอ
- ๑๑.๙.๓ ภาษีเงินได้ประเภท เอฟ
- ๑๑.๙.๔ บัญชีภาษี

๑๑.๑๐ ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑๔๔
-----------------------------	-----

๑๑.๑๑ ภาษีสรรพสามิต	๑๔๕
---------------------------	-----

๑๑.๑๒ ค่าธรรมเนียมโบสถ์	๑๔๕
-------------------------------	-----

๑๑.๑๓ ภาษีมรดกและของขวัญ การจัดทำรายการมรดก	๑๔๕
--	-----

๑๒. การจราจร และยานยนต์

๑๒.๑ ใบขับขี่ และใบอนุญาตขับ	๑๔๖
------------------------------------	-----

- ๑๒.๑.๑ ขั้นตอนการทำใบขับขี่
- ๑๒.๑.๒ การฝึกหัดขับ
- ๑๒.๑.๓ การฝึกหัดขับด้วยการสอนตนเอง
- ๑๒.๑.๔ ใบอนุญาตให้ทำใบขับขี่
- ๑๒.๑.๕ การสอบใบขับขี่
- ๑๒.๑.๖ เงื่อนไขของผู้มีสิทธิสอบการขับ
- ๑๒.๑.๗ การจองเวลาสอบใบขับขี่

๑๒.๑.๘	อายุของใบขับขี่ และใบอนุญาตขับ
๑๒.๑.๙	การเรียกคืนใบขับขี่และใบอนุญาตขับ
๑๒.๑.๑๐	การขับรถในขณะเมาสุรา
๑๒.๑.๑๑	ระยะเวลาทดลอง
๑๒.๑.๑๒	ใบขับขี่ต่างชาติ
๑๒.๑.๑๓	ใบขึ้นชื่อนานาชาติ
๑๒.๒	การจดทะเบียนยานยนต์.....๑๕๑
๑๒.๒.๑	ป้ายทะเบียน
๑๒.๒.๒	เครื่องหมายควบคุมการเสียภาษียานยนต์
๑๒.๒.๓	การแจ้งเหตุใช้ยานยนต์ชั่วคราว
๑๒.๒.๔	การยกเลิกทะเบียนยานยนต์
๑๒.๒.๕	การแจ้งการเปลี่ยนเจ้าของ
๑๒.๒.๖	ภาษียานยนต์
๑๒.๒.๗	ค่าธรรมเนียมการใช้ทาง
๑๒.๓	การประกันยานยนต์.....๑๕๓
๑๒.๓.๑	การประกันบุคคลที่สาม
๑๒.๓.๒	การประกันประเภทอื่นๆ
๑๒.๓.๓	การชดเชยความเสียหายเมื่อรถจอดอยู่
๑๒.๔	ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับยานยนต์และการจราจร.....๑๕๓
๑๒.๔.๑	เข้มขันวินัย
๑๒.๔.๒	กฎการใช้ยานยนต์ทั่วไป
๑๒.๔.๓	การขนส่งสินค้าอันตราย
๑๒.๕	การตรวจสอบสภาพยานยนต์.....๑๕๕
๑๒.๕.๑	กฎการตรวจสอบสภาพยานยนต์
๑๒.๖	การนำรถยนต์ไปทำลายทิ้ง.....๑๕๖
๑๒.๗	ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนติดกฎ / การตรวจสอบ.....๑๕๖
๑๒.๗.๑	ที่จดทะเบียนติดกฎของเทศบาล
๑๒.๗.๒	ที่จดทะเบียนติดกฎของเอกชน
๑๒.๘	การย้ายรถที่จดทะเบียนติดกฎ.....๑๕๗

๑๓. การประกันต่างๆ

๑๓.๑	การประกันทั่วไป.....๑๕๔
๑๓.๑.๑	เงินชดเชยเรื่องความสามารถในการทำงาน
๑๓.๑.๒	เงินชดเชยผู้สูงอายุ
๑๓.๑.๓	เงินชดเชยเมื่อเสียชีวิต
๑๓.๑.๔	เงินชดเชยสำหรับครอบครัว
๑๓.๑.๕	เงินช่วยเหลืออื่นๆ
๑๓.๒	การประกันโดยผ่านการได้รับการว่าจ้าง.....๑๖๑
๑๓.๓	การประกันส่วนตัว.....๑๖๑
๑๓.๔	การประกันสิ่งของส่วนตัว.....๑๖๒
๑๓.๕	การตีราคาเมื่อเกิดความเสียหาย.....๑๖๓
๑๓.๖	การรับผิดชอบเองเมื่อเกิดความเสียหาย.....๑๖๓

๑๔. กฎหมาย และความยุติธรรม

๑๔.๑	ศาลสวีเดน.....๑๖๔
๑๔.๑.๑	ประเภทของศาล
๑๔.๑.๒	ระดับของศาล
๑๔.๒	ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย..๑๖๕
๑๔.๒.๑	การให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
๑๔.๒.๒	ความช่วยเหลือด้านทนายความ
๑๔.๓	การพิจารณาคดีอาญา.....๑๖๕
๑๔.๓.๑	บทลงโทษของคดีอาญา
๑๔.๓.๒	การยื่นขอภัยโทษ
๑๔.๔	หน่วยงานราชทัณฑ์.....๑๖๖
๑๔.๔.๑	เรือนจำ
๑๔.๕	การพิจารณาคดีแพ่ง.....๑๖๗
๑๔.๕.๑	การยื่นฟ้อง
๑๔.๕.๒	ค่าใช้จ่ายในการพิจารณาคดี
๑๔.๕.๓	คดีครอบครัว

๑๔.๖ สำนักงานยิทธัพย์ และ บังคับคดี	๑๖๗
๑๔.๖.๑ การยิทธัพย์	
๑๔.๖.๒ การขับไล่	
๑๔.๗ ของที่เก็บได้	๑๖๘
๑๔.๘ ผู้ตรวจการแผ่นดิน	๑๖๘
๑๔.๙ สำนักบริหารงานความยุติธรรม	๑๖๘
๑๔.๑๐ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่	๑๖๙
๑๔.๑๐.๑ โทษเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่	
๑๔.๑๐.๒ ความรับผิดชอบทางวินัย	

๑๕. การเข้ามาอยู่ในประเทศ สวีเดน

๑๕.๑ คนต่างชาติ	๑๗๐
๑๕.๑.๑ คนต่างชาติที่มาจากประเทศสมาชิก สหภาพยุโรป	
๑๕.๑.๒ คนต่างชาติที่มาจากประเทศอื่น	
๑๕.๒ การอนุญาตให้อยู่	๑๗๑
๑๕.๒.๑ การอนุญาตให้อยู่แบบชั่วคราว	
๑๕.๒.๒ การอนุญาตให้อยู่แบบถาวร	
๑๕.๒.๓ การอนุญาตให้อยู่เพื่อการศึกษา	
๑๕.๓ การมีใบอนุญาตทำงาน	๑๗๒
๑๕.๔ ผู้ลี้ภัย	๑๗๓
๑๕.๕ การลี้ภัย	๑๗๓
๑๕.๖ ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง แทนการลี้ภัย	๑๗๓
๑๕.๗ ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการ คุ้มครองแบบอื่น	๑๗๓
๑๕.๘ หนังสือเดินทางสำหรับ คนต่างชาติ	๑๗๔
๑๕.๙ การส่งตัวออกนอกประเทศ	๑๗๔

๑๕.๑๐ การได้สัญชาติสวีเดน	๑๗๔
๑๕.๑๐.๑ การได้สัญชาติโดยการเกิด	
๑๕.๑๐.๒ การได้สัญชาติโดยการเป็นบุตร บุญธรรม	
๑๕.๑๐.๓ การได้สัญชาติโดยการสมรสของ บิดามารดา	
๑๕.๑๐.๔ การได้สัญชาติโดยการแปลง สัญชาติ	
๑๕.๑๐.๕ การได้สัญชาติโดยการรายงานตัว ขอรับสัญชาติ	

ภาคผนวก

๑. เรื่องเกณฑ์อายุ	๑๗๗
๒. ชื่อ และนามสกุล	๑๗๘
๒.๑ ชื่อ	
๒.๒ นามสกุล	
๒.๓ ชื่อกลาง	
๒.๔ บุตรบุญธรรม (ชื่อกลางและนามสกุล)	
๓. เอกสารแสดงตน	๑๘๐
๓.๑ หนังสือเดินทาง	
๓.๒ บัตรประจำตัวประชาชน	
๓.๓ บัตรประจำตัว	

แหล่งข้อมูล	๑๘๓
-------------------	-----

เว็บไซต์แนะนำ	๑๘๔
---------------------	-----

๑. ครอบครัว

การสร้างครอบครัวหรือการเป็นคู่ครองในประเทศสวีเดนโดยเป็นที่ยอมรับของกฎหมายสามารถทำได้เป็น ๓ รูปแบบ คือ การสมรส (*Äktenskap*) การอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา (*Sambo*) และการจดทะเบียนคู่ครอง (*Registrerat partnerskap*)

๑.๑ การสมรส

การสมรสในสวีเดน จะถือว่าถูกต้องตามกฎหมาย ก็ต่อเมื่อได้มีการเข้าพิธีสมรสตามพิธีศาสนา (*Kyrklig vigsel*) หรือตามพิธีราษฎร์ (*Borgerlig vigsel*) การสมรสเป็นได้ทั้งระหว่าง ชายกับหญิง ชายกับชาย และหญิงกับหญิง การสมรสระหว่างคู่สมรสที่มีเพศเดียวกัน เป็นที่ยอมรับตามกฎหมายตั้งแต่ปี ค.ศ.๒๐๐๙ เป็นต้นมา ซึ่งก่อนหน้านี้จะทำได้เพียงการจดทะเบียนคู่ครองเท่านั้น (*Registrerat partnerskap*)

๑.๑.๑ เงื่อนไขการสมรส

ก่อนการสมรสจะมีการตรวจสอบว่า คู่สมรสมีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้หรือไม่ กฎหมายสวีเดนกำหนดเงื่อนไขในการสมรสไว้ ๓ ประการ คือ

ก. ต้องมีอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์

คู่สมรสต้องมีอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ ผู้ที่อายุยังไม่ครบ ๑๘ ปี และต้องการสมรสจะต้องได้รับอนุญาตจากสภามณฑล (*Länsstyrelsen*) ประจำมณฑลที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ ก่อนที่สภามณฑลจะตัดสินใจ ทางผู้ปกครองเด็กและคณะกรรมการสังคม (*Socialnämnden*) ประจำเขตเทศบาลที่วัยรุ่นผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่จะมีโอกาสแสดงความเห็นของตน

ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถอุทธรณ์มติของสภามณฑลนี้ได้ โดยการกรอกคำร้องที่มีอยู่ที่สภามณฑลดังกล่าว

ข. ไม่เคยสมรสกับผู้อื่นมาก่อน

คู่สมรสจะต้องไม่เคยสมรสมาก่อน ผู้ที่สมรสมาแล้ว และยังไม่ได้หย่ากันไม่สามารถทำการสมรสใหม่ได้

ค. ไม่เป็นญาติที่ใกล้ชิด

คู่สมรสจะต้องไม่เป็นญาติที่ใกล้ชิด ญาติใกล้ชิดในที่นี้หมายถึง บิดามารดา พี่น้องร่วมสายโลหิต และพี่น้องต่างมารดา หรือต่างบิดา แต่กรณีหลังนี้ สามารถสมรสกันได้ถ้าได้รับอนุญาตจากรัฐบาล

๑.๑.๒ เอกสารยืนยันเงื่อนไขการสมรส (*Hindersprövning*)

เพื่อยืนยันว่าคู่สมรสทั้งสองมีคุณสมบัติครบถ้วนสำหรับการสมรส คู่สมรสแต่ละฝ่ายจะต้องนำเอกสารยืนยันเงื่อนไขการสมรสมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ เอกสารนี้ขอได้จากสำนักงานภาษี (*Skattekontoret*) ของกรมสรรพากร ในเขตที่ผู้ที่จะสมรสลงทะเบียนราษฎรอยู่ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่ถ้าไม่ได้อยู่ลงทะเบียนราษฎรอยู่ในสวีเดน ก็ให้ขอจากประเทศที่ตนลงทะเบียนราษฎรอยู่ (สำหรับคนไทยจะต้องขอใบรับรองโสดจากอำเภอที่ตนมีทะเบียนบ้านอยู่มาแสดงแทน)

ตามธรรมเนียมดั้งเดิมของสวีเดน จะมีการประกาศในโบสถ์เกี่ยวกับเรื่องการสมรส (*Lysning*) เพื่อให้ผู้คนได้รับทราบ และทำการโต้แย้งถ้ามีเหตุผล ซึ่งวิธีการแบบนี้กฎหมายไม่ได้บังคับว่าจะต้องทำ

๑.๑.๓ พิธีสมรส (*Vigsel*)

การสมรสในประเทศสวีเดน ทำได้โดยทำการสมรสตามแบบพิธีศาสนา และทำการสมรสแบบราษฎร โดยจะไม่มีศาสนาเกี่ยวข้องกับ ซึ่งการสมรสทั้งสองแบบนี้สามารถทำได้ทั้งในและนอกประเทศสวีเดน

ก. การสมรสตามแบบพิธีศาสนา (*Kyrklig vigsel*)

การสมรสแบบนี้ คู่สมรสผู้ใดคนหนึ่งจะต้องเป็นสมาชิกโบสถ์สวีเดน โดยคู่สมรสจะติดต่อกับบาทหลวงในเขตโบสถ์ที่ตนสังกัดอยู่ และตกลงเรื่องพิธีการต่างๆ ผู้ทำพิธีได้แก่ บาทหลวงในศาสนาคริสต์ และต้องมีพยานอย่างน้อยสองคน สำหรับสถานที่ที่จะใช้ทำพิธีนั้น คู่สมรสและบาทหลวงจะตกลงกันเอง สถานที่ทำพิธีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นโบสถ์เสมอไป เมื่อเสร็จพิธีแล้ว บาทหลวงผู้ทำพิธีจะมอบหลักฐานการสมรส (*Vigselbevis*) หนึ่งฉบับให้กับคู่สมรส หลังจากนั้น บาทหลวงผู้ทำพิธี จะแจ้งให้เขตโบสถ์ที่สังกัดอยู่ รวมทั้งสำนักงานภาษีประจำเขตได้รับทราบ ว่า คู่สมรสได้ทำการสมรสกันเรียบร้อยแล้ว

นับตั้งแต่ปี ค.ศ.๒๐๐๙ เป็นต้นมา การทำพิธีสมรสในโบสถ์สามารถทำได้โดย ไม่มีการจำกัดเพศ หลักฐานการสมรสนี้ ไม่เป็นเอกสารที่ใช้อ้างอิงตามกฎหมาย เป็นแต่เพียงเอกสารที่มอบให้ไว้เป็นที่ระลึกเท่านั้น ความสมบูรณ์ของการสมรสอยู่ที่การแจ้งข้อมูลให้สำนักงานภาษีได้รับทราบ

ผู้ที่นับถือศาสนาอื่น สามารถทำพิธีสมรสตามศาสนาของตนได้ ถ้าผู้ทำพิธีตามศาสนาของตนนั้น ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ทำพิธีสมรสจากสำนักงานบริการระบบบริหาร (*Kammarkollegiet*)

ข. การสมรสแบบราษฎร (*Borgerlig vigsel*)

ผู้ทำพิธีสมรส (*Vigselförrättare*) ได้แก่ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น หรือผู้ที่สภามณฑลได้แต่งตั้งเป็นพิเศษให้เป็นผู้ทำพิธีสมรสแบบราษฎร จะมีผู้ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในทุก ๆ เขตเทศบาล คู่สมรสจะติดต่อไปยังศาลชั้นต้น พร้อมกับนำเอกสารยืนยันเงื่อนไขการสมรสของตนไปแสดง โดยตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม

ค.ศ.๒๐๐๙ เป็นต้นมา จะไม่มีการทำพิธีในศาลชั้นต้นตามที่เคยเป็นมาก่อนหน้านี้ แต่โดยทั่วไปแล้ว จะใช้สถานที่ที่เทศบาลจัดขึ้นไว้ หรืออาจจะเป็นสถานที่ที่คู่สมรส และเจ้าหน้าที่ผู้ทำพิธีได้ตกลงกันเอาไว้ และจะต้องมีพยานอย่างน้อยสองคนอยู่ร่วมในพิธีด้วย โดยคู่สมรสจัดหามาเอง หรือผู้ทำพิธีเป็นผู้จัดหามาให้ พิธีสมรสนี้เป็นไปตามระเบียบการที่มีกำหนดเอาไว้ หลังจากที่ได้เข้าพิธีสมรสแล้ว คู่สมรสจะได้รับหลักฐานการสมรส (*Vigselbevis*) หรือเอกสารคัดข้อความจากบันทึกการสมรส (*Utdrag ur vigselprotokollet*) และเจ้าหน้าที่ผู้ทำพิธีจะเป็นผู้แจ้งให้สำนักงานภาษีให้ทราบถึงการสมรสที่มีขึ้นนี้

สถานเอกอัครราชทูตสวีเดนในบางประเทศสามารถจัดพิธีสมรสแบบราษฎรนี้ได้ ในประเทศที่สถานเอกอัครราชทูตนั้น ๆ ตั้งอยู่ และก็เป็นที่ยอมรับตามกฎหมายสวีเดน

๑.๑.๔ การใช้นามสกุล

ตามกฎหมายสวีเดน หลังการสมรสแล้ว คู่สมรสมีสิทธิที่จะเลือกใช้นามสกุลได้ตามที่ตนต้องการ เช่น จะยังคงใช้นามสกุลเดิมของตนต่อไป หรือเปลี่ยนไปใช้นามสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งแทนก็ได้

วิธีปฏิบัติสำหรับคนไทย

การสมรสในประเทศสวีเดนนั้นทางราชการไทยยอมรับ และเช่นเดียวกันทางราชการของสวีเดนก็ยอมรับการจดทะเบียนสมรสในประเทศไทย..

๑. กรณีที่ได้จดทะเบียนสมรสแล้วในประเทศไทย

ขอให้แปลทะเบียนสมรสเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาสวีเดน แล้วนำไปแสดงต่อสำนักงานภาษีของสวีเดน เมื่อเดินทางมาอยู่ในประเทศสวีเดน ซึ่งถือว่าเป็นการลงทะเบียนราษฎรต่อทางการสวีเดนว่าได้ทำการสมรสแล้ว

๒. กรณีที่ได้จดทะเบียนสมรสแล้วในประเทศสวีเดน

สิ่งที่จะต้องทำคือ แปลใบทะเบียนสมรส และหลักฐานแสดงสถานภาพบุคคล (*Personbevis*) ซึ่งจะขอได้จากสำนักงานภาษี เป็นภาษาไทย แล้วนำไปให้สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงสตอกโฮล์มรับรอง เมื่อไปถึงประเทศไทยจะต้องนำไปให้กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศรับรองอีกทีหนึ่ง แล้วจึงนำไปยื่นขอเปลี่ยนข้อมูลในทะเบียนราษฎรที่อำเภอที่มีทะเบียนบ้านอยู่

๓. กรณีที่จะทำการสมรสในประเทศสวีเดน

ก่อนเดินทางมาประเทศสวีเดน ให้ขอใบรับรองความเป็นโสดจากอำเภอที่มีทะเบียนบ้านอยู่ แล้วแปลเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาสวีเดน เพื่อนำมาใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับเงื่อนไขการสมรสในการที่จะทำการสมรสในประเทศสวีเดน

๔. กรณีที่จะทำการสมรสในประเทศไทย

ก่อนเดินทางไปประเทศไทย ผู้มีสัญชาติสวีเดน จะต้องขอใบรับรองความเป็นโสดจากกระทรวงการต่างประเทศสวีเดน ซึ่งมีเป็นภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นนำไปให้สถานเอกอัครราชทูตไทยรับรอง จึงสามารถไปจดทะเบียนสมรส ณ ที่ว่าการอำเภอได้

๑.๒ การอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา (Sambo)

การอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาโดยไม่มีการจดทะเบียนสมรส นับเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นมากในสังคมปัจจุบันของสวีเดน จนเป็นที่ยอมรับของสังคมและกฎหมาย การอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาหมายถึง บุคคลสองคน ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกัน หรือคนละเพศ ได้มาอยู่ร่วมกันอย่างถาวรแบบเป็นครอบครัวในลักษณะของสามีภรรยาโดยไม่ได้มีการสมรส ในกรณีแบบนี้ จะไม่มีเรื่องสินสมรสเข้ามาเกี่ยวข้อง

๑.๒.๑ การสิ้นสุดของการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา

การอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา โดยไม่มีการสมรสนี้ จะสิ้นสุดลงเมื่อทั้งคู่ได้ทำการสมรสระหว่างกัน หรือเมื่อแยกกันอยู่ หรือเมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เสียชีวิตลง

นอกจากนั้น บุคคลทั้งสองก็ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องให้การเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งหลังการแยกทางกันแล้ว และจะไม่มีมารรดกทอดระหว่างกัน เมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เสียชีวิตลง และถ้าไม่ได้มีการทำพินัยกรรมเอาไว้ ในกรณีที่ทั้งคู่มีบุตรร่วมกัน การทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินให้อีกฝ่ายหนึ่ง จะสามารถยกให้ได้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพราะอีกครึ่งหนึ่งนั้นจะตกเป็นของเด็กตามกฎหมาย (laglott) ไม่ว่าบิดามารดาจะทำการสมรสกันหรือไม่

๑.๒.๒ การแบ่งทรัพย์สิน

เมื่อการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้มีการสมรสนี้ได้สิ้นสุดลง จะมีการแบ่งทรัพย์สินระหว่างกัน ก็ต่อเมื่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องการ แต่ทรัพย์สินที่จะทำการแบ่ง จะมีเพียงที่พักอาศัยที่ทั้งคู่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยถาวร และสิ่งของในที่พักที่ได้มาเพื่อใช้ร่วมกันเท่านั้น โดยปกติฝ่ายที่มีความจำเป็นในเรื่องที่พักมากที่สุด จะเป็นฝ่ายที่ได้อยู่อาศัยในที่พักดังกล่าว แต่ก็ต้องจ่ายเงินชดเชยให้กับฝ่ายที่ต้องย้ายออกไป ถ้าที่อยู่อาศัยดังกล่าวเป็นแฟลตเช่า (hyresrätt) หรือแฟลตเช่าซื้อ (bostadsrätt) ทรัพย์สินนอกเหนือจากนี้ เช่น เงินสด รถยนต์ บ้านพักร้อน อยู่ในชื่อใครก็เป็นของคนนั้น

บุคคลทั้งสองสามารถทำสัญญาก่อนการย้ายเข้ามาอยู่ว่าจะมีการจัดแบ่งทรัพย์สินกันอย่างไร ในกรณีที่แยกทางกัน

๑.๒.๓ อำนาจปกครองเด็ก (Vårdnad av barn)

ผู้ที่อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา และให้กำเนิดเด็กร่วมกัน ผู้เป็นมารดาจะเป็นผู้มีอำนาจปกครองเด็ก (vårdnadshavare) และเป็นผู้อนุบาล (förmyndare)

ถ้าทั้งคู่ต้องการมีอำนาจปกครองเด็กร่วมกัน ทั้งคู่จะต้องยื่นคำร้องร่วมกันต่อกรมสรรพากร หรือต่อคณะกรรมการสังคม

แต่ละฝ่ายต่างมีหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรที่ทั้งคู่เป็นผู้ให้กำเนิด หรือบุตรที่เกิดจากอีกฝ่ายหนึ่งที่นำมารวมอยู่ด้วย ในกรณีหลังมีเงื่อนไขว่าถ้าเด็กดังกล่าวไม่มีสิทธิในการที่จะได้รับค่าเลี้ยงดูจากบิดาหรือมารดาที่ผู้ให้กำเนิด

ผู้ที่อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา จะไม่ได้รับอนุญาตให้รับบุตรบุญธรรมร่วมกัน แต่ฝ่ายหนึ่งสามารถที่จะรับบุตรของอีกฝ่ายหนึ่งมาเป็นบุตรบุญธรรมได้ และผลที่จะตามมาก็คือ ฝ่ายที่ทำการรับบุตรบุญธรรม จะเป็นผู้มีอำนาจปกครองเด็กแต่ผู้เดียว และเด็กไม่มีสิทธิที่จะได้รับมรดกจากฝ่ายที่เป็นบิดามารดาผู้ให้กำเนิด

๑.๓ การจดทะเบียนคู่ครอง (*Registrerat partnerskap*)

นับตั้งแต่ปี ค.ศ.๒๐๐๙ เป็นต้นมา คนสองคนที่มีเพศเดียวกันที่เป็นคู่ที่มีร่วมกันเพศ (*Homosexuella par*) สามารถสมรสกันได้ ซึ่งก่อนหน้านี้จะทำได้แค่เพียงการจดทะเบียนคู่ครองเท่านั้น ผู้ที่จดทะเบียนคู่ครองมาแล้วจะมีทางเลือกอยู่สองทางคือ ให้ถือว่าเป็นการจดทะเบียนคู่ครองต่อไป หรือยื่นคำร้องร่วมกันต่อกรมสรรพากร เพื่อขอให้เปลี่ยนการจดทะเบียนคู่ครองเดิมนั้นมาเป็นการสมรสแทน โดยจะขอเข้าทำพิธีสมรสด้วยก็ได้ถ้าต้องการ โดยไม่จำเป็นต้องมีการนำเงื่อนไขการสมรสมาแสดง

ผู้ที่จดทะเบียนการเป็นคู่ครอง ไม่จำเป็นต้องอยู่ร่วมกัน หรืออยู่ในบ้านเดียวกัน กฎระเบียบต่างๆ ที่มีเกี่ยวกับการสมรส เช่นเรื่องนามสกุล เรื่องการเลี้ยงดู เรื่องทรัพย์สิน และหนี้สิน และเรื่องการหย่าร้าง ส่วนใหญ่จะเหมือนกับกรณีการจดทะเบียนสมรส แต่ละฝ่ายมีสิทธิในการรับมรดกซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นยังมีสิทธิในการขอรับบุตรบุญธรรมร่วมกัน สามารถมีอำนาจปกครองเด็กร่วมกันได้ และในกรณีที่รับบุตรบุญธรรม ทั้งคู่จะมีสิทธิใช้วันหยุดอันเนื่องมาจากการเป็นบิดาสิบวันได้ด้วย

๑.๔ การเงินและทรัพย์สินหลังการสมรส

๑.๔.๑ การเงิน

หลังการสมรส คู่สามีภรรยาแต่ละฝ่ายต่างมีหน้าที่ในการให้การเลี้ยงดูครอบครัว ตามสภาพความสามารถของตน การเลี้ยงดูครอบครัว หมายถึงการจัดหาสิ่งจำเป็นที่ร่วมกันในครอบครัว รวมทั้งการอบรมบุตร และการจัดหาสิ่งให้อีกฝ่ายหนึ่งจำเป็นต้องมีสำหรับเรื่องส่วนตัว ถ้าฝ่ายหนึ่งจัดหาไม่ได้ไม่เพียงพอ อีกฝ่ายหนึ่งจะต้องช่วยจัดหาให้ด้วย

ถ้าทั้งสองฝ่าย ไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องการเลี้ยงดูครอบครัวในช่วงที่ยังสมรสกันอยู่ ทั้งสองฝ่ายก็สามารถขอคำปรึกษาได้จากสำนักงานที่ปรึกษาปัญหาครอบครัว (*Familjeråd/givningsbyrå*)

๑.๔.๒ ทรัพย์สิน และหนี้สิน

หลังการสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ละฝ่ายก็ยังเป็นเจ้าของในทรัพย์สินที่ตนมีมาอยู่ก่อนการสมรส รวมทั้งจะยังคงรับผิดชอบในหนี้สินที่ตนมีมาก่อนการสมรสด้วยเช่น

กัน อย่างไรก็ตาม ทรัพย์สินเหล่านั้นอาจจะเป็นสินสมรส (*giftorättsgods*) หรือสินส่วนตัว (*enskild egendom*) ก็ได้

สินสมรสและสินส่วนตัวนี้ จะมีความสำคัญก็ต่อเมื่อมีการแบ่งทรัพย์สินเมื่อหย่าร้างกัน

การกำหนดให้ทรัพย์สินใดเป็นสินส่วนตัวนั้นสามารถกระทำได้โดย...

- ระบุไว้ในเมื่อตอนมอบทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นของขวัญ (*gåva*)
- กำหนดไว้ในพินัยกรรม (*testamente*)
- กำหนดไว้ในสัญญาก่อนสมรส (*äktenskapsförord*)

ถ้าไม่มีการกำหนดเอาไว้ โดยหลักการแล้ว ให้ถือว่าทรัพย์สินทั้งหมดเป็นสินสมรส ที่คู่หย่าแต่ละฝ่ายมีสิทธิเรียกร้องในการแบ่งครึ่งในทรัพย์สินของอีกฝ่ายหนึ่งได้

๑.๔.๓ สัญญาก่อนสมรส (*Äktenskapsförord*)

คู่สามีภรรยาสามารถกำหนดว่า ทรัพย์สินใดของตนที่เป็นสินส่วนตัว และทรัพย์สินใดเป็นสินสมรสได้ก่อนการสมรส หรือในระหว่างที่สมรสอยู่ โดยการทำสัญญาก่อนสมรส (*äktenskapsförord*) ขึ้น

- สัญญาก่อนสมรสนี้ สามารถเปลี่ยนให้สินส่วนตัวกลายเป็นสินสมรสได้
- สัญญาก่อนสมรสนี้ สามารถระบุเกี่ยวกับทรัพย์สินที่แต่ละฝ่ายมีมาก่อนการสมรส หรือที่ได้มาในระหว่างการสมรส
- สัญญาก่อนสมรสนี้ ทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขได้ในภายหลัง

การทำสัญญาก่อนสมรส ควรที่จะหารือกับทนายความ และจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุชื่อ ที่อยู่ และอาชีพของคู่สมรสทั้งสองให้ชัดเจน และคู่สมรสทั้งสองจะต้องลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดยังไม่บรรลุนิติภาวะ (กฎหมายสวีเดน ๑๘ ปีบริบูรณ์) จะต้องให้ผู้อนุญาต (*förmyndare*) อนุญาตด้วย หรือถ้าทรัพย์สินดังกล่าวกำลังอยู่ในความดูแลของผู้พิทักษ์ (*god man*) หรือผู้ดูแลผลประโยชน์ (*förvaltare*) ก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบุคคลดังกล่าวด้วย

สัญญาก่อนสมรส จะต้องนำไปให้ศาลชั้นต้นลงทะเบียน นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ค.ศ.๒๐๑๑ เป็นต้นมา ได้เปลี่ยนที่ลงทะเบียนมาเป็นกรมสรรพากรแทน เมื่อได้มีการลงทะเบียนแล้ว ทางกรมสรรพากรจะส่งต้นฉบับกลับคืนมาให้

๑.๕ เมื่อเริ่มตั้งครรรภ์

หญิงทุกคนที่มีครรภ์ มีสิทธิได้รับการดูแล โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจากศูนย์สุขภาพมารดา (*Mödravårdscentralen*) ที่ผู้เป็นมารดาสามารถเลือกได้เอง ที่ศูนย์เหล่านี้จะมีพยาบาลผดุงครรภ์เป็นผู้ดูแล ตรวจสอบเรื่องการมีครรภ์ให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และร่วมกับผู้เป็นมารดาทำการกำหนดสถานที่ทำคลอด

ในช่วงการตั้งครรภ์ ผู้เป็นมารดาจะได้พบกับพยาบาลผดุงครรภ์หลายครั้ง เพื่อการตรวจสอบ และถ้าจำเป็น ก็สามารถพบกับแพทย์ด้วยได้ ครั้งแรกจะอยู่ในช่วงระหว่างสัปดาห์ที่ ๖ และสัปดาห์ที่ ๑๒ โดยฝ่ายชายจะเข้าร่วมอยู่ได้

ถ้าต้องการ ในช่วงระหว่างสัปดาห์ที่ ๑๖ และสัปดาห์ที่ ๒๐ จะมีการตรวจสอบโดยใช้อัลตราซาวด์ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อกำหนดวันคลอด และดูจำนวนเด็กที่อยู่ในครรภ์ ความสมบูรณ์ประกอบของเด็ก

ในช่วงการตั้งครรภ์ จะมีการให้ความรู้เรื่องการคลอดแก่ฝ่ายหญิงและฝ่ายชาย เพื่อเป็นการเตรียมตัว

ภายใน ๑๐ วันหลังจากที่คลอดเด็กแล้ว พยาบาลผดุงครรภ์จะติดต่อผู้เป็นมารดาอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อติดตามผล และ ภายใน ๒-๓ เดือน ทางศูนย์สุขภาพมารดาจะมาเยี่ยมผู้เป็นมารดาและเด็กที่บ้าน และถ้าต้องการก็สามารถหารือเรื่องการคุมกำเนิดได้ด้วย

๑.๕.๑ เงินตั้งครรภ์ (*Graviditetspenning*)

หญิงที่กำลังมีครรภ์ ที่ทำงานที่ต้องใช้กำลัง และไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ สามารถขอยื่นนายจ้างย้ายตนไปทำหน้าที่อื่น ที่ใช้กำลังน้อยกว่าได้

ถ้านายจ้างไม่สามารถจัดหาหน้าที่อื่นให้ทำได้ หญิงมีครรภ์ผู้นั้นก็สามารถหยุดงานได้ โดยจะได้รับเงินชดเชยที่เรียกว่า เงินตั้งครรภ์ (*graviditetspenning* เดิมเรียกว่า *havandeskapspenning*) ได้จากกองทุนประกันสังคม โดยจะเริ่มรับเงินนี้ได้ตั้งแต่วันที่ ๖๐ ของการมีครรภ์ และมีสิทธิออกไปได้จนกระทั่งถึง ๑๑ วันก่อนกำหนดการคลอดที่ได้ประมาณไว้ (๑๐ วันก่อนการคลอด สามารถรับเงินบิดามารดาแทนเงินตั้งครรภ์ได้) และมีสิทธิที่จะได้รับเงินนี้นานสุดไม่เกิน ๕๐ วัน

การจ่ายเงินนี้นับตามปฏิทิน โดยจะจ่ายเป็นรายวัน และจะจ่ายให้วันละ ๘๐ % ของรายได้ที่ใช้คำนวณเงินป่วยหารด้วย ๓๖๕ วัน และจะจ่ายให้ตามสัดส่วนของความสามารถในการทำงานที่ลดลง เช่น หนึ่งส่วนสี่ หนึ่งส่วนสอง หรือสามในสี่ ขึ้นอยู่ว่าจะสามารถทำงานได้มากน้อยแค่ไหน

๑.๕.๒ การยื่นขอรับเงินตั้งครรภ์

ให้ยื่นคำร้องต่อกองทุนประกันสังคมให้เร็วที่สุด และอย่างช้าก็ต้องเป็นวันเดียวกับวันที่จะขอรับเงินตั้งครรภ์นี้ โดยจะต้องแนบใบรับรองการมีครรภ์ (*moderskapsintyg*) จากศูนย์อนามัยมารดา (*mödravårdscentralen*) ไปด้วย

๑.๖ เมื่อเด็กเกิด (*Barns födelse*)

เมื่อมีเด็กเกิด เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลมีหน้าที่กรอกรายการเกี่ยวกับการเกิดของเด็ก และส่งให้กับสำนักงานภาษี (*skattekontoret*) เพื่อลงทะเบียนราษฎร (Folkbokföring) และเด็กจะได้รับหมายเลขประจำตัวบุคคล เป็นเลข ๑๐ ตัว อันจำเป็นสำหรับการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เลขหกตัวแรกจะแสดงถึงปีเดือนวันที่เกิด สามตัวต่อมามีสูตรพิเศษคำนวณออกมา ส่วนตัวสุดท้ายนั้นจะเป็นรหัสใช้ตรวจสอบ

๑.๖.๑ การเป็นบิดาเด็ก

ประมวลกฎหมายบิดามารดา (*Föräldrabalken*) ได้กำหนดเรื่องการเป็นบิดาเด็ก โดยแยกไว้เป็นกรณีต่างๆ ดังนี้

การเป็นบิดาเด็กโดยอัตโนมัติ (*Automatiskt faderskap*)

ฝ่ายชายจะเป็นบิดาเด็กตามกฎหมายโดยอัตโนมัติ ถ้า

- ก. ในตอนเด็กเกิด มารดาอยู่ในสถานะภาพที่สมรสอยู่กับผู้เป็นสามี
- ข. มารดาเป็นหม้ายและเด็กได้คลอดออกมาหลังจากที่สามีได้เสียชีวิตลงเพียงเล็กน้อย

การเป็นบิดาเด็กโดยการกำหนด (*Fastställande av faderskap*)

การกำหนดการเป็นบิดาเด็กทำได้สองทาง คือ โดยการยืนยัน (*bekräftelse*) หรือ โดยคำพิพากษาของศาล (*faderskapsdom*)

ก. โดยการยืนยันการเป็นบิดาเด็ก (*Bekräftelse av faderskap*)

คณะกรรมการสังคม (*Socialnämnden*) ของเขตเทศบาลที่เด็กลงทะเบียนราษฎร อยู่มีหน้าที่ต้องกำหนดการเป็นบิดาเด็ก โดยจัดให้มีการสืบสวนเรื่องการเป็นบิดาเด็ก (*faderskapsutredning*) เพื่อหาความกระจ่างว่าใครเป็นบิดาเด็ก ถ้า...

- ผู้เป็นมารดาไม่ได้สมรส
- ผู้เป็นมารดาหย่า
- ผู้เป็นมารดาเป็นหม้ายมาเป็นเวลานาน โดยสามีผู้เสียชีวิตนั้นไม่อาจที่จะเป็นบิดาของเด็กได้
- ผู้เป็นมารดาสมรส แต่ศาลได้ประกาศว่าผู้เป็นสามีไม่อาจที่จะเป็นบิดาของเด็กได้
- เด็กที่เกิดนั้นเกิดจากการผสมเทียมที่เป็นการขัดต่อกฎหมายสวีเดน

เมื่อข้อเท็จจริงระบุแน่ชัดว่าใครคือบิดาเด็กแล้ว บิดาเด็ก และมารดาเด็ก หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจปกครอง จะต้องลงลายมือชื่อในเอกสารยืนยันการเป็นบิดาเด็ก (*bekräftelse av faderskap*) โดยจะต้องมีพยานสองคน และต่อจากนั้นเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสังคม จะลงลายมือชื่อแสดงความเห็นชอบ ทุกอย่างที่ต้องการโดยคณะกรรมการสังคมนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

ข. โดยคำพิพากษาของศาล (*Faderskapsdom*)

ในกรณีที่ หลังการสืบสวนแล้ว ชายที่ถูกระบุว่าเป็นบิดาเด็กยังปฏิเสธไม่ยอมรับการเป็นบิดาเด็ก คณะกรรมการสังคมก็จะยื่นฟ้องต่อศาลในเขตที่คณะกรรมการสังคมตั้งอยู่ และขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาเรื่องการเป็นบิดาเด็กนี้ ศาลจะทำการไต่สวนผู้เกี่ยวข้อง และทำการสืบสวนใหม่ ซึ่งคู่กรณีควรที่จะจัดหาทนายความซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมาย (*rättshjälp*) แต่ตามหลักการแล้ว แต่ละฝ่ายจะรับผิดชอบค่าทนายกันเอง ยกเว้นกรณีที่มีฝ่ายหนึ่ง

ฝ่ายใดปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือในการสืบสวน ผู้ที่ปฏิเสธนี้อาจจะต้องรับผิดชอบ
ค่าทนายของอีกฝ่ายหนึ่งด้วย

หมายเหตุ

- ถ้าเด็กเกิดจากการเพาะเชื้อ (*insemination*) ให้ถือว่าชายที่ผู้เป็นมารดาสมรส
ด้วยนั้นเป็นบิดาของเด็ก ถ้าชายผู้นั้นเห็นชอบด้วยกับการเพาะเชื้อเทียมนี้ แต่ถ้าผู้
เป็นมารดาไม่ได้ทำการสมรส การกำหนดการเป็นบิดาเด็กก็จะต้องทำโดยการ
ให้การยืนยัน หรือโดยคำพิพากษาของศาล
- ถ้าฝ่ายหญิงรับไข่จากการบริจาค (*äggdonation*) ก็ให้ถือว่า เธอคือมารดาตาม
กฎหมายของเด็ก

๑.๖.๒ สัญชาติของเด็กที่เกิด

กฎหมายสัญชาติของสวีเดนจะยึดสายเลือดเป็นหลัก (*härstamningsprincipen*)
ซึ่งหมายถึงว่าสัญชาติของบิดามารดาเป็นตัวกำหนดสัญชาติของบุตรของตน

เมื่อตอนเด็กเกิด เด็กจะได้สัญชาติสวีเดนโดยอัตโนมัติ ถ้า.....

- มารดามีสัญชาติสวีเดน
- บิดามีสัญชาติสวีเดน และเด็กเกิดในประเทศสวีเดน
- บิดามีสัญชาติสวีเดน และสมรสกับมารดาของเด็ก
- บิดาเสียชีวิต แต่ในตอนเด็กเกิดนั้นบิดามีสัญชาติสวีเดน และเด็กเกิดในประเทศ
สวีเดน หรือ
- บิดาเสียชีวิต แต่ในตอนที่เกิดนั้นบิดามีสัญชาติสวีเดน และสมรสกับมารดา
ของเด็ก

นับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ.๒๐๐๑ เป็นต้นมา เด็กและเยาวชนสามารถได้รับ
สัญชาติสวีเดนได้ง่ายขึ้น และผู้ที่มีสัญชาติสวีเดนที่ได้สัญชาติอื่น จะยังคงมีสัญชาติ
สวีเดนอยู่ด้วย ถ้าประเทศที่ให้สัญชาตินั้นไม่ได้เรียกร้องว่าจะต้องคืนสัญชาติสวีเดน และ
คนต่างชาติที่ได้สัญชาติสวีเดนก็สามารถที่จะมีสัญชาติเดิมของตนอยู่ด้วยได้
ถ้ากฎหมายในประเทศของตนอนุญาต คือ สามารถถือสองสัญชาติ (*dubbelt
medborgarskap*) ได้ แต่ผู้ที่มีสัญชาติสวีเดนเพียงสัญชาติเดียวเท่านั้นที่จะได้รับการ
คุ้มครองทางกฎหมายจากประเทศสวีเดนอย่างสมบูรณ์

รัฐบาลสวีเดนไม่สามารถที่จะเรียกสัญชาติสวีเดนคืนได้ แต่ประชาชนสามารถที่จะ
บอกยกเลิกสัญชาติสวีเดนของตนได้

วิธีปฏิบัติสำหรับคนไทย

กฎหมายสัญชาติของไทยระบุเรื่องการได้สัญชาติของเด็กที่เกิดนอกราชอาณาจักรไว้ว่า...

- บิดาและมารดามีสัญชาติไทย และจดทะเบียนสมรส บุตรได้สัญชาติไทย
- บิดาและมารดามีสัญชาติไทย และไม่ได้จดทะเบียนสมรส บุตรได้สัญชาติไทย
- บิดาสัญชาติไทย มารดาเป็นต่างด้าว และจดทะเบียนสมรส บุตรได้สัญชาติไทย
- บิดาสัญชาติไทย มารดาเป็นต่างด้าว และไม่ได้จดทะเบียนสมรส บุตรไม่ได้สัญชาติไทย
- บิดาเป็นต่างด้าว มารดาสัญชาติไทย และจดทะเบียนสมรส บุตรได้สัญชาติไทย
- บิดาเป็นต่างด้าว มารดาสัญชาติไทย และไม่จดทะเบียนสมรส บุตรได้สัญชาติไทย

ดังนั้นในกรณีที่บุตรได้สัญชาติไทย ก็จะต้องมีการแจ้งเกิดต่อสถานเอกอัครราชทูตไทยในประเทศสวีเดนด้วย และเด็กจะได้สูติบัตรที่มีข้อความระบุว่า เด็กได้สัญชาติไทย อันเป็นหลักฐานแสดงการมีสัญชาติไทย และขอให้ผู้เป็นมารดาหรือบิดาที่มีสัญชาติไทย นำชื่อเด็กเข้าทะเบียนราษฎรในประเทศไทย โดยใช้ใบสูติบัตรดังกล่าวเป็นหลักฐานในโอกาสแรก

๑.๖.๓ อำนาจปกครองเด็ก (*Vårdnad*)

ผู้มีอำนาจปกครองเด็ก (*vårdnadshavare*) เป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก และมีหน้าที่ในการอบรม เลี้ยงดู และให้การศึกษาแก่เด็ก

เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ต้องมีผู้มีอำนาจปกครองอย่างน้อยหนึ่งคน ถ้าเด็กคนนั้นไม่ได้สมรสก่อนหน้านี้นี้ โดยปกติแล้ว บิดามารดาที่สมรสกัน จะเป็นผู้มีอำนาจปกครองร่วมกัน แม้ว่าการสมรสนั้นจะเกิดขึ้นภายหลังที่เด็กเกิดแล้วก็ตาม โดยไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาของศาลเป็นพิเศษ และทั้งคู่ก็จะเป็นผู้อนุบาล (*förmyndare*) ด้วย

เมื่อมีการหย่าเกิดขึ้น บิดามารดาจะยังมีอำนาจปกครองร่วมกันอยู่ โดยไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาของศาลแต่อย่างใด แต่ถ้าบิดามารดา หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องการที่จะให้มีการยกเลิกอำนาจปกครองร่วมกัน หรือด้วยเหตุผลอื่น ศาลก็จะทำการตัดสินเกี่ยวกับเรื่องอำนาจปกครองเด็กนี้

๑.๖.๓.๑ อำนาจปกครองร่วมกัน (*Gemensam vårdnad*)

การมีอำนาจปกครองร่วมกันหมายถึง บิดามารดามีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องรับผิดชอบในตัวเด็ก โดยการแบ่งความรับผิดชอบเท่าๆ กัน ซึ่งสามารถแยกออกเป็นกรณีๆ ได้ดังนี้

ก. กรณีที่บิดามารดาสมรส

ถ้าบิดามารดาสมรสกัน ทั้งคู่จะมีอำนาจปกครองเด็กร่วมกัน ถ้าบิดามารดาประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงเรื่องอำนาจปกครองที่เป็นอยู่ ก็สามารถทำได้โดยอาศัยคำพิพากษาของศาลเท่านั้น โดยศาลจะยึดหลักในการพิจารณาอยู่ตลอดเวลาว่า อะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก

โดยหลักการแล้ว จะให้บิดามารดามีอำนาจปกครองร่วมกัน และศาลยังสามารถพิพากษาให้บิดามารดามีอำนาจปกครองร่วมกันได้ แม้ว่าบิดาหรือมารดาจะไม่เห็นด้วยก็ตาม

ข. กรณีที่บิดามารดาไม่ได้สมรส

ถ้าบิดามารดาไม่ได้สมรสกัน ทั้งคู่จะไม่ได้มีอำนาจปกครองเด็กร่วมกันโดยอัตโนมัติ เมื่อเด็กเกิด มารดาจะเป็นผู้มีอำนาจปกครองแต่ผู้เดียว (*ensam vårdnad*) และเป็นผู้ดูแลแต่ผู้เดียว แต่ถ้าทั้งบิดาและมารดาต้องการ บิดามารดาก็สามารถมีอำนาจปกครองร่วมกันได้ ไม่ว่าจะอยู่ร่วมกันหรือไม่ โดยมีข้อแม้ว่าต้องมีการทำเรื่องยืนยันการเป็นบิดาเด็ก วิธีการก็คือ บิดามารดา หรือฝ่ายที่ต้องการให้มีอำนาจปกครองร่วมกัน ทำการระบุไว้ในตอนที่ตนได้ยืนยันเรื่องการเป็นบิดาเด็กต่อคณะกรรมการสังคม

บิดามารดาทุกคนสามารถยื่นเรื่องนี้ได้โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติ แต่ถ้าบิดามารดาต้องการมีอำนาจปกครองร่วมกันในภายหลัง ทั้งคู่ก็สามารถร่วมกันยื่นเรื่องต่อกรมสรรพากรได้ โดยมีข้อแม้ว่า ไม่มีคำพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องอำนาจปกครองนี้มาก่อน และบิดามารดา รวมทั้งเด็กจะต้องมีสัญชาติสวีเดน คนต่างชาติที่ต้องการยื่นคำร้องขอเป็นผู้มีอำนาจปกครองร่วมกัน หลัง

จากได้มีการยืนยันเรื่องการเป็นบิดาเด็กแล้ว สามารถทำได้โดยการยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้น

ค. กรณีของผู้จดทะเบียนคู่ครอง

คู่ที่จดทะเบียนคู่ครอง และผู้มีรักร่วมเพศที่อยู่กินฉันสามีภรรยา (*Homosexuella sambor*) ก็มีโอกาสได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษให้เป็นผู้มีอำนาจปกครองเด็กร่วมกันได้โดยศาลชั้นต้น

๑.๖.๓.๒ บิดาหรือมารดาที่ติดยาเสพติด หรือที่ละเลยต่อหน้าที่ของการเป็นผู้มีอำนาจปกครองเด็ก

บิดาหรือมารดาที่ติดยาเสพติด หรือที่ละเลยต่อหน้าที่ของการเป็นผู้มีอำนาจปกครองเด็ก อาจถูกเรียกอำนาจปกครองคืนได้ และมีบางกรณี

สามารถย้ายอำนาจปกครองเด็กไปให้กับผู้อื่นที่ไม่ใช่บิดามารดาได้ โดยไม่จำเป็นต้องบิดามารดานั้นได้ละเลยหน้าที่ของตน เช่น กรณีที่เด็กมีความผูกพันอยู่กับครอบครัวอื่นมากกว่ากับครอบครัวของตน และการติดต่อกับบิดามารดานั้นไม่มีเลยหรือมีน้อยมาก กรณีแบบนี้คณะกรรมการสังคมจะเป็นผู้ยกเรื่องเพื่อให้ศาลพิจารณาดัดสิน

๑.๖.๔ การแนะนำ และความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องอำนาจปกครองเด็ก

ผู้ปกครองที่มีปัญหาเรื่องการดูแลเด็ก สามารถขอคำแนะนำ และความช่วยเหลือได้จาก

- คณะกรรมการสังคม (*Socialnämnden*)
- สำนักงานที่ปรึกษาปัญหาครอบครัว (*Familjerådsgivningsbyrån*)
- สำนักงานสุขภาพจิตเด็ก และวัยรุ่น (*Den psykiska barn - och ungdomsvården*)
- สำนักงานทนายความ (*Advokatbyråerna*)

๑.๖.๕ ผู้อนุบาล (*Förmyndare*)

ผู้อนุบาล มีหน้าที่ในการดูแลทรัพย์สินของผู้เยาว์ และเป็นตัวแทนในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีจะต้องมีผู้อนุบาล โดยปกติแล้ว บิดามารดาจะเป็นทั้งผู้มีอำนาจปกครอง และผู้อนุบาลของเด็ก ถ้าบิดามารดาของเด็กเสียชีวิต หรือถ้ามีสาเหตุอื่นเป็นพิเศษ ศาลก็สามารถแต่งตั้งบุคคลอื่นให้เป็นผู้อนุบาลได้ และผู้อนุบาลสามารถถูกปลดออกได้ ถ้าไม่มีความเหมาะสมอีกต่อไป เช่น ติดยาเสพติด ละเลยต่อหน้าที่ หรือมีฐานะการเงินที่ล้มเหลว

ผู้ที่มีหน้าที่ขอให้ศาลแต่งตั้ง หรือปลดผู้อนุบาล ได้แก่

- หัวหน้าผู้อนุบาล
- ผู้อนุบาล
- ผู้มีอำนาจปกครองเด็ก
- ตัวเด็กเอง ถ้ามีอายุครบ ๑๖ ปี บริบูรณ์
- สามเณร/ภรรยา หรือผู้อยู่กินฉันสามีภรรยา และญาติใกล้ชิด

โดยจะยื่นเรื่องต่อศาลชั้นต้น ในเขตที่เด็กมีภูมิลำเนาอยู่ และหัวหน้าผู้อนุบาลจะมีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อนุบาล

๑.๖.๖ ผู้พิทักษ์ (*God man*)

ศาลชั้นต้นจะแต่งตั้งผู้พิทักษ์ ให้กับผู้ที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือในการพิทักษ์สิทธิของตน ในการดูแลทรัพย์สินและการใช้จ่ายของตน ทั้งนี้เนื่องจากเจ็บป่วย สภาพจิตไม่สมบูรณ์ ร่างกายไม่สมบูรณ์ หรือมีสภาพร่างกายที่อยู่ในลักษณะดังกล่าว โดย

ผู้ถูกพิทักษ์ จะต้องแสดงความเห็นชอบด้วย ถ้าผู้ถูกพิทักษ์ไม่เห็นชอบ ก็จำเป็นต้องมีใบรับรองแพทย์ หรือมีการตรวจสอบสภาพร่างกายด้วย

อาจมีการแต่งตั้งผู้พิทักษ์ให้กับผู้เยาว์ได้ ถ้าผลประโยชน์ของผู้เยาว์ไปขัดกับผลประโยชน์ของผู้อนุบาล และการกระทำของผู้พิทักษ์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ที่ยื่นพิทักษ์ นอกจากนี้ในกรณีที่ผู้ได้รับการพิทักษ์ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้

ผู้ที่สามารถยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่อให้มีการแต่งตั้งหรือปลดผู้พิทักษ์ ได้แก่

- หัวหน้าผู้อนุบาล
- ผู้อนุบาล
- ผู้ที่จะได้รับการพิทักษ์ ถ้ามีอายุครบ ๑๖ ปี บริบูรณ์
- สามी/ภรรยา หรือผู้อยู่กินฉันสามีภรรยา และญาติใกล้ชิด

หัวหน้าผู้อนุบาลจะมีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิทักษ์

๑.๖.๗ ผู้ดูแลผลประโยชน์ (Förvaltare)

ศาลชั้นต้นจะแต่งตั้งผู้ดูแลผลประโยชน์ ให้กับผู้ที่ศาลชั้นต้นมีความเห็นว่า บุคคลผู้นี้ไม่มีความสามารถที่จะดูแลตัวเอง และทรัพย์สินของตนเองได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากป่วย สภาพจิตไม่สมบูรณ์ ร่างกายไม่สมบูรณ์ หรือมีสภาพการที่อยู่ในลักษณะเช่นนี้ โดยในชั้นแรกจะแต่งตั้งผู้พิทักษ์ให้ก่อน

หน้าที่ของผู้ดูแลผลประโยชน์จะถูกกำหนดให้เป็นไปตามความจำเป็น และอาจจะเป็นพิเศษทรัพย์สินบางอย่างเท่านั้น หรือทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่เกินมูลค่าที่กำหนดไว้ หรือดูแลเฉพาะการกระทำบางอย่างเท่านั้นก็ได้ จะต้องมีการยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นในเขตที่ผู้ที่จะได้รับการดูแลพักอาศัยอยู่ หรือยื่นต่อศาลชั้นต้นในกรุงสตอกโฮล์ม ถ้าบุคคลผู้นี้ไม่ได้อยู่ในประเทศสวีเดน ผู้ที่สามารถยื่นคำร้องเพื่อขอให้มีการแต่งตั้ง หรือปลดผู้ดูแลผลประโยชน์ ได้แก่...

- หัวหน้าผู้อนุบาล
- ผู้อนุบาล
- ผู้ที่จะได้รับการพิทักษ์ ถ้ามีอายุครบ ๑๖ ปี บริบูรณ์
- สามी/ภรรยา หรือผู้อยู่กินฉันสามีภรรยา และญาติใกล้ชิด
- ผู้พิทักษ์

หัวหน้าผู้อนุบาลจะมีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลผลประโยชน์

๑.๗ การรับบุตรบุญธรรม (Adoption)

ครอบครัวที่ไม่มีบุตร สามารถรับบุตรของผู้อื่นมาเป็นบุตรบุญธรรมของตนได้ และการรับบุตรบุญธรรม นอกจากอย่างอื่นแล้วยังหมายถึงว่า

- ผู้รับบุตรบุญธรรม จะได้รับอำนาจในการปกครองบุตรบุญธรรม
- บุตรบุญธรรม จะมีสิทธิในการรับมรดกเช่นเดียวกับบุตรตามสายเลือด แต่มรดกจากบิดามารดาตามสายเลือด พี่น้อง และจากญาติพี่น้องของบิดามารดาตามสายเลือด ของผู้เป็นบุตรบุญธรรม จะสิ้นสุดลงพร้อมกับการรับบุตรบุญธรรม
- บุตรบุญธรรม มีสิทธิตามกฎหมายในการใช้นามสกุลของผู้รับบุตรบุญธรรม เช่นเดียวกับบุตรที่เกิดจากสายเลือด
- การรับบุตรบุญธรรม ไม่สามารถยกเลิกได้

๑.๗.๑ ผู้มีสิทธิรับบุตรบุญธรรม

ผู้ที่สามารถรับบุตรบุญธรรมได้ จะต้องมีความสมบัติดังต่อไปนี้

- อายุครบ ๒๕ ปี บริบูรณ์
- อายุครบ ๑๘ ปี แต่ยังไม่ถึง ๒๕ ปี สามารถรับเด็กที่เป็นบุตรของตนเอง บุตรหรือบุตรบุญธรรมของคู่สมรส หรือถ้ามีเหตุผลพิเศษที่รับฟังได้
- คู่สมรส และผู้จดทะเบียนคู่ครอง ต้องยื่นขอรับบุตรบุญธรรมร่วมกัน และเงื่อนไขในการที่จะได้รับอนุญาตให้รับบุตรบุญธรรมได้ก็คือ ผู้ประสงค์จะรับนั้นได้เคยเลี้ยงดูเด็กที่จะมาเป็นบุตรบุญธรรมมาก่อน หรือต้องการที่จะเลี้ยงดู หรือมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างผู้จะรับและผู้ที่จะมาเป็นบุตรบุญธรรม
- เด็กที่จะรับมาเป็นบุตรบุญธรรม จะต้องแสดงความเห็นชอบ ถ้าเด็กนั้นมีอายุมากกว่า ๑๒ ปี และสามารถที่จะแสดงความเห็นของตนได้
- ผู้มีอำนาจปกครองเด็กที่จะมาเป็นบุตรบุญธรรม จะต้องแสดงความเห็นชอบด้วย ถ้าเด็กนั้นอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และจะต้องฟังความเห็นของผู้ปกครองฝ่ายที่ไม่มีอำนาจปกครองด้วย

๑.๗.๒ ประเภทของการรับบุตรบุญธรรม

ก. การรับเด็กในประเทศสวีเดนมาเป็นบุตรบุญธรรม

ผู้ที่ประสงค์จะรับบุตรบุญธรรม จะต้องติดต่อกับคณะกรรมการสังคมในเขตเทศบาลที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ คณะกรรมการสังคมจะทำการสอบสวนเกี่ยวกับเด็กและเรื่องความเหมาะสมของผู้ที่ประสงค์จะรับเด็กมาเป็นบุตรบุญธรรม หลังจากนั้นคณะกรรมการสังคมจะแสดงความเห็นของตน และผู้ประสงค์จะรับบุตรบุญธรรมจะต้องส่งเรื่องต่อให้ศาลชั้นต้นในเขตเดียวกัน เพื่อตัดสินว่าตน หรือพวกตน มีความเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรมหรือไม่

การดำเนินงานของคณะกรรมการสังคมจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ แต่การยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นนั้นจะต้องเสียค่าธรรมเนียมต่อศาล

การยื่นคำร้องขอรับบุตรบุญธรรมต่อศาลชั้นต้น จะต้องใช้แบบคำร้องที่มีเป็นพิเศษ และจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพร้อมกับการยื่นคำร้อง สิทธิการเป็นบุตรบุญธรรม จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อศาลชั้นต้นมีมติเรียบร้อยแล้ว

ข. การรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม

ผู้ประสงค์จะรับบุตรบุญธรรมจากต่างประเทศ จะต้องติดต่อกับคณะกรรมการสังคม (*Socialnämnden*) ในเขตที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ เพื่อขอความเห็นชอบ (*medgivandet*) ในการที่จะรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม เมื่อได้รับคำร้องแล้ว คณะกรรมการฯ จะทำการสอบสวนเรื่องความเหมาะสมของผู้ยื่นขอ โดยคำนึงถึง อายุ สุขภาพ ความสามารถ และสังคมของผู้ยื่นขอ เห็นชอบของคณะกรรมการสังคมนี้อายุ ๒ ปี ถ้าความเห็นชอบนี้ได้หมดอายุลง และผู้ประสงค์ทำการรับบุตรบุญธรรมไม่ทัน ผู้ประสงค์ฯ ก็จะต้องติดต่อกับคณะกรรมการสังคมเพื่อขอความเห็นชอบใหม่ ก่อนที่เด็กจะเดินทางออกมาจากประเทศของตน

หลังจากนั้น เมื่อผู้ขอรับบุตรบุญธรรมได้เสนอชื่อเด็กที่จะรับมาเป็นบุตรบุญธรรม คณะกรรมการสังคมจะต้องแสดงความเห็นชอบของตน และมีมติอนุญาตให้ดำเนินการรับบุตรบุญธรรมต่อไปได้ภายใน ๑๔ วัน และผู้รับบุตรบุญธรรมจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการสังคมได้รับทราบถ้ามีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสภาพการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว

๑.๗.๓ องค์การรับบุตรบุญธรรมที่ได้รับอนุญาต

ผู้ประสงค์จะรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม จะต้องดำเนินการขออนุญาตหน่วยราชการเพื่อการรับบุตรบุญธรรมนานาชาติ (*Myndigheten för internationella adoptionsfrågor - MIA*) ผ่านองค์กรที่ได้รับอนุญาตในการให้บริการเรื่องการรับบุตรบุญธรรมนานาชาติในประเทศสวีเดน

กรณีที่ผู้ประสงค์จะรับเด็ก มีเหตุผลพิเศษที่ไม่ติดต่อผ่านองค์กรที่ได้รับอนุญาต เช่นเป็นการรับเด็กที่เป็นเครือญาติ ทาง MIA จะเป็นหน่วยงานที่จะพิจารณาอนุญาตการรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม โดยไม่ผ่านองค์กรที่ได้รับอนุญาตเหล่านี้

๑.๗.๔ วิธีการรับบุตรบุญธรรม

การรับบุตรบุญธรรมจะต้องขอให้ศาลมีมติเรื่องการรับบุตรบุญธรรม (ในกรณีที่รับบุตรบุญธรรมที่อยู่ในประเทศสวีเดน) โดยกรอกในคำร้องที่มีไว้เป็นพิเศษ และควรที่จะส่งเรื่องถึงศาลให้เร็วที่สุดพร้อมทั้งจ่ายค่าธรรมเนียม และเด็กจะยังไม่มีสิทธิรับมรดกจากบิดามารดาบุญธรรม ถ้าศาลยังไม่มีมติอนุญาตให้เด็กเป็นบุตรบุญธรรม แต่บิดามารดาบุญธรรมก็สามารถที่จะทำเป็นพินัยกรรม โดยกำหนดให้ผู้ที่จะมาเป็นบุตรบุญธรรมนั้นเป็นผู้มีสิทธิได้

นอกเหนือจากวิธีการรับบุตรบุญธรรมที่ระบุข้างบนนี้แล้ว ยังมีวิธีการรับบุตรบุญธรรมแบบอื่นอีกด้วย เช่น...

- การรับบุตรบุญธรรม ที่ดำเนินการในประเทศเกิดของเด็ก ถ้ามีมติเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมจากประเทศเกิดของเด็ก MIA ก็สามารถมีมติยอมรับให้มีผลในประเทศสวีเดนด้วยได้
- บิดามารดา หรือ ผู้มีอำนาจปกครองเด็ก ได้แสดงความเห็นชอบให้เด็กเดินทางมาอยู่กับผู้อื่นในประเทศสวีเดน ในกรณีนี้ สามารถยกเรื่องขึ้นขอทำการรับบุตรบุญธรรมต่อศาลชั้นต้นของสวีเดนได้
- ถ้าเป็นการรับบุตรบุญธรรมตามสนธิสัญญากรุงเฮก ทางทางสวีเดนก็จะยอมรับโดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องมีการพิจารณากันใหม่

๑.๗.๕ การอนุญาตให้อยู่ในประเทศ

เด็กจากต่างประเทศที่เป็นประเทศเดิมของบุตรบุญธรรม จะต้องได้รับการอนุญาตให้อยู่ในประเทศสวีเดน ก่อนที่จะเดินทางมาประเทศสวีเดน โดยผู้ปกครองบุญธรรม จะยื่นคำร้องต่อกรมตรวจคนเข้าเมือง (*Migrationsverket*) ถ้าการรับบุตรบุญธรรมดำเนินการผ่านองค์การที่ได้รับอนุญาต จะต้องแนบหนังสือรับรองจากองค์การนี้มาด้วย พร้อมกับสำเนาความเห็นชอบของคณะกรรมการสังคม และมติของ MIA รวมทั้งเอกสารต่างๆ จากประเทศเดิมของเด็ก ที่แสดงให้เห็นว่า เด็กคนนี้ได้ได้รับอนุญาตให้มีการรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ในประเทศสวีเดน เมื่อกรมตรวจคนเข้าเมืองมีมติเกี่ยวกับการอนุญาตให้อยู่แล้ว ก็จะส่งมตินั้นไปยังสถานเอกอัครราชทูตสวีเดน หรือสถานกงสุลสวีเดนที่เป็นผู้รับคำร้อง และจะส่งมตินี้ให้กับผู้ปกครองบุญธรรมด้วย หลังจากนั้นก็จะติดใบอนุญาตให้อยู่นี้ลงในหนังสือเดินทางของเด็ก

๑.๗.๖ สัญชาติของบุตรบุญธรรม

ในตอนรับบุตรบุญธรรม ถ้าเด็กยังมีอายุไม่ครบ ๑๒ ปี และผู้ปกครองบุญธรรมผู้ใดผู้หนึ่งมีสัญชาติสวีเดน เด็กจะได้รับสัญชาติสวีเดนโดยทันที เมื่อมีการรับเป็นบุตรบุญธรรม โดยมีข้อแม้ว่าการรับบุตรบุญธรรมนั้นเป็นไปโดยผ่านมติของศาลชั้นต้น หรือ MIA ได้ให้ความเห็นชอบสำหรับการรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม รวมทั้งการรับบุตรบุญธรรมตามสนธิสัญญากรุงเฮก

ในกรณีนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องได้รับการอนุญาตให้อยู่ ก่อนที่จะเดินทางมาประเทศสวีเดน โดยจะสามารถยื่นขอหนังสือเดินทางสวีเดนได้ที่สถานเอกอัครราชทูตสวีเดน หรือสถานกงสุลสวีเดนในประเทศเกิดของเด็ก

๑.๗.๗ การลงทะเบียนราษฎรของบุตรบุญธรรม

ภายในหนึ่งสัปดาห์หลังจากที่เด็กได้เดินทางเข้าประเทศสวีเดนแล้ว ผู้ปกครองต้องแจ้งให้กรมสรรพากรทราบ โดยใช้หนังสือเดินทางของเด็กเป็นหลักฐานในการแสดงตัว หลังจาก que เด็กได้ลงทะเบียนราษฎรที่สำนักงานภาษีแล้ว เด็กก็จะได้รับเงินช่วยเหลือเด็ก (*Barnbidrag*) โดยไม่ต้องยื่นคำร้องใดๆ เป็นพิเศษ แต่กองทุนประกันสังคม (*Försäkringskassan*) ก็สามารถที่จะขอให้ส่งสำเนาความเห็นชอบของคณะกรรมการ

สังคมไปให้ ทั้งนี้เพราะความเห็นชอบของคณะกรรมการสังคมนี้ คือเงื่อนไขในการที่จะมีการจ่ายเงินช่วยเหลือเด็ก

๑.๗.๘ เงินช่วยเหลือในการรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม

การรับเด็กต่างชาติที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม โดยผ่านองค์การที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ให้บริการแบบนี้ บิดามารดาบุญธรรม สามารถยื่นขอรับเงินช่วยเหลือแบบเป็นก้อน โดยไม่ต้องจ่ายภาษีเงินได้ เมื่อเด็กได้มาอยู่ในการดูแลของตนแล้ว โดยยื่นคำร้องต่อกองทุนประกันสังคม ภายใน ๑ ปีหลังจากที่มีมติรับเรื่องในประเทศสวีเดน และเด็กจะต้องมีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี เมื่อตอนที่มาอยู่ในการดูแลของบิดามารดาบุญธรรมในประเทศสวีเดน สิทธิในการรับเงินช่วยเหลือนี้ มีสำหรับการรับบุตรบุญธรรมที่เป็นไปตามมติศาล หรือการรับบุตรบุญธรรมที่ MIA เห็นชอบ และการรับบุตรบุญธรรมที่เป็นไปตามสนธิสัญญากรุงเฮก เงินช่วยเหลือนี้ ผู้รับบุตรบุญธรรมที่อยู่คนเดียวก็มีสิทธิ์รับได้ด้วย

ปี ค.ศ.๒๐๑๑ เงินช่วยเหลือนี้มีเป็นจำนวน ๔๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน

หมายเหตุ

- นอกจากนั้น ถ้าเด็กมีอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี บิดามารดาก็มีสิทธิ์ได้รับเงินบิดามารดา (*Föräldrapenning*)
- ผู้ปกครองบุญธรรมที่อยู่คนเดียว มีสิทธิ์ได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก (*Underhållsstöd*) ถ้าทำการยื่นขอต่อกองทุนประกันสังคม (*Försäkringskassan*)

๑.๘ การสิ้นสุดของการสมรส

การสมรสจะสิ้นสุดลงโดย

- ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เสียชีวิตลง (ดูข้อมูลจากหัวข้อ ๑.๙ กรณีเสียชีวิต)
- การหย่าตามคำคำพิพากษาของศาล

๑.๘.๑ การหย่า (*Skilsmässa*)

ปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อมาจากการหย่าก็คือ ปัญหาเรื่องอำนาจปกครองเด็ก (*vårdnad*) เงินค่าเลี้ยงดูเด็ก (*underhållsbidrag*) และการแบ่งทรัพย์สินเมื่อมีการหย่าร้าง (*bodelning*)

ก. ในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกันได้

ในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้ ในเรื่องอำนาจปกครองเด็ก และเรื่องเงินค่าเลี้ยงดูเด็ก ทั้งสองฝ่ายก็สามารถยื่นคำร้องร่วมกันต่อศาลชั้นต้น (*Tingsrätten*) เพื่อให้ศาลชั้นต้นพิพากษาหย่าขาดจากการเป็นสามีภรรยา

(*äktenskapsskillnad*) โดยทั้งสองหรือตัวแทนจะต้องลงลายมือชื่อในคำร้องดังกล่าว

ข. ในกรณีที่ตกลงกันไม่ได้

ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด สามารถยื่นฟ้องอีกฝ่ายหนึ่งต่อศาลชั้นต้น เพื่อให้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้หย่าขาดจากการเป็นสามีภรรยา โดยฝ่ายที่ยื่นฟ้องหรือตัวแทนจะต้องลงลายมือชื่อในคำร้องดังกล่าว และในคำร้องนั้นจะต้องมีข้อเรียกร้องขอให้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้หย่าขาดจากการเป็นสามีภรรยา และอาจจะมีข้อเรียกร้องเกี่ยวกับอำนาจปกครองเด็ก และเรื่องเงินค่าเลี้ยงดูเด็ก ฯลฯ

ค. เอกสารที่ใช้

ในทั้งสองกรณีจะต้องแนบเอกสารดังต่อไปนี้ ไปพร้อมกับคำร้องขอหย่า คือ

- ☒ หลักฐานแสดงสถานภาพบุคคล (*Personbevis*) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการหย่า
- ☒ ชำระค่าธรรมเนียมต่อศาลชั้นต้นในอัตรา ๔๕๐ โครนาสวีเดน (สำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑)

หลังจากที่ศาลชั้นต้นได้รับคำร้องขอหย่าแล้ว การดำเนินงานต่อไปของศาลแยกได้เป็น ๒ กรณี คือ

๑. ศาลชั้นต้นจะพิพากษาโดยทันที ให้ทั้งคู่หย่าขาดจากการเป็นสามีภรรยา ถ้า

- ทั้งคู่เห็นตรงกันว่าจะหย่า และไม่มีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปีอยู่ในความปกครอง
- ถ้าทั้งคู่แยกกันอยู่มาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อยสองปี โดยจะต้องแนบเอกสารยืนยันว่าไม่ได้อยู่ร่วมกันมาเป็นเวลาอย่างน้อยสองปี และเอกสารฉบับนี้ ทั้งคู่จะต้องลงนามรับรองความถูกต้องมาด้วย
- ถ้าเป็นการสมรสระหว่างเด็ก และเป็นการถูกบังคับ อัยการจะเป็นผู้ยื่นต่อศาลชั้นต้น เพื่อให้พิพากษาหย่าขาดจากกัน

๒. ศาลชั้นต้นจะพิพากษาหลังจากที่ผ่านระยะเวลาการไต่ตรอง (*Betänketid*) แล้ว ถ้า

- คู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ต้องการขอหย่า
- คู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด มีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปีอยู่ในอำนาจปกครอง และพักอาศัยอยู่ร่วมกับเด็กดังกล่าวอย่างถาวร
- ทั้งคู่ประสงค์ที่จะให้มีการใช้เวลาไต่ตรอง

ศาลจะเป็นผู้พิจารณาว่าจะต้องให้มีการใช้เวลาไต่ตรองหรือไม่ ระยะเวลาการไต่ตรอง อย่างน้อยคือหกเดือน และนานที่สุดจะต้องไม่เกินหนึ่งปี โดยนับจาก

วันที่ยื่นคำร้องเพื่อขอหย่าร่วมกัน หรือจากวันที่ได้มีการส่งคำฟ้องขอหย่าไปให้กับอีกฝ่ายหนึ่ง

เมื่อระยะเวลาการไต่ตรองผ่านไปแล้ว คู่สมรส หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด สามารถยื่นคำร้องขอ เพื่อให้ศาลชั้นต้นพิพากษาในเรื่องการหย่านี้ ถ้าไม่ได้มีการยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับจากที่เวลาการไต่ตรองได้สิ้นสุดลง ศาลชั้นต้นก็จะลบลคดีนี้ออกจากสารบัญ โดยจะไม่มีการพิจารณาคดี ซึ่งหมายความว่า การสมรสก็ยังคงอยู่ต่อไป

ถ้าจำเป็นต้องให้มีการใช้เวลาไต่ตรอง คู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดสามารถขอให้ศาลชั้นต้นมีมติเกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้ ในช่วงระยะเวลาไต่ตรอง...

- อำนาจปกครองเด็ก หรือจะให้เด็กอยู่กับใคร
- สิทธิในการพบปะบุตร (*umgängesrätt*)
- เงินค่าเลี้ยงดูเด็ก หรือค่าเลี้ยงดูคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง
- ยุติการอยู่ร่วมกัน
- สิทธิในการอยู่ต่อในที่พักอาศัยที่มีอยู่ร่วมกัน (โดยปกติแล้วฝ่ายที่มีความจำเป็นที่สุดในเรื่องที่พักจะได้อยู่ต่อโดยไม่ต้องย้ายออก โดยไม่คำนึงถึงว่าที่พักดังกล่าวนั้นอยู่ในชื่อของใคร)
- สั่งห้ามไม่ให้คู่สมรสมาเยี่ยมเยียนกัน

ง. ระยะเวลาในการพิพากษา

กรณีที่มีการยื่นคำร้องร่วมกัน และไม่ได้มีการใช้เวลาให้ไต่ตรอง ตามปกติแล้วศาลชั้นต้นจะใช้เวลาประมาณสองสัปดาห์ แต่ในกรณีของการฟ้องหย่านั้น จะต้องใช้เวลามากกว่านี้

การหย่าจะมีผลต่อเมื่อคำพิพากษาให้หย่าขาดจากกันของศาลนั้นได้มีผลใช้บังคับแล้ว (*träder i kraft*)

๑.๘.๒ การแบ่งทรัพย์สินเมื่อมีการหย่าร้าง (*Bodelning*)

เมื่อมีการหย่าร้าง ต้องมีการแบ่งทรัพย์สิน ถ้าในการสมรสของคู่สมรสนี้ มีทรัพย์สินที่เป็นสินสมรส

วิธีแบ่งทรัพย์สิน

๑. ทำการหักหนี้สินของแต่ละฝ่ายออกจากทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นสินสมรสของแต่ละฝ่าย
๒. นำยอดที่เหลือของแต่ละฝ่ายมารวมกัน แล้วหารสอง อันจะเป็นยอดทรัพย์สินที่แต่ละฝ่ายจะได้รับ
๓. การแบ่งทรัพย์สินที่เหลือ จะทำโดยการพยายามให้แต่ละฝ่ายได้รับทรัพย์สินที่เป็นสินสมรสที่ดินเป็นเจ้าของอยู่

หมายเหตุ

บางกรณี อาจจะมีการแบ่งโดยวิธีอื่น เช่น ถ้าการสมรสนั้นเป็นระยะเวลาสั้น แต่แต่ละฝ่ายก็จะได้รับสินสมรสที่ตนเป็นเจ้าของอยู่ไป โดยไม่มีการแบ่งใดๆ

๑.๘.๓ อำนาจปกครองเด็กหลังการหย่า

อำนาจการปกครองเด็ก จะนำไปตามข้อตกลงที่คู่หย่าได้ตกลงกันเอาไว้ หรือเป็นไปตามคำพิพากษาของศาล ในกรณีที่ไม่สามารถทำการตกลงกันได้เอง

บิดามารดาสามารถตกลงเรื่องอำนาจปกครองเด็กนี้ได้เอง โดยการทำป็นสัญญา สัญญานี้อาจเป็นเรื่องของการมีอำนาจปกครองร่วมกัน หรือให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีอำนาจปกครองแต่ผู้เดียว และสัญญานี้จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร และจะมีผลก็ต่อเมื่อคณะกรรมการสังคมในเขตเทศบาลที่เด็กลงทะเบียนราษฎรอยู่ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว นอกจากนั้น บิดามารดายังสามารถเขียนสัญญาเกี่ยวกับเรื่องการอยู่อาศัยของเด็ก (ให้เด็กอยู่กับใคร) และเรื่องสิทธิพบนบุตรสำหรับอีกฝ่ายที่เด็กไม่ได้อยู่ด้วย

ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ ศาลก็จะเป็นผู้พิจารณาตัดสินเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ นี้ให้โดยยึดหลักว่าจะต้องเป็นผลดีที่สุดสำหรับเด็ก

๑.๘.๔ สิทธิพบนบุตร (*Umgängesrätt*)

สิทธิพบนบุตรสำหรับผู้ปกครองฝ่ายที่เด็กไม่ได้อยู่ด้วยนี้ ผู้ปกครองทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันเองได้ โดยทำเป็นสัญญา และแจ้งให้คณะกรรมการสังคมได้รับทราบ สิทธิดังกล่าวรวมถึงสิทธิของเด็กที่จะต้องได้พบนบุคคลที่เด็กมีความใกล้ชิดเป็นพิเศษด้วย เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย หรือ ผู้ที่เคยเลี้ยงดูตนมาก่อน ถ้าบิดามารดาไม่สามารถตกลงกันได้ ศาลก็จะมิตีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้

๑.๙ กรณีเสียชีวิต

เมื่อมีผู้หนึ่งผู้ใดเสียชีวิตลง แพทย์จะต้องออกใบรับรองการเสียชีวิตโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้เพื่อนำไปแจ้งต่อสำนักงานภาษี เพื่อเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนราษฎร

ต่อจากนั้น ผู้จัดการทรัพย์สิน (*boutredningsman*) ที่แต่งตั้งโดยศาล หรือ ผู้จัดการมรดก (*testamentsexekutor*) ที่ผู้ตายได้ระบุไว้ในพินัยกรรม ต้องทำบัญชีมรดก (*bouppteckning*) ที่ระบุรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้ตาย ภายในสามเดือนนับจากวันที่เสียชีวิต ถ้าต้องใช้เวลานานกว่านี้ ทางกองมรดกจะต้องยื่นเรื่องขอขยายเวลาต่อสำนักงานภาษีในเขตที่ผู้ตายมีภูมิลำเนาอยู่ และภายในหนึ่งเดือนนับจากที่ได้จัดทำบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะต้องส่งบัญชีนี้ไปให้สำนักงานภาษีในเขตที่ผู้ตายมีภูมิลำเนา อยู่เพื่อทำการลงทะเบียน

การจัดทำบัญชีมรดก ผู้จัดทำจะต้องเรียกผู้มีสิทธิรับมรดกมาร่วมประชุมด้วย แต่ไม่จำเป็นต้องไปว่าทุกคนจะต้องมาร่วม ขอแต่เพียงให้มีหลักฐานยืนยันว่าได้มีการเรียกมาร่วมประชุมด้วยแล้ว เช่นหลักฐานการส่งจดหมายให้ทางไปรษณีย์

ในบัญชีมรดกนี้ นอกจากอย่างอื่นแล้ว จะต้องระบุชื่อ ที่อยู่ของทายาท ผู้รับมรดกตามพินัยกรรม คู่สมรส รวมทั้งรายชื่อว่ามีใครบ้างที่มาเข้าร่วมประชุม ถ้ามีพินัยกรรม หรือสัญญาก่อนสมรส ก็จะต้องแนบสำเนาที่มีการลงลายมือชื่อรับรองมาด้วยกับบัญชีมรดก พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการเรียกตัวผู้มีสิทธิในกองมรดกที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุม

หนี้สินที่ผู้ตายมีอยู่ จะได้รับการชำระจากทรัพย์สินที่มีอยู่ในกองมรดก ถ้าหนี้สินมีจำนวนมากกว่าทรัพย์สิน เรื่องก็จะถูกส่งต่อไปยังสำนักงานยึดทรัพย์ และบังคับคดี (*Kronofogdemyndigheten*) เพื่อจัดการบังคับหนี้ ผู้มีสิทธิในกองมรดกไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้สินมากไปกว่าส่วนที่ตนพึงจะได้จากกองมรดก ถ้ามีทรัพย์สินไม่พอที่จะชำระ ก็จะมีการประกาศพักหนี้ (*förklarar skulden vilande*)

หมายเหตุ

ในกรณีที่ทรัพย์สินของกองมรดกมีน้อย และไม่มีบ้านหรือที่ดินอยู่เลย ก็จะไม่มีการจัดทำบัญชีมรดก (*bouppteckning*) แต่คณะกรรมการสังคมจะต้องแจ้งเรื่องมรดก (*dödsboanmälan*) นี้ต่อสำนักงานภาษีในเขตที่ผู้ตายพำนักอยู่ ดังนั้น ถ้าทายาทของผู้ตายมีความเห็นว่าควรที่จะทำการแจ้งเรื่องมรดกนี้ ทายาทนั้นก็ต้องแจ้งให้สำนักงานสังคมในเขตเทศบาลได้รับทราบโดยเร็วที่สุด

เมื่อมีการเสียชีวิต สิ่งที่สำคัญก็คือ ให้ตรวจสอบว่าผู้ตายมีประกันที่ไหนบ้าง (มีการประกันชีวิตแบบส่วนตัว หรือแบบกลุ่มหรือไม่) และใครเป็นผู้จะได้รับประโยชน์

๑.๙.๑ การจัดการศพ

การจัดการศพในประเทศสวีเดน เช่น การทำพิธีเผา ฝัง และการจัดหาสถานที่ฝังศพ ส่วนใหญ่จะเป็นหน้าที่ของโบสถ์สวีเดน และโบสถ์ของศาสนาอื่นในสวีเดน สำหรับผู้ที่ไม่ได้นับถือศาสนาคริสต์ ทางเราก็จะจัดหาสถานที่ไว้ให้ใช้ในการทำพิธี และใช้ฝังศพ

ญาติผู้ตายจะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการศพ โดยต้องพยายามจัดทำตามที่ต้องการ ส่วนใหญ่ผู้ตายจะระบุความต้องการของตนไว้ในพินัยกรรม หรือไม่ก็แจ้งไว้ด้วยปากเปล่า ญาติผู้ตายจะติดต่อกับพระ บาทหลวง หรืออิมาม แล้วแต่นับถือศาสนาใด ติดต่อกับสำนักงานป่าช้า และสำนักงานฌาปนกิจ โดยทั่วไปแล้วสำนักงานฌาปนกิจจะช่วยเหลือในการติดต่อต่างๆ ทั้งในเรื่องการจัดการศพและการจัดทำบัญชีมรดก

งานศพในสวีเดนแบ่งได้เป็นสองส่วน คือ

๑.๙.๑.๑ พิธีงานศพ (*begravningsceremoni*)

ซึ่งจะจัดขึ้นที่โบสถ์ ไม่มีการบังคับ จะทำหรือไม่ขึ้นอยู่กับทายาทหรือญาติของผู้ตาย หรือความต้องการของผู้ตายเองที่มีระบุไว้ในพินัยกรรม

๑.๙.๑.๒ การฝังศพ (*gravsättning*) หรือการเผาศพ (*kremering*)

ซึ่งมีระเบียบการบังคับอยู่ โดยทายาทหรือญาติผู้ตายมีโอกาที่จะเลือกปฏิบัติได้ดังต่อไปนี้

- **ฝังตามพิธีการของโบสถ์สวีเดน**

ผู้ตายที่สังกัดโบสถ์สวีเดน จะเข้าทำพิธีตามพิธีการของโบสถ์สวีเดน ถ้าต้องการ โดยจะมีการจัดพิธีในโบสถ์ และก่อนพิธี บาทหลวงจะพบสนทนากับญาติผู้ตาย

- **ฝังตามพิธีการของโบสถ์ศาสนาอื่น**

ถ้าผู้ตายสังกัดโบสถ์ของศาสนาอื่น จะทำพิธีในโบสถ์ของศาสนานั้น หรือในโบสถ์สวีเดนโดยจะต้องได้รับอนุญาตจากบาทหลวงก่อน

- **ฝังตามพิธีการแบบราษฎร์ (*borgerligt akt*)**

เป็นพิธีฝังศพที่ไม่มีพิธีทางศาสนาเกี่ยวข้องกับ พิธีแบบนี้มักจะจัดให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ตาย มีเทศบาลอยู่ส่วนหนึ่งที่ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ทำพิธีศพแบบราษฎร์นี้ และส่วนใหญ่จะทำพิธีในห้องโถงที่ทางเทศบาลจัดไว้เป็นพิเศษ

- **ฝังโดยไม่ต้องเป็นพิธีเลย**

จะไม่มีการทำพิธีใดๆ นอกจากการนำศพไปฝังอย่างเดียว

รูปแบบการฝังศพ

ทายาท หรือญาติผู้ตายสามารถเลือกลักษณะการฝังศพแบบต่างๆ ได้ดังนี้....

- ฝังศพที่อยู่ในโลงศพ (*sänkning av kista*) เป็นการฝังศพแบบทั่วๆ ไป (*jordbegravning*)
- ฝังกระดูกหลังการเผา (*sänkning av urna efter kremering*)
- นำกระดูกไปโปรยลงบนดิน หรือโปรยลงในที่ที่จัดไว้ให้เฉพาะ (*jordande av aska-spridning av aska i minneslund*)
- นำกระดูกไปโปรยที่อื่น (*spridning av aska på annat område*) โดยจะต้องได้รับอนุญาตจากสภามณฑลก่อน

รูปแบบของการเผาศพ

ปัจจุบันนิยมการเผาศพกันมากขึ้นในประเทศสวีเดน การเผาศพ หมายถึงการนำศพพร้อมทั้งโลงใส่เข้าไปในเตาเผาจนเป็นเถ้าถ่าน แล้วนำเถ้าถ่านเหล่านั้น (หลังจากที่ได้แยกเอาโลหะที่ผ่าตัดใส่ไว้ในร่างกายออกแล้ว-ถ้ามี) ไปบดจนเป็นผง (*stoff*) แล้วนำไปบรรจุไว้ในโกศ (*urna*) เป็นอันเสร็จเรื่องการเผา ทายาทเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไปกับผงกระดูกที่บรรจุอยู่ในโกศ จะนำไปทำพิธีฝัง หรือนำไปโปรย แต่ห้ามนำมาเก็บไว้ที่บ้านอย่างถาวร

การดำเนินการต่าง ๆ นี้ สำนักงานฌาปนกิจจะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในเรื่องการติดต่อต่าง ๆ

๑.๙.๒ สิทธิในการฝัง (gravrätt)

สิทธิในการฝังนี้ หัวหน้าป่าช้าในเขตที่ผู้ตายลงทะเบียนราษฎรเป็นผู้ออกให้เมื่อมีการเสียชีวิต โดยปกติจะมีกำหนดเวลา ๒๕ ปี และสามารถต่อได้อีก ๑๕ ปี

๑.๙.๓ เงินช่วยค่าทำศพ

เป็นเงินช่วยเหลือสำหรับค่าใช้จ่ายในการทำศพ มีระบุไว้ในกฎหมายต่างๆ เช่น กฎหมายการประกันความเสียหายที่เกิดจากการทำงาน (arbetsskadeförsäkring) ข้อมูลเพิ่มเติมขอได้จากสำนักงานฌาปนกิจ และบริษัทประกันภัย

๑.๙.๔ ค่าธรรมเนียมงานศพ (begravningsavgift)

ตั้งแต่ ค.ศ.๒๐๐๐ เป็นต้นมา ผู้ที่มีหน้าที่ต้องจ่ายภาษีนั้น จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมงานศพด้วย สำหรับผู้ที่สังกัดอยู่กับโบสถ์สวีเดน ค่าธรรมเนียมทำศพนี้ จะมีอยู่ในค่าธรรมเนียมที่จ่ายให้กับโบสถ์แล้ว ค่าธรรมเนียมนี้ จะนำไปใช้จ่ายในการทำศพทั้งหมด อันได้แก่ ที่ฝังศพในป่าช้าสาธารณะเป็นเวลา ๒๕ ปี ค่าฝังศพ การเปิดและปิดหลุมฝังศพ การขนส่งบางประเภท การเผา สถานที่เก็บรักษา การนำศพมาให้ชม รวมทั้งการทำพิธีฝังศพที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาด้วย เงินเหล่านี้จะจ่ายให้สำหรับการฝังศพในเขตที่ไม่ใช่เขตที่พำนักของผู้ตายด้วย แต่จะไม่จ่ายค่าพิธีในโบสถ์ให้สำหรับผู้ที่ไม่ได้สังกัดโบสถ์สวีเดน สำหรับค่าใช้จ่ายที่กองมรดกจะเป็นผู้จ่าย ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายให้สำนักงานฌาปนกิจ สำหรับค่าห่อศพ ค่าโลงศพ ค่าจัดดอกไม้ ค่าโฆษณา และค่าเลี้ยงดูแขกที่มาร่วมงาน รวมทั้งค่าขนส่งที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะตกอยู่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน (ค.ศ.๒๐๑๑)

หมายเหตุ

เมื่อผู้ที่มีสัญชาติไทยเสียชีวิตในประเทศสวีเดน ญาติหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องแจ้งการเสียชีวิตของผู้มีสัญชาติไทยผู้นั้นต่อสถานเอกอัครราชทูตไทยในประเทศสวีเดน หลังจากนั้น สถานเอกอัครราชทูตฯ จะออกใบมรณบัตรให้ และญาติหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องนำไปมรณบัตรนี้ไปแสดงต่ออำเภอที่ผู้ตายมีภูมิลำเนาอยู่เพื่อเปลี่ยนข้อมูลในทะเบียนราษฎร

๑.๑๐ มรดก (Arv)

มรดก คือ ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดจนสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆ เว้นแต่ตามกฎหมายหรือโดยสภาพแล้วเป็นการเฉพาะตัวผู้ตายโดยแท้ เช่น บำนาญ

อย่างไรก็ดี ความรับผิดชอบของทายาทจะมีขอบเขตจำกัด คือ กฎหมายกำหนดว่าทายาทไม่ต้องรับผิดชอบเกินกว่าทรัพย์สินมรดกที่ตกทอด

ผู้ที่มียสิทธิรับมรดกจากผู้ตายได้นั้นได้แก่ ทายาท และผู้รับประโยชน์จากพินัยกรรม

๑.๑๐.๑ ทายาท (*arvingar*)

สิทธิในการรับมรดกในฐานะทายาท ขึ้นอยู่กับลักษณะความเป็นญาติกับผู้ตายที่ถึงมรดกไว้ สิทธิในการรับมรดกอาจถูกตัดรอนลงไป ถ้าได้มีการทำพินัยกรรมเอาไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม พินัยกรรมนั้นจะต้องไม่ตัดสิทธิการรับมรดกตามกฎหมายในฐานะผู้สืบสันดาน (*Laglott*) ลำดับชั้นของผู้รับมรดกในฐานะทายาท แยกออกได้ดังนี้

- ลำดับที่หนึ่ง คือผู้สืบสันดาน (*Bröstarvingar*)

มรดกจะตกเป็นของบุตรของผู้ตาย (*Bröstarvingar*) ถ้าบุตรเสียชีวิตไปแล้ว มรดกก็จะตกสู่หลาน (เรียกว่าเป็นผู้รับมรดกแทนที่) บุคคลเหล่านี้เรียกว่าผู้สืบสันดาน และเป็นผู้รับมรดกลำดับที่หนึ่ง (*första arvsklassen*) ผู้สืบสันดานนี้มีสิทธิตามกฎหมาย ที่จะต้องได้รับมรดกเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของมรดก แม้ว่าผู้ตายจะทำพินัยกรรมยกมรดกทั้งหมดให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้สืบสันดานก็ตาม ในการเรียกร้องสิทธิรับมรดกตามกฎหมายดังกล่าว ผู้สืบสันดานจะต้องขอให้ศาลทำการปรับพินัยกรรม (*jämkning av testamente*) หรือไม่ก็ขอยื่นแสดงความไม่เห็นด้วยกับพินัยกรรม (*klandra testamente*)

- ลำดับที่สอง (*andra arvsklassen*) คือบิดามารดา และพี่น้องร่วมบิดามารดา

ถ้าไม่มีผู้สืบสันดาน มรดกจะตกเป็นของผู้เป็นบิดาและมารดาของผู้ตาย หรือทายาทถ้าบิดามารดาเสียชีวิตแล้ว

- ลำดับที่สาม (*tredje arvsklassen*) คือ ปู่ ย่า ตา ยาย

ถ้าไม่มีผู้รับมรดกในลำดับที่หนึ่งและสองนี้ มรดกจะตกไปยัง ปู่ ย่า ตา ยาย ของผู้ตาย ถ้าบุคคลเหล่านี้ไม่มีชีวิตแล้ว มรดกก็จะตกไปสู่บุตรของบุคคลเหล่านี้ อันได้แก่ หลาน ป้า น้า อา ของผู้ตาย

- ลำดับที่สี่

ถ้าสามีหรือภรรยา หรือคู่ครอง ยังมีชีวิตอยู่ ทรัพย์สินที่เหลืออยู่ก็จะตกเป็นของบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ผู้ตายมีทายาทที่ไม่ใช่ทายาทของคู่ครองที่ยังมีชีวิตอยู่ และทายาทผู้นั้นสละสิทธิในทรัพย์สินส่วนของตน อย่างไรก็ตาม ถ้าคู่ครองที่มีชีวิตอยู่ได้เสียชีวิตลง ทายาทคนดังกล่าว (อาจทั้งที่เป็นทายาทลำดับที่สองด้วยก็ได้) ก็จะได้รับสิทธิในการแบ่งทรัพย์สินนั้น หมายถึงว่าตามหลักแล้ว ครึ่งหนึ่ง

ของกองมรดกของสามีหรือภรรยาที่ยังมีชีวิตอยู่จะตกเป็นของทายาทลำดับแรก
ของสามีหรือภรรยาที่เสียชีวิตก่อน

๑.๑๐.๒ กองทุนมรดกสาธารณะ (*Allmänna arvsfonden*)

กองมรดกใดที่ไม่มีผู้มีสิทธิรับมรดก และถ้าไม่ได้มีการทำพินัยกรรมยกมรดกให้แก่
ผู้ใด มรดกนั้นก็จะตกไปสู่กองทุนมรดกสาธารณะ สำนักงานบริการระบบบริหาร
(*Kammarkollegiet*) เป็นผู้ดูแลกองทุนมรดกสาธารณะนี้ และเงินจากกองทุนฯ นี้จะใช้เพื่อ
สนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก วัยรุ่น และคนพิการ

๑.๑๐.๓ กองมรดก (*Dödsbo*)

เมื่อมีการเสียชีวิตเกิดขึ้น ทายาทผู้รับมรดกจะยังไม่ได้เป็นเจ้าของในทรัพย์สินที่ผู้
ตายทิ้งเอาไว้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการจัดแบ่งมรดก (*arvskifte*) ให้กับผู้รับมรดกนั้น ให้มี
การรวบรวมทรัพย์สินและหนี้สินต่างๆ ไว้ในกองมรดก และผู้ที่เป็นเจ้าของในกองมรดกนี้
ได้แก่

- ทายาท
- ผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไป (*universella testamentstagare*) อันได้แก่ ผู้ที่มี
สิทธิรับมรดกทั้งหมดหรือส่วนหนึ่ง หรือส่วนที่เกินเหลืออยู่ สำหรับผู้มีสิทธิรับ
มรดกตามจำนวนเงินที่กำหนดไว้ หรือได้มรดกขึ้นใด ขึ้นหนึ่งโดยเฉพาะนั้นเรียก
ว่าผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ (*legatarie testamentstagare*)
- ทายาทของสามี/ภรรยา หรือผู้อยู่กินฉันสามีภรรยา

เจ้าของกองมรดกเหล่านี้จะเป็นผู้ดูแลกองมรดกกันเอง โดยการดูแลนั้นจะต้องเป็น
แบบมีมติเป็นเอกฉันท์ ถ้าไม่ได้มีพินัยกรรมที่ผู้ตายได้กำหนดว่าจะให้ผู้ใดเป็นผู้จัดการ
ทรัพย์สิน (*boutredningsman*) หรือผู้จัดการมรดก (*testamentsexekutor*) ถ้าเจ้าของ
กองมรดกไม่สามารถตกลงกันได้ เจ้าของกองมรดกคนเดียว หรือหลายคน หรือทั้งหมด
สามารถยื่นขอให้ศาลชั้นต้นแต่งตั้งผู้จัดการทรัพย์สินได้

๑.๑๐.๔ การจัดแบ่งมรดก (*Arvskifte*)

หลังจากที่ได้มีการจัดบัญชีทรัพย์สินเรียบร้อยแล้ว และได้ทำการชำระหนี้สินแล้ว
จึงจะสามารถนำทรัพย์สินที่เหลือมาแบ่งให้กับทายาทและผู้มีสิทธิตามพินัยกรรม การจัด
แบ่งนี้จะต้องทำเป็นเอกสารที่ผู้มีสิทธิในกองมรดกทุกคนจะต้องลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วย
เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วกองมรดกก็จะสิ้นสุดลง

อย่างไรก็ดี ไม่จำเป็นที่เจ้าของกองมรดกจะต้องทำการจัดแบ่งมรดก ถ้าได้มีการ
ตกลงกันได้ว่าต้องการที่จะให้เจ้าของกองมรดกยังคงดูแลกองมรดกต่อไปได้โดยยังไม่มี
การจัดแบ่งกองมรดก (*Sammanlevnad i oskiftat bo*)

ถ้าผู้ตายได้มีการสมรส หรือได้จดทะเบียนคู่ครองไว้ และสามีภรรยา หรือคู่ครองคู่
นี้มีสินสมรสอยู่ ก็ให้แบ่งสินสมรสระหว่างฝ่ายที่ยังมีชีวิตอยู่และเจ้าของกองมรดก ก่อนการ

จัดแบ่งมรดก ในการแบ่งสินสมรสนั้นให้จัดแบ่งสินสมรสส่วนที่เป็นของฝ่ายที่ยังมีชีวิตอยู่ให้ไปก่อน (ถ้าฝ่ายที่มีชีวิตอยู่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัด ก็ให้จัดแบ่งตามกฎหมายว่าด้วยการอยู่ร่วมกันหุ้นส่วนจำกัด) หลังจากนั้นจึงให้ทำการจัดแบ่งกองมรดก ซึ่งหมายถึงส่วนที่เหลือให้กับทายาท และผู้มีสิทธิตามพินัยกรรม ที่สะดวกที่สุดคือ ทำการแบ่งสินสมรสและจัดแบ่งมรดกพร้อมๆ กันโดยจัดทำบันทึกลงในเอกสารฉบับเดียวกันไว้

เจ้าของกองมรดกผู้ใดผู้หนึ่งสามารถที่จะขอให้ศาลชั้นต้นแต่งตั้งผู้จัดแบ่งมรดกเป็นพิเศษ (*Särskild skiftesman*) เพื่อมีหน้าที่ในการจัดแบ่งกองมรดก ในกรณีที่เจ้าของกองมรดกไม่สามารถตกลงกันได้ ผู้จัดแบ่งมรดกนี้จะเป็นผู้ตัดสินและทำเอกสารเกี่ยวกับการจัดแบ่ง และถ้าได้มีการแต่งตั้งผู้จัดการมรดก ผู้จัดการมรดกก็จะเป็นผู้จัดแบ่งมรดกโดยปริยาย

หมายเหตุ

การเสียชีวิตที่เกิดขึ้นหลังวันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ.๒๐๐๔ นั้นจะไม่ต้องเสียภาษีมรดก

๑.๑๑ พินัยกรรม (*Testamente*)

บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์จะแสดงเจตนาในการจัดการทรัพย์สินของตนเมื่อตนได้เสียชีวิตลงได้ โดยการทำพินัยกรรม และพินัยกรรมนี้ผู้ทำพินัยกรรมสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ในภายหลัง

พินัยกรรมจะต้อง....

- ทำเป็นลายลักษณ์อักษร
- ผู้ทำพินัยกรรม (*testator*) จะต้องลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน
- มีพยาน ๒ คน ลงลายมือชื่อรับรองลายมือชื่อของผู้ทำพินัยกรรม โดยรับรู้ว่าเป็นพินัยกรรม แต่ไม่จำเป็นต้องรู้ในรายละเอียดของพินัยกรรม

บุคคลต่อไปนี้ไม่สามารถที่จะมาเป็นพยานในการทำพินัยกรรมได้..

- ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี
- ญาติใกล้ชิดของผู้ทำพินัยกรรม
- ผู้รับประโยชน์ตามพินัยกรรม หรือญาติใกล้ชิด

หมายเหตุ

ผู้ถือหุ้นร่วมกันในบริษัทที่ต้องการให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับมรดกของตน จะต้องทำพินัยกรรมระบุไว้

๑.๑๑.๑ การไม่เห็นด้วยกับพินัยกรรม (*klander av testamente*)

หลังจากที่ทายาทได้รับพินัยกรรมไปแล้ว ถ้ามีความเห็นว่าพินัยกรรมนั้นไม่ถูกต้อง ผู้เป็นทายาทจะต้องยื่นฟ้องต่อศาลชั้นต้นภายในหกเดือน

๑.๑๑.๒ การขอให้มีการปรับพินัยกรรม (*jämkning av testamentet*)

ถ้าผู้สืบสันดานได้ถูกละเมิดในเรื่องสิทธิที่จะได้รับมรดกตามกฎหมายจากพินัยกรรม ทายาทผู้นั้นจะต้องยื่นขอให้มีการปรับพินัยกรรม (*jämkning av testamentet*) เพื่อที่ตนจะได้รับส่วนแบ่งของมรดกตามกฎหมาย การยื่นขอปรับพินัยกรรมนี้จะสามารถทำได้โดยการคัดค้านพินัยกรรม (*klander av testamente*) หรือโดยการแจ้งให้ผู้รับพินัยกรรม (*testamentstagaren*) ได้รับทราบภายในหกเดือนนับจากที่ผู้สืบสันดานได้รับรู้เกี่ยวกับพินัยกรรมนี้

ผู้รับพินัยกรรมมีหน้าที่ที่จะต้องพิสูจน์ว่าพินัยกรรมนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด การพิสูจน์นี้จะง่ายขึ้นถ้ามีพยานมายืนยันว่าได้มีการทำพินัยกรรมดังกล่าวตามที่กฎหมายเรื่องการรับมรดกได้กำหนดไว้

๑.๑๒ การประกันบิดามารดา (Föräldraförsäkring) และสิทธิการลาพักผ่อน (rätt till ledighet)

ระบบสวัสดิการของสวีเดนที่มีให้กับผู้ที่เป็นบิดามารดา จะเริ่มตั้งแต่การตั้งครรภ์ไปจนถึงเด็กมีอายุ ๑๘ ปี โดยรวมเรียกว่าการประกันบิดามารดา (*föräldraförsäkring*) อันประกอบด้วย เงินบิดามารดา เงินบิดามารดาแบบชั่วคราว สิทธิการหยุดงานของมารดา สิทธิการหยุดงานของบิดา และสิทธิในการทำงานแบบไม่เต็มเวลา กองทุนประกันสังคมมีหน้าที่ในการดูแลเรื่องการประกันบิดามารดา

๑.๑๒.๑ เงินบิดามารดา (*föräldrapenning*)

เงินบิดามารดา คือ เงินชดเชยที่จ่ายให้กับบิดามารดาหรือผู้ที่มีอำนาจปกครองเด็กตามกฎหมาย เพื่อที่จะสามารถอยู่บ้านดูแลเด็กแทนที่จะต้องไปทำงาน

เงินบิดามารดาจ่ายให้เป็นระยะเวลานานสุด ๔๘๐ วัน ต่อเด็กหนึ่งคน โดย ๓๙๐ วันแรกจะจ่ายไว้ในจำนวนเท่ากับเงินป่วย คือ ๘๐ % ของรายได้ที่ใช้คำนวณเงินป่วย และอีก ๙๐ วันต่อมา จะจ่ายให้เท่ากับจำนวนขั้นต่ำสุดเท่ากันทุกคนโดยไม่คำนึงถึงรายได้ คือ วันละ ๑๘๐ โครนาสวีเดน (สำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑) เงินบิดามารดานี้ถือเป็นเงินรายได้ที่จะต้องเสียภาษีเงินได้ จำนวนวันคือ ๔๘๐ วันที่สามารถแบ่งกันหยุดได้ระหว่างบิดาและมารดา ยกเว้น ๖๐ วันที่สำรองไว้ให้กับบิดามารดาแต่ละคน

บิดามารดาที่มีรายได้ต่ำหรือไม่มีรายได้เลยนั้น สำหรับ ๓๙๐ วันแรกจะจ่ายไว้ในจำนวนเท่ากับระดับต่ำสุดคือ ๑๘๐ โครนาสวีเดนต่อวัน และอีก ๙๐ วันต่อมาก็จะจ่ายไว้ในจำนวนนี้เช่นกัน

เงินบิดามารดานี้ สามารถรับได้ในแบบเต็มจำนวน หรือสามในสี่ ครั้งหนึ่ง หนึ่ง ส่วนสี่หรือหนึ่งในแปด โดยจะเป็นไปตามสัดส่วนของการทำงาน

๑.๑๒.๒ เงินบิดามารดาแบบชั่วคราว (*tillfällig föräldrapenning*)

เงินบิดามารดาแบบชั่วคราว คือ เงินชดเชยที่จ่ายให้กับบิดามารดาหรือผู้ที่มีอำนาจปกครองเด็กตามกฎหมายเพื่อที่จะสามารถอยู่บ้านดูแลเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี แทนที่จะต้องไปทำงานเมื่อตอนเด็กป่วย ซึ่งสามารถหยุดได้เป็นเวลารวมทั้งสิ้น ๑๒๐ วันต่อปีและต่อเด็กหนึ่งคน เงินชดเชยนี้จะมีเป็นจำนวนเท่ากับ ๘๐ ของรายได้ที่ใช้คำนวณเงินป่วย แต่จะต้องไม่เกินเพดานที่กำหนดไว้

๑.๑๒.๓ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่ป่วย (*vård av sjukt barn*)

บิดามารดามีสิทธิที่จะได้รับเงินบิดามารดาแบบชั่วคราวเมื่อหยุดงานเพื่อดูแลเด็กที่ป่วยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี ถ้า

- เด็กป่วย หรือมีเชื้อโรคติดต่อ
- ถ้าผู้ดูแลเด็กป่วย หรือมีเชื้อโรคติดต่อ
- เพื่อพาเด็กไปศูนย์อนามัยเด็ก หรือคลินิกอื่นที่อยู่ในระบบการดูแลอนามัยเด็ก
- ถ้าบิดาหรือมารดาที่โดยปกติแล้วจะต้องดูแลเด็ก แต่จำเป็นต้องพาเด็กคนอื่นในครอบครัวไปหาแพทย์

๑.๑๒.๔ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่ป่วยหนัก (*Vård av allvarligt sjukt barn*)

บิดาหรือมารดาของเด็กที่ป่วยหนักที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี มีสิทธิที่จะได้รับเงินบิดามารดาแบบชั่วคราวโดยไม่จำกัดจำนวนวัน และบิดาหรือมารดาแต่ละคนก็มีสิทธิที่จะได้รับเงินชดเชยสำหรับเด็กคนเดียวกันและในเวลาเดียวกัน

เด็กจะถือว่าป่วยหนัก ก็ต่อเมื่อ

- เป็นภัยอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิตเด็ก
- เด็กกำลังได้รับการรักษาโรคร้าย และถ้าไม่ได้รับการรักษาแบบนี้จะเป็นภัยต่อชีวิตของเด็ก

๑.๑๒.๕ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่มีอายุระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๖ ปี (*Vård av barn som är 12 - 16 år*)

บิดาหรือมารดาที่หยุดงานเพื่อดูแลเด็กที่มีอายุระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๖ ปี สามารถที่จะได้รับเงินบิดามารดาแบบชั่วคราวนี้ได้ ถ้าเด็กคนนั้นจำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลมากกว่าปกติสำหรับเด็กที่มีอายุในระดับนี้ ซึ่งอาจเป็นเรื่องของ

- เด็กที่ตามปกติแล้วสามารถดูแลตัวเองได้แล้วแต่ได้มาเป็นโรคร้ายแรง หรือเกิดการพิการและจำเป็นต้องให้บิดาหรือมารดาดูแลช่วยเหลือในช่วงระยะเวลาจำกัดหรือในตอนไปหาแพทย์

- เด็กที่เป็นโรคเรื้อรัง หรือพิการ ป่วยอย่างกะทันหันด้วยโรคอื่น หรือเมื่อโรคเดิมนั้นกำเริบร้ายแรงขึ้น
- เมื่อผู้ดูแลอยู่นั้นป่วยหรือมีโรคติดต่อ โดยผู้ดูแลอยู่นั้นตามปกติจะช่วยดูแลเด็กเมื่อตอนไปทำงาน เช่น บิดาหรือมารดาอีกคนหนึ่ง หรือผู้ดูแลเด็กในช่วงกลางวัน หรือญาติ

ในกรณีต่างๆ เหล่านี้ จำเป็นต้องมีใบรับรองแพทย์มายืนยันด้วย

๑.๑๒.๖ หยุดเพื่อดูแลเด็กที่มีอายุเต็ม ๑๖ ปี ที่อยู่ในข่ายของคนพิการ (*vård av barn som har fyllt 16 år och som omfattas av LSS*)

ในบางกรณี บิดามารดาจะมีสิทธิได้รับเงินบิดามารดาแบบชั่วคราว แม้ว่าเด็กนั้นจะมีอายุเต็ม ๑๖ ปีแล้ว ถ้าเด็กคนนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับการช่วยเหลือ และบริการที่มีไว้ให้กับผู้พิการบางประเภท เงินนี้จะจ่ายให้จนกระทั่งเด็กมีอายุเต็ม ๒๑ ปี หรือบางกรณี ๒๓ ปี

นอกจากนั้นบิดาหรือมารดาของเด็กที่อยู่ในข่ายแบบนี้ยังสามารถได้รับเงินบิดามารดาแบบชั่วคราวนี้ได้สำหรับวันที่หยุดงานเพื่อทำการติดต่อ เช่น..

- วันที่ต้องหยุดงานเพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรมบิดามารดา (เช่นหลักสูตรที่จัดให้โดยองค์การคนพิการ)
- หยุดงานเพื่อไปเยือนโรงเรียนอนุบาล หรือโรงเรียน
- หยุดงานเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น

๑.๑๒.๗ หยุดเมื่อเด็กเกิด หรือเมื่อรับบุตรบุญธรรม (*vid barns födelse eller adoption*)

ผู้ที่เป็นบิดาหรือผู้ปกครองอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะได้รับเงินบิดามารดาแบบชั่วคราวเป็นระยะเวลา ๑๐ วันเมื่อเด็กเกิด หรือเมื่อรับบุตรบุญธรรม โดยสามารถหยุดงานพร้อมกับผู้เป็นมารดาที่ได้รับเงินบิดามารดา เงินชดเชยนี้จ่ายให้นานสุด ๑๐ วันต่อเด็กหนึ่งคน (ถ้าเป็นแฝดคู่ จะได้ ๒๐ วัน ถ้าเป็นแฝด ๓ คน จะได้ ๓๐ วัน)

หมายเหตุ

- * เพดานรายได้ (*inkomsttak*)

เพดานรายได้สำหรับเงินบิดามารดา อันเนื่องมาจากเด็กเกิดนั้นมีเป็นจำนวน ๑๐ เท่าของจำนวนราคากำหนด (*prisbassbelop*)

- * เพดานรายได้สำหรับเงินบิดามารดาแบบชั่วคราว และเงินตั้งครุภ (havandeskapspenning) มีเป็นจำนวน ๗.๕ เท่าของจำนวนราคากำหนดจำนวนราคากำหนดสำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑ คือ ๔๒,๘๐๐ โครนาสวีเดน

๑.๑๓ เงินช่วยเหลือเด็ก (*barnbidrag*)

เงินช่วยเหลือเด็กจ่ายให้กับเด็กทุกคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศสวีเดน และที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี สำหรับเด็กที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศเกินกว่า ๖ เดือน จะใช้กฎที่กำหนดไว้เป็นพิเศษ

เงินช่วยเหลือเด็ก จะเริ่มจ่ายให้ตั้งแต่เดือนแรกที่เด็กเกิด (หรือตั้งแต่ที่เด็กเริ่มมีสิทธิได้รับ) และจะจ่ายให้ไปจนกระทั่งถึงสามเดือนสุดท้ายที่เด็กมีอายุครบ ๑๖ ปีบริบูรณ์

ถ้าเด็กอยู่ในความปกครองของบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง ผู้รับเงินนี้คือ บิดาหรือมารดาผู้ที่มีอำนาจปกครองเด็กตามกฎหมาย ถ้าบิดามารดาที่มีอำนาจปกครองร่วมกัน ผู้รับเงินคือ บิดาหรือมารดาคนที่บิดาและมารดาทั้งสองคนได้ร่วมกันแจ้งไว้กับกองทุนประกันสังคมว่าเป็นผู้รับเงินช่วยเหลือเด็กนี้ ถ้าไม่มีการแจ้งเอาไว้ กองทุนประกันสังคมก็จะจ่ายให้กับผู้เป็นมารดา

ถ้าเด็กอยู่อย่างถาวรกับบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง จะมีการจ่ายเงินช่วยเหลือเด็กนี้ให้กับบิดาหรือมารดาคนนั้น ถ้าได้มีการแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับทราบ

ถ้าบิดามารดาทั้งสองไม่ได้อยู่ร่วมกัน แต่มีอำนาจปกครองเด็กร่วมกัน และเด็กจะสลับอยู่กับบิดาและมารดาแต่ละฝ่าย เงินช่วยเหลือเด็กนี้สามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน และจ่ายให้กับบิดาและมารดาทั้งสองคนเท่าๆ กัน

ถ้าเด็กได้ถูกส่งไปอยู่ในครอบครัวที่รับดูแลเด็ก หรือในบ้านที่รับดูแลเด็กแบบอื่น จะมีการจ่ายเงินช่วยเหลือเด็กนี้ให้กับผู้ที่ทำการดูแลเด็ก โดยให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการสังคม

กองทุนประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องเงินช่วยเหลือเด็ก และเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องการจ่ายเงินนี้ เงินช่วยเหลือไม่จำเป็นต้องยื่นคำร้องขอ และในปัจจุบัน (ค.ศ.๒๐๑๑) มีเป็นจำนวน ๑,๐๕๐ โครนาสวีเดนต่อเดือน

๑.๑๓.๑ การต่อเงินช่วยเหลือเด็ก (*förlängt barnbidrag*)

หลังจากที่เด็กได้มีอายุครบ ๑๖ ปี บริบูรณ์แล้ว แต่เด็กกำลังเรียนอยู่ในการศึกษาภาคบังคับ หรือการศึกษาระดับอื่นบางระดับ ก็จะมีการต่ออายุการจ่ายเงินช่วยเหลือเด็กให้ต่อไปอีกเป็นรายเดือน และมีจำนวนเท่าเดิม และจะจ่ายต่อไปจนกระทั่งถึงเดือนที่เด็กเรียนจบการศึกษาดังกล่าวนั้น หรือเมื่อเด็กเลิกเรียน

๑.๑๓.๒ เงินเพิ่มเมื่อมีบุตรหลายคน (*flerbarnstillägg*)

ถ้ามีบุตรสองคน หรือหลายคนที่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเด็ก หรือที่กำลังเรียนหนังสือแบบเต็มเวลาอยู่ ก็จะทำให้ได้รับเงินเพิ่มเมื่อมีบุตรหลายคนนี้ โดยจะต้องมีการแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับทราบ ทั้งนี้เพราะเด็กที่มีอายุมากกว่า ๑๖ ปีที่กำลังเรียนอยู่สามารถนำมาคำนวณได้ และก็เช่นเดียวกัน บิดามารดาทั้งสองคนสามารถนำบุตรของตนมาคำนวณด้วยได้ เพื่อขอรับเงินเพิ่มนี้ สำหรับเด็กที่มีอายุมากกว่า ๑๖ ปี ที่กำลังเรียนอยู่นั้นจะสามารถได้รับเงินเพิ่มนี้ได้ โดยเริ่มจากงวดสามเดือนที่เด็กเริ่มเรียนหนังสือไปจนกระทั่งงวดสามเดือนที่สองของปีที่เด็กมีอายุครบ ๒๐ ปี

หมายเหตุ

เงินช่วยเหลือเด็ก และเงินเพิ่มเมื่อมีบุตรหลายคนนี้จะจ่ายให้เป็นรายเดือน ในวันที่ ๒๐ ของแต่ละเดือน เงินช่วยเหลือเด็กนี้ไม่ต้องเสียภาษี จึงไม่ต้องนำไปลงไว้ในใบแจ้งขอเสียภาษีเงินได้

๑.๑๔ เงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก (*underhållsbidrag*)

บิดามารดามีหน้าที่ที่จะต้องเลี้ยงดูบุตรของตนไปจนกระทั่งเด็กมีอายุครบ ๑๘ ปี หรือไปจนกระทั่งเด็กได้เรียนหนังสือจบ และมีอายุครบ ๒๑ ปี บิดามารดาแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือในการเลี้ยงดูเด็กตามความสามารถของแต่ละคน

เมื่อมีการหย่าร้างเกิดขึ้น หน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรก็ยังคงมีอยู่ บิดาหรือมารดาฝ่ายที่ไม่ได้มีอำนาจปกครองเด็กจะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก (*underhållsbidrag*) ให้กับอีกฝ่ายที่มีอำนาจปกครองเด็ก ถ้าเด็กไม่ได้อยู่กับตนอย่างถาวร บิดาหรือมารดาที่ไม่มีความสามารถในการด้านการเงินในขณะนั้นก็จะไม่ต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้ แต่กองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้จ่ายแทนให้ และจะมีการเรียกเก็บคืนทีหลัง เงินที่กองทุนประกันสังคมจ่ายแทนให้ก่อนนี้เรียกว่า “เงินสนับสนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็ก (*underhållsstöd*)”

ถ้าเด็กอยู่ในอำนาจปกครองร่วมกันของบิดาและมารดา ฝ่ายที่เด็กไม่ได้อยู่ร่วมด้วยอย่างถาวรจะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กให้กับฝ่ายที่เด็กได้อยู่ร่วมอย่างถาวร ถ้าเป็นการสลับกันอยู่ แต่ละฝ่ายก็จะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อดูแลเด็กนี้ให้กันและกัน

เงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้สามารถกำหนดได้โดย...

- การตกลงกันระหว่างบิดาและมารดา
- คำพิพากษาของศาล (เช่น ในตอนที่พิพากษาให้หย่าขาดจากกัน)

ฝ่ายที่จะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้ สามารถที่จะหักเงินจำนวนหนึ่งออกจากเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้ได้ ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ว่า เด็กได้มาอยู่กับตนติดต่อก่อนเป็นเวลามากน้อย ๕ วันเต็ม หรือเป็นจำนวน ๖ วันเต็มในแต่ละเดือน

๑.๑๔.๑ ดัชนีที่ใช้ปรับเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก (*indexhöjning av underhållsbidrag*)

เงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้ จะปรับไปตามค่าของเงิน โดยจะมีการใช้กฎหมายที่ได้ประกาศเป็นกฎหมายไว้ในหนังสือรวมกฎหมายของสวีเดน SFS (*Svensk författningssamling*)

๑.๑๔.๒ การปรับจำนวนเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก (*jämkning av underhållsbidrag*)

เมื่อได้มีการจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กมาเป็นเวลา ๖ ปี โดยไม่ได้มีการปรับจำนวนเงินตามดัชนีเลย ศาลสามารถที่จะทำการกำหนดจำนวนเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้ใหม่ได้

ถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงที่อาจทำให้จำนวนเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้ได้เกิดเปลี่ยนแปลงไปก่อนระยะเวลาหกปี (เช่น ฝ่ายที่ต้องจ่ายเงินช่วยเหลือนี้ได้มีเด็กที่อยู่ในการเลี้ยงดูเพิ่มขึ้นมาอีกคนหนึ่งคน หรือมีรายได้ลดลงเนื่องมาจากป่วยเป็นเวลานาน หรือตกงาน) หรือถ้าเกิดมีความเห็นว่าคุณตกลงเกี่ยวกับเรื่องเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนี้ไม่สมเหตุสมผล เมื่อคำนึงถึงสภาพการณ์ในตอนที่มีการตกลงกัน สาเหตุหนึ่งใดดังกล่าวก็สามารถนำมาเป็นเหตุให้มีการตกลงกันใหม่ได้ บิดามารดาอาจทำการตกลงกันใหม่ได้เอง ถ้าตกลงกันได้ ไม่ว่าข้อตกลงเดิมนั้นทำขึ้นกันเองหรือเป็นไปตามคำพิพากษาก็ตาม แต่ที่เหมาะสมที่สุดคือ การติดต่อกับทนายความเพื่อให้ช่วยดำเนินการ (ไม่ว่าจะเป็นการตกลงกันเองหรือต้องการให้ศาลเป็นผู้ตัดสิน)

๑.๑๔.๓ การบังคับให้จ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก (*indrivning av underhållsbidrag*)

ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก ที่ได้มีการกำหนดเอาไว้แล้ว ไม่ได้จ่ายเงินที่ได้ตกลงกันเอาไว้ให้ผู้มีสิทธิรับ ผู้มีสิทธิรับก็สามารถที่จะขอให้มีการบังคับหนี้ได้ ซึ่งนอกจากอย่างอื่นแล้ว ก็ยังจะมีเงื่อนไขว่า...

- ได้มีการกำหนดเงินช่วยเหลือไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- มีพยานรู้เห็น
- มีคำพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ (บางกรณีก็จะเป็นมติของศาล)

๑.๑๕ เงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก (*underhållsstöd*)

บิดามารดามีหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรของตนจนกระทั่งบุตรมีอายุครบ ๑๘ ปี หรือ ๒๑ ปี (ในกรณีที่ยังเรียนหนังสืออยู่) ถ้าเด็กพักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด อีกฝ่ายหนึ่งก็จะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็ก (*underhållsbidrag*) ให้ แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ เด็กก็มีสิทธิที่จะได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก (*underhållsstöd*) เงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็กนี้ จะไปชดเชยเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กในระดับหนึ่ง โดยบิดาหรือมารดา ฝ่ายที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยสามารถที่จะยื่นคำร้องขอเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็กนี้ได้ ถ้าฝ่ายที่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อการดูแลเด็กนั้น

- ไม่ได้จ่ายให้เลย
- ได้จ่ายให้ในจำนวนที่ต่ำกว่า ๑,๒๗๓ โครนาสวีเดน (ปี ค.ศ.๒๐๑๑)
- ไม่ได้ทำการเลี้ยงดูเด็กในลักษณะหนึ่งลักษณะใด

๑.๑๕.๑ เงื่อนไขที่เด็กจะได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก

เงื่อนไขที่เด็กจะได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก คือ

- เด็กพักอาศัย และลงทะเบียนราษฎรอยู่กับบิดาหรือมารดาคนหนึ่งคนใดที่เป็นผู้อ่านาปกครองเด็กคนนั้น
- เด็กอายุยังไม่เต็ม ๑๘ ปี
- เด็ก และบิดาหรือมารดาที่เด็กพักอาศัยอยู่ด้วยนั้นจะต้องพักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน

๑.๑๕.๒ การต่อการรับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก (*förlångt underhållsstöd*)

ผู้ที่อายุเต็ม ๑๘ ปี ที่ยังคงอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาคนหนึ่ง และยังเรียนหนังสืออยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับ หรือระดับเตรียมอุดมศึกษา หรือการศึกษาอื่นที่อยู่ในระดับนี้ (การศึกษาในระดับวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยนั้นไม่อยู่ในข่าย) มีสิทธิยื่นขอรับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก และกองทุนประกันสังคมจะจ่ายเงินนี้ไปให้แก่เด็กโดยตรง (ไม่ได้จ่ายผ่านบิดาหรือมารดา) และจะจ่ายให้นานที่สุดไปจนถึงเดือนมิถุนายนของปีที่เด็กมีอายุครบ ๒๐ ปี

๑.๑๕.๓ การจ่ายเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็ก (*återbetalning av underhållsstöd*)

บิดาหรือมารดาฝ่ายที่เด็กไม่ได้อยู่ด้วย จะต้องจ่ายเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็กทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งคืนให้กับกองทุนประกันสังคม การจ่ายเงินนี้จะคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์จากรายได้ของผู้ที่เป็นหนี้อยู่กับกองทุนประกันสังคม จำนวนเปอร์เซ็นต์ ขึ้นอยู่กับจำนวนบุตรที่ผู้เป็นหนี้มีหน้าที่ต้องเลี้ยงดู และจะมีการคิดคำนวณใหม่ทุก ๆ ปี

รายได้ที่จะนำมาคิดคำนวณนี้ คือรายได้ที่ใช้คำนวณการเสียภาษีที่ได้มีการหักเงินที่ต้องนำมาใช้จ่ายสำหรับตัวเองออกก่อนแล้วเป็นจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน หลังจากนั้นจึงนำจำนวนที่เหลือมาคำนวณจำนวนเงินที่จะต้องใช้นี้ดังกล่าว

๑.๑๖ สำนักงานที่ปรึกษาปัญหาครอบครัว (*familjerådgivning*) และการสนทนาเพื่อการร่วมมือ (*samarbetssamtal*)

สำนักงานที่ปรึกษาปัญหาครอบครัว มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัว หรือผู้ที่อยู่กินฉันสามีภรรยาที่มีปัญหา และมีความยุ่งยากในเรื่องความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน และเพื่อช่วยเหลือบิดามารดาที่แยกกันอยู่ที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น เมื่อเกิดความขัดแย้งเกี่ยวกับเด็ก

เรื่องที่พูดคุยกันจะได้รับการเก็บเป็นความลับ และเทศบาลสามารถที่จะเก็บเงินค่าธรรมเนียมในการสนทนาหาเรื่องนี้ได้

-คู่มือคนไทยในสวีเดน-

ฝ่ายบริการสังคม (*socialtjänsten*) มีหน้าที่ต้องให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่อง การสนทนาเพื่อการร่วมมือ (*samarbetssamtal*) บิดามารดาทุกคนที่แยกกันอยู่ และที่ ต้องการหาหรือเส้นทางออกที่ดีที่สุดเกี่ยวกับเรื่องอำนาจปกครองเด็ก (*vårdnad*) การอยู่ อาศัย (*boende*) ของเด็ก และสิทธิในการพบปะของเด็ก (*umgänge för barnen*) การ ช่วยเหลือแบบนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

๒. การศึกษา

ตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษา (*Skollag (1985:1100)*) ของประเทศสวีเดน เด็กทุกคนที่มีอายุระหว่าง ๗ ปี ถึง ๑๖ ปี ที่อาศัยอยู่ในประเทศมีหน้าที่ที่จะต้องไปโรงเรียน ซึ่งเรียกว่าเป็นการศึกษาภาคบังคับและมีระยะเวลา ๙ ปี การศึกษาภาคบังคับนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น และตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๙๗ เป็นต้นมา เด็กที่มีอายุ ๖ ปี ก็มีสิทธิที่จะเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาได้ถ้าผู้ปกครองต้องการ

การศึกษาของสวีเดนแบ่งออกได้เป็นสี่ระดับคือ การศึกษาในระดับปฐมวัย (*förskola*) ระดับประถมศึกษา (*grundskola*) เตรียมอุดมศึกษา (*gymnasium*) และอุดมศึกษา (*högskola*)

นอกจากโรงเรียนที่ทางเทศบาลได้จัดไว้ให้แล้ว สวีเดนยังมีโรงเรียนที่เป็นของเอกชน (*privatskolor / friskolor*) และของสถาบันการศึกษาอื่นๆอีกด้วย

๒.๑ การศึกษาระดับปฐมวัย และเด็กเล็ก

เด็กมีมารดาหรือบิดาเป็นผู้ดูแลเลี้ยงดูมาตั้งแต่เกิด และถ้าบิดาหรือมารดาที่หยุดงานมาเลี้ยงดูเด็กต้องการออกไปเริ่มทำงานใหม่ ก็สามารถทำได้โดยการนำเด็กไปฝากเลี้ยงที่โรงเรียนอนุบาล และเมื่อเด็กมีอายุครบที่จะเข้าเรียนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เด็กก็ต้องไปโรงเรียน ด้วยเหตุที่โรงเรียนจะเลิกก่อนที่ผู้เป็นบิดามารดาจะเลิกงานกลับถึงบ้าน และเด็กยังเล็กเกินไปที่จะกลับไปอยู่บ้านโดยลำพัง ทางเทศบาลจึงจัดสถานที่ดูแลเด็กหลังโรงเรียนเลิกเอาไว้ด้วย ที่เรียกกันว่า “สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง (*fridstidshem*)”

สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่างนี้ จะมีไว้สำหรับเด็กที่เริ่มเข้าชั้นเตรียมประถมไปจนถึงเมื่อเด็กมีอายุ ๑๒ ปี (ดูข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อ “สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง”)

๒.๑.๑ รูปแบบของโรงเรียนอนุบาล

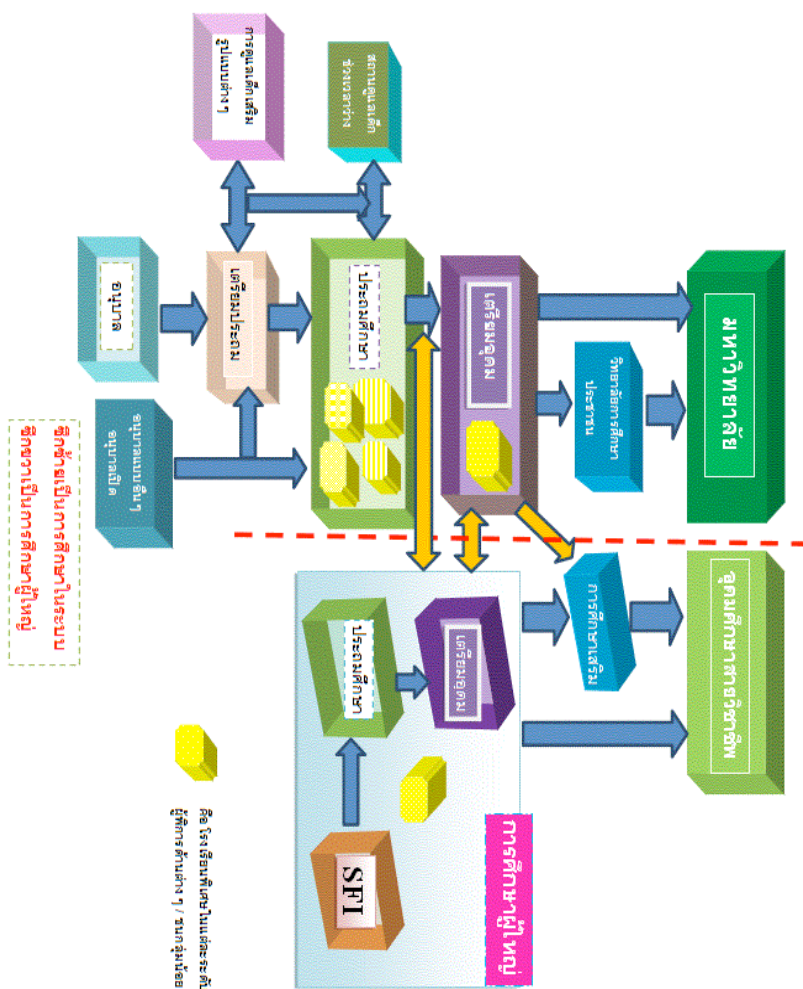
โรงเรียนอนุบาลและสถานดูแลเด็กเสริมต่างๆ นั้นมีทั้งที่เป็นของเทศบาลและของเอกชน และมีอยู่หลายรูปแบบดังต่อไปนี้

๒.๑.๑.๑ โรงเรียนอนุบาล (*förskolor*)

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล โดยเริ่มตั้งแต่อายุ ๑ ปี (หรือก่อนหน้านั้น) ไปจนถึงการศึกษาภาคฤดูใบไม้ร่วงของปีที่เด็กมีอายุย่างเข้า ๖ ปี

การเรียนในโรงเรียนอนุบาลเป็นการเรียนแบบสมัครใจ และเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องจัดหาโรงเรียนให้

โดยปกติโรงเรียนอนุบาลจะเปิดให้บริการตลอดทั้งปี และเวลาการเปิดปิดของโรงเรียนอนุบาลขึ้นอยู่กับเวลาทำงานหรือเวลาการเรียนของบิดามารดาและความจำเป็นของเด็กเองด้วย

ภาพรวมระบบการศึกษาของประเทศสวีเดน

๒.๑.๑.๒ ครอบครัวรับดูแลเด็ก (*familjedaghem*)

ถ้าเทศบาลไม่สามารถจัดหาโรงเรียนอนุบาล หรือสถานที่ดูแลเด็กช่วงเวลาว่างได้เพียงพอต่อความต้องการ เทศบาลอาจจัดจ้างบุคคลอื่นให้ช่วยดูแลเด็กในบ้านของตนแทน โดยเรียกชื่อว่า “ครอบครัวรับดูแลเด็ก (*familjedaghem*)” หน้าที่ของครอบครัวที่รับจ้างดูแลเด็กนี้จะเหมือนกับหน้าที่ของโรงเรียนอนุบาล และสถานที่ดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง และเด็กที่มาอยู่ก็ต้องมีอายุระหว่าง ๑ ปี ถึง ๑๒ ปี เช่นเดียวกัน แต่ตามปกติแล้ว จะเป็นเด็กที่อยู่ในวัยของโรงเรียนอนุบาลเท่านั้น

๒.๑.๑.๓ โรงเรียนอนุบาลแบบเปิด (*öppen förskola*)

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนอนุบาลแบบเปิด เพื่อเป็นการเสริมบริการด้านการดูแลเด็ก ผู้ปกครองที่ดูแลเด็กเองที่บ้าน สามารถนำบุตรของตนไปที่โรงเรียนอนุบาลแบบเปิดนี้ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นพัฒนาการของเด็ก และทำให้ผู้ปกครองมีโอกาสดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองคนอื่น ๆ อีกด้วย โรงเรียนอนุบาลแบบเปิดนี้อาจดำเนินการโดยเทศบาล องค์การศาสนาหรือองค์กรอื่น ๆ

๒.๑.๒ สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง (*fritidshem*)

เนื่องจากชั่วโมงเรียนในระดับชั้นเตรียมประถม และชั้นประถมศึกษา จะมีประมาณ ๕-๖ ชั่วโมงต่อวันเท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีสถานดูแลเด็กในช่วงเวลาที่นอกเหนือจากเวลาของโรงเรียน ให้แก่เด็กในชั้นประถม ๑-๖ กล่าวคือ เด็กที่มีอายุระหว่าง ๖-๑๒ ปี ซึ่งถือว่ายังไม่สามารถกลับมาอยู่ที่บ้านโดยลำพังได้

สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง มีบทบาทคล้ายคลึงกับโรงเรียน มีหน้าที่เสริมการศึกษาของเด็ก กระตุ้นและพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก และจัดหากิจกรรมทำในเวลาว่างที่เป็นประโยชน์และสร้างความสนุกสนานให้กับเด็ก สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง จะเปิดรับเด็กให้มาอยู่ในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียนทุกวัน (ช่วงก่อน และหลังเวลาเรียน) และในวันที่โรงเรียนปิดเทอม เด็กมีสิทธิไปอยู่ที่สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง ไปจนถึงการศึกษาภาคฤดูใบไม้ผลิของปีที่เด็กมีอายุครบ ๑๓ ปี ส่วนใหญ่เด็กที่ไปอยู่ที่นี่จะมีอายุระหว่าง ๖ ถึง ๙ ปี

สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่างนี้ ส่วนมากจะเปิดตลอดปี และเวลาเปิดปิดแต่ละวัน ขึ้นอยู่กับเวลาทำงาน หรือเวลาเรียนของบิดามารดา และขึ้นอยู่กับความจำเป็นของเด็กเองด้วย

นอกจากนั้น ยังมีสถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่างแบบเปิด ซึ่งจะรับเด็ก โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาภาคฤดูใบไม้ร่วงของปีที่เด็กมีอายุ ๑๐ ปี ไปจนถึงการศึกษาภาคฤดูใบไม้ผลิของปีที่เด็กมีอายุครบ ๑๓ ปี และมีหน้าที่เช่นเดียวกับสถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่างทั่วไป

๒.๑.๓ การยื่นใบสมัครเข้าโรงเรียนอนุบาล ฯลฯ

บิดามารดา หรือผู้มีอำนาจปกครองเด็ก ที่ประสงค์จะส่งเด็กเข้าโรงเรียนอนุบาล ที่เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการ ควรที่จะยื่นใบสมัคร โดยส่งไปยังเทศบาลที่เด็กลงทะเบียนราษฎรอยู่แต่เนิ่น ๆ เมื่อทางเทศบาลได้รับแล้ว เทศบาลจะต้องตอบรับภายในเวลา

๔ สัปดาห์ โดยจะเสนอโรงเรียนอนุบาลที่อยู่ใกล้บ้านเด็กมากที่สุด และสำหรับเด็กที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้เป็นพิเศษ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางสภาพจิต สภาพร่างกาย หรือด้วยเหตุผลอื่น จะต้องได้รับการจัดการให้ความช่วยเหลืออย่างรีบด่วน

๒.๑.๔ ค่าเล่าเรียน

เทศบาลมีสิทธิเรียกเก็บค่าเล่าเรียนสำหรับ โรงเรียนอนุบาล สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง ครอบครัวรับดูแลเด็ก ในอัตราที่สมเหตุสมผล เทศบาลทุกแห่งในประเทศสวีเดนได้ร่วมกันกำหนดค่าเล่าเรียนอัตราสูงสุดเอาไว้ (*Maxtaxa*) ซึ่งหมายถึงว่า ได้มีการกำหนดจำนวนค่าเล่าเรียนขั้นสูงสุด ที่เทศบาลจะสามารถเรียกเก็บได้จากผู้ปกครอง

แต่เมื่อเด็กมีอายุครบ ๓ ปี เด็กจะไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียนสำหรับ โรงเรียนอนุบาล สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง และครอบครัวรับดูแลเด็ก แต่เทศบาลก็มีสิทธิที่จะเรียกเก็บค่าเล่าเรียนสำหรับเวลาที่เกินกว่าจำนวน ๕๒๕ ชั่วโมงต่อปี

๒.๒ การศึกษาระดับประถมศึกษา (*grundskola*)

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาภาคบังคับนี้ก็เพื่อให้ความรู้ สร้างความพร้อมแก่เด็ก และสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อช่วยให้อุปกรณ์ในการพัฒนาในความเป็นมนุษย์ และในการเป็นสมาชิกของสังคมที่มีความรับผิดชอบของเด็ก ดำเนินไปอย่างราบรื่น และให้ความรู้เพื่อเป็นรากฐานในการเรียนรู้ต่อไป

๒.๒.๑ หน้าที่ที่จะต้องไปโรงเรียน (*skolplikt*)

เด็กทุกคนที่มีอายุย่างเข้า ๗ ปี ในการศึกษาภาคฤดูไปไม่ร่วง มีหน้าที่ที่จะต้องไปโรงเรียน หรือพูดอีกอย่างหนึ่งได้ว่า หน้าที่ที่จะต้องไปโรงเรียนนั่นก็คือ สิทธิที่จะได้รับการศึกษาจากภาครัฐ และถ้าผู้ปกครองต้องการ เด็กก็สามารถเริ่มเข้าเรียนได้ในปีที่เด็กมีอายุครบ ๖ ปี หรือถ้ามีเหตุผลพิเศษ เด็กก็สามารถเลื่อนการเข้าเรียนออกไปได้อีกหนึ่งปี

๒.๒.๒ หน่วยงานรับผิดชอบด้านการศึกษา

การศึกษาในระดับประถมศึกษา ในประเทศสวีเดนดำเนินการโดยเทศบาล ตามหลักการ และแผนการศึกษาที่มีกำหนดอยู่ในกฎหมายโรงเรียน (*Skollagen*) และ พ.ร.บ.ประถมศึกษา (*Grundskoleförordningen*)

๒.๒.๓ ระดับการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา

การศึกษาภาคบังคับของสวีเดน มีกำหนดเวลา ๙ ปี โดยแบ่งออกเป็นสามระดับดังนี้

- ระดับต้น (*lågstadiet*) ชั้นประถมปีที่ ๑ - ๓
- ระดับกลาง (*mellanstadiet*) ชั้นประถมปีที่ ๔ - ๖

- ระดับปลาย (*högstadiet*) ชั้นประถมปีที่ ๗ - ๙
(เทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนต้น)

๒.๒.๔ ประเภทของโรงเรียนประถมศึกษา

โรงเรียนที่มีอยู่ในการศึกษาภาคบังคับระดับประถมศึกษาแยกออกตามประเภทของโรงเรียน ได้ดังนี้ คือ

๒.๒.๔.๑ โรงเรียนประถมศึกษา (*grundskolan*)

โรงเรียนประถมศึกษา เริ่มตั้งแต่ชั้นประถม ๑ ถึงชั้นประถม ๙ และจัดไว้สำหรับเด็กทั่วไป การศึกษาของทุกโรงเรียนในประเทศ จะอยู่ในระดับเดียวกันหมด

๒.๒.๔.๒ โรงเรียนประถมศึกษาที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ (*grundskärskolan*)

เด็กที่ไม่มีฐานความรู้พอ ที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา เพราะมีพัฒนาการช้า ก็จะมาเรียนได้ที่โรงเรียนที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ (*särskolan*) นี้ นอกจากนี้ก็ยังมีโรงเรียนเพื่อการฝึกหัด (*träningsskolan*) ที่จัดขึ้นเป็นพิเศษสำหรับเด็กที่ไม่สามารถเรียนรู้วิชาหนึ่งวิชาใดได้ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมด โดยจะมีคณะกรรมการที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อมาเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องนี้ และผู้ปกครองของเด็กจะต้องแสดงความเห็นชอบด้วย ยกเว้นในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษ หรือจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเด็กเท่านั้น ที่ไม่จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครอง

๒.๒.๔.๓ โรงเรียนพิเศษเฉพาะอย่าง (*specialskolan*)

สำหรับเด็กที่ไม่สามารถเข้าเรียนได้ ทั้งในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา และในโรงเรียนที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ ด้วยเหตุอันเนื่องมาจากความพิการ เช่น หูหนวก เป็นใบ้ ตาบอด ฯลฯ หรือมีความบกพร่องในความสามารถด้านภาษาเป็นอย่างมาก ก็จะมีโรงเรียนพิเศษเฉพาะอย่างนี้ให้

การศึกษาในโรงเรียนที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ (*särskolan*) และในโรงเรียนพิเศษเฉพาะอย่าง (*specialskolan*) จะจัดให้อยู่ในระดับเดียวกับโรงเรียนธรรมดาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ตามปกติหน้าที่ที่จะต้องไปโรงเรียน จะสิ้นสุดลงเมื่อเด็กมีอายุครบ ๑๖ ปี แต่ถ้าเด็กเรียนอยู่ในโรงเรียนพิเศษเฉพาะอย่าง จะสิ้นสุดเมื่อเด็กมีอายุครบ ๑๗ ปี

๒.๒.๔.๔ โรงเรียนชาวเขาสวีเดน (*sameskolan*)

โรงเรียนชาวเขาในสวีเดน จัดตั้งขึ้นเป็นพิเศษสำหรับเด็กชาวเขา แต่เด็กอื่นก็สามารถเข้าเรียนได้ถ้ามีเหตุผลพิเศษ และจะมีตั้งแต่ชั้นประถม ๑ จนถึงชั้นประถม ๖ ใช้ภาษา และวัฒนธรรมของชาวเขาเป็นหลัก และระดับความรู้จะอยู่ในระดับเดียวกับโรงเรียนสามัญประถมศึกษา หลังจากจบการศึกษาระดับนี้ ก็จะต้องเข้าเรียนต่อไปในโรงเรียนสามัญประถมศึกษาต่อไป

๒.๒.๕ การสมัครเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา

เทศบาลจะส่งข้อมูลมาที่บ้าน ให้เลือกโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้านหรือในเขตเทศบาลที่เด็กอยู่ ซึ่งสามารถติดต่อสมัครกับทางโรงเรียนโดยตรง หรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตของเทศบาลเหล่านั้นได้

๒.๒.๖ ปีการศึกษา (*läsår*)

ปีการศึกษา เริ่มจากช่วงกลางเดือน/ปลายเดือนสิงหาคม ไปจนถึงช่วงต้นเดือน/กลางเดือนมิถุนายน โดยแบ่งออกเป็นสองภาคการศึกษา คือ

- การศึกษาภาคฤดูใบไม้ร่วง (*höstterminen*) และ
- การศึกษาภาคฤดูใบไม้ผลิ (*vårterminen*)

โรงเรียนจะมีวันหยุดกลางเทอม เทอมละหนึ่งสัปดาห์คือ ในฤดูใบไม้ร่วง (*höstlov*) ราวเดือนตุลาคม และ *sportlov* ในเดือนกุมภาพันธ์ นอกจากนี้ ยังมีวันหยุดสำคัญทางศาสนา คือ ในเทศกาลคริสมาสต์ (*jullov*) ช่วงกลางเดือนธันวาคมถึงช่วงต้นเดือนมกราคม และเทศกาลอีสเตอร์ (*påsklov*) ในราวเดือนเมษายนเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์ ปิดเทอมใหญ่ฤดูร้อน จะอยู่ในช่วงกลางเดือนมิถุนายนจนถึงกลางเดือนสิงหาคม

๒.๒.๗ การให้คะแนนผลการเรียน (*betyg*)

นับตั้งแต่การศึกษาภาคฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ.๒๐๑๒ เป็นต้นไป การให้คะแนนผลการเรียน จะเริ่มจากชั้นประถมปีที่ ๖ เป็นต้นไป โดยจะมีการให้คะแนนผลการเรียนของทุกภาคการศึกษา และในปียุติท้ายคือชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ จะมีการให้ผลการเรียนเมื่อเรียนจบ

ระดับผลการเรียนมีอยู่ทั้งหมด ๖ ระดับ ระดับที่ถือว่าสอบผ่าน คือ ระดับ A, B, C, D และ E สำหรับระดับ F นั้นเป็นระดับที่สอบไม่ผ่าน

กรมโรงเรียน (*Skolverket*) จะเป็นผู้กำหนดระดับความรู้ที่จะต้องมีส่วนสำหรับผลการเรียนในระดับ A, C, และ E

๒.๒.๘ สิทธิประโยชน์ของเด็กในระดับประถมศึกษา

เมื่อเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สิ่งที่ได้ก็จะได้รับก็คือ ...

- ★ ค่าเล่าเรียนฟรี
- ★ อุปกรณ์การศึกษาฟรี
- ★ อาหารกลางวันฟรี
- ★ บริการด้านการเดินทางไป-กลับฟรี ซึ่งขึ้นอยู่กับความจำเป็น
- ★ ดูแลด้านสุขภาพร่างกายของนักเรียนฟรี
- ★ ดูแลเรื่องสุขภาพฟันให้ฟรี
- ★ มีประกันอุบัติเหตุให้ฟรี

๒.๒.๙ อื่นๆ

โรงเรียนยังมีหน้าที่ให้ข้อมูลและจัดหาสิ่งต่างๆ ให้แก่เด็กนักเรียนที่มีความต้องการด้านอื่นๆ อีกด้วย

๒.๒.๙.๑ การสอนภาษาแม่ (*modersmålsundervisning*)

ถ้าบิดา หรือมารดา หรือทั้งบิดา และมารดา มีภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาสวีเดน เป็นภาษาแม่ (*modersmål*) และมีการใช้ภาษานี้เป็นประจำทุกวันกับเด็ก เด็กนักเรียนผู้นี้ก็จะมีสิทธิที่จะได้เรียนภาษาแม่นี้ ถ้ามีคุณสมบัติครบถ้วน การสอนภาษาแม่อาจทำในรูปของการสอนวิชาเลือกที่ทางโรงเรียนมิได้ให้เด็กนักเรียนเลือก หรือเป็นการสอนแบบนอกเวลาเรียนก็ได้

นักเรียนที่มีภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาสวีเดนเป็นภาษาแม่ สามารถที่จะเรียนวิชา “ภาษาสวีเดนภาษาที่สอง” แทนวิชา “ภาษาสวีเดน” ได้

๒.๒.๙.๒ สุขภาพนักเรียน (*elevhälsa*)

แต่ละโรงเรียน ต้องมีแผนกสุขภาพนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย แพทย์ประจำโรงเรียน (*skolläkare*) พยาบาลประจำโรงเรียน (*skolsköterska*) เจ้าหน้าที่แนะนำ (Kurator) และจิตแพทย์ รวมทั้งครูชำนาญการสอนเป็นพิเศษ (*specialpedagogisk kompetens*) เพื่อดูแลสุขภาพของนักเรียน การดูแลสุขภาพของนักเรียนที่ได้รับจากทางโรงเรียน ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ

๒.๒.๙.๓ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ส่วนผู้ปกครอง ตามกฎหมายโรงเรียน (*skollagen*) ได้กำหนดไว้ว่า โรงเรียนอนุบาล และโรงเรียนของการศึกษาภาคบังคับ จะต้องจัดให้มีการพบปะเพื่อหารือกันระหว่างโรงเรียน เด็กนักเรียน และผู้ปกครอง ในปัญหาต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของโรงเรียน โดยอาจจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการประจำโรงเรียนแต่ละแห่งขึ้นมา ประกอบด้วยตัวแทนของผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน คณะกรรมการประจำโรงเรียนนี้ จะสามารถรับเอาหน้าที่บางอย่างจากครูใหญ่มาดำเนินการแทนได้

๒.๒.๙.๔ การสนทนาเพื่อการพัฒนา (*utvecklingssamtal*)

ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง จะต้องมาสนทนากันหรือ เพื่อหาทางพัฒนาความรู้ และการเข้าสังคมของเด็กนักเรียนให้เป็นไปในทางที่ดีที่สุดอย่างน้อยหนึ่งครั้งในแต่ละภาคการศึกษา

หลังจากหารือกันแล้ว ครูผู้สอนจะต้องจัดทำแผนการพัฒนาสำหรับนักเรียน โดยระบุการพัฒนาความรู้ของนักเรียน รวมทั้งมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายการศึกษา และอาจจะมีการระบุข้อตกลงที่มีเกิดขึ้นระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง และความเห็นในเรื่องพัฒนาการของนักเรียนไว้ในวันบันทึก

๒.๒.๙.๕ การสนับสนุนเป็นพิเศษในเรื่องการเรียนของนักเรียน

(*särskilt stöd i skolarbete*)

เด็กที่มีปัญหาในการเรียน จะต้องได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ทางโรงเรียนจะจัดทำโปรแกรมมาตรการการช่วยเหลือขึ้น โดยร่วมมือกับนักเรียนและผู้ปกครอง และจะมีครูใหญ่เป็นผู้ตัดสินใจ สามารถอุทธรณ์ข้อตัดสินใจได้ที่คณะกรรมการอุทธรณ์การบริหารงานโรงเรียน

๒.๒.๙.๖ การแนะนำเรื่องการเรียน และอาชีพ (*studie- och yrkesvägledning*)

นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนทุกประเภท ยกเว้นโรงเรียนอนุบาล และผู้ที่เรียนอยู่ในชั้นเตรียมเข้าประถม ๑ สามารถรับบริการด้านการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ

๒.๓ การศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษา (*gymnasium*)

การศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษา เป็นการศึกษาที่ไม่บังคับ และเป็นการศึกษาที่ต่อจากระดับประถมศึกษา การศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษา จะให้ความรู้ที่เป็นฐานเพื่อการศึกษาต่อไปหรือเพื่อออกไปทำงานเป็นอาชีพ

ตั้งแต่ภาคการศึกษาในฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ.๒๐๑๑ เป็นต้นมา มีการเริ่มใช้โปรแกรมการศึกษาระดับชาติ และแนวทางการศึกษาใหม่ ๆ ขึ้นตามมติของรัฐสภา ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน ในหนังสือเล่มนี้จึงจะกล่าวถึงระบบใหม่เพียงระบบเดียว

การศึกษาระดับเตรียมอุดม ตามโปรแกรมระดับชาติจะใช้เวลาเรียน ๓ ปี และมีคะแนนทั้งหมด ๒,๕๐๐ คะแนน ที่ประกอบด้วยหลักสูตรต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ในหลักสูตรเหล่านี้ จะมีหลักสูตรวิชาหลัก (*kärnämneskurser*) ที่ทุกคนจะต้องเรียนเหมือนกันหมด ไม่ว่าจะเรียนในโปรแกรมไหน นอกจากนั้น ยังมีวิชาที่มีลักษณะพิเศษ (*speciella karaktärsämnen*) ในทุก ๆ โปรแกรม และมีวิชาเน้นเฉพาะเพื่ออาชีพ (*inriktningsämnen*) ด้วย

ประเภทของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (แยกตามภาวะนักเรียน) คือ

๑. โรงเรียนเตรียมอุดม *gymnasieskola* เด็กโตอายุ ๑๖-๒๐ ปี
๒. โรงเรียนเตรียมอุดมแบบพิเศษ *gymnasiesärskolan* เด็กโตที่มีปัญหาด้านพัฒนาสมอง

๒.๓.๑ โปรแกรมและสายการศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษา

แผนการศึกษาปี ค.ศ. ๒๐๑๑ ของกรมโรงเรียน จะมีโปรแกรมเตรียมอุดมศึกษาระดับชาติ (*nationella gymnasieprogram*) อยู่ ๑๘ โปรแกรม แบ่งออกได้เป็น ๖๐ สายการศึกษา (*nationella gymnasieinriktningar*) ในจำนวนนี้เป็นโปรแกรมเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (*högskoleförberedande gymnasieprogram*) ๖ โปรแกรม

และเป็นโปรแกรมเตรียมตัวเพื่ออาชีพ (*yrkesförberedande gymnasieprogram*)
๑๒ โปรแกรม

นอกจากนี้ ยังมีโปรแกรมพิเศษเสริมอื่นๆ อีก คือ

๒.๓.๑.๑ โปรแกรมขั้นพื้นฐาน (*introduktionsprogram*)

การศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษาแบบใหม่นี้ จะมีโปรแกรมขั้นพื้นฐานจำนวน ๕ โปรแกรมที่จัดขึ้น เพื่อให้นักเรียนที่ยังไม่มีคุณสมบัติครบพอที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาได้ เป้าหมายของโปรแกรมขั้นพื้นฐานคือ การปรับความรู้ให้นักเรียน เพื่อจะได้มีคุณสมบัติพอเพียงต่อการมีสิทธิเข้าเรียนในโปรแกรมระดับชาติ

๒.๓.๑.๒ โปรแกรมฝึกงาน (*lärlingsprogram*)

โปรแกรมฝึกงาน มีไว้สำหรับผู้ที่ประสงค์จะออกทำงานตั้งแต่ช่วงที่เรียนอยู่ในระดับเตรียมอุดมศึกษา โดยจะใช้เวลาอยู่ในสถานที่ทำงานประมาณครึ่งหนึ่งของระยะเวลาของหลักสูตร สถานฝึกหัดงาน จะมีผู้รับผิดชอบคอยดูแล และติดต่อกับทางโรงเรียน เพื่อดูให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่จำเป็นต่อการดำเนินอาชีพในอนาคต

๒.๓.๑.๓ การศึกษาแบบลำหน้า (*spetsutbildningar*)

การศึกษาแบบลำหน้า มีจัดไว้เพื่อให้ผู้ที่ต้องการเรียนให้หนักขึ้นกว่าระดับปกติ โดยบางครั้งจะเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ทางโรงเรียนจะติดต่ออย่างใกล้ชิดกับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย เพื่อปรับระดับให้เข้ากับความต้องการของมหาวิทยาลัย อันจะทำให้โอกาสเข้าศึกษาต่อของนักเรียนมีสูงขึ้น

๒.๓.๒ วิชาต่างๆ ในระดับเตรียมอุดมศึกษา

วิชาที่เรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา แยกออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ วิชาเรียนรวม (*gymnasiegemensamma ämnen*) และวิชาเลือก

นักเรียนที่มีภาษาอื่น ที่ไม่ใช่ภาษาสวีเดนเป็นภาษาแม่ ภายใต้งานของบางอย่าง มีสิทธิได้รับการสอนในวิชาภาษาแม่ของตน เหมือนกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษา

๒.๓.๓ วิธียื่นใบสมัครเข้าเรียนชั้นเตรียมอุดมศึกษา

ระยะเวลาของการส่งใบสมัคร สำหรับการศึกษาที่จะเริ่มในภาคฤดูใบไม้ร่วง ส่วนใหญ่จะหมดเขตประมาณวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ และปีการศึกษาจะเริ่มในเดือนสิงหาคม และสิ้นสุดในเดือนมิถุนายน

สภามณฑล หรือสภาเทศบาล จะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการพิจารณาใบสมัครเข้าเรียนนี้ หน่วยงานที่ทำการพิจารณาใบสมัครนี้ จะเป็นหน่วยงานรวมของหลาย ๆ เทศบาล หรือเป็นหน่วยงานรวมสำหรับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ในระดับเตรียมอุดมศึกษาด้วย

หมายเหตุ

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาของเอกชน ก็จะใช้เงื่อนไขในการรับเข้าเรียน เหมือนกับโรงเรียนของเทศบาล

๒.๓.๔ คุณสมบัติที่ต้องมีเพื่อเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (*behörighet till gymnasieskolan*)

ตามแผนการศึกษาาระดับเตรียมอุดมศึกษาแผนใหม่ ที่มีผลตั้งแต่ภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ.๒๐๑๑ เป็นต้นไป ได้มีการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าวให้เข้มงวดขึ้น โดยระบุเพิ่มเอาไว้ว่า นักเรียนจะต้องผ่านด้วยคะแนนอย่างน้อยในระดับต่ำสุด ในวิชาภาษาสวีเดน หรือวิชาภาษาสวีเดนเป็นภาษาที่สอง วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งวิชาอื่นๆ อีกอย่างน้อยเก้าวิชา จึงจะมีสิทธิเข้าเรียนในโปรแกรมต่างๆ ที่เป็นโปรแกรมเตรียมตัวเพื่อการศึกษาต่อในวิทยาลัย และสำหรับการที่จะเข้าเรียนในโปรแกรมสายอาชีพนั้น นักเรียนจะต้องสอบผ่านวิชา ภาษาสวีเดน หรือวิชาภาษาสวีเดนเป็นภาษาที่สอง วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งวิชาอื่น ๆ อีกอย่างน้อยห้าวิชา ถ้าที่เรียนที่มีไว้ให้นั้น มีจำนวนน้อยกว่าจำนวนผู้สมัคร ก็จะใช้คะแนนที่สอบผ่านเป็นตัวตัดสิน

หมายเหตุ

ในการศึกษาบางโปรแกรมอาจมีการกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมได้

๒.๓.๕ ปีการศึกษา (*läså*)

เช่นเดียวกับในระดับชั้นประถม

๒.๓.๖ การให้คะแนนผลการเรียน (*betyg*)

แผนการศึกษาอันใหม่ได้ยกเลิกระดับผลการเรียนแบบเก่า คือ

MVG = ดีมาก VG = ดี G = ผ่าน

IG = ตก

มาเป็นระดับผลการเรียนแบบใหม่ คือ

A B C D E คือ ผ่าน

F คือ ไม่ผ่าน

ทุกหลักสูตรจะมีการระบุผลการศึกษา (*betygsättning*) ในระดับต่างๆ คือ A, B, C, D, E และ F การที่จะถือว่าได้มีการศึกษาจบตามหลักสูตรนั้น นักเรียนจะต้องมีคะแนนทั้งหมดเท่ากับ ๒,๕๐๐ คะแนน ในระดับ A, B, C, D, E และ F โดยวิชาที่ได้ระดับ F นั้น รวมแล้วจะต้องไม่เกิน ๒๐๐ คะแนน

คะแนนที่ได้รับจากการศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษานี้ นอกจากจะนำไปใช้เพื่อการสมัครงานแล้ว ยังนำไปใช้เพื่อการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาด้วย นักเรียนมีโอกาสที่จะปรับผลการเรียนของตนได้ โดยการทดสอบความรู้ของตนใหม่จากการเข้ารับการทดสอบที่เรียกว่า “*högskoleprov*” (ดูหัวข้อ “๒.๔.๕.๒”)

๒.๓.๗ ประกาศนียบัตรเตรียมอุดมศึกษา (*gymnasieexamen*)

เมื่อเรียนจบในหลักสูตรระดับเตรียมอุดมศึกษาแล้ว นักเรียนจะได้รับประกาศนียบัตรที่เรียกเป็นภาษาสวีเดนว่า “*studentexamen*” ซึ่งแบ่งได้ออกเป็นสองชนิด ขึ้นอยู่ว่าเรียนจบในหลักสูตรไหน อันได้แก่ หลักสูตรเตรียมตัวเพื่ออาชีพ หรือว่าหลักสูตรเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อ

๒.๓.๘ สิทธิประโยชน์ของนักเรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา

เมื่อเข้าเรียนในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สิ่งที่นักเรียนจะได้รับก็คือ ...

- ★ ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน และเทศบาลส่วนมากก็จะจัดอาหารกลางวันให้ฟรีด้วย
- ★ กฎหมายเกี่ยวกับโรงเรียนระบุเอาไว้ว่า นักเรียนในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานี้ จะต้องได้รับหนังสือเรียน เครื่องเขียน เครื่องมือ และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนฟรี แต่อย่างไรก็ตาม ยังเปิดโอกาสให้เทศบาลเป็นผู้กำหนดว่า นักเรียนจะต้องจัดหาเครื่องอุปกรณ์อะไรมาเองบ้าง
- ★ การดูแลรักษาสุขภาพฟรี
- ★ ได้รับเงินสนับสนุนการศึกษา (*studiestöd*) ในรูปของเงินช่วยเหลือการศึกษา (*studiehjälp*) และบางเงื่อนไข สามารถได้รับเงินกู้เพื่อการการศึกษา (*studiemedel*) ด้วย
- ★ ได้รับเงินช่วยเหลือค่าเดินทางประจำวัน (*reseersättning*) ถ้าโรงเรียนตั้งอยู่ห่างบ้านอย่างน้อยเป็นระยะทาง ๖ กิโลเมตร
- ★ เงินช่วยค่าที่พัก (*inackorderingsstöd*) จ่ายให้นักเรียนที่ต้องไปเรียนในโรงเรียน (เทศบาล) ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลที่ตนพักอาศัยอยู่ (เทศบาลในเขตของตนเป็นผู้จ่าย)
- ★ การประกันภัยสำหรับนักเรียน (*försäkringar för elever*) เทศบาลส่วนใหญ่ จะทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักเรียนของเทศบาล ซึ่งส่วนใหญ่จะคุ้มครองเฉพาะวันที่ไปโรงเรียน และคุ้มครองการเดินทางระหว่างบ้านไปโรงเรียนเท่านั้น

๒.๓.๙ อื่นๆ

๒.๓.๙.๑ นักเรียนที่จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษ

(*Elever i behov av särskilt stöd*)

นักเรียนที่มีแนวโน้มว่าจะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ หรือที่มีเหตุผลอย่างอื่นที่สามารถทำให้ได้รับการสนับสนุนเป็นพิเศษ ทางโรงเรียนจะจัดทำเป็นโปรแกรมการสนับสนุนร่วมกับนักเรียน และผู้มีอำนาจปกครองให้แก่นักเรียนดังกล่าว

๒.๓.๙.๒ การแนะนำเรื่องการเรียน และอาชีพ (*Studie- och yrkesvägledning*)

โรงเรียนจะมีบริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน และอาชีพ โดยมีเจ้าหน้าที่แนะนำพร้อมอุปกรณ์ช่วยเหลือ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต เจ้าหน้าที่แนะนำนี้อาจเป็นครูประจำชั้น ครูพี่เลี้ยง หรือผู้บริหารโรงเรียน โดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูใหญ่

ตั้งแต่ภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ.๒๐๑๑ เป็นต้นมา กฎหมายกำหนดไว้ว่า นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับบริการด้านนี้จากเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถ ก่อนการตัดสินใจเลือกสายการศึกษา

๒.๔ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา (*högskoleutbildning*)

เมื่อเรียนจบการศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษาแล้ว ถ้าต้องการศึกษาต่อ ก็สามารถเข้าศึกษาต่อได้ที่ วิทยาลัย (*högskolor*) หรือมหาวิทยาลัย (*universitet*) วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในประเทศสวีเดนส่วนใหญ่ยังเป็นของรัฐอยู่

ชื่อและที่อยู่ของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยสามารถดูได้จากเว็บไซต์ www.studera.nu

๒.๔.๑ เจ้าหน้าที่แนะแนวการศึกษา-และอาชีพ (*studie-och yrkesvägledning*)

มหาวิทยาลัย และวิทยาลัย จะมีเจ้าหน้าที่ที่จะช่วยแนะนำเรื่องแผนการศึกษา โปรแกรมการศึกษา และเรื่องอาชีพ ให้กับนักศึกษา รวมทั้งเรื่องเงินเพื่อการศึกษาด้วย

๒.๔.๒ ระดับและปริญญาสายต่างๆ ของอุดมศึกษา (*högskoleexamen nivåindelning*)

การศึกษาระดับปริญญา แบ่งออกเป็นสองสาย คือ สายทั่วไป และสายอาชีพ และในแต่ละสายแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับพื้นฐาน (*grundnivå*) ระดับสูง (*avancerad nivå*) และระดับการวิจัย (*forskarnivå*)

๒.๔.๒.๑ ปริญญาสายทั่วไป (*generella examina*)

ปริญญาสายทั่วไปแบ่งออกได้ในระดับต่างๆ ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (*grundnivå*)

นับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ.๒๐๐๗ เป็นต้นมา ได้ปรับระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาใหม่ และกำหนดระดับปริญญาไว้ดังนี้

- อนุปริญญาบัตร (*högskoleexamen*) จะต้องได้คะแนน ๑๒๐ คะแนน ใช้เวลาเรียนแบบเต็มเวลาทั้งหมด ๒ ปี
- ปริญญาตรี (*kandidatexamen*) ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับเดียวกับ Bachelor's degree โดยจะต้องได้คะแนนอย่างน้อย ๑๘๐ คะแนน คือใช้เวลาเรียนแบบเต็มเวลาทั้งหมด ๓ ปี

ระดับสูง (*avancerad nivå*)

หลังจากจบการศึกษาในระดับพื้นฐานแล้ว ก็สามารถศึกษาต่อเพื่อปริญญาในระดับสูงได้ต่อไป ซึ่งก็มีอยู่สองระดับเช่นกัน คือ

- *magisterexamen* ต้องมีคะแนน ๖๐ คะแนน และอย่างน้อย ๓๐ คะแนนในจำนวนนี้จะต้องเป็นวิชาเอกของการศึกษานั้น
- *masterexamen* ต้องมี ๑๒๐ คะแนน และอย่างน้อย ๖๐ คะแนนจากจำนวนนี้จะต้องเป็นวิชาเอกของการศึกษานั้น

ระดับวิจัย (*forskarnivå*)

มีอยู่สองระดับ คือ

- *licentiatexamen* ปริญญาระดับนี้ ใช้เวลาศึกษาแบบเต็มเวลา ๒ ปี จำนวนคะแนน ๑๒๐ คะแนน ซึ่งจะต้องรวมงานวิจัย ๖๐ คะแนน
- *doktorsexamen* หลักสูตรปริญญาเอกนี้ ประกอบด้วยคะแนน ๒๔๐ คะแนน ในจำนวนนี้เป็นคะแนนสำหรับวิทยานิพนธ์ ๑๒๐ คะแนน ใช้เวลาเรียน ๔ ปี

๒.๔.๒.๒ ปริญญาสายอาชีพ (*yrkesexamen*)

การศึกษาระดับอุดมศึกษาสายวิชาชีพ เป็นการศึกษต่อจากการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษา โดยสนองความต้องการด้านตลาดแรงงาน แนวทาง และหลักสูตรการศึกษาจึงต่างกันไป ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ด้านตลาดแรงงาน โดยจะแบ่งออกเป็นสองสาย คือ วิชาชีพสายวิชาการ (*yrkeshögskole- utbildningar YH-utbildningar*) และ วิชาชีพสายปฏิบัติการ (*kvalificerade yrkesutbildningar KY-utbildningar*)

ปริญญาสาขาศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นไปยังอาชีพต่างๆ เป็นพิเศษ และผู้ประกอบอาชีพต้องมีบัตรวิชาชีพแสดงตน หรือจำเป็นต้องผ่านหลักสูตรที่จัดขึ้นเป็นพิเศษสำหรับอาชีพนั้นๆ โดยมีหน่วยงานพิเศษของรัฐ (*Myndigheten för yrkeshögskolan*) เป็นผู้ดูแล เช่นเดียวกับการศึกษาสายทั่วไป การศึกษาสาขาศึกษา มีระดับการศึกษา ๓ ระดับเช่นกัน คือ ระดับพื้นฐาน (ครู ช่างรังวัด) ระดับสูง (เช่น แพทย์ ทันตแพทย์) และระดับวิจัย (ปริญญาเอกของสาขาวิชาชีพ) ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

www.yhmyndigheten.se

๒.๔.๓ การสมัครเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา (*anmälan till utbildning*)

ส่วนใหญ่แล้ว วันสุดท้ายของการสมัครเข้าศึกษาในวิชาต่างๆ ก็คือ วันที่ ๑๕ เมษายน สำหรับภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง และวันที่ ๑๕ ตุลาคม สำหรับภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิ

๒.๔.๔ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา

คุณสมบัติของผู้สมัครมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา

ก. ระดับพื้นฐาน (*grundläggande behörighet*)

ผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัย จะต้องมีความคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- จบการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษาตามโปรแกรมระดับชาติ โดยมีคะแนนอย่างน้อย ๒,๒๕๐ คะแนน หรือ
- จบการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษาตามโปรแกรมของการศึกษาผู้ใหญ่ หรือ
- จบการศึกษาในประเทศสวีเดนหรือจากต่างประเทศ ที่มีระดับเดียวกันกับสองข้อแรกข้างบน หรือ
- พักอาศัยอยู่ในประเทศเดนมาร์ก ฟินแลนด์ ไอซ์แลนด์ หรือนอร์เวย์ และมีคุณสมบัติที่จะเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในประเทศเหล่านั้น หรือ
- ผ่านการศึกษาของสวีเดนหรือของประเทศอื่น และมีประสบการณ์การทำงาน หรือเนื่องมาจากสภาพการณ์แบบอื่นที่ทำให้มีสิทธิได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาดังกล่าวนี้

เงื่อนไขเพิ่มเติม...

ผู้ที่มีภาษาแม่เป็นภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาสวีเดน เดนมาร์ก ไอซ์แลนด์ หรือภาษานอร์เวย์ จำเป็นต้องมีความรู้ในภาษาสวีเดน อังกฤษ และคณิตศาสตร์

ในบางครั้งการเข้าศึกษาในบางวิชาจำเป็นต้องมีความรู้ขั้นพื้นฐานในวิชาเหล่านั้นมาก่อน จึงอาจมีการตั้งเงื่อนไขเพิ่มว่า จะต้องผ่านการศึกษาในวิชาดังกล่าวมาแล้วจากระดับเตรียมอุดมศึกษา

ขอยกเว้นในเรื่องเงื่อนไข

ถ้าผู้สมัครมีเหตุจำเป็นที่ต้องขอยกเว้นในเรื่องเงื่อนไขของคุณสมบัติมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัย จะเป็นผู้ตัดสินใจอนุมัติ ถ้าเห็นว่าผู้สมัครนั้นมีเงื่อนไขอื่นที่จะทำให้สามารถเรียนในวิชาที่ตนสมัครได้โดยไม่จำเป็นต้องมีเงื่อนไขครบถ้วน

ข. ระดับสูง (*avancerad nivå*)

คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเรียนในอุดมศึกษา ระดับสูง ยังแยกได้ตามประเภทของปริญญาดังนี้

สำหรับปริญญาทั่วไป หรือปริญญาด้านศิลป์
เงื่อนไขก็คือ

- จบปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัย โดยมีคะแนนอย่างน้อยต่ำ ๑๘๐ คะแนน หรือปริญญาจากต่างประเทศที่อยู่ในระดับเดียวกัน
- ได้รับการศึกษาในประเทศสวีเดน หรือจากต่างประเทศ และมีประสบการณ์หรือมีสภาพการณ์พิเศษที่จะทำให้สามารถศึกษาในการศึกษานี้ได้

สำหรับปริญญาสายอาชีพที่จำเป็นต้องใช้บัตรวิชาชีพแสดงตน
ทางวิทยาลัยสามารถกำหนดเงื่อนไขได้เอง โดยให้พิจารณาถึง..

- ความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรต่างๆ ในระดับอุดมศึกษา
- เงื่อนไขอื่นที่จะยืนยันความสามารถในการเข้ารับการศึกษาคือ

๒.๔.๕ เกณฑ์การคัดตัวนักศึกษา (*urval till utbildning*)

สำหรับผู้ที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นครั้งแรก จะใช้ผลการศึกษากจากระดับเตรียมอุดมศึกษา หรือการสอบเทียบวุฒิในระดับอุดมศึกษา (*högskoleprovet*) เป็นหลักในการคัดเลือก

๒.๔.๕.๑ ผลการศึกษาจากระดับเตรียมอุดมศึกษา

จะใช้ผลการศึกษากจากระดับเตรียมอุดมศึกษา (รวมถึงผลการเรียนจากต่างประเทศด้วย) หรือการศึกษาผู้ใหญ่ หรือวิทยาลัยการศึกษาประชาชน (*folkhögskola*) เป็นหลัก หรือผลการสอบเทียบวุฒิระดับเตรียมอุดมศึกษา (*högskoleprovet*) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก แต่มีบางคณะ เช่นคณะศิลปกรรม อาจจะมีการเพิ่มกฎเกณฑ์อย่างอื่นด้วย มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยมีสิทธิที่จะคัดเลือกเองในจำนวนสูงสุดไม่เกิน ๑/๓ ของจำนวนนักศึกษาที่จะรับ

๒.๔.๕.๒ การสอบเทียบวุฒิระดับเตรียมอุดมศึกษา (*högskoleprovet*)

การสอบจะจัดให้มีขึ้นปีละสองครั้ง คือในภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิ และภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง โดยวันสุดท้ายในการยื่นใบสมัครเข้าสอบในภาคการ

ศึกษาดูใบไม่ผลิ คือวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ และวันที่ ๑๕ กันยายน สำหรับภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วง โดยสามารถสมัครได้ทางอินเทอร์เน็ต ค่าธรรมเนียม ๓๕๐ โครนาสวีเดน (ปี ค.ศ.๒๐๑๑) ผลการสอบนี้ จะสามารถนำไปใช้สมัครเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา แทนผลการเรียนจากระดับเตรียมอุดมศึกษาที่มีอยู่ก่อนได้

๒.๔.๖ หน่วยงานที่มีหน้าที่รับสมัครและคัดเลือกนักศึกษา

ผู้ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยในประเทศสวีเดน จะต้องยื่นใบสมัครไปที่กรมการบริการอุดมศึกษา (*Verket för högskoleservice - VHS*) ซึ่งสังกัดอยู่กับกระทรวงศึกษาธิการ กรมการบริการอุดมศึกษา เป็นหน่วยงานที่ตรวจสอบหลักฐานการศึกษา และรับผิดชอบในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย ข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ www.vhs.se

ถ้าผู้สมัครได้รับข้อตัดสินว่า มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนสำหรับการศึกษาที่สมัคร และเห็นว่า ข้อตัดสินที่ตนได้รับนี้ผิดพลาด ก็สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ต่อคณะกรรมการพิจารณาการอุทธรณ์สำหรับอุดมศึกษา (*Överklagandenämnden för högskolan-ÖNH*) ได้ โดยจำหน่าถึง ÖNH และส่งไปที่ VHS ถ้า VHS เป็นหน่วยงานคัดเลือก ในกรณีอื่นๆ สามารถยื่นเรื่องส่งไปที่มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยที่มีข้อตัดสินดังกล่าว

๒.๔.๗ การให้คะแนนผลการเรียน (*betyg vid universitet och högskola*)

การให้คะแนนในระดับอุดมศึกษา จะมีอยู่สามระดับ คือ...

- ตก (*underkänd*)
- ผ่าน (*godkänd*)
- ดีมาก (*väl godkänd*)

๒.๔.๘ การศึกษาในระดับการค้นคว้า (*utbildning på forskarnivå*)

ตามหลักการแล้ว มหาวิทยาลัยทุกแห่ง สามารถที่จะให้ปริญญาบัตรในระดับการค้นคว้านี้ได้ ทำนองเดียวกัน วิทยาลัยก็สามารถให้ปริญญาบัตรนี้ได้ในบางสาขาวิชา

ปริญญาระดับแรกคือ *licentiatexamen* และระดับต่อไปคือปริญญาเอก

การที่มีสิทธิที่จะเข้าศึกษาในระดับนี้คือ จะต้องจบปริญญาขั้นพื้นฐาน และมีความรู้พิเศษเพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อเป็นที่แน่ใจว่า นักศึกษาผู้นั้นจะมีความสามารถในการศึกษาต่อในระดับนี้ได้ หรือได้รับการศึกษาในระดับเดียวกันจากต่างประเทศ อาจจะมีเงื่อนไขว่า จะต้องมีการประสบการณ์ในการทำงานมาด้วย

ดูรายละเอียดได้จากเว็บไซต์ www.doktorandhandboken.nu และ www.studera.nu

๒.๔.๙ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน หรือที่มาจากประเทศที่เป็นสมาชิกเศรษฐกิจยุโรป (*Europeiska ekonomiska samarbetsområdet -EES*) และประเทศ

สวิสเซอร์แลนด์ จะไม่เสียค่าเล่าเรียน แต่จะต้องจ่ายค่าหนังสือ และค่าอุปกรณ์การเรียน อย่างอื่นเอง นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จะได้รับเงินเพื่อใช้ในการศึกษา (*studiemedel*) ที่เรียกว่า “เงินสนับสนุนการศึกษา (*studiestöd*)” และสำหรับนักศึกษา สายอาชีพ และโปรแกรมครูบางโปรแกรม จะได้รับเงินสนับสนุนการศึกษาที่สูงกว่านี้ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน “ส่วนเงินสนับสนุนการศึกษา”)

๒.๕ การศึกษาผู้ใหญ่ (*vuxenutbildning*) และ การศึกษาสำหรับประชาชน (*folkbildning*)

การศึกษาผู้ใหญ่ เป็นการให้การศึกษาใน ระดับประถมศึกษา ระดับเตรียมอุดม รวมทั้งอาชีวศึกษาต่อผู้ใหญ่ หลักสูตรต่างๆ จะจัดขึ้นตามความต้องการของประชาชน และจะไม่เหมือนกันในแต่ละเขตเทศบาล ผู้เรียนสามารถแยกเรียนเป็นวิชาๆ ไป หรือจะ เรียนรวมกันไป โดยเป้าหมายก็คือ เมื่อเรียนครบแล้ว จะได้ความรู้ในระดับประถมศึกษา และเตรียมอุดมศึกษา ที่จำเป็นเพื่อการดำรงชีพอยู่ในสังคม และที่จำเป็นต่ออาชีพ นอกจากนั้นยังจะทำให้สามารถศึกษาต่อไปอีกได้ ถ้าต้องการ

ผู้ใหญ่ในที่นี้หมายถึง ผู้ที่มีอายุย่างเข้า ๒๐ ปี

๒.๕.๑ การศึกษาผู้ใหญ่ขั้นพื้นฐาน

แยกออกได้ ๔ รูปแบบ คือ

๒.๕.๑.๑ การศึกษาผู้ใหญ่ในระดับประถมศึกษา (*grundläggande vuxenutbildning*)

ผู้ใหญ่ที่ขาดความรู้ในระดับประถมศึกษา ที่โดยปกติแล้ว จะได้รับจากการ เรียนในการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษา) มีสิทธิที่จะเข้ารับการศึกษแบบนี้ได้ และเทศบาลมีหน้าที่ที่จะต้องสนับสนุนให้ผู้ใหญ่เหล่านี้เข้ามารับการศึกษาดังกล่าว

การศึกษาแบบนี้ไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน แต่อาจจะต้องออกค่าหนังสือเอง และมีสิทธิที่จะได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษาด้วย

๒.๕.๑.๒ การศึกษาผู้ใหญ่ในระดับเตรียมอุดมศึกษา (*gymnasial vuxenutbildning*)

การศึกษาผู้ใหญ่ในระดับนี้ เป็นการให้การศึกษาที่เทียบเท่ากับการศึกษา ในระดับเตรียมอุดมศึกษาแบบปกติ

การศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษาแบบปกตินั้น จัดไว้ให้กับวัยรุ่นที่มีอายุ ไม่นเกิน ๒๐ ปี สำหรับผู้ที่ต้องการเริ่มเรียน ในช่วงครึ่งปีหลังของปีที่จะมีอายุครบ ๒๐ ปี หรือจะเริ่มหลังจากนั้นจะต้องเข้าเรียนในการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษาสำหรับ ผู้ใหญ่

๒.๕.๑.๓ การศึกษาผู้ใหญ่สำหรับผู้ใหญ่ ที่มีความพิการทางสมอง (ปัญญาอ่อน)

(*vuxenutbildning för utvecklingsstörda - sårvox*)

หรือ การศึกษาผู้ใหญ่แบบพิเศษ

เทศบาลมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาแบบนี้ให้กับผู้ใหญ่ที่มีความพิการทางสมอง โดยอาจจัดทำเอง หรือร่วมมือกับสมาคมฯลฯ เป้าหมายก็เพื่อให้ผู้ใหญ่ที่มีความพิการทางสมอง มีความรู้ในระดับเดียวกันกับเด็กที่ผ่านการศึกษาภาคบังคับจากโรงเรียนพิเศษที่อยู่ในระดับปกติ หรือจากโปรแกรมพิเศษของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาแบบพิเศษ

การศึกษาผู้ใหญ่แบบพิเศษ (*sårvox*) นี้ จะจัดให้สำหรับผู้พิการทางสมองที่ยังคงมีความสามารถอยู่ รวมทั้งผู้ที่เป็นโรคออทิซึม (*autism*)

ผู้ใหญ่ในที่นี้ หมายถึงผู้ที่มีอายุมากกว่า ๒๐ ปี และการศึกษาแบบนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ

๒.๕.๑.๔ การสอนภาษาสวีเดนสำหรับคนต่างชาติ

(*svenskundervisning för invandrare -SFI*)

การสอนภาษาสวีเดนสำหรับคนต่างชาติ เป็นการสอนภาษาสวีเดนในระดับพื้นฐานให้กับผู้ใหญ่ที่ไม่ได้ใช้ภาษาสวีเดนเป็นภาษาแม่ เทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบ โดยจะจัดการทำเอง หรือมอบให้ผู้อื่นเป็นผู้จัดทำก็ได้ รัฐจะเป็นผู้กำหนดหลักสูตร ผู้ที่มีสิทธิเรียนในหลักสูตรเอสเอฟไอนี้ มีสิทธิที่จะเข้าเรียนในวิทยาลัยการศึกษาประชาชน (*folkhögskola*) ในหลักสูตรภาษาสวีเดนที่อยู่ในระดับเดียวกับหลักสูตรของเอสเอฟไอได้

ผู้ที่มีสิทธิเข้าเรียนในหลักสูตรของเอสเอฟไอ จะต้องเป็นคนต่างชาติที่พักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน และมีอายุมากกว่า ๑๖ ปี

การเรียนในหลักสูตรนี้ สามารถเรียนได้ทั้งแบบเต็มเวลา หรือครึ่งเวลา และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ และมีสิทธิที่จะเรียนจนจบหลักสูตร ถ้ามีผลการเรียนที่เป็นที่น่าพอใจ จำนวนชั่วโมงที่เรียนนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน โดยเฉลี่ยแล้ว จะใช้เวลาประมาณ ๕๒๕ ชั่วโมง

๒.๕.๒ การศึกษาเสริม (*kompletterande utbildning*)

การศึกษาเสริมคือ การศึกษาที่แยกออกเป็นอิสระจากระบบการศึกษา และรัฐจะให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ การศึกษาแบบนี้ มุ่งให้กับวัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ และมีอยู่หลายสาขา เช่น สาขาศิลปกรรม ดนตรี การละคร การออกแบบ การฝีมือ การสื่อสาร การบิน การดูแลสัตว์ การนวดและการรักษาสุขภาพ ฯลฯ โดยจัดเป็นหลักสูตรสั้นๆ หรืออาจจัดสอนกลุ่มเล็ก ๆ ที่เรียกว่า “กลุ่มการศึกษา (*studiecirkel*)”

๒.๕.๓ สถาบันการศึกษาในรูปแบบอื่นๆ

สภาการศึกษาประชาชน (*Folkbildningsrådet*) อันเป็นหน่วยงานของรัฐที่สังกัดอยู่กับกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ในการจัดเงินช่วยเหลือให้กับวิทยาลัยการศึกษาประชาชน และสหพันธ์การศึกษาประชาชน พร้อมทั้งติดตาม และประเมินผลงานด้วย

๒.๕.๓.๑ สหพันธ์การศึกษา (*studieförbund*)

สหพันธ์การศึกษาเป็นองค์กรอิสระ หรือเป็นขบวนการประชาชน ที่ทำหน้าที่ให้การศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป วัตถุประสงค์เพื่อกระจายความรู้ให้กับประชาชน และยึดหลักความคิดของสหพันธ์เป็นหลัก เช่น ABF ก็ยึดแนวคิดของขบวนการผู้ใช้แรงงานเป็นหลัก ทุกๆ ปี สหพันธ์การศึกษาเหล่านี้ได้จัดกลุ่มการศึกษาเป็นจำนวนประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ กลุ่ม และมีสมาชิกเข้าร่วมในกิจกรรมประมาณ ๒ ล้านคน มีการจัดโปรแกรมด้านวัฒนธรรมประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ครั้ง และมีผู้เข้าร่วมประมาณ ๑๕ ล้านคน

ประเทศสวีเดนมีสหพันธ์การศึกษาของประชาชน ที่ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐอยู่ทั้งหมด ๑๐ แห่งด้วยกัน และทั้งหมดนี้ มีองค์กรที่เป็นสมาชิกอยู่ประมาณ ๒๐๐ องค์กร นอกจากนั้น ยังมีองค์กรที่ทำสัญญาตกลงกันไว้อีกประมาณ ๑๒๖ องค์กร

สหพันธ์การศึกษาของประชาชนต่างๆ นี้ ได้แก่...

- สหพันธ์การศึกษาของผู้ใช้แรงงาน (*Arbetarnas Bildningsförbund - ABF*)
- มหาวิทยาลัยประชาชน (*Folkuniversitet - FU*)
- สหพันธ์การศึกษาของโบสถ์สวีเดนและสังคม (*Studieförbundet Bilda för kyrka och samhälle*)
- สหพันธ์การศึกษาโรงเรียนประชาชน (*Studieförbundet Medborgarskolan - Mbsk*)
- กิจกรรมการศึกษาของขบวนการต่อต้านสุรา (*Nykterhetsrörelsens bildningsverksamhet - NBV*)
- สหพันธ์ส่งเสริมการศึกษา (*Studiefrämjandet - Sfr*)
- สหพันธ์การศึกษา โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ (*Studieförbundet Vuxenskolan - SV*)
- สหพันธ์การศึกษาเซ็นซุส (*SENSUS studieförbundet*)
- สหพันธ์การศึกษาของอิสลาม (*Ibn Rushd*)
- กิจกรรมการศึกษาวัฒนธรรม (*Kulturens bildningsverksamhet*)

รายละเอียดของแต่ละสหพันธ์ดูได้จากเว็บไซต์ www.studieforbunden.se

หมายเหตุ

กลุ่มการศึกษา (*studiecirkel*) คือ ชั้นสอนที่ประกอบด้วยสมาชิกที่เข้าร่วมระหว่าง ๖ ถึง ๑๒ คน โดยจะต้องมีหัวหน้ากลุ่มหนึ่งคน และต้องได้รับความเห็นชอบจากสหพันธ์ กลุ่มการศึกษาสามารถกำหนดวางแผนการเรียนของตนเองได้ ผู้ที่ต้องการจัดตั้งกลุ่มการศึกษาสามารถทำได้ โดยติดต่อกับสหพันธ์เพื่อขอความช่วยเหลือด้านเอกสาร การจัดการสอน และผู้นำกลุ่ม

๒.๕.๓.๒ วิทยาลัยการศึกษาประชาชน (*folkhögskolor*)

วิทยาลัยการศึกษาประชาชน เป็นสถาบันการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถเลือกได้ ถ้าต้องการศึกษาเพิ่มเติม หลังจบการศึกษาระดับเตรียมอุดมแล้ว

ปัจจุบัน ในประเทศสวีเดน มีวิทยาลัยการศึกษาประชาชน ๑๕๐ แห่ง ในจำนวนนี้มีอยู่ ๑๐๗ แห่งที่ผูกพันอยู่กับขบวนการของประชาชน เช่น องค์กรไม่แสวงหากำไร มูลนิธิ สมาคม และที่เหลือนั้นเป็นของมณฑล และเทศบาลเขตต่างๆ

วิทยาลัยการศึกษาประชาชนแต่ละแห่ง กำหนดการสอนได้อย่างอิสระ มีหลักสูตรปกติที่ผู้เรียนจบจะมีสิทธิเท่ากับการจบโรงเรียนประถมศึกษาภาคบังคับ หรือโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และมีหลักสูตรพิเศษอื่นๆ ที่จัดเพื่อผู้ที่มีความสนใจเป็นพิเศษในด้านต่างๆ เช่น ดนตรี ปัญหาสิ่งแวดล้อม งานศิลปะ และสาขาอาชีพ เช่น ครูดูแลเด็กที่สถานดูแลเด็กในยามว่าง ล่ามภาษามือ

วิทยาลัยการศึกษาประชาชนบางแห่ง จะมีที่เป็นแบบโรงเรียนกินนอนด้วย

การเข้าเรียนในวิทยาลัยการศึกษาประชาชน ไม่มีเงื่อนไขอะไรเป็นพิเศษสำหรับหลักสูตรทั่วไป แต่มีบางหลักสูตร ที่เจาะจงเป็นพิเศษที่อาจจะมีเงื่อนไขเกี่ยวกับการต้องมีความรู้ขั้นพื้นฐานมาก่อน หรืออาจมีการทดสอบเป็นพิเศษ และอายุผู้เข้าศึกษาต้องไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี

เมื่อเรียนจบ ทางโรงเรียนจะไม่ออกประกาศนียบัตรให้ แต่จะออกใบรับรองผลการเรียนให้

การเรียนที่วิทยาลัยการศึกษาประชาชน ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แต่นักเรียนจะต้องออกค่าหนังสือ ค่าอาหาร และค่าที่พักเอง การเรียนที่นี่ก็สามารถได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษาได้

๒.๕.๓.๓ การให้การศึกษาต่อตลาดแรงงาน (*arbetsmarknadsutbildning*)

เป็นการศึกษาที่มีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้ตกงาน หรือผู้ที่ต้องการเปลี่ยนอาชีพสามารถหางานทำได้ง่ายขึ้น

ผู้ที่มีสิทธิเข้ารับการศึกษานี้ อย่างน้อยจะต้องมีอายุ ๒๐ ปี และเป็นผู้ตกงาน หรือมีโอกาสเสี่ยงที่จะตกงาน และได้ลงทะเบียนเป็นผู้ตกงานไว้กับสำนักงานจัดหางาน (*arbetsförmedlingen*)

มีข้อยกเว้นสำหรับผู้พิการที่อายุยังไม่เต็ม ๒๐ ปี และไม่สามารถทำงานได้ เพราะพิการหรือได้รับเงินชดเชยการว่างงานจากกองทุนผู้ตกงาน (Arbetslöshetskassa) ก็สามารถเข้ารับการศึกษามีไว้ให้กับตลาดแรงงานนี้ได้

ผู้รับผิดชอบในการจัดทำการศึกษาแบบนี้คือ คณะกรรมการแรงงานประจำมณฑล (Länsarbetsnämnderna) ซึ่งสามารถว่าจ้างให้มีการเปิดหลักสูตรสอน หรือจัดให้ไปเรียนในหลักสูตรปกติตามโรงเรียนต่างๆ ก็ได้ เช่น การศึกษาผู้ใหญ่ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และวิทยาลัยการศึกษาประชาชน (*folkhögskola*) หรือหลักสูตรสั้น ๆ ในการศึกษาาระดับอุดมศึกษา แต่หลักสูตรนั้นๆ จะต้องไม่เกิน ๔๐ สัปดาห์

สำนักงานจัดหางานเป็นผู้อนุญาตเรื่องการเข้ารับการศึกษแบบนี้ และบริษัทสามารถที่จะได้รับเงินช่วยเหลือจากคณะกรรมการแรงงานประจำมณฑลได้ ถ้าบริษัทจะจัดทำหลักสูตรเพื่ออบรมพนักงานของตน

๒.๖ เงินสนับสนุนการศึกษา (*studiestöd*)

เงินสนับสนุนการศึกษา เป็นเงินสนับสนุนเพื่อให้ผู้ที่ต้องการเรียนหนังสือ สามารถเรียนได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องการเงิน หรือเรื่องความพิการของตน

เงินสนับสนุนการศึกษา แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ เงินช่วยเหลือการศึกษา (*studiehjälp*) เงินเพื่อการศึกษา (*studiemedel*) และเงินช่วยเหลือนักเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษาที่พิการ (*rg-bidrag*)

๒.๖.๑ เงินช่วยเหลือการศึกษา (*studiehjälp*) และการยืมขอ

เงินช่วยเหลือการศึกษา จะจ่ายให้กับนักเรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา ไปจนถึงภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิของปีที่นักเรียนจะมีอายุครบ ๒๐ ปี และตามปกติจะเป็นการจ่ายให้สำหรับการเรียนแบบเต็มเวลาเท่านั้น เงินช่วยเหลือการศึกษานี้ ไม่ต้องเสียภาษี จึงไม่ต้องนำไปแสดงไว้ในเอกสารการเสียภาษี และจะจ่ายให้สำหรับช่วงเวลาที่เรียนหนังสืออยู่เป็นระยะเวลา ๑๐ เดือนต่อปีสำหรับการศึกษาในระดับเตรียมอุดมศึกษา

เทศบาลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ เป็นผู้รับผิดชอบในเงินช่วยเหลือนี้ ถ้ากำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนเทศบาล แต่ถ้าเรียนอยู่ที่วิทยาลัยการศึกษาประชาชน (*Folkhögskolan*) โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนประจำ จะสามารถขอรับเงินช่วยเหลือค่าที่พักได้จากสำนักงานกลางเพื่อเงินสนับสนุนการศึกษา (*Centrala studiestödsnämnden - CSN*)

สำหรับคนสวีเดนที่เรียนหนังสือแบบเต็มเวลาอยู่ในต่างประเทศ ก็สามารถได้รับเงินช่วยเหลือการศึกษานี้ภายใต้เงื่อนไขบางอย่าง

เงินช่วยเหลือการศึกษาจะมีดังนี้

๒.๖.๑.๑ เงินช่วยการศึกษา (*studiebidrag*)

สำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑ เป็นจำนวน ๑,๐๕๐ โครนาสวีเดนต่อเดือน

๒.๖.๑.๒ เงินเพิ่มพิเศษ (*extra tillägg*)

จะอนุมัติจ่ายให้ในระดับต่างๆ คือ ๒๘๕, ๕๗๐ และ ๘๕๕ โครนาสวีเดนต่อเดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็น

๒.๖.๑.๓ เงินเพิ่มค่าที่พัก (*inackorderingstillägg*)

จ่ายให้ในจำนวนตั้งแต่ ๑,๑๙๐ ถึง ๒,๓๕๐ โครนาสวีเดนต่อเดือน ขึ้นอยู่กับว่า บ้านพักของผู้ปกครองอยู่ห่างจากโรงเรียนมากน้อยแค่ไหน

การยื่นขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษา (*studiehjälp*)

นับตั้งแต่ที่นักเรียนได้เริ่มการเรียน ก็จะมีการจ่ายเงินช่วยเหลือการศึกษาให้โดยทันทีโดยไม่ต้องรอการยื่นคำร้อง แต่สำหรับผู้ที่จะประสงค์จะขอรับเงินเพิ่มพิเศษหรือเงินเพิ่มค่าที่พักนั้น จะต้องยื่นคำร้องขอรับ โดยใช้คำร้องที่สามารถขอได้จากโรงเรียน หรือ CSN

ผู้ที่ศึกษาอยู่ในต่างประเทศ จะต้องทำการยื่นคำร้องเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือการศึกษา

๒.๖.๒ เงินเพื่อการศึกษา (*studiemedel*) และการยื่นขอ

เงินเพื่อการศึกษา จะจ่ายให้กับผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา และผู้ที่เรียนการศึกษานานาชาติในระดับประถมศึกษา และระดับเตรียมอุดมศึกษา โดยเริ่มจากภาคการศึกษาฤดูใบไม้ร่วงของปีสำหรับผู้เรียนมีอายุครบ ๒๐ ปีเป็นต้นไป จนกระทั่งถึงปีสำหรับผู้เรียนมีอายุครบ ๕๔ ปี แต่โอกาสที่จะได้รับเงินเพื่อการศึกษาจะลดลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปีที่ผู้เรียนมีอายุครบ ๔๕ ปี

จำนวนเงินเพื่อศึกษานี้ คำนวณจากจำนวนราคารฐาน (*prisbasbeloppet*) โดยนับเป็นสัปดาห์ คือ

- สำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา (การศึกษาผู้ใหญ่) จ่ายให้ ๔๐, ๘๐ หรือ ๑๐๐ สัปดาห์
- สำหรับการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษา จ่ายให้ ๘๐ หรือ ๑๒๐ สัปดาห์
- สำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา สามารถจ่ายให้ได้ทั้งหมด ๒๔๐ สัปดาห์ แต่ถ้ามีความจำเป็นก็สามารถที่จะขยายออกไปได้อีก

ผู้ที่มีอายุครบ ๔๐ ปี ที่กำลังเรียนอยู่ก็สามารถได้รับเงินเพื่อศึกษานี้ต่อไปได้อีก ๔๐ สัปดาห์

เงินเพื่อการศึกษาแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๒.๖.๒.๑ เงินช่วยการศึกษา (*studiebidrag*)

เป็นเงินที่ถือว่าเป็นรายได้ที่ไม่ต้องเสียภาษี แต่สามารถนำไปนับรวมเป็นรายได้เพื่อการคำนวณจำนวนเงินบำนาญ เงินช่วยการศึกษานี้มีอยู่สองระดับ คือ

- ระดับทั่วไป จะมีเป็นจำนวน ๖๘๐ โครนาสวีเดนต่อสัปดาห์ สำหรับการศึกษาระดับเต็มเวลา
- ระดับสูง จะมีเป็นจำนวน ๑,๕๘๓ โครนาสวีเดนต่อสัปดาห์ สำหรับการเรียนแบบเต็มเวลา

๒.๖.๒.๒ เงินกู้เพื่อการศึกษา (*studielån*)

เป็นเงินส่วนที่ต้องจ่ายคืนพร้อมดอกเบี้ย มีอยู่สองระดับเช่นกัน คือ

- ระดับทั่วไป จะมีเป็นจำนวน ๔๗๑ โครนาสวีเดนต่อสัปดาห์ สำหรับการศึกษาระดับเต็มเวลา ถ้าได้รับเงินช่วยการศึกษาแบบระดับสูง
- ระดับสูง จะมีเป็นจำนวน ๑,๓๗๔ โครนาสวีเดนต่อสัปดาห์ สำหรับการเรียนแบบเต็มเวลา ถ้าได้รับเงินช่วยการศึกษาแบบทั่วไป

หมายเหตุ

ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ.๒๐๑๑ เป็นต้นไป จำนวนเงินกู้ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๑,๔๘๙ โครนาสวีเดนต่อสัปดาห์ และถ้ามีความจำเป็นก็สามารถขอกู้เพิ่มได้อีกเงินทั้งสองประเภทนี้จะขึ้นอยู่กับจำนวนราคาก่อน (*prisbasbeloppet*)

การยื่นคำร้องขอรับเงินเพื่อการศึกษา (*studiemedel*)

ให้ส่งคำร้องเพื่อขอรับเงินเพื่อการศึกษานี้ทางไปรษณีย์ไปที่ CSN Postservice 833 81 Strömstad หรือยื่นขอทางอินเทอร์เน็ตได้ที่ www.csn.se คำร้องนี้จะสามารถยื่นตอนไหนก็ได้ แต่จะมีการพิจารณาย้อนหลังได้อย่างมากที่สุด

สี่สัปดาห์ นับจากสัปดาห์ก่อนที่คำร้องจะมาถึง CSN

การอนุมัติเงินเพื่อการศึกษานี้ จะอนุมัติครั้งละหนึ่งปี (๕๒ สัปดาห์) และการจ่ายจะเป็นรายเดือนล่วงหน้า

๒.๖.๓ เงินช่วยเหลือนักเรียนระดับเตรียมอุดมศึกษาที่พิการ (*rg-bidrag*)

เงินช่วยเหลือแบบนี้ เป็นในรูปของค่าเดินทาง ค่าอาหาร และค่าที่พัก สำหรับการศึกษาระดับที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ที่จัดไว้สำหรับคนหูหนวก และคนตาบอด ที่เมืองเออเรบรู และให้กับนักเรียน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ที่จัดขึ้นเป็นพิเศษสำหรับคนพิการขั้นรุนแรง

๒.๖.๔ การจ่ายเงินกู้เพื่อการศึกษา (*återbetalning av studielån*)

ระยะเวลาของการจ่ายเงิน คือภายใน ๒๕ ปี CSN จะคำนวณว่า ผู้กู้จะต้องจ่ายคืนปีละเท่าไร โดยใช้สูตรพิเศษที่มีอยู่ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับจำนวนเงินกู้ ดอกเบี้ยประจำปี และระยะเวลาของการจ่ายเงิน การจ่ายคืนนี้ จะต้องจ่ายคืนให้จนหมด หรือจนกระทั่งถึงปีที่ผู้กู้มีอายุครบ ๖๗ ปี ระบบการจ่ายคืนระบบนี้ ใช้กับการกู้ภายในวันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ.๒๐๐๑ ซึ่งเรียกกันว่าเป็นการกู้แบบจำนวนผ่อนชำระคงที่ (*annuitetslån*)

หนี้ที่เกิดจากเงินกู้เพื่อการศึกษาที่เหลืออยู่ จะได้รับการตัดเป็นหนี้สูญก็ต่อเมื่อ

- ผู้กู้ป่วย หรือพิการ
- ผู้กู้มีอายุครบ ๖๕ ปี (๖๗ ปี สำหรับการกู้แบบจำนวนผ่อนชำระคงที่)
- ผู้กู้เสียชีวิตลง

๒.๖.๕ การศึกษาในต่างประเทศ (*studier utomlands*)

ผู้ที่ศึกษาอยู่ในต่างประเทศ สามารถได้รับเงินเพื่อศึกษานี้ได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- การศึกษานั้น จะต้องเป็นแบบเต็มเวลา และใช้เวลาอย่างน้อย ๑๓ สัปดาห์ (มีข้อยกเว้นสำหรับประชาชนของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ที่ทำการศึกษายอยู่ในประเทศที่เป็นสมาชิกของสหภาพยุโรป)
- ต้องเป็นไปตามกฎพิเศษที่เกี่ยวกับว่า การศึกษาประเภทไหน ที่มีสิทธิจะได้รับเงินเพื่อการศึกษา และผู้ศึกษาคนไหนบ้างที่มีสิทธิจะได้รับ

จำนวนเงินช่วยเหลือการศึกษาจะมีจำนวนเท่ากับเงินช่วยเหลือการศึกษาแบบทั่วไปที่ให้ในประเทศสวีเดน แต่จำนวนเงินก้อนนั้น จะขึ้นอยู่กับว่า ผู้ที่ศึกษานั้นศึกษาอยู่ในประเทศไหน และผู้ที่ศึกษานั้น สามารถที่จะทำการกู้เสริมแบบต่างๆ ได้เช่นกัน เช่น กู้เพราะค่าใช้จ่ายมีเพิ่มขึ้น อันได้แก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากประเทศสวีเดน ค่าเล่าเรียน ค่าประกัน และอื่นๆ

๓. ตลาดแรงงาน

ความเป็นไปในตลาดแรงงานของประเทศสวีเดนอยู่ภายใต้การดำเนินงานขององค์กรต่างๆ ของฝ่ายนายจ้าง และของฝ่ายลูกจ้าง โดยมีกฎหมายมากมายที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ของนายจ้างและลูกจ้าง และที่สำคัญก็คือกฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (*Medbestämmandelagen - MBL*)

กฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (MBL) ได้กำหนดถึงสิทธิของลูกจ้าง และของนายจ้างที่ได้รับจากการเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมลูกจ้างและสมาคมนายจ้างตามลำดับ สมาคมทั้งสองฝ่ายต่างก็รักษาผลประโยชน์ของสมาชิกของตน โดยกฎหมาย MBLได้ระบุถึงสิทธิในการเจรจาต่อรอง และการป้องกันมิให้มีการล่วงเกินหรือขัดขวางสิทธิดังกล่าวนี้ไว้ด้วย

กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดไว้ว่า องค์กรของลูกจ้างมีสิทธิเจรจากับนายจ้างและสมาคมของนายจ้าง ในปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและองค์กรที่ลูกจ้างนั้นเป็นสมาชิกอยู่ และก็เช่นเดียวกัน นายจ้างและองค์กรของนายจ้างคนนั้นก็มียุติที่จะเจรจากับองค์กรของลูกจ้างดังกล่าวด้วย

๓.๑ องค์กรฝ่ายลูกจ้าง (*Arbetsstagarorganisationer*)

องค์กรต่างๆ ของลูกจ้าง หรือที่เรียกกันว่า สมาคมแรงงานสาขาอาชีพ (*fackföreningar*) ตั้งขึ้นมาเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของสมาชิกที่เป็นลูกจ้าง โดยจะมีตัวแทนอยู่ตามสถานที่ทำงานต่างๆ ที่สมาชิกของสมาคมทำงานอยู่ การเป็นสมาชิกจะเป็นไปด้วยความสมัครใจ และต้องจ่ายเงินค่าสมาชิกเป็นรายเดือน จำนวนสมาชิกและค่าสมาชิกของแต่ละสมาคมแรงงานก็จะแตกต่างกันออกไป

สมาชิกจะได้รับความช่วยเหลือจากสมาคมในปัญหาเรื่องเงินเดือน เรื่องเงื่อนไขการว่าจ้าง เรื่องความเสมอภาค เรื่องข้อขัดแย้งด้านกฎหมาย และเรื่องสภาพความปลอดภัยของสถานที่ทำงาน และอื่นๆ

องค์กรหลักที่สำคัญตามสาขาอาชีพ มีดังนี้ คือ

สมาพันธ์สหภาพแรงงานสวีเดน *LO - Landsorganisationen i Sverige* (*Swedish Trade Union Confederation*)

LO จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.๑๘๙๘ โดยสหภาพแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกที่มีอยู่ในตลาดแรงงานและในสังคม ตั้งแต่เรื่องเงินเดือน เรื่องเงื่อนไขการว่าจ้าง ไปจนถึงความพยายามเข้าไปมีบทบาทในการตัดสินใจทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของสมาชิก ปัจจุบันมีสหภาพแรงงานสาขาอาชีพต่างๆ อยู่ ๑๔ สหภาพที่เป็นสมาชิก และมีสมาชิกรวมทั้งสิ้นประมาณ ๑ ล้าน ๕ แสนคน (ค.ศ.๒๐๑๐) สมาชิกส่วนใหญ่คือแรงงานตามโรงงานต่างๆ

-คู่มือคนไทยในสวีเดน-

สมาพันธ์สหภาพพนักงานสวีเดน SACO - Sveriges Akademikers Centralorganisation (Swedish Confederation of Professions)

SACO จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.๑๙๔๗ มีหน้าที่ในการดูแลผลประโยชน์ให้กับสหภาพของพนักงานตามสาขาอาชีพที่มีเป็นสมาชิกอยู่เป็นจำนวน ๒๓ สหภาพ ปัจจุบันมีสมาชิกอยู่เป็นจำนวนประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ คน

สมาพันธ์สหภาพลูกจ้างสวีเดน TCO - Tjänstemännens centralorganisation (The Swedish Confederation for Professional Employees)

TCO จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.๑๙๔๔ มีหน้าที่ในการเป็นตัวแทนสมาชิกของสมาพันธ์ในการดำเนินการต่อนโยบายการเมือง และต่อองค์กรอื่นๆ เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของสหภาพที่เป็นสมาชิก ปัจจุบันมีสหภาพของพนักงานลูกจ้างในสาขาอาชีพต่างๆ ๑๕ สหภาพที่เป็นสมาชิกอยู่ และมีจำนวนสมาชิกประมาณ ๑.๒ ล้านคน

นอกจากนี้ยังมีสหภาพแรงงานในสาขาอื่นๆ ที่ดำเนินการเป็นเอกเทศ เช่น พนักงานดับเพลิง นักบิน ช่างภาพ นักประพันธ์ พนักงานขาย เป็นต้น

๓.๒ องค์กรฝ่ายนายจ้าง (Arbetsgivarorganisationer)

ฝ่ายนายจ้างก็ได้รวมตัวกันจัดตั้งองค์กรเพื่อช่วยดูแลรักษาสถิติประโยชน์ของพวกตน และมีทั้งที่เป็นของเอกชน และที่เป็นของรัฐ องค์กรที่สำคัญได้แก่

กรมนายจ้าง Arbetsgivareverket (The Swedish Agency for Government Employers)

เป็นองค์กรของรัฐที่เป็นตัวแทนดูแลแทนองค์กรของฝ่ายนายจ้างต่างๆ ที่เป็นของรัฐ ปัจจุบันมีสมาชิกอยู่ประมาณ ๒๕๐ องค์กร ที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างประมาณ ๒๔๕,๐๐๐ คน

สหพันธ์เทศบาลและมณฑลของสวีเดน Sveriges Kommuner och Landsting-SKL

เกิดขึ้นจากการรวมตัวของสหพันธ์เทศบาลสวีเดน (Svenska Kommunförbundet) และสมาคมมณฑลสวีเดน (Landstingsförbundet) เมื่อปี ค.ศ.๒๐๐๗ ปัจจุบันมีสมาชิกที่เป็นเทศบาลอยู่ ๒๙๐ แห่ง และสมาชิกที่เป็นมณฑลอยู่ ๒๐ แห่ง สหพันธ์เทศบาลและมณฑลของสวีเดนนี้จะเป็นผู้ดำเนินการเจรจากับนายจ้างที่เป็นเทศบาลและสภามณฑล และหลังจากนั้นแต่ละเทศบาลและแต่ละสภามณฑลก็จะยึดข้อตกลงกลางเป็นหลักในการตกลงกับลูกจ้างของตนต่อไป

สหพันธ์ธุรกิจสวีเดน *Svenskt Näringsliv* (Confederation of Swedish Enterprise)

เป็นสหพันธ์นายจ้างฝ่ายเอกชน จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.๒๐๐๑ โดยการร่วมตัวกันระหว่าง สมาคมนายจ้างสวีเดน (*Svenska arbetsgivareföreningen*) และสหพันธ์อุตสาหกรรมสวีเดน (*Sveriges Industriförbund*) และสมาคมนายจ้างด้านอื่นๆ อีกส่วนหนึ่ง ปัจจุบันมีสมาชิกอยู่ประมาณ ๕๐ สมาคมที่ควบคุมบริษัทที่เป็นสมาชิกอยู่ประมาณ ๖๐,๐๐๐ บริษัท

๓.๓ ศาลแรงงาน (*Arbetsdomstolen - AD*)

ศาลแรงงานเป็นศาลพิเศษที่ตั้งขึ้นเพื่อตัดสินคดีข้อพิพาทเกี่ยวกับแรงงาน คดีข้อพิพาทเกี่ยวกับเรื่องแรงงานนี้ บางคดีสามารถนำขึ้นให้ศาลแรงงานทำการพิจารณาได้ทันที แต่บางคดีก็จะต้องนำขึ้นสู่ศาลชั้นต้นก่อนและคำพิพากษาของศาลชั้นต้นนี้สามารถอุทธรณ์ไปยังที่ศาลแรงงานได้ ส่วนคำพิพากษาของศาลแรงงานไม่สามารถอุทธรณ์ต่อไปได้

เรื่องงบประมาณศาลแรงงานเหมือนกับศาลอื่นๆ คือ ใช้งบประมาณจากรัฐและดำเนินการภายใต้ประมวลกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาคดี (*rättegångsbalken*) รัฐเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการตุลาการ ซึ่งส่วนหนึ่งจะเลือกมาจากรายชื่อที่ฝ่ายสหพันธ์นายจ้างและสหพันธ์ลูกจ้าง (LO, TCO และ SACO) เป็นผู้เสนอ

คดีข้อพิพาทที่สามารถนำขึ้นสู่ศาลแรงงานได้โดยตรงนั้น มีเงื่อนไขอยู่ว่า ..

๑. โจทก์ในคดีจะต้องเป็น นายจ้างหรือองค์กรของนายจ้าง หรือลูกจ้างหรือองค์กรของลูกจ้างที่มีความตกลงร่วม (*kollektivavtal*)
๒. ต้องเป็นคดีที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่มีอยู่ในความตกลงร่วม หรือเป็นข้อพิพาทที่เกี่ยวกับเรื่องกฎหมายว่าด้วยการมีส่วนในการตัดสินใจ - *MBL* (เช่น ข้อพิพาทในเรื่องสิทธิของสมาคมแรงงานหรือข้อพิพาทในเรื่องสิทธิในการเจรจา) หรือเป็นข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีที่ถูกฟ้องอยู่กับความตกลงร่วม หรือข้อพิพาทที่เกี่ยวกับสถานที่ทำงานที่จะมีการนำความตกลงร่วมมาใช้บังคับ

สำหรับประเภทของคดีข้อพิพาทแรงงานที่จะต้องนำขึ้นพิจารณาในศาลชั้นต้นก่อนได้แก่.....

๑. คดีที่เกิดขึ้นระหว่างลูกจ้างที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมแรงงาน หรือไม่ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมแรงงาน หรือ
๒. คดีดังกล่าวนั้นเกี่ยวกับนายจ้างที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมนายจ้าง และที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมนายจ้าง

หมายเหตุ

ในบางกรณี ออมбудสแมนด้านการกีดกัน (*Diskrimineringsombudsmannen - DO*) ก็สามารถยื่นฟ้องต่อศาลแรงงานได้โดยตรง ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการกีดกัน (*Diskrimineringslagen (2008:567)*)

๓.๔ ความตกลงร่วม (Kollektivavtal - Collective Agreement)

ความตกลงร่วมเป็นสัญญาที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างองค์กรของฝ่ายลูกจ้าง และองค์กรของฝ่ายนายจ้าง หรือกับนายจ้างรายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ เกี่ยวกับเรื่องเงินเดือน เงื่อนไขการว่าจ้าง และการประกันตามความตกลงร่วม (avtalsförsäkring) ที่ลูกจ้างส่วนใหญ่เมื่อได้รับการว่าจ้างแล้วก็จะได้รับการประกันเกี่ยวกับ การเจ็บป่วย การได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน บำนาญ และการเสียชีวิต นอกจากนั้น ก็อาจจะมีเรื่องการประกันการถูกบอกเลิกการจ้างด้วย

สมาคมแรงงานย่อมต้องการที่จะให้นายจ้างเข้าร่วมทำความตกลงร่วมนี้ให้มากที่สุด โดยการกำหนดเงินเดือน ผลประโยชน์อื่นๆ และเงื่อนไขการว่าจ้างขั้นต่ำเอาไว้ เพื่อให้ฝ่ายนายจ้างต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันการกดราคาค่าแรง หรือการมีเงื่อนไขการว่าจ้างที่ไม่เหมาะสม แต่ฝ่ายนายจ้างที่รวมอยู่ในความตกลงร่วมนั้นสามารถที่จะระบุในเงื่อนไขหรือเงินเดือนที่ดีกว่าได้เสมอถ้าต้องการ

สำหรับฝ่ายนายจ้างเองนั้น ผลดีที่จะได้รับจากการทำความตกลงร่วม คือ การกำหนดให้ลูกจ้างต้องมีหน้าที่รักษาสันติ (fredsplikt) คือ トラバドที่นายจ้างปฏิบัติตามความตกลงร่วม จะไม่มีการสไตรค์และค่าใช้จ่ายในการประกันลูกจ้างก็จะลดลงด้วย

สิ่งที่ลูกจ้างควรทำเมื่อได้รับการว่าจ้างเรียบร้อยแล้วคือ ติดต่อกับสมาคมแรงงานของตนเพื่อขอทราบสิทธิต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องการประกัน

๓.๕ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Medbestämmande)

วัตถุประสงค์ของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (MBL) ก็คือ เพื่อให้ฝ่ายลูกจ้างมีโอกาสมิ่บทบาทในการกำหนดชีวิตการทำงานของตน บทบาทดังกล่าวจะไม่ถูกจำกัดอยู่เฉพาะแต่ในเรื่องการว่าจ้างเท่านั้น แต่จะเป็นเรื่องของปัญหาการทำงาน และปัญหาผู้บริหารของบริษัทด้วย

กฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (MBL) ได้กำหนดให้การทำความตกลงร่วมนั้นจะต้องเป็นเรื่องสิทธิของลูกจ้างในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในปัญหาการทำสัญญาการว่าจ้างใหม่และการยกเลิกสัญญาเก่า เรื่องผู้บริหาร และเรื่องการกระจายงาน และเรื่องการบริหารงานโดยทั่ว ๆ ไปของบริษัท กฎหมายฉบับนี้ยังให้สิทธิพิเศษแก่ฝ่ายลูกจ้างในการใช้มาตรการต่อสู้ ที่เรียกว่า สิทธิในการต่อสู้ที่ยังเหลืออยู่ (kvarlevande stridsrätt)

๓.๖ ข้อพิพาทแรงงาน (Arbetskonflikter)

เมื่อเกิดข้อพิพาทแรงงานขึ้น มาตรการที่ใช้เป็นปกติก็คือ ...

- * ห้ามคนงานเข้าสถานที่ทำงาน (Lockout) หมายถึง ทางฝ่ายนายจ้างจะทำการปิดการทำงานเป็นการชั่วคราวโดยห้ามคนงานเข้าไปทำงาน
- * สไตรค์ (strejk) หมายถึงทางฝ่ายลูกจ้างหยุดทำงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว

- * การปิดกั้น (*blockad*) หมายถึง เช่นฝ่ายลูกจ้างได้ทำการปิดกั้นไม่ให้มีการทำงานล่วงหน้า หรือปิดกั้นห้ามไม่ให้นายจ้างจ้างแรงงานอื่นเพื่อเข้ามาทำงานแทนลูกจ้างที่สไตรค์

๓.๖.๑ หน้าทีรักษาสันติ (*Fredsplikt*)

หน้าทีรักษาสันติ เป็นข้อตกลงระหว่างนายจ้างและลูกจ้างที่จะไม่ให้มีการใช้มาตรการในการต่อสู้ในช่วงระยะเวลาของความตกลงร่วม นอกจากนั้นยังมีระบุเอาไว้ในกฎหมาย MBL ด้วย

กฎหมายฉบับนี้ห้ามไม่ให้ใช้มาตรการต่อสู้ ถ้ามีข้อพิพาทในเรื่องสิทธิ หรือถ้ากำลังอยู่ในช่วงที่กำลังมีการแก้ไขความตกลงร่วมเพื่อให้มีเงื่อนไขที่ดีขึ้นในความตกลงร่วมครั้งต่อไป สมาคมแรงงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นหน่วยงานที่จะมีมติว่าจะสไตรค์หรือไม่ การสไตรค์ที่ไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าเป็นการ “การนัดหยุดงานที่ผิดกฎ” (*vilda strejker*)

หน้าทีรักษาสันติตามกฎหมาย MBL นั้นไม่ได้เป็นการขัดขวางการใช้มาตรการต่อสู้ในเรื่องที่ความตกลงร่วมคลุมไปไม่ถึง นอกจากนั้น ตลอดเวลาของความตกลงร่วม ลูกจ้างก็ได้รับอนุญาตให้ใช้มาตรการต่อสู้เพื่อแสดงความร่วมมือกับสมาคมแรงงานอื่นที่มีสิทธิในการต่อสู้ตามกฎหมาย

หน้าทีรักษาสันติตลอดเวลาของความตกลงร่วมนั้น ไม่ใช่แต่จะเกี่ยวข้องกับองค์กรต่างๆ ที่เข้าร่วมทำความตกลงร่วมไว้เท่านั้น แต่ยังคลุมไปถึงสมาชิกแต่ละคนขององค์กรเหล่านั้นด้วย (ลูกจ้างที่ไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กร ก็ต้องมีหน้าที่รักษาสันติตามความตกลงร่วมนั้นด้วย)

แต่ถ้าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดของผู้เข้าร่วมเจรจาความตกลงร่วมได้เรียกร้องให้มีการกำหนดเรื่องสิทธิการมีส่วนร่วมตัดสินใจโดยปราศจากผล ฝ่ายที่เรียกร้องนั้นก็ยังมีสิทธิใช้มาตรการต่อสู้ (*kvarlevande stridsrätt*) ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงหน้าที่รักษาสันติ ทั้งนี้เพื่อสร้างความกดดันเพื่อให้ได้มาซึ่งสัญญาเรื่องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๓.๖.๒ การแจ้งเตือนเรื่องการใช้มาตรการต่อสู้ (*Varsel om stridsåtgärd*)

คู่พิพาทแรงงานจะต้องแจ้งเตือนให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับทราบในเรื่องการใช้มาตรการต่อสู้อย่างน้อย ๗ วันก่อนที่จะมีการใช้มาตรการ หรือก่อนที่จะมีการขยายการใช้มาตรการต่อสู้ นอกจากนั้นยังจะต้องส่งเรื่องการแจ้งเตือนนี้ไปให้สถาบันที่มีหน้าที่ในการไกล่เกลี่ย (*Medlingsinstitutet*) ได้รับทราบด้วย

คำแจ้งเตือนนั้นจะต้องประกอบด้วย...

- สาเหตุที่ต้องใช้มาตรการต่อสู้
- จะใช้มาตรการต่อสู้แบบไหน
- มีใครบ้าง หรือมีตำแหน่งไหนบ้างที่เกี่ยวข้อง
- จะเริ่มใช้มาตรการต่อสู้เมื่อใด

๓.๖.๓ มาตรการต่อสู้ที่ไม่ได้รับอนุญาต (*Olovliga stridsåtgärder*)

ห้ามไม่ให้องค์กรของนายจ้างหรือองค์กรของลูกจ้างใช้มาตรการต่อสู้ หรือใช้มาตรการที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือให้ความช่วยเหลือสนับสนุนการใช้มาตรการดังกล่าว นอกจากนั้น ฝ่ายนายจ้างก็ไม่ได้ได้รับอนุญาตให้ระงับจ่ายเงินเดือนที่ลูกจ้างได้ทำงานไว้ก่อนหน้าที่จะเกิดความขัดแย้งเป็นมาตรการในการต่อสู้ แม้ว่ากำหนดการจ่ายเงินเดือนนั้นจะตกอยู่ในช่วงที่มีความขัดแย้ง และองค์กรที่ผูกพันอยู่กับความตกลงร่วมจะต้องพยายามป้องกันไม่ให้สมาชิกของตนใช้มาตรการต่อสู้ที่ไม่ได้รับอนุญาต และจะต้องพยายามหยุดยั้งการกระทำดังกล่าว

๓.๖.๔ การนัดหยุดงานที่ไม่ได้รับอนุญาตจากสมาคมแรงงาน (*Vild strejk*)

ถ้ามีการใช้มาตรการต่อสู้ที่ไม่ได้อนุญาต เช่น การนัดหยุดงานที่ไม่ได้รับอนุญาตจากสมาคมแรงงาน เกิดขึ้น นายจ้างและองค์กรของลูกจ้างที่เกี่ยวข้องจะต้องหารือกันเพื่อหยุดยั้งการกระทำดังกล่าว

ลูกจ้างคนใด ไม่อาจจะเป็นสมาชิกของสมาคมแรงงานหรือไม่ก็ตาม ที่เข้าร่วมในการสไตรคที่ไม่ได้รับอนุญาตนี้ อาจจะต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดขึ้น หรือถ้าเป็นกรณีที่มีความร้ายแรง นายจ้างสามารถที่จะเลิกจ้างหรือไล่ออกจากงานได้ และถ้าเป็นองค์กรที่ทำการสไตรคโดยไม่ได้รับอนุญาต ก็จะต้องถูกตัดสินให้จ่ายค่าเสียหายโดยไม่จำกัดจำนวนเงิน

ถ้าองค์กรที่เกี่ยวข้องไม่ได้ใช้ความพยายามอย่างจริงจังเพื่อให้สมาชิกของตนยุติการนัดหยุดงานที่ไม่ได้รับอนุญาตจากสมาคมแรงงานนี้ องค์กรนั้นก็จะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ดี สมาชิกแต่ละคนขององค์กรฝ่ายลูกจ้าง หรือองค์กรฝ่ายนายจ้างไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น ถ้ามาตรการต่อสู้นั้นเป็นมติขององค์กรที่เกี่ยวข้องนั้นๆ

๓.๗ ความเสมอภาค (*Jämställdhet*)

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการประสานงานเรื่องนโยบายความเสมอภาค และการดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องความเสมอภาคของรัฐบาล โดยมีออมبودมานด้านการกีดกัน (*Diskrimineringsombudsmannen*) เป็นผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์

สำหรับระดับภูมิภาค ในแต่ละสภามณฑลจะมีผู้เชี่ยวชาญด้านความเสมอภาคประจำมณฑล โดยมีหน้าที่ให้คำปรึกษา สนับสนุน ผลักดันเรื่องความเสมอภาคในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ

๓.๘ สำนักงานจัดหางาน (*Arbetsförmedling*)

สำนักงานจัดหางานเป็นศูนย์กลางในการติดต่อระหว่างนายจ้าง และผู้ต้องการหางานทำ โดยจะเป็นผู้ให้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานที่ว่าง และเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการหางานทำ

ปัจจุบันมีการให้บริการเหล่านี้ทางอินเทอร์เน็ต นายจ้างและผู้ต้องการหางานทำสามารถที่จะใช้บริการที่มีอยู่นี้เพื่อประโยชน์ของตนเองได้ เช่น นายจ้างสามารถเขียนข้อมูลเรื่องตำแหน่งงานในบริษัทของตนที่ว่างอยู่ลงใน “ช่องติดประกาศ (*Annonsera direkt*)” หรือจะเข้าไปดูใน “ช่องฐานข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของผู้หางาน (*CV databas*)” ซึ่งฐานข้อมูลประวัตินี้ ผู้ต้องการหางานทำจะกรอกใส่ข้อมูลต่างๆ ของตนไว้ ซึ่งมีทั้งในระดับประเทศ และระดับสหภาพยุโรป (*EURES CV-SEARCH*)

ผู้ที่ต้องการหางานทำสามารถเข้าไปที่ “ธนาคารตำแหน่งงาน (*Platsbanken*)” เพื่อดูตำแหน่งงานที่ว่าง หรือเข้าไปดูที่ “ช่องผู้หางาน (*Jobbsökaren*)” ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีหางาน และข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ และคำแนะนำอื่น ๆ

นอกจากนี้ ทางสำนักงานก็ยังมีข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงาน ข้อมูลอาชีพ ข้อมูลวิธีการจัดตั้งกิจการของตนเอง และข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา เช่น...

- ▶ ที่ช่อง อาชีพแยกตามตัวอักษร (*Yrkes A-Ö*)
จะมีข้อมูลอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องอาชีพแต่ละอาชีพ เรื่องตลาดแรงงานในอนาคตของแต่ละสาขาอาชีพ และสรุปข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาของแต่ละอาชีพ
- ▶ ที่ช่อง การเลือกอาชีพ (*Att välja yrke*)
จะให้ข้อมูลว่าการเลือกอาชีพแต่ละอาชีพนั้นจะต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง
- ▶ ที่ช่อง ทดสอบความสนใจ (*Intressetestet*)
จะช่วยให้ผู้หางานสามารถตัดสินใจได้ง่ายขึ้น
- ▶ ที่ช่อง เข็มทิศอาชีพ (*Yrkeskompassen*)
จะให้ข้อมูลเรื่องโอกาสในการหางานสำหรับอาชีพต่างๆ ในเวลาสิบปีข้างหน้า
- ▶ ที่ช่อง การศึกษา (*Utbildning*)
จะมีข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา สถานศึกษา และเงินที่จะใช้เพื่อการศึกษา
- ▶ ที่ช่อง ทางเลือกที่จะก้าวต่อไป (*Vägar vidare*)
จะเป็นที่ทดสอบความสามารถ ประสิทธิภาพของผู้หางาน

ข้อมูลดังที่กล่าวมานี้หาได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานจัดหางาน คือ www.arbetsformedlingen.se ที่สำนักงานจัดหางานทุกแห่งจะมีที่ที่จัดไว้ให้ผู้มาติดต่อทำการหาข้อมูลด้วยตนเองโดยการใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตที่ทางสำนักงานจัดบริการไว้ให้ทั่วประเทศ สถานที่บริการลูกค้า (*Arbetsförmedling kundarbetsplatser*) แบบนี้มีอยู่ประมาณ ๓,๐๐๐ แห่ง นอกจากนั้นยังสามารถติดต่อใช้บริการได้ทางโทรศัพท์ ในวันธรรมดาทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ น. ถึง ๒๒.๐๐ น. วันเสาร์และวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น. หมายเลขโทรศัพท์ ๐๗๗๑ - ๔๑๖ ๔๑๖

นอกเหนือจากบริการดังกล่าวนี้แล้ว นายจ้าง และผู้ต้องการหางานทำยังสามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานฯ ได้ด้วยตนเองอีกด้วย

๓.๘.๑ บริการของสำนักงานจัดหางานที่มีไว้เพื่อคนต่างชาติที่เข้ามาใหม่ (*Arbetsförmedlingsservice för nyanlända invandrare*)

สำนักงานจัดหางานมีหน้าที่พิเศษในการจัดการให้คนต่างชาติที่เข้ามาใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพตลาดแรงงานในสวีเดนได้โดยเร็วที่สุด โดยการร่วมมือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบอื่นๆ โดยเฉพาะเทศบาลต่างๆ และกรมตรวจคนเข้าเมือง มาตรการที่ทางสำนักงานใช้นั้นสามารถที่จะผสมไปกับการสอนภาษาสวีเดนสำหรับคนต่างชาติ (*sfi*) ด้วย

๓.๙ การว่างงาน (*Arbetslöshet*)

การว่างงานคือ การที่ผู้ใดคนหนึ่งไม่มีงานที่มีรายได้ทำ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด ประเทศสวีเดนให้ความช่วยเหลือผู้ว่างงานนอกจากจะให้ในรูปแบบของบริการต่าง ๆ แล้ว ยังให้เงินชดเชยในรูปแบบของการประกันการว่างงานอีกด้วย

๓.๙.๑ การประกันการว่างงาน (*Arbetslöshetsförsäkring*)

การประกันการว่างงาน เป็นการชดเชยส่วนหนึ่งของรายได้ที่สูญเสียไปเพราะการว่างงาน ผู้เอาประกันคือลูกจ้าง หรือ ผู้ที่ทำการกิจการของตนเอง ที่เข้าเป็นสมาชิกของกองทุนการว่างงาน (*arbetslöshetskassa*) และกองทุนการว่างงานจะมีหน้าที่จ่ายเงินชดเชยให้

๓.๙.๒ กองทุนการว่างงาน (*Arbetslöshetskassa*)

ทั่วประเทศสวีเดนมีกองทุนการว่างงานอยู่ ๓๑ แห่ง มีหน้าที่ในการบริหารและจ่ายเงินชดเชยให้กับคนว่างงาน เงินบริหารงานกองทุนส่วนหนึ่งมาจากเงินค่าธรรมเนียนายจ้าง และอีกส่วนหนึ่งมาจากเงินค่าสมาชิก

เงินชดเชยที่จ่ายให้แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ คือเงินชดเชยตามการประกันขั้นพื้นฐาน (*grundförsäkring*) และเงินชดเชยตามการประกันแบบสมัครใจที่ผูกพันอยู่กับรายได้ (*frivillig inkomstrelaterad försäkring*)

๑. เงินชดเชยแบบการประกันขั้นพื้นฐาน

เมื่อตกงานจะจ่ายให้วันละ ๓๒๐ โครนาสวีเดน (*dagpenning*) ซึ่งเรียกว่าเป็นจำนวนขั้นพื้นฐาน (*grundbelopp*) โดยไม่คำนึงถึงรายได้ที่เคยมีมาก่อน เงินประกันประเภทนี้จะจ่ายให้กับผู้ที่มิคุณสมบัติในการทำงานครบถ้วนและไม่ได้เป็นสมาชิกของกองทุนการว่างงาน (*arbetslöshetskassa*) หรือไม่ได้เป็นสมาชิกลานานพอ และเงินจำนวนนี้จะลดลงเป็นสัดส่วนกับเวลาการทำงานว่าเป็นแบบเต็มเวลา หรือแบบไม่เต็มเวลา และผู้ยื่นขอจะต้องมีอายุครบ ๒๐ ปี

๒. เงินชดเชยการประกันแบบสมัครใจที่ผูกพันอยู่กับรายได้

จะจ่ายให้กับคนว่างงานที่เป็นสมาชิกของกองทุนการว่างงานมาอย่างน้อยหนึ่งปี และเป็นผู้ที่มิคุณสมบัติในการทำงานอย่างครบถ้วนหลังจากที่ได้เข้าเป็น

สมาชิกของกองทุนการว่างงาน และจำนวนเงินที่ได้รับจะขึ้นอยู่กับรายได้จากการทำงานก่อนหน้านี้ ไม่มีการกำหนดอายุขั้นต่ำ และเงินชดเชยสูงสุดจะมีจำนวนเท่ากับ ๖๘๐ โครนาสวีเดนต่อวัน

๓.๙.๓ เงื่อนไขของผู้มีสิทธิได้รับการประกันการว่างงาน (Villkor för arbetslöshetsförsäkring)

เงื่อนไขของผู้มีสิทธิได้รับการประกันการว่างงาน แยกได้ดังนี้

ก. เงื่อนไขหลัก (Grundvillkor)

ประกอบด้วย

- เป็นผู้ที่ว่างงานแบบเต็มเวลาหรือแบบไม่เต็มเวลา
- เป็นผู้ที่ได้ลงทะเบียนไว้ที่สำนักงานจัดหางานของรัฐ และได้ไปหาตามเวลาที่นัดหมายเอาไว้
- เป็นผู้ที่สามารถทำงานได้อย่างไม่มีอุปสรรคทุกวันอย่างน้อยวันละ ๓ ชั่วโมง และรวมแล้วอย่างน้อย สัปดาห์ละ ๑๗ ชั่วโมง
- เป็นผู้ที่ได้พยายามหางานอย่างขมักเขม้น และเข้าทำงานที่เหมาะสมกับตน เมื่อได้มีการจัดหาให้ หรือเข้าร่วมในโปรแกรมนโยบายตลาดแรงงานตามคำแนะนำของสำนักงานจัดหางาน
- เป็นผู้ที่มีความร่วมมือกับสำนักงานจัดหางานในการจัดทำแผนการช่วยเหลือของตน

ข. เงื่อนไขของสมาชิก (Medlemsvillkor)

ผู้ที่เป็นสมาชิก / เชื่อมโยงกับกองทุนการว่างงาน (arbetslöshetskassa) เป็นระยะเวลาที่ติดต่อกันมาเป็นเวลาอย่างน้อย ๑๒ เดือนก่อนที่จะว่างงานและมีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขของการทำงานในช่วงที่เป็นสมาชิก (สำหรับผู้ที่ลาป่วยเป็นเวลานาน ให้ดูข้อตกลงพิเศษ)

หากเกิดการว่างงานก่อนที่สิทธิในการเป็นสมาชิกจะสมบูรณ์ จะสามารถยื่นคำร้องขอรับเงินชดเชยแบบการประกันขั้นพื้นฐานได้ (grundförsäkring)

ค. เงื่อนไขเกี่ยวกับการทำงาน (arbetsvillkor)

ผู้ที่ในช่วง ๑๒ เดือนก่อนที่จะว่างงานนั้นได้เคยทำงานมาแล้วอย่างน้อย ๖ เดือน และอย่างน้อยเดือนละ ๘๐ ชั่วโมง หรือได้เคยทำงานมาแล้วอย่างน้อย ๔๘๐ ชั่วโมง ในช่วงระยะเวลา ๖ เดือนที่ต่อเนื่อง และอย่างน้อยเดือนละ ๕๐ ชั่วโมงในช่วงเวลาดังกล่าวนั้น

หมายเหตุ

การว่างงานเริ่มนับจากวันที่ได้ไปแจ้งลงทะเบียนว่าเป็นผู้ว่างงานไว้กับสำนักงานจัดหางานที่เป็นของรัฐ

๓.๙.๔ ผู้ที่ทำการกิจการของตนเองที่ว่างงาน (*Arbetslös företagare*)

ผู้ที่ทำการกิจการของตนเองที่มีคุณสมบัติในการทำงานอย่างครบถ้วน มีสิทธิที่จะได้รับเงินชดเชยการว่างงาน (*Arbetslöshetsersättning*) ก็ต่อเมื่อ

- ธุรกิจของตนเองยุติลงโดยสิ้นเชิง
- ธุรกิจหยุดลงชั่วคราว

แต่จะต้องไม่ใช่เป็นการปิดกิจการตามฤดูกาล และจะต้องปิดโดยสิ้นเชิง ไม่ใช่เฉพาะปิดบางส่วน และจะมีสิทธิรับเงินนี้ได้เพียงครั้งเดียวต่อคนและต่อธุรกิจ

เมื่อว่างงานหลังจากที่ได้ทำงานเป็นลูกจ้างแบบไม่เต็มเวลาและขณะเดียวกันก็ทำธุรกิจส่วนตัวพร้อมกันไปด้วยมาเป็นระยะเวลานาน สามารถที่จะได้รับเงินชดเชยรายได้ที่ขาดไปเพราะการว่างงานจากการเป็นลูกจ้างแบบไม่เต็มเวลา ถ้ากิจการส่วนตัวนั้นมีข้อจำกัดเพราะการทำงานเป็นลูกจ้างนี้

หลักการมีอยู่ว่า การทำงานเป็นลูกจ้างนั้นอย่างน้อยต้องทำงาน ๑๗ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และการทำงานในกิจการของตนเองนั้นมากที่สุด ๑๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และรายได้จากกิจการของตนเองจะต้องไม่เกินสามเท่าของเงินประจำวัน (*dagpenning*) ก่อนเสียภาษีต่อสัปดาห์ของการเป็นลูกจ้าง รวมทั้งในช่วงที่ว่างงานห้ามไม่ให้ขยายกิจการส่วนตัว เพราะจะทำให้หมดสิทธิในการรับเงินชดเชยสำหรับธุรกิจส่วนตัว

การคิดเงินชดเชยการว่างงานที่มีจำนวนผูกพันอยู่กับรายได้นั้น ให้ยึดรายได้เฉลี่ยของ ๓ ปี ก่อนที่จะมีการเลิกกิจการ แต่ถ้ากิจการนี้ดำเนินมาไม่ถึง ๓ ปี ก็ให้ยึดรายได้เฉลี่ยของระยะเวลาดังแต่เริ่มจนกระทั่งยุติกิจการเป็นหลัก และถ้าดำเนินกิจการไปได้ไม่ถึงปีก็ให้ยึดรายได้จากการเป็นลูกจ้างก่อนที่จะมาเปิดกิจการของตนเองเป็นหลัก

๓.๙.๕ จำนวนเงินชดเชยการว่างงาน สำหรับลูกจ้างและผู้ทำการกิจการของตนเอง

จำนวนเงินชดเชยการว่างงานสำหรับผู้ทำการกิจการของตนเองที่จะได้รับจากกองทุนการว่างงาน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง อันได้แก่...

- เวลาของการทำงานที่เคยทำมานั้นเป็นแบบไหน แบบเต็มเวลา หรือแบบไม่เต็มเวลา
- รายได้ปกติ / เงินตอบแทน ต่อวันที่เคยได้รับมีเป็นจำนวนเท่าไร ซึ่งจะเกี่ยวพันกับการประกันแบบสมัครใจที่ผูกพันกับรายได้ (*frivillig inkomstrelaterad försäkring*)

- ความสามารถและความต้องการทำงานสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง
- ได้ว่างงานสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง

เงินชดเชยนี้แยกออกได้ตามเงื่อนไขต่าง ๆ ดังนี้

๑. เงินประจำวัน (*Dagpenning*)

เงินประจำวันนี้จะจ่ายให้สูงสุด ๕ วันต่อสัปดาห์ มีทั้งที่เป็นจำนวนสูงสุดและจำนวนต่ำสุด โดยรัฐบาลจะเป็นผู้กำหนด อันได้แก่

จำนวนต่ำสุด หรือจำนวนขั้นพื้นฐาน (*grundbelopp*) ใช้สำหรับคนว่างงานที่ได้ทำงานแบบเต็มเวลามาเป็นเวลา ๑๒ เดือนในช่วง ๑๒ เดือนสุดท้ายที่ผ่านมา จะได้รับ ๓๒๐ โครนาสวีเดนต่อวัน ถ้าการทำงานที่ผ่านมาเป็นแบบไม่เต็มเวลา เงินชดเชยนี้ก็จะลดลงตามสัดส่วนของเวลาทำงานแบบไม่เต็มเวลาซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการประกันขั้นพื้นฐาน (*grundförsäkring*)

๒. การประกันแบบสมัครใจที่ผูกพันอยู่กับรายได้ (*Frivillig inkomstrelaterad försäkring*)

จำนวนเงินประจำวัน สำหรับการประกันประเภทนี้สูงสุดจะเท่ากับ ๘๐ % ของรายได้ที่เคยได้รับสำหรับเงินชดเชยตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๒๐๐ และสำหรับวันที่ ๒๐๑ ถึงวันที่ ๓๐๐ จำนวนเงินประจำวันสูงสุดจะเท่ากับ ๗๐ % ของรายได้ที่เคยได้รับ

สำหรับผู้ที่เป็บบิตามารดาของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ในวันที่ ๓๐๐ ของการรับเงินชดเชยนั้น ก็จะคงได้รับเงินประจำวันในอัตรา ๗๐ % นั้นต่อไปแม้กระทั่งสำหรับวันที่ ๓๐๑ จนถึงวันที่ ๔๕๐ อย่างไรก็ตามจำนวนสูงสุดนั้นจะต้องไม่เกินวันละ ๖๘๐ โครนาสวีเดน

สำหรับรายได้ประจำวัน จะยึดจำนวนเฉลี่ยของรายได้ในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนสุดท้าย โดยจะนับรวมเดือนที่ไม่ได้ทำงานเข้าไปด้วย

จำนวนเงินชดเชยที่จะได้รับจากการประกันขั้นพื้นฐาน หรือจำนวนต่ำสุดคือ ๓๒๐ โครนาสวีเดนต่อวัน และจะจ่ายให้กับผู้ที่มีคุณสมบัติในการทำงานที่ครบถ้วน แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกของกองทุนการว่างงาน หรือไม่ได้เป็นสมาชิก / ผูกพันอยู่กับกองทุนการว่างงาน มาเป็นเวลาเพียงพอ

สำหรับผู้ที่ไม่ได้ทำงานแบบเต็มเวลาในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา หรือผู้ที่กำลังหางานแบบไม่เต็มเวลาทำ เงินชดเชยนี้ก็จะลดลงไปตามสัดส่วนของการทำงาน

๓. เงินประจำวันที่ลดลง (*Minskad dagpenning*)

มีอยู่บางกรณีการเงินประจำวันอาจจะลดลงได้ เช่น ถ้าได้รับเงินบำนาญอายุ (*ålderspension*) บำนาญการทำงาน (*tjänstepension*) หรือเงินชดเชยที่รับเป็นประจำจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากกองทุนการว่างงาน ทั้งนี้เนื่องมาจากการว่างงาน

สำหรับผู้ที่ได้รับบำนาญอายุ จำนวนเงินประจำวันจะเท่ากับ ๖๕ % ของรายได้ประจำวัน และเงินประจำวันจะลดลงในอัตรา ๑/๒๖๐ ส่วนของเงินบำนาญปี (*årspension*)

สำหรับผู้ที่ได้รับบำนาญการทำงาน (*tjänstepension*) จำนวนชดเชยจะมีระดับต่างๆ คือ ๘๐%, ๗๐% และ ๖๕% ของรายได้ประจำวัน และเงินประจำวันจะลดลงเป็นอัตราส่วนกับบำนาญการทำงาน คือ ถ้าระบุจำนวนเงินบำนาญเป็นรายเดือน ก็จะลดลงในอัตรา ๑/๒๒ ของเงินบำนาญ และถ้าระบุเป็นรายปี ก็จะลดลงในอัตรา ๑/๒๖๐ ส่วนของเงินบำนาญ

๔. การทำงานเสริม (*Bisyssla*)

ถ้ามีงานพิเศษ / กิจกรรมพิเศษทำ และได้ทำงานแบบเต็มเวลามาเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๑๒ เดือน งานที่ทำนั้นก็จะถือได้ว่าเป็นการทำงานเสริมของการประกันคนว่างงาน นอกจากนั้นรายได้ที่เกิดจากการทำงานเสริมนี้จะต้องเฉลี่ยแล้วไม่เกิน ๖ เท่าของจำนวนเงินขั้นพื้นฐาน (๑,๙๒๐ โครนาสวีเดนต่อสัปดาห์) กระจายไปตลอดเวลา ๑๒ เดือน ถ้ารายได้จากการทำงานเสริมนี้มีเป็นจำนวนเกินกว่าจำนวนที่ระบุนี้ก็จะไม่ถือว่างานนั้นเป็นการทำงานเสริม

กองทุนการว่างงานจะเป็นผู้พิจารณาว่างานพิเศษนี้จะถือได้ว่าเป็นการทำงานเสริมหรือไม่ การทำงานเสริมที่เป็นที่ยอมรับนี้จะไม่ไปกระทบจำนวนเงินชดเชยการว่างงาน หมายถึงว่าถ้ากองทุนการว่างงานได้มีมติเห็นชอบด้วยกับเรื่องการทำงานเสริม ผู้ว่างงานก็จะยังคงได้รับเงินชดเชยการว่างงานแบบเต็มจำนวน ถ้าว่างงานจากการทำงานแบบเต็มเวลาและทำงานเสริมอยู่ด้วย แต่ก็มีเงื่อนไขอยู่ว่า เวลาที่ใช้ในการทำงานเสริมนี้จะต้องไม่เพิ่มขึ้นในช่วงที่ผู้ว่างงานอยู่ ถ้าเวลาการทำงานนี้เพิ่มขึ้นก็จะไม่ถือว่างานนั้นเป็นการทำงานเสริม

ในกรณีที่เวลาการทำงานเสริมไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่รายได้จากการทำงานเสริมนี้เพิ่มขึ้น มากกว่าจำนวนเฉลี่ย ๑,๙๒๐ โครนาสวีเดนต่อสัปดาห์ เงินชดเชยก็จะลดลงในจำนวนเดียวกันกับเงินรายได้ที่เพิ่มขึ้น และเป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับความเห็นชอบเรื่องการทำงานเสริมต้องรายงานให้กองทุนการว่างงานได้รับทราบเกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มขึ้นของเวลาทำงาน หรือของรายได้จากการทำงานเสริม

หมายเหตุ

เงินชดเชยการว่างงานเป็นรายได้ที่จะต้องเสียภาษี และเป็นรายได้ที่จะนำไปคำนวณบำนาญ

๓.๙.๖ ระยะเวลาการจ่ายเงินชดเชยการว่างงาน (*Arbetslöshet ersättnings längd*)

เงินชดเชยการว่างงานจะจ่ายให้นานสุดเป็นระยะเวลา ๓๐๐ วัน ซึ่งเรียกว่าเป็นระยะเวลาการจ่ายเงินชดเชย (*ersättningsperiod*) และจะจ่ายให้สัปดาห์ละ ๕ วัน

สำหรับผู้ที่มีในวันที่ ๓๐๐ ของการรับเงินชดเชยนั้นเป็นบิดาหรือมารดาของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ก็จะมีการจ่ายเงินชดเชยให้เป็นระยะเวลา ๔๕๐ วัน โดยนับรวมถึงวันที่ได้รับเงินช่วยเหลือจากการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมตามโปรแกรมตลาดแรงงานตามนโยบายทางการเมือง ซึ่งทางกองทุนประกันสังคมเป็นผู้จ่าย

การเริ่มการจ่ายเงินชดเชยการว่างงานครั้งใหม่แต่ละครั้ง จะเริ่มด้วยการนับวันตามปฏิทินจำนวน ๕ วันสำหรับ ๕ วันแรกของการว่างงาน และจะต้องมีคุณสมบัติที่จะสามารถทำงานได้อย่างครบถ้วน ถ้าขาดคุณสมบัติดังกล่าว ทางสำนักงานจัดหางานจะส่งไปเข้าร่วมในโปรแกรมการประกันงานและการพัฒนา (*jobb-och utvecklingsgaranti*)

สิทธิในการรับเงินชดเชยการว่างงานจะสิ้นสุดลงในเดือนก่อนที่จะมีอายุครบ ๖๕ ปี การยื่นคำร้องขอรับเงินชดเชยการว่างงานต่อกองทุนการว่างงานนี้ จะต้องทำภายใน ๙ เดือน นับจากวันสุดท้ายของช่วงระยะเวลาที่ยื่นขอรับเงินชดเชยฯ ถ้าไม่ยื่นตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ ก็จะไม่ได้รับเงินชดเชยดังกล่าว ถ้าไม่มีเหตุผลพิเศษ

๓.๙.๗ วันยกเว้น (*Karensdagar*)

จะไม่มีการจ่ายเงินชดเชยนี้สำหรับ ๗ วันแรกของการว่างงาน ซึ่งเรียกว่า วันยกเว้น ที่จะใช้ทุกครั้งที่ได้มีการตงงานครั้งใหม่

๔. การจ้าง

การเขียนสัญญาว่าจ้าง จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ อันได้แก่ กฎหมาย ความตกลงร่วม และความต้องการส่วนตัว สัญญาว่าจ้างจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขเรื่องสิทธิลูกจ้างที่กฎหมายต่าง ๆ และที่ความตกลงร่วม ได้มีระบุไว้ อย่างไรก็ตาม ลูกจ้าง และนายจ้างก็มีเสรีภาพในการทำสัญญาจ้างที่มีเงื่อนไขที่ดีกว่าที่กฎหมายและความตกลงร่วมได้กำหนดไว้

๔.๑ รูปแบบการจ้าง

การจ้างมีอยู่ ๒ รูปแบบ คือ การจ้างที่มีกำหนดเวลา (*Tidsbegränsad anställning*) และการจ้างที่ไม่มีกำหนดเวลา (*Tillsvidareanställning*)

๔.๑.๑ การจ้างที่มีกำหนดเวลา (*Tidbegränsad anställning*)

การจ้างที่มีกำหนดเวลา หมายถึง การระบุระยะเวลาการจ้างไว้ ว่าเริ่ม และสิ้นสุดเมื่อใด กฎหมายอนุญาตให้ทำการจ้างที่มีกำหนดเวลา ได้สูงสุดไม่เกิน ๒๔ เดือน ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี (สำหรับการจ้างเพื่อทำงานแทน และการจ้างเฉพาะระยะเวลาหนึ่งแบบทั่วไป) ถ้าการจ้างมีกำหนดเวลาเกินกว่านี้ ให้ถือว่าเป็นการจ้างที่ไม่มีกำหนดเวลา โดยอัตโนมัติ กฎหมายอนุญาตให้ทำการจ้างแบบนี้ได้ ถ้าเป็นการจ้าง.....

- เพื่อทำงานแทน
- เพื่อทำงานตามฤดูกาล
- เมื่อผู้รับจ้างมีอายุครบ ๖๗ ปี
- เมื่อเป็นการจ้างเฉพาะระยะเวลาหนึ่งแบบทั่วไป (นายจ้างไม่ต้องระบุสาเหตุ)

หมายเหตุ

นอกจากนั้น กฎหมายยังอนุญาตให้มีการจ้างแบบทดลองงาน (*Provanställning*) ด้วย การจ้างแบบทดลองงาน มีกำหนดเวลาการจ้างสูงสุดได้ ๖ เดือน ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบความเหมาะสมของลูกจ้าง การจ้างแบบนี้ นายจ้าง หรือลูกจ้าง มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ก่อนกำหนด แต่จะต้องแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย ๑๔ วันก่อนเลิกสัญญา หรือถ้านายจ้างต้องการ นายจ้างก็สามารถต่อสัญญาการจ้างแบบนี้ ออกไปได้อีก ๖ เดือน การจ้างแบบนี้จะเปลี่ยนเป็นการจ้างที่ไม่มีกำหนดเวลาโดยอัตโนมัติ ถ้านายจ้าง หรือลูกจ้างไม่ได้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ ว่าขอให้ยุติสัญญาการจ้างเมื่อถึงกำหนด

๔.๑.๒ การจ้างที่ไม่มีกำหนดเวลา (*Tillsvidareanställning*)

การจ้างที่ไม่มีกำหนดเวลา จะระบุแต่เพียงเวลาที่เริ่มการจ้างไว้เท่านั้น และไม่มีการระบุเวลาการสิ้นสุดเอาไว้ แต่ใช้คำว่า จ้าง “ต่อไปเรื่อยๆ” แทน

๔.๒ การสิ้นสุดการจ้าง

ในกรณีการจ้างที่มีกำหนดเวลา การจ้างจะสิ้นสุดลงเมื่อถึงเวลาที่ได้มีการระบุไว้

ในกรณีของการจ้างที่ไม่มีกำหนดเวลา การจ้างจะสิ้นสุดลงเมื่อลูกจ้างบอกเลิกสัญญาเอง หรือนายจ้างบอกเลิกสัญญา หรือถูกนายจ้างไล่ออก

๔.๒.๑ สิทธิการบอกเลิกสัญญาของลูกจ้าง

ลูกจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาการจ้างได้ โดยจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร และจะมีผลเมื่อผ่านระยะเวลาการบอกเลิกสัญญา (*Uppsägningstid*) ไปแล้ว แต่ลูกจ้างก็สามารถยุติการทำงานของตนลงทันทีได้ ถ้านายจ้างได้ละเลยต่อหน้าที่ของตนที่มีระบุอยู่ในสัญญาจ้างอย่างร้ายแรง เช่น การไม่จ่ายเงินเดือน เป็นต้น

๔.๒.๒ สิทธิการบอกเลิกสัญญาของนายจ้าง

กฎหมายคุ้มครองการว่าจ้าง (*LAS-Lagen om anställningsskydd*) ได้จำกัดสิทธิในการบอกเลิกสัญญาของนายจ้างเอาไว้ว่า การบอกเลิกสัญญานั้น จะต้องไม่เหตุผลตามข้อเท็จจริง และศาลแรงงานสามารถที่จะพิพากษายกเลิกการบอกเลิกสัญญาของนายจ้างได้

การบอกเลิกสัญญาของนายจ้าง จะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร และถ้าลูกจ้างประสงค์ นายจ้างก็ต้องระบุถึงเหตุผลในการบอกเลิกสัญญาไว้ด้วย สาเหตุในการบอกเลิกสัญญา แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

- สาเหตุเนื่องมาจากสภาพการณ์ส่วนตัวของลูกจ้าง
- เนื่องมาจากไม่มียานให้ทำ

๔.๒.๓ สิทธิในการเจรจา

ถ้านายจ้างบอกเลิกสัญญาการจ้างด้วยเหตุผลว่าไม่มียานให้ทำ นายจ้างจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (*Medbestämmandelagen-MBL*) ที่ได้กำหนดเอาไว้ว่า จะต้องมีการจัดให้มีการเจรจากันก่อน

ถ้านายจ้างบอกเลิกสัญญาการจ้าง โดยอ้างถึงสภาพการณ์ส่วนตัวของลูกจ้าง ลูกจ้างก็มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งล่วงหน้า ๒ สัปดาห์เป็นอย่างน้อย นอกจากนั้น ถ้าลูกจ้างเป็นสมาชิกของสมาคมแรงงาน นายจ้างก็ต้องแจ้งให้สมาคมแรงงานได้รับรู้ด้วย ซึ่งทั้งลูกจ้าง และสมาคมแรงงาน สามารถขอเจรจาได้ โดยการแจ้งให้นายจ้างเป็นการล่วงหน้า ๑ สัปดาห์

๔.๒.๔ ระยะเวลาของการบอกเลิกสัญญาจ้าง

ตามกฎหมายคุ้มครองการจ้าง LAS (*Lagen om anställningsskydd -1982:80*) ระบุระยะเวลาการบอกเลิกจ้างไว้ ๑ เดือน สำหรับทั้งนายจ้างและลูกจ้าง แต่การจ้างที่เกิดขึ้นหลังวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ.๑๙๙๗ ให้ใช้ระยะเวลาของการบอกเลิกจ้างดังนี้

- ๒ เดือน ถ้าได้รับการจ้างมาแล้วอย่างน้อย ๒ ปี
- ๓ เดือน ถ้าได้รับการจ้างมาแล้วอย่างน้อย ๔ ปี
- ๔ เดือน ถ้าได้รับการจ้างมาแล้วอย่างน้อย ๖ ปี
- ๕ เดือน ถ้าได้รับการจ้างมาแล้วอย่างน้อย ๘ ปี
- ๖ เดือน ถ้าได้รับการจ้างมาแล้วอย่างน้อย ๑๐ ปี

หมายเหตุ

- ถ้ามีการตกลงไว้ในความตกลงร่วม เกี่ยวกับเรื่องระยะเวลาการบอกเลิกสัญญาการจ้าง ก็ให้ใช้ความตกลงนั้นแทน
- ถ้ามีความขัดแย้งเรื่องการบอกเลิกสัญญาการจ้าง การจ้างนั้นจะยังไม่สิ้นสุดลง ถ้าความขัดแย้งยังไม่ยุติลง
- ในช่วงระยะเวลาของการบอกเลิกสัญญาการจ้าง ลูกจ้างจะต้องทำงาน และจะได้รับเงินเดือนเต็มตามปกติ แม้ว่านายจ้างจะไม่มีการให้ค่าก็ตาม

๔.๒.๕ การจัดอันดับการบอกเลิกจ้าง

ในกรณีที่สาเหตุการบอกเลิกจ้างนั้นเนื่องมาจากการไม่มีการจ้างให้ทำ นายจ้างจะต้องคำนึงถึงเรื่องการจัดอันดับการเลิกจ้างด้วย คือ

- ลูกจ้างที่มีระยะเวลาการจ้างสั้นที่สุด จะถูกบอกเลิกจ้างก่อน
- ลูกจ้างที่มีอายุน้อยกว่า จะถูกบอกเลิกจ้างก่อน
- ลูกจ้างต้องมีความเหมาะสมที่สุดสำหรับงานใหม่ที่จัดหาให้ทำนั้นด้วย

หมายเหตุ

- นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ค.ศ.๒๐๐๑ เป็นต้นไป กฎหมายให้โอกาสนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไปสามารถเลือกจ้างลูกจ้างต่อไปตามที่ต้องการได้ ๒ คน ถ้าลูกจ้างทั้งสองนั้นมีความหมายเป็นพิเศษต่อกิจการ
- มีกฎหมายกำหนดมาตรการพิเศษเกี่ยวกับแรงงานเอาไว้อย่างดีด้วย (*främjandelagen*)

๔.๒.๖ สิทธิในการได้รับการจ้างใหม่ก่อนผู้อื่น

(*Företrädesrätt till ny anställning*)

ลูกจ้างที่ถูกบอกเลิกสัญญาจ้าง ด้วยเหตุเพราะนายจ้างไม่มีการจ้างให้ทำ มีสิทธิที่จะได้รับการจ้างกลับเข้ามาทำงานใหม่ในที่ทำการแห่งเดิมก่อนผู้อื่น สิทธินี้มีอยู่เป็นเวลา ๙ เดือนนับจากหยุดจ้าง โดยมีเงื่อนไขว่า...

- เคยได้รับการจ้างมาแล้วอย่างน้อย ๑๒ เดือน ในช่วงเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา
- คุณสมบัติเหมาะสมกับงานใหม่ดังกล่าว
- จะต้องแจ้งความประสงค์ของตนว่าต้องการใช้สิทธิดังกล่าวนี้

๔.๒.๗ การไล่ออก (*Avskedande*)

ลูกจ้างที่สูญเสียหน้าที่ที่มีต่อนายจ้างอย่างรุนแรง สามารถถูกไล่ออกได้ ซึ่งหมายถึง การจ้างจะสิ้นสุดลงทันทีโดยไม่ต้องมีการใช้ระยะเวลาการบอกเลิกจ้าง โดยหลักการแล้วจะมีกฎเดียวกันกับเรื่องการแจ้งบอกเลิกจ้าง (ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องการแจ้ง การเจรจาและการใช้ศาลแรงงาน)

การแจ้งเรื่องการไล่ออกนี้ จะต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ๑ สัปดาห์เป็นอย่างน้อย

๔.๒.๘ การสั่งพักงาน (*Permittering*)

นายจ้างบางรายสามารถสั่งให้ลูกจ้างพักงานได้ ซึ่งหมายถึงว่าการจ้างยังคงมีอยู่ แต่ยังไม่มีการจ้างงานให้ลูกจ้างทำเท่านั้น ลูกจ้างยังคงมีสิทธิในการรับเงินเดือน และยังคงมีเงื่อนไขอื่นๆ เหมือนเดิมอยู่ และนายจ้างจะต้องปฏิบัติในเรื่องการเจรจาเหมือนกับกรณีของการบอกเลิกการจ้าง

๔.๒.๙ การออกรับบำนาญ

ถ้านายจ้างต้องการให้ลูกจ้างหยุดทำงานในเดือนที่ลูกจ้างมีอายุครบ ๖๗ ปี นายจ้างจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างน้อย ๑ เดือนล่วงหน้า

ลูกจ้างมีสิทธิที่จะอยู่ทำงานได้ถึงเดือนที่ตนมีอายุครบ ๖๗ ปี ซึ่งหมายถึงว่ากฎหมายไม่อนุญาตให้ทำสัญญาจ้าง หรือความตกลงร่วม ที่ระบุว่าลูกจ้างจะต้องลาออกก่อนอายุครบ ๖๗ ปี

กฎหมายคุ้มครองการว่าจ้าง (*Anställningsskyddslagen*) ไม่ได้ระบุกำหนดเวลาที่ลูกจ้างจะต้องออกจากงานเพราะมีอายุครบรับบำนาญ แต่เรื่องนี้จะมีระบุอยู่ในความตกลงร่วม (*kollektivavtal*) หรือสัญญาอื่น เช่น สำหรับลูกจ้างภาครัฐ จะมีกำหนดอยู่ในสัญญาบำนาญ (*pensionsavtal*)

๔.๓ เวลาทำงาน (*Arbetstid*)

กฎหมายว่าด้วยเวลาทำงาน (*arbetstidslagen*) ได้แยกกำหนดเงื่อนไขของเวลาทำงานเอาไว้เป็นสองส่วนคือ การทำงานของผู้ใหญ่ (๑๘ ปีขึ้นไป) และอีกส่วนหนึ่ง เป็นเรื่องการทำงานของเด็กที่ยังไม่อยู่ในวัยทำงาน (๑๘ ปีลงมา)

๔.๓.๑ ข้อตกลงเกี่ยวกับเวลาทำงาน

เวลาทำงานในประเทศสวีเดน ส่วนหนึ่งควบคุมโดยข้อกำหนดที่มีอยู่ในกฎหมาย และอีกส่วนหนึ่งควบคุมโดยความตกลงร่วม

๔.๓.๒ ระยะเวลาการทำงาน

การทำงานแบบเต็มเวลาตามปกติคือ สูงสุดสัปดาห์ละ ๔๐ ชั่วโมง

เวลาทำงานรวม (*sammanlagda arbetstiden*) ทุกๆ ช่วง ๗ วัน เฉลี่ยสูงสุดเฉลี่ยไม่เกิน ๔๔ ชั่วโมง สำหรับช่วงเวลา ๔ เดือน แต่ในความตกลงร่วม สามารถที่จะตกลงกันเป็นอย่างอื่นได้ เช่น ในภาคอุตสาหกรรม งานที่ทำเป็นกะ อาจจะมีชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่สั้นกว่าได้

๔.๓.๓ การอยู่เวร (*Jourtid*)

ในกิจกรรมบางอย่าง ที่จำเป็นต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา ของการทำงานอาจอยู่ในรูปของการอยู่เวร คือลูกจ้างจะต้องไปอยู่ที่สถานที่ทำงาน และเริ่มทำงานเมื่อจำเป็น เวลาที่อยู่เวรนี้ อนุญาตให้นับนอกเหนือไปจากเวลาทำงานปกติ แต่กฎหมายได้กำหนดขอบเขตเอาไว้ เวลาอยู่เวรนี้ให้นับรวมอยู่ในเวลาทำงานรวม

๔.๓.๔ การทำงานล่วงเวลา (*Övertid*)

คือระยะเวลาที่ลูกจ้างได้ปฏิบัติหน้าที่ (อาจรวมทั้งเวลาการอยู่เวร) ตามคำเรียกร้องของนายจ้าง ที่อยู่นอกเหนือไปจากเวลาการทำงานปกติ การทำงานล่วงเวลานี้ จะต้องเป็นการแบบชั่วคราว จะจัดเวลาทำงานล่วงเวลาให้เป็นประจำไม่ได้ กฎหมายว่าด้วยเวลาทำงาน กำหนดให้ระยะเวลาการทำงานล่วงเวลา จะต้องไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมงภายในช่วงเวลา ๔ สัปดาห์ หรือ ๕๐ ชั่วโมงสำหรับช่วงเวลา ๑ เดือนปฏิทิน หรือไม่เกิน ๒๐๐ ชั่วโมงสำหรับช่วงเวลา ๑ ปีปฏิทิน จำนวน ๒๐๐ ชั่วโมงนี้เรียกว่า “การทำงานล่วงเวลาปกติ”

อย่างไรก็ดี โดยการกำหนดเอาไว้ในความตกลงร่วม อาจให้มีการทำงานล่วงเวลาเพิ่มขึ้นจากล่วงเวลาปกติได้ โดยการระบุไว้เป็นเรื่อง “ข้อยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย” แต่ถ้าตกลงกันไม่ได้ในความตกลงร่วม ก็สามารถทำเรื่องขอยกเว้นจากกรมดูแลสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljöverket*) ได้ แต่จะได้ไม่เกินไปกว่า ๑๕๐ ชั่วโมงต่อปี

๔.๓.๕ งานล่วงเวลาในสถานการณ์ที่จำเป็น

ในสถานการณ์ที่จำเป็น สามารถทำงานล่วงเวลาได้โดยไม่มีข้อจำกัด แต่จะต้องแจ้งให้สมาคมแรงงานได้รับรู้โดยทันทีที่เกิดสถานการณ์ดังกล่าว และถ้าการทำงานล่วงเวลาในสถานการณ์ที่จำเป็นนั้นนานกว่า ๒ วัน นายจ้างจะต้องทำความตกลงร่วมไว้กับสมาคมแรงงานประจำท้องถิ่น แต่ถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ ทางกรมดูแลสภาพการทำงานก็สามารถอนุญาตให้มีการทำงานล่วงเวลาแบบนี้ได้

๔.๓.๖ การเพิ่มเวลาทำงาน

หมายถึงลูกจ้างที่ทำงานแบบไม่เต็มเวลา ได้ทำงานเพิ่มขึ้นจากเวลาปกติของตน หรือเวลาการเข้าเวรที่ได้มีการตกลงกันเอาไว้ เวลาเพิ่มขึ้นนี้ สูงสุดจะต้องไม่เกิน ๒๐๐ ชั่วโมงต่อปี ซึ่งเรียกว่า เวลาเพิ่มขึ้นแบบธรรมดา และก็เช่นเดียวกับการทำงานล่วงเวลา เวลาเพิ่มขึ้นนี้ สามารถเพิ่มได้มากกว่านี้ โดยการกำหนดไว้ในความตกลงร่วม หรือ

โดยการอนุมัติของกรมดูแลสภาพการทำงาน ซึ่งจะต้องไม่เกิน ๑๕๐ ชั่วโมงต่อปี นอกจากนั้น ยังสามารถทำเพิ่มได้อีกในกรณีที่จำเป็น โดยไม่มีการจำกัดจำนวนชั่วโมง แต่จะต้องแจ้งให้สมาคมแรงงานได้รับรู้ในลักษณะเดียวกันกับเรื่องการทำงานล่วงเวลา

๔.๓.๗ เวลาทำงานที่ไม่สะดวก (*Obekväm arbetstid*)

กฎหมายไม่ได้กำหนดเรื่องอัตราการทำงานในช่วงเวลาที่ไม่สะดวกเอาไว้ แต่เป็นข้อตกลงที่ทำขึ้นระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งหมายถึงจะมีการจ่ายเงินเพิ่มให้กับการทำงานในตอนกลางคืน และวันหยุด เวลาที่ไม่สะดวกนี้แบ่งออกด้วยว่าเป็นช่วงไหนของวัน และเป็นวันสุดสัปดาห์ หรือวันหยุดตามเทศกาล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดอัตราการจ่ายเงินเพิ่ม

๔.๓.๘ การกำหนดผังเวลาทำงาน (*Arbetstidens förläggning*)

การกำหนดผังเวลาทำงาน หมายถึงการกำหนดว่า จะให้ลูกจ้างทำงานในช่วงไหนของวัน หรือในวันไหนของสัปดาห์ ซึ่งจะเป็นการกำหนดไว้ในความตกลงร่วม หรือในข้อตกลงที่นายจ้าง และลูกจ้างได้ตกลงกันเอาไว้ โดยนายจ้างมีหน้าที่จัดส่งผังการทำงานแบบปกติ และเวลาการเข้าเวรให้ลูกจ้างรู้ล่วงหน้าอย่างน้อย ๒ สัปดาห์ มีข้อยกเว้นให้ระยะเวลาการส่งผังสั้นลงกว่านี้ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการ หรือถ้ามีเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า

๔.๓.๙ การหยุดพัก (*Rast*)

ห้ามมิให้ทำงานติดต่อกันนานกว่า ๕ ชั่วโมง โดยไม่มีการหยุดพัก การหยุดพักนี้หมายถึงการหยุดทำงาน และได้รับอนุญาตให้ออกไปจากสถานที่ทำงานได้ ยกเว้นกรณีที่มีการเปลี่ยนการหยุดพัก กับการพักทานอาหาร การหยุดพักนี้ไม่นับรวมว่าเป็นเวลาทำงาน

๔.๓.๑๐ การหยุดพักในช่วงทำงาน (*Arbetspauser*)

ลูกจ้างจะต้องได้รับการหยุดพักในช่วงทำงานด้วย การหยุดแบบนี้ห้ามออกไปจากสถานที่ทำงาน และนับรวมอยู่ในเวลาทำงาน และการตกลงเรื่องเวลา ให้คำนึงถึงสภาพการทำงานเป็นหลัก

๔.๓.๑๑ การหยุดพักผ่อนกายในหนึ่งวัน (*Dygnsvila*)

ลูกจ้างจะต้องมีเวลาว่างจากการทำงานติดต่อกันเป็นเวลา ๑๑ ชั่วโมง สำหรับช่วงเวลา ๒๔ ชั่วโมง อาจมีข้อยกเว้นให้ ถ้ามีเหตุทำให้เชื่อได้ว่านายจ้างไม่สามารถคาดการณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น และภายใต้เงื่อนไขว่าลูกจ้างจะต้องได้รับการหยุดชดเชย

การหยุดพักผ่อนกายในหนึ่งวันหมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เที่ยงคืนถึงตี ๕ ของวันถัดไป แต่จะมีการยกเว้นก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีระบุไว้ในความตกลงร่วม หรือการได้รับอนุมัติจากกรมดูแลสภาพการทำงาน เมื่อคำนึงถึงประเภทของการทำงาน หรือความจำเป็นของประชาชน เช่น การรักษาพยาบาล งานดับเพลิง

๔.๓.๑๒ การทำงานกลางคืน (*Nattarbete*)

เวลาทำงานของงานกลางคืน โดยเฉลี่ยต้องไม่เกิน ๘ ชั่วโมง สำหรับช่วงเวลา ๒๔ ชั่วโมง และในช่วงสูงสุด ๔ เดือน

งานกลางคืนที่เป็นการเสี่ยงต่อร่างกาย และจิตใจ จะต้องไม่เกิน ๘ ชั่วโมงในช่วงเวลา ๒๔ ชั่วโมง

งานกลางคืน หมายถึงการทำงานที่มีเวลา ๓ ชั่วโมงเป็นอย่างน้อยอยู่ในตอนกลางคืน หรือคาดว่า ๑ ใน ๓ ของการทำงาน ๑ ปีนั้นอยู่ในช่วงกลางคืน (เวลากลางคืนหมายถึงช่วงเวลาตั้งแต่ ๒๒.๐๐ น. ไปจนถึง ๐๖.๐๐ น.)

๔.๓.๑๓ การหยุดพักผ่อนในช่วงหนึ่งสัปดาห์ (*Veckovila*)

ในช่วงเวลาหนึ่งสัปดาห์ ลูกจ้างจะต้องได้มีวันหยุด และถ้าเป็นไปได้ วันหยุดพักผ่อนนั้นควรเป็นช่วงสุดสัปดาห์ การหยุดพักผ่อนในช่วงหนึ่งสัปดาห์ จะต้องอย่างน้อย ๓๖ ชั่วโมงติดต่อกันในช่วงเวลา ๗ วัน ระยะเวลา ๗ วันนี้ไม่จำเป็นต้องเป็น ๗ วันปฏิทิน

๔.๔ การว่างจากการทำงาน (*Ledighet*)

กฎหมายว่าด้วยการหยุดพักผ่อนได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ....

- การลาพักร้อน และเงินเดือนเมื่อลาพักร้อน
- การนับเวลาการลาพักร้อน
- กำหนดเวลาการลาพักร้อน
- การคำนวณเงินเดือนเมื่อลาพักร้อน
- การเก็บวันลาพักร้อนและเงินเดือนเมื่อลาพักร้อน
- เงินชดเชยการลาพักร้อน ฯลฯ

นอกจากนี้ก็ยังมีการระบุเพิ่มเติมในเรื่องการลาพักร้อนเป็นพิเศษ ไว้ในความตกลงร่วมอีกด้วยทั้งในภาคเอกชน และภาครัฐ

๔.๔.๑ สิทธิการลาพักร้อน

กฎหมายระบุไว้ว่าลูกจ้างมีสิทธิลาพักร้อนได้ปีละ ๒๕ วัน โดยให้นับหนึ่งสัปดาห์มีเพียง ๕ วัน และไม่นับรวมวันหยุดราชการอื่น ๆ รวมทั้งวันหยุดตามประเพณี และศาสนา เช่น วันอีสเตอร์ วันมิดซัมเมอร์ วันคริสต์มาสอีฟ วันสงกรานต์เป็นต้น

การลาพักร้อน จะต้องลาในช่วงเวลาที่เรียกว่า ปีการพักร้อน (*Semesteråret*) ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน และสิ้นสุดวันที่ ๓๑ มีนาคมของปีต่อไป

สำหรับผู้เริ่มเข้าทำงานใหม่หลังวันที่ ๓๑ สิงหาคม จะไม่มีสิทธิในการลาพักร้อน ๒๕ วัน แต่จะมีสิทธิลาพักร้อนได้เพียง ๕ วัน ก่อนปีการพักร้อนจะสิ้นสุดลง

๔.๔.๑.๑ การทำงานระยะสั้น (*Korttidsanställda*)

ผู้ได้รับการจ้างให้ทำงานในระยะสั้น จะมีสิทธิในการลาพักร้อนเหมือนกับผู้อื่น และมีสิทธิในการรับเงินเมื่อลาพักร้อนด้วยเช่นกัน โดยจะได้รับรวมไปกับค่าแรงที่ได้ตกลงกันเอาไว้

๔.๔.๑.๒ กำหนดช่วงเวลาการพักร้อน (*Förläggning av semester*)

ตามหลักแล้ว ช่วงเวลาการพักร้อน จะต้องกำหนดไว้ให้ลูกจ้างสามารถที่จะลาพักร้อนได้ติดต่อกันเป็นเวลา ๔ สัปดาห์ ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือนสิงหาคม (มีข้อยกเว้นในบางกรณี) ควรที่จะมีการระบุเรื่องการกำหนดช่วงเวลาของการลาพักร้อนไว้ในความตกลงร่วม หรือก่อนที่จะนายจ้างจะกำหนดช่วงเวลาการลาพักร้อน นายจ้างจะต้องหารือกับสมาคมแรงงานก่อน

ห้ามใช้ระยะเวลาการบอกเลิกจ้างให้เป็นช่วงเวลาการลาพักร้อน ถ้าไม่ใช่ความต้องการของทั้งนายจ้างและลูกจ้าง และถ้าป่วยในช่วงพักร้อน ก็มีสิทธินำวันป่วยนั้นมาหักออกจากวันลาพักร้อนได้

ถ้าลูกจ้างมีวันพักร้อนมากกว่า ๒๐ วัน ลูกจ้างสามารถที่จะสะสมวันส่วนที่เกินจากนี้ ไปใช้ในปีถัดไปได้ และหลังจากที่ได้สะสมมา ๕ ปี ลูกจ้างสามารถที่จะลาพักร้อนที่เดียว ๑๐ สัปดาห์ได้

๔.๔.๑.๓ เงินเดือนเมื่อลาพักร้อน (*Semesterlön*)

ตามปกติ ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินเดือนเมื่อลาพักร้อน เงินเดือนส่วนนี้จะสะสมไว้ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ของปีปัจจุบัน ไปจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป และจะจ่ายให้สำหรับเดือน (ช่วงเวลา) ที่พักร้อน

ในความตกลงร่วม อาจจะมีการกำหนดช่วงเวลานี้เป็นช่วงอื่นได้ และอาจมีการกำหนดเรื่องการลาพักร้อนล่วงหน้าไว้ด้วยก็ได้

ลูกจ้างที่มีเงินเดือนประจำ เงินเดือนเมื่อลาพักร้อน จะมีเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือนประจำนั้น และสำหรับลูกจ้างที่มีจำนวนเงินเดือนแต่ละเดือนไม่แน่นอน เงินพักร้อน จะมีจำนวนเท่ากับ ๑๒ % ของเงินเดือนที่ได้รับแต่ละเดือน หรือ ๑๒ % ของยอดรายได้ทั้งปี

การจ่ายเงินพักร้อนนี้ ให้จ่ายให้ลูกจ้างเมื่อตอนลาพักร้อน ถ้ามีการแบ่งลาพักร้อน ก็ให้แบ่งจ่ายแต่ละครั้งที่มีการลาพักร้อน

๔.๔.๑.๔ เงินชดเชยการลาพักร้อน (*Semesterersättning*)

เมื่อการว่างงานได้สิ้นสุดลง ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเงินชดเชยการลาพักร้อนที่นายจ้างได้สะสมเอาไว้ ที่มีเหลืออยู่ เงินชดเชยการลาพักร้อนนี้มีวิธีคำนวณแบบเดียวกับเงินเดือนเมื่อลาพักร้อน

๔.๔.๑.๕ การทำผิดกฎหมายว่าด้วยการพักร้อน

ถ้านายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการพักร้อน ลูกจ้างมีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหาย โดยจะต้องยื่นฟ้องต่อศาลภายใน ๒ ปี นับจากปีการลาพักร้อน (ที่นายจ้างได้กระทำผิด) สิ้นสุดลง

๔.๔.๒ การลาหยุดงานของบิดามารดา (*Föräldraledighet*)

ผู้ที่มิบุตร มีสิทธิลาหยุดงานได้ ไม่ว่าจะเป็นการลาโดยไม่รับเงินบิดามารดา หรือการลาโดยได้รับเงินบิดามารดา การลาหยุดเพราะเป็นบิดามารดา จะต้องยื่นขอต่อนายจ้างก่อนล่วงหน้าเป็นเวลาอย่างน้อย ๒ เดือน แต่ถ้าเป็นไปไม่ได้ ก็ให้ยื่นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในคำร้องนั้นจะต้องแจ้งระยะเวลาการลาเอาไว้ด้วย

๔.๔.๒.๑ การลาโดยไม่รับเงินบิดามารดา

ถ้ามิบุตรที่อายุต่ำกว่า ๘ ปี หรือมิบุตรที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มีสิทธิที่จะลดเวลาทำงานลงได้สูงสุด ๑ ใน ๔ หรือที่เรียกว่าทำงานวันละหกชั่วโมง ถ้ามิบุตรที่มีอายุต่ำกว่าหนึ่งปีครึ่ง บิดาหรือมารดา (รวมทั้งบิดามารดาของบุตรบุญธรรม และผู้มีหน้าที่ดูแลด้วย) หรือคู่ที่อยู่อาศัยร่วมกับบิดา หรือมารดา มีสิทธิที่จะลาแบบเต็มเวลาได้ (การนับเวลาหนึ่งปีครึ่งสำหรับบุตรบุญธรรมนั้นให้นับจากวันที่ได้รับบุตรบุญธรรมที่มีอายุต่ำกว่า ๘ ปี มาอยู่ด้วย)

๔.๔.๒.๒ การลาโดยรับเงินบิดามารดา

สิทธิในการลาหยุดยังคงมีอยู่ แม้ว่าบิดามารดาจะได้รับเงินบิดามารดาก็ตาม หมายถึงเมื่อเด็กมีอายุมากกว่าหนึ่งปีครึ่ง

๔.๔.๓ การลาหยุดเพื่อทำหน้าที่ด้านการเมือง

ผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิลาหยุดงาน ทั้งที่เป็นของรัฐ ของเทศบาล และของเอกชน สิทธินี้จะมีถึงผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนด้วย

แม้ผู้ที่ได้รับเลือกเข้ามาทำหน้าที่ ในสภาเทศบาล หรือสภามณฑล ก็มีสิทธิลาหยุดประเภทนี้ด้วย นอกจากนั้นยังสามารถได้รับเงินชดเชยสำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น เพราะเข้าปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เช่น ค่าใช้จ่ายในการดูแลเด็ก และค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นสำหรับคนพิการ เป็นต้น

๔.๔.๔ การลาหยุดเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของสมาคมแรงงาน

ผู้ที่ได้รับเลือกให้ปฏิบัติหน้าที่ในสมาคมแรงงาน มีสิทธิลาหยุดเพื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว แต่จะต้องมีเหตุผลเพียงพอ โดยจะต้องคำนึงถึงสภาพการของสถานที่ทำงานด้วย และการลาหยุดนั้น จะต้องไม่ไปกระทบการทำงาน โดยมีหลักการดังต่อไปนี้...

- ผู้แทนที่ได้รับเลือกให้เข้าทำงานในสมาคมแรงงาน มีสิทธิลาหยุดเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

- ถ้าหน้าที่ที่จะไปปฏิบัตินั้น เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับสถานที่ทำงานของผู้แทนผู้นั้นเอง ผู้แทนผู้นี้ก็จะต้องได้รับเงินเดือนในช่วงที่ลาหยุดด้วย
- ลูกจ้างที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนขององค์กรของตน เพื่อเข้าเจรจา มีสิทธิลางานได้เพื่อการนี้
- ตัวแทนคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*kyddsombud*) และ กรรมการของคณะกรรมการคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*skyddskommitté*) มีสิทธิที่จะลาหยุดเพื่อทำหน้าที่ของตนโดยได้รับเงินเดือน
- การปฏิบัติหน้าที่ของสมาคมแรงงาน จะต้องไม่เป็นเหตุที่ทำให้สภาพการณ์ และเงื่อนไขการว่าจ้างของผู้นั้นเลวลง
- นายจ้างจะต้องไม่กีดกันการทำหน้าที่ของผู้แทนของสมาคมแรงงาน หมายถึงผู้แทนผู้นั้น จะมีสิทธิเข้าไปในสถานที่ทำงานได้ทุกแห่ง มีสิทธิที่จะพูดคุยกับพวกลูกจ้าง และมีโอกาสใช้สถานที่ทำงานแห่งนั้นปฏิบัติหน้าที่ของตน

๔.๔.๕ การลาหยุดเพื่อการศึกษา

ลูกจ้างที่ต้องการเข้ารับการศึกษามีสิทธิลาหยุดเพื่อเข้ารับการศึกษานอกระบบการลาหยุดเช่นว่านี้คือ...

- ต้องได้รับการจ้างจากนายจ้างคนนี้ มาเป็นเวลาอย่างน้อย ๖ เดือน หรือรวมกันแล้วอย่างน้อย ๑๒ เดือนสำหรับช่วงเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา
- แต่ถ้าการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมของสมาคมแรงงาน ก็มีสิทธิลาหยุดได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงระยะเวลาการจ้าง อย่างไรก็ตาม นายจ้างก็มีสิทธิที่จะเลื่อนการลาออกไปได้

๔.๕ ปัญหาเรื่องเงินเดือนเมื่อนายจ้างล้มละลาย และการปรับปรุงโครงสร้างบริษัท (*Företagsrekonstruktion*)

เมื่อนายจ้างล้มละลาย หรือกิจการของนายจ้างต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างใหม่อะไรจะเกิดขึ้นกับลูกจ้าง

๔.๕.๑ การประกันเงินเดือน (*Lönegaranti*)

เมื่อนายจ้างล้มละลาย หรือกิจการต้องได้รับการปรับปรุงโครงสร้างเพราะมีปัญหาเรื่องฐานะการเงิน รัฐจะเข้ามารับผิดชอบในเรื่องการจ่ายเงินเดือนให้กับลูกจ้างแทน

๔.๕.๑.๑ เงินเดือนที่มีเอกสิทธิ์ในการได้รับการจ่าย

เงินเดือนสำหรับ ๓ เดือนแรกก่อนการยื่นคำร้องขอล้มละลาย และเงินเดือนในช่วงระหว่างการยื่นคำร้องไปจนถึงการมีมติให้ล้มละลาย จะมีเอกสิทธิ์ (*Förmånsrätt*) โดยจะมีสิทธิได้รับการจ่ายผ่านการประกันเงินเดือน ทั้งนี้จะรวมถึงเงินเดือนสำหรับ ๑ เดือนหลังการล้มละลาย และเงินพักร้อนด้วย

แต่ถ้าลูกจ้างเป็นฝ่ายที่ยื่นคำร้องขอให้นายจ้างล้มละลาย ด้วยเหตุเพราะไม่จ่ายเงินเดือน ลูกจ้างก็จะไม่ได้รับการจ่ายเงินเดือน และเงินค่าใช้จ่ายในการยื่นขอให้ล้มละลาย จากการประกันเงินเดือน

๔.๕.๑.๒ เงินเดือนที่ไม่มีเอกสิทธิ์ในการได้รับการจ่าย

เงินเดือนสำหรับช่วงเวลานับจาก ๑ เดือนหลังจากการล้มละลาย (เริ่มจากเดือนที่สองหลังล้มละลาย) จะไม่ได้รับเอกสิทธิ์ในการรับการจ่ายให้

ถ้าลูกจ้างไม่ได้ทำงานให้กับกองสินทรัพย์ล้มละลาย (*Konkursboet*) ลูกจ้างผู้นั้นก็จะได้รับเงินเดือนจากการประกันเงินเดือน เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาของการบอกเลิกการจ้างที่มีกำหนดไว้ แต่ถ้าลูกจ้างทำงานให้กับกองทรัพย์สินล้มละลาย ๆ ก็จะเป็นผู้จ่ายเงินเดือนให้

๔.๕.๑.๓ ขอบเขตของการประกันเงินเดือน

การประกันเงินเดือน จะจ่ายให้ได้อย่างสูงไม่เกิน ๘ เดือน และจะจ่ายเงินชดเชยให้ได้ไม่เกิน ๔ เท่าของจำนวนราคาฐาน (*prisbasbelopp*)

ถ้าผู้ที่มีสิทธิจะได้รับเงินจากการประกันเงินเดือน กำลังรับเงินช่วยเหลือแบบหนึ่งแบบใดอยู่ หรือมีรายได้อื่นอยู่ เช่นทำงานเป็นลูกจ้าง หรือมีกิจการเป็นของตนเองแล้ว จะต้องมีการหักจำนวนเงินรายได้เหล่านั้นออกก่อน

สำหรับเป็นผู้ที่ไม่ได้รับเงินเดือนจากการประกันเงินเดือน ลูกจ้างก็จะมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวจากกองทรัพย์สินล้มละลาย แต่วงเงินจะถูกจำกัดว่าต้องไม่เกิน ๑๐ เท่าของจำนวนราคาฐาน

๔.๕.๑.๔ วิธีดำเนินการ

ในการควบคุมการล้มละลาย และการปรับปรุงโครงสร้างของกิจการนั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (ผู้ปรับปรุงโครงสร้าง) จะต้องทำการพิจารณา และประกาศให้ทราบโดยเร็ว ว่าเงินเดือนเดือนไหนที่จะได้รับการจ่ายจากการประกันเงินเดือน สภามณฑลเป็นผู้ดูแลเรื่องการจ่ายเงินนี้ พร้อมทั้งจะต้องมีการหักภาษี และจำนวนเงินอื่น ๆ ที่จะต้องหักออกด้วย และถ้าลูกจ้างไม่พอใจในมติของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ก็สามารถยื่นฟ้องต่อศาลชั้นต้นได้

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของ สำนักงานยึดทรัพย์ และบังคับคดี www.kronofogden.se

๔.๖ เงินเดือนเมื่อป่วย / เงินป่วย (*Sjuklön/sjukpenning*)

๔.๖.๑ เงินเดือนเมื่อป่วย (*Sjuklön*)

ลูกจ้างที่ได้รับการจ้างมาเป็นเวลาอย่างน้อย ๑ เดือน หรือได้ทำงานติดต่อกันมาอย่างน้อย ๑๔ วัน มีสิทธิได้รับเงินเดือนเมื่อป่วย จากนายจ้างสำหรับช่วง ๑๔ วันแรกของการป่วย โดยวันแรกจะไม่ได้รับการจ่ายชดเชยใดๆ เรียกว่าเป็นวันยกเว้น (*karensdag*)

เงินเดือนเมื่อป่วยนี้ มีจำนวนเท่ากับ ๘๐ % ของเงินเดือนสำหรับวันที่ ๒ ถึงวันที่ ๑๔

ถ้าลูกจ้างป่วยนานกว่า ๑๔ วัน นายจ้างจะต้องแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับรู้เพื่อที่จะได้รับหน้าที่ในการจ่ายเงินป่วยหลังวันที่ ๑๔ ให้กับลูกจ้างผู้นั้น

เงินเดือนเมื่อป่วย เป็นรายได้ที่ต้องเสียภาษี และเป็นรายได้ที่นำไปใช้คำนวณเงินบำนาญด้วย

๔.๖.๒ เงินป่วย (*Sjukpenning*)

เงินป่วยนี้กองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้จ่าย โดยจะจ่ายให้กับลูกจ้างที่ไม่มีสิทธิในการรับเงินเดือนจากนายจ้างสำหรับ ๑๔ วันแรกของการป่วย โดยหักวันยกเว้น (*karensdag*) ออก และจะจ่ายให้กับลูกจ้างทุกคนที่ป่วยหลังจาก ๑๔ วันแรก เงินป่วยนี้จะจ่ายให้นานที่สุดไม่เกิน ๓๖๔ วันในช่วงระยะเวลา ๑๕ เดือน กองทุนประกันสังคมเป็นผู้ตัดสินว่าลูกจ้างผู้นั้นจะมีสิทธิได้รับเงินป่วยหรือไม่

บุคคลต่อไปนี้ จะได้รับเงินป่วยตั้งแต่วันแรกที่ป่วย...

- ผู้ดำเนินกิจการของตนเอง
- ผู้ตกงาน
- ผู้ที่ลาหยุดเพราะการเป็นบิดามารดา
- ผู้ที่ลาหยุดเพราะตั้งครรภ์

ถ้าอยู่ในต่างประเทศ จะมีกฎหมายที่เกี่ยวกับเงินเดือนเมื่อป่วย และเงินป่วย

๔.๖.๒.๑ จำนวนเงินป่วย

วิธีการคำนวณจำนวนเงินป่วยแตกต่างกันออกไปดังนี้...

- ผู้มีรายได้เป็นเงินเดือน เงินป่วยมีเป็นจำนวน ๘๐ % ของเงินรายได้ที่ใช้คำนวณเงินป่วยของตน (*SGL-Sjukpenninggrundande inkomst*) สำหรับรายได้ที่ไม่เกิน ๗.๕ เท่าของจำนวนราคารฐาน ซึ่งถือเป็นจำนวนรายได้สูงสุดที่จะนำมาใช้ในการคำนวณ
- ผู้มีรายได้เป็นรายชั่วโมง เงินชดเชยสำหรับ ๑๔ วันแรก คำนวณรายได้เป็นรายชั่วโมง หลังจากนั้นคำนวณจากวันปฏิทิน
- ผู้มีรายได้เป็นรายวัน ใช้นับเงินชดเชยเป็นวันเฉพาะ ๑๔ วันแรก
- ผู้มีรายได้เป็นวันปฏิทิน ใช้นับเป็นวันปฏิทิน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ ของการป่วย และใช้สำหรับบุคคลต่อไปนี้คือ...
 - ▶ ผู้ตกงาน และได้ลงทะเบียนไว้กับสำนักงานจัดหางานแล้ว
 - ▶ ผู้ดำเนินกิจการของตนเองจะใช้กฎหมายในการคำนวณ
 - ▶ ผู้ที่จะได้รับเงินบิดามารดา หรือเงินการตั้งครรภ์แทน
 - ▶ ผู้ที่เลี้ยงดูเด็กอยู่ที่ครอบครัวที่ดูแลเด็กมีปัญหา

๔.๖.๒.๒ การแจ้งเรื่องป่วย (*Sjukanmälan*)

ผู้ที่ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนเมื่อป่วยจากนายจ้าง จะต้องแจ้งเรื่องการป่วยต่อกองทุนประกันสังคม ตั้งแต่วันแรกที่ไม่สามารถไปทำงานได้เพราะป่วย โดยวิธีการต่างๆ คือ เดินทางไปแจ้งที่สำนักงานของกองทุนประกันสังคม แจ้งทางเว็บไซต์ โทรศัพท์แจ้ง ส่งจดหมายหรือแจ้งผ่านตัวแทน ถ้าแจ้งโดยทางจดหมาย การนับวันแจ้งคือวันที่ที่ไปรษณีย์ประทับตรา และอย่าลืมระบุชื่อ หมายเลขประจำตัวประชาชน และที่อยู่ไว้ในจดหมายด้วย

๔.๖.๒.๓ การยื่นขอรับเงินป่วย

การที่จะได้รับเงินป่วยนั้น จะต้องกรอกข้อมูลลงในคำร้องขอรับเงินป่วย และส่งไปยังกองทุนประกันสังคม และถ้าสามารถกลับเข้าทำงานได้ก่อน ก็จะต้องแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับรู้ด้วย

๔.๖.๓ ใบรับรองแพทย์

เพื่อเป็นการยืนยันเรื่องความสามารถในการทำงานได้ลดลง จะต้องส่งใบรับรองแพทย์ไปให้กับกองทุนประกันสังคมอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๘ ของการป่วย ในบางกรณีกองทุนประกันสังคม สามารถขอให้ส่งใบรับรองแพทย์ให้ตั้งแต่วันแรกของการป่วย

๔.๖.๔ เงินชดเชยค่าเดินทาง แทนเงินเดือนเมื่อป่วย /เงินป่วย

ในบางกรณี ถ้านายจ้าง/กองทุนประกันสังคม มีความเห็นว่าสามารถทำงานได้ แต่ไม่สามารถเดินทางไปทำงานโดยวิธีปกติได้ นายจ้าง/กองทุนประกันสังคม ก็จะจ่ายเงินค่าเดินทางในจำนวนที่สมเหตุสมผล แทนการจ่ายเงินเดือนเมื่อป่วย/เงินป่วย

๔.๖.๕ การกลับมาป่วยใหม่

ถ้าออกไปทำงานหลังจากหายป่วยแล้ว และภายใน ๕ วัน เกิดป่วยขึ้นมาใหม่ การลาป่วยในครั้งนี้ จะไม่มีการหักวันยกเว้นใหม่อีก

๔.๖.๖ การคุ้มครองการรับผิดชอบสูงสุดแบบทั่วไป (*Allmänt högriskskydd*)

ในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือน จะมีการนับวันยกเว้นสูงสุด ๑๐ ครั้ง หลังจากนั้นจะไม่มี การหักวันยกเว้นออกอีก หมายถึงว่า การป่วยครั้งที่ ๑๑ จะได้รับเงินชดเชยตั้งแต่วันแรก ที่ป่วย

๔.๖.๗ เงินป่วยเป็นเงินที่ต้องจ่ายภาษี

กองทุนประกันสังคม จะจ่ายเงินป่วยให้เดือนละครั้ง โดยจ่ายเข้าบัญชีธนาคาร หรือ บัญชีไปรษณีย์ของผู้ป่วย หรือส่งทางธนาคา โดยจะมีการหักภาษีหัก ณที่จ่ายไว้ด้วย เพราะ เงินป่วยเป็นรายได้ที่ต้องเสียภาษี และเป็นรายได้ที่นำไปใช้คำนวณเงินบำนาญด้วย

๔.๗ สภาพการทำงาน และการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*Arbetsmiljö och arbetsskador*)

กฎหมายว่าด้วยสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljölagen-AML*) และ พระราชบัญญัติสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljöförordningen*) มีไว้เพื่อคุ้มครองสภาพการทำงาน และการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน โดยมีกรมดูแลสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljöverket*) เป็นผู้กำหนดรายละเอียดต่างๆ ในสถานที่ทำงาน เช่น เรื่องเครื่องจักรที่ใช้เรื่องสารเคมี และเรื่องแรงงานเด็ก

นายจ้างจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องสภาพการทำงาน โดยการร่วมมือกับลูกจ้าง

๔.๗.๑ การคุ้มครองความปลอดภัย (*Skyddsarbete*)

สถานที่ทำงานที่มีคนทำงานอยู่ตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป จะต้องมียุติบัตรคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*skyddsombud*) ซึ่งเป็นตัวแทนเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยของคนงาน โดยปกติสมาคมแรงงานจะเป็นผู้แต่งตั้ง และตัวแทนนี้มีสิทธิเข้าร่วมวางแผนสถานที่ทำงาน และวิธีการทำงาน การคุ้มครองความปลอดภัยนี้ได้แก่การออกตรวจสอบสถานที่

๔.๗.๒ กรมดูแลสภาพการทำงาน (*Arbetsmiljöverket*)

กรมดูแลสภาพการทำงาน จะดูแลเพื่อให้สภาพการทำงานเป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ทุกคนมีสภาพการทำงานที่ดี และได้รับการพัฒนา โดยการออกกฎระเบียบกระจายข้อมูล และออกตรวจสอบสถานที่

หมายเหตุ

การตรวจสอบสภาพการทำงานในเรือโดยสาร หรือเรือบรรทุกสินค้า นั้น เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการขนส่ง (*Transportstyrelsen*)

๔.๗.๓ คณะกรรมการคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*Skyddskommitté*)

สถานที่ทำงานที่มีผู้ทำงานตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป จะต้องมียุติบัตรคณะกรรมการคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน ที่มีหน้าที่ในการวางแผนเรื่องสภาพการทำงาน การดูแลสุขภาพลูกจ้างของบริษัท แผนการปฏิบัติการ การศึกษา ชำนาญ การจัดเวร และงานด้านฟื้นฟูสุขภาพ

๔.๗.๔ การแข่งขันในเรื่องสภาพการทำงาน (*Sanktioner på arbetsmiljöområdet*)

กรมดูแลสภาพการทำงานสามารถบังคับให้นายจ้างใช้มาตรการแก้ไขต่างๆ โดยการแจ้งเตือน หรือห้าม พร้อมทั้งอาจมีการแจ้งปรับด้วยถ้านายจ้างไม่ปฏิบัติตาม ในบางกรณีกรมดูแลสภาพการทำงานสามารถยื่นเรื่องต่อศาลปกครองเรื่องค่าธรรมเนียมการแข่งขันตามกฎหมายว่าด้วยสภาพการทำงาน

๔.๘ การได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*Arbetsskador*)

ผู้ที่ทำงานอยู่ในประเทศสวีเดน จะได้รับการประกันการได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ตามที่มีระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประกันบาดเจ็บจากการทำงาน (*Lagen om arbetsskadeförsäkring*) สำหรับนักศึกษาฝึกงานก็ได้รับการประกันด้วย ถ้าการฝึกงานนั้นเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บ

บาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน หมายถึง การได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุจากงานที่ทำบาดเจ็บที่เกิดจากงาน (โรคที่เกิดจากงาน) การติดเชื้อ รวมทั้งอุบัติเหตุที่เกิดจากการเดินทางไป และกลับจากการทำงาน บาดเจ็บที่เกิดจากงาน และผู้ได้รับบาดเจ็บที่มีการประกันนั้น จะถือว่าเกี่ยวข้องกันก็ต่อเมื่อเหตุผลที่นำมาอ้างมีน้ำหนักเพียงพอเท่านั้น

๔.๘.๑ การแจ้งเรื่องการได้รับบาดเจ็บ (*Anmälan av skada*)

ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน จะต้องแจ้งเรื่องบาดเจ็บนี้โดยทันทีต่อนายจ้าง หรือต่อผู้มอบงานให้ทำ นายจ้างหรือผู้มอบงานให้ทำที่ได้รับทราบเรื่องการได้รับบาดเจ็บนี้แล้ว มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งเรื่องการได้รับบาดเจ็บนี้ต่อกองทุนประกันสังคมโดยทันที

ถ้าอุบัติเหตุ หรือบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน เป็นเหตุให้ต้องเสียชีวิต หรือเป็นเหตุให้บาดเจ็บที่ได้รับนั้นมีความรุนแรงมากขึ้น หรือได้ทำให้ลูกจ้างอีกหลายคนได้รับบาดเจ็บด้วย นายจ้างจะต้องแจ้งให้กรมดูแลสภาพการทำงานได้รับทราบโดยทันที และก็จะต้องทำเช่นเดียวกันนี้ ถ้าเกิดเหตุการณ์ที่จะเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อชีวิต และสุขภาพด้วย

๔.๘.๒ การจ่ายชดเชยเมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*Ersättning vid arbetsskada*)

ผู้ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน จะได้รับเงินชดเชยเหมือนกับการเจ็บป่วย รวมทั้งการชดเชยสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น เช่น การพยาบาลในต่างประเทศ การรักษาฟัน และอุปกรณ์ช่วยพิเศษ โดยกองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้จ่าย

๔.๘.๓ เงินชดเชยการยังชีพ (*Livränta*)

ผู้ที่มีความสามารถในการทำงานหาเงินเลี้ยงชีพของตนได้ลดลง เป็นจำนวนอย่างน้อยหนึ่งในห้า จะมีสิทธิรับเงินชดเชยการยังชีพ ถ้าความสามารถที่ลดลงนั้นเป็นไปอย่างถาวร หรือจะเป็นอยู่นานอย่างน้อย ๑ ปี

เงินชดเชยการยังชีพ (*livränta*) คือ เงินชดเชยรายได้ที่ขาดหายไป อันเป็นผลเนื่องมาจากบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน

ในการคำนวณจำนวนเงินชดเชยการยังชีพนี้ จะมีการเปรียบเทียบรายได้ที่ผู้เอาประกันควรจะได้รับ ถ้าไม่ได้รับบาดเจ็บ กับจำนวนรายได้ที่คิดว่าจะได้รับจากการทำงาน แม้ว่าบาดเจ็บ

ถ้าผู้เอาประกันเสียชีวิตลงเพราะบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน จะมีการจ่ายเงินชดเชยการยังชีพนี้ให้กับคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่ และบุตร รวมทั้งค่าทำศพด้วย จำนวนเงินที่จะจ่ายให้ จะเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ของรายได้จากการทำงานของผู้ที่เสียชีวิต

กองทุนประกันสังคม เป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการได้รับบาดเจ็บแบบนี้ และมตินี้สามารถอุทธรณ์ได้ เงินชดเชยการยังชีพเป็นรายได้ที่จะต้องเสียภาษีเงินได้

๔.๘.๔ การประกันต่างๆ เมื่อได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการทำงาน

เมื่อลูกจ้างได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน นายจ้างจะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องบาดเจ็บนั้น ดังนั้น นายจ้างส่วนมากจึงได้ทำประกันที่เรียกกันว่า “การประกันความมั่นคงเมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน (*TFA -Trygghetsförsäkring vid arbetsskada*)” โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าประกัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงที่มีอยู่ในความตกลงร่วม ในตลาดแรงงาน การประกันความมั่นคงนี้ จะจ่ายเงินชดเชยให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดจากบาดเจ็บที่ได้รับจากการทำงาน โดยไม่คำนึงว่าใครเป็นผู้ทำให้เกิดการบาดเจ็บดังกล่าว

นอกเหนือไปจากค่าใช้จ่ายต่างๆ และรายได้ที่สูญเสียไป ที่กองทุนประกันสังคมจะไม่จ่ายให้แล้ว การประกันความมั่นคงฯ (TFA) ก็สามารถจ่ายเงินชดเชยสำหรับอาการที่เกิดขึ้น เช่น อาการเจ็บข้อ อาการผิดปกติ และการพิการ

การประกันความมั่นคงฯ นี้ มีไว้สำหรับลูกจ้างของเอกชน สหกรณ์ เทศบาล และมณฑล สำหรับลูกจ้างของรัฐบาลจะได้รับเงินชดเชยคล้ายๆ กัน โดยมีระบุอยู่ในสัญญาเกี่ยวกับการจ่ายชดเชยเมื่อเกิดบาดเจ็บ (*PSA-Avtal om ersättning vid personskada*)

๔.๘.๕ การประกันบาดเจ็บจากการทำงาน (*Arbetsskadeförsäkringen*)

เมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน หรือจากการเดินทางไปกลับที่ทำงาน จะได้รับเงินชดเชยจากการประกันที่เรียกว่า “การประกันบาดเจ็บจากการทำงาน” การประกันแบบนี้ ครอบคลุมถึง ลูกจ้าง เจ้าของที่ทำกิจการของตนเอง นักศึกษาฝึกงาน

ผู้ได้รับบาดเจ็บ จะต้องแจ้งให้นายจ้างทราบทันที ต่อจากนั้นก็เป็นที่หมายของนายจ้างที่จะต้องรีบแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับทราบ สำหรับผู้ที่ทำกิจการกิจการของตนเอง จะต้องแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับทราบเอง และผู้บาดเจ็บจะต้องยื่นขอรับเงินประกันเอง

๔.๙ การรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น (*Skadeståndsansvar*)

เมื่อผิดสัญญา

นายจ้าง และลูกจ้าง รวมทั้งองค์กรต่างๆ ของตน อาจต้องเป็นผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิดต่อความตกลงร่วม หรือกระทำความผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น MBL หรือกฎหมายเกี่ยวกับการลาพักก่อน หรือกฎหมายคุ้มครองการว่าจ้าง

(*Anställningsskyddslagen*)

นอกเหนือจากความรับผิดชอบของนายจ้างที่มีต่อลูกจ้างแล้ว นายจ้างยังมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบุคคลภายนอกอีกด้วย ดังนี้

๔.๙.๑ ความรับผิดชอบของนายจ้าง

นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบ ในความเสียหายที่มีต่อบุคคลภายนอก อันเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่ของลูกจ้าง ความเสียหายนี้ ได้แก่ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อร่างกาย และต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก นายจ้างสามารถประกันความเสียหาย (*ansvarsförsäkringen*) แบบนี้ได้

๔.๙.๒ ความรับผิดชอบของลูกจ้าง

ลูกจ้างจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการกระทำผิด หรือการประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเห็นได้ชัด

๔.๙.๓ เมื่อทำผิดสัญญา

เมื่อมีการทำผิดสัญญา ให้ใช้ข้อตกลงที่ระบุอยู่ในเรื่องสภาพการจ้าง ถ้าเป็นลูกจ้างของเอกชน และได้มีการทำสัญญากันเอาไว้ แต่สำหรับส่วนราชการนั้น ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลูกจ้างรัฐ (*LOA- Lagen om offentlig anställning*) เป็นหลัก

๔.๑๐ กฎหมายว่าด้วยการกีดกัน (*Diskrimineringslagen*)

กฎหมายว่าด้วยการกีดกัน เป็นกฎหมายที่นำมาใช้แทนกฎหมายความเสมอภาค ซึ่งมุ่งเฉพาะเรื่องทางเพศเป็นส่วนใหญ่ นอกจากอย่างอื่นแล้ว กฎหมายว่าด้วยการกีดกันยังระบุไว้ด้วยว่า

- ห้ามมิให้นายจ้างทำการกีดกันในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ อายุ และการเบี่ยงเบนทางเพศ
- ห้ามมิให้นายจ้างให้เงินเดือน และเงื่อนไขการว่าจ้างของการทำงานแบบไม่เต็มเวลา ที่แตกต่างไปจากการทำงานแบบเต็มเวลา
- ให้นายจ้างจะต้องป้องกันไม่ให้เกิดการรังแกลูกจ้าง อันเนื่องมาจากความแตกต่างในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความพิการ อายุ และการเบี่ยงเบนทางเพศ

ถ้าลูกจ้าง หรือผู้สมัครงานมีความเห็นว่าตนถูกกีดกันจากนายจ้าง เช่น ถูกกีดกันเรื่องเพศ ก็สามารถขอความช่วยเหลือจากสมาคมแรงงานของตนดำเนินการฟ้องให้ได้ ถ้าไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคมแรงงาน ก็ยื่นฟ้องต่อ ออมбудมานด้านการกีดกัน (*DO-Diskrimineringsombudsmannen*) ได้ ต่อจากนั้นสมาคมแรงงาน หรือออมбудมาน ก็สามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการต่อต้านการกีดกัน (*Nämnden mot diskriminering*) ซึ่งจะมีหน้าที่ปรับนายจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการกีดกัน นอกจากนั้น ถ้าตกลงกันไม่ได้ ก็สามารถนำเรื่องเข้าสู่ศาลแรงงานต่อไป

๔.๑๑ ลูกจ้างที่ยังไม่ถึงวัยทำงาน คนพิการ ผู้สูงอายุ และคนต่างชาติ

มีระเบียบข้อบังคับต่างหากที่เกี่ยวกับลูกจ้างที่เป็นเด็กที่ยังไม่ถึงวัยทำงาน คนพิการ ผู้สูงอายุ และคนต่างชาติ

๔.๑๑.๑ การว่าจ้างผู้ที่ยังไม่ถึงวัยทำงาน

ผู้ที่ยังไม่ถึงวัยทำงาน คือผู้ที่อายุยังไม่เต็ม ๑๘ ปี อันได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นประถม ๗ ชั้นเตรียมอุดมศึกษา นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ ที่บางครั้งจะมีส่วนเข้าร่วมอยู่ในสถานที่ทำงานต่างๆ เช่น การทำงานในช่วงปิดภาคการศึกษา การฝึกงาน ก็จะได้รับคุ้มครองจากกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ตามปกติของตัวแทนคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*skyddsombud*) และของคณะกรรมการคุ้มครองความปลอดภัยในที่ทำงาน (*skyddskommitté*)

๔.๑๑.๑.๑ การกำหนดอายุสำหรับการว่าจ้าง (*Åldergränser för anställning*)

- มีระเบียบที่ห้ามไม่ให้เด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เข้ามีส่วนร่วมในงานละคร สัตว์ งานออกร้านค้า และสวนสนุก หรือ งานอื่นๆ ที่อยู่ สภาพเช่นนี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ
- ห้ามจ้างเด็กเข้าร่วมงานแบบปกติทั่วไป ก่อนที่เด็กอายุยังไม่ครบ ๑๖ ปี และเด็กจะต้องเรียนจบชั้นประถม ๙ แล้ว แม้ว่าจะเป็นงานของบริษัทในครอบครัวก็ตาม
- เด็กในกลุ่มนี้ จะต้องทำงานไม่เกินสัปดาห์ละ ๔๐ ชั่วโมง และจะต้องว่างอย่างน้อย ๑๒ ชั่วโมงติดต่อกัน และจะต้องอยู่ในช่วงตั้งแต่ ๒๒.๐๐ น ถึง ๐๖.๐๐ น. หรือ ตั้งแต่ ๒๓.๐๐ น. ถึง ๐๗.๐๐ น.

๔.๑๑.๑.๒ งานสำหรับเด็กนักเรียน (*Arbete för skolgång*)

อนุญาตให้จ้างเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี แต่เต็ม ๑๓ ปี แล้วเข้าทำงานเบาๆ ที่จะไม่กระทบสุขภาพ และพัฒนาการ หรือการเรียนของเด็ก (วันที่เรียนหนังสือ วันจะไม่เกิน ๒ ชั่วโมง และสูงสุด ๑๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วันที่ไม่เรียนหนังสือ ๗ ชั่วโมงต่อวัน ในช่วงปิดเทอมสูงสุด ๓๕ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ถ้าอายุ ๑๕ ปี ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และสูงสุด ๘ ชั่วโมงต่อวัน และจะต้องว่าง ๑๔ ชั่วโมงในช่วงระหว่าง ๒๐.๐๐ น. ถึง ๐๖.๐๐ น. เงื่อนไขอื่นคือ เด็กจะต้องได้หยุดว่างจากการทำงาน และจากการเรียนแบบติดต่อกันเป็นเวลาอย่างน้อย ๔ สัปดาห์ต่อปี และการว่าจ้างนี้จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองด้วย) โดยกรมดูแลสภาพการทำงานจะเป็นผู้กำหนดประเภทของงาน และเงื่อนไขของการทำงาน ทั้งนี้เพื่ออนุญาตให้เด็กสามารถมีรายได้ไปพร้อมๆ กับการเรียนหนังสือ หรือ ทำงานช่วงปิดเทอม บางครั้งเด็กที่อายุยังไม่เต็ม ๑๓ ปี ก็อาจได้รับอนุญาตเป็นพิเศษให้ทำงานได้

๔.๑๑.๑.๓ การขอยกเว้นสำหรับบางหน้าที่ (*Dispens för arbetsuppgift*)

กรมดูแลสภาพการทำงาน ได้กำหนดรายการงานที่ไม่อนุญาตให้เด็กทำเอาไว้ แต่บางกรณีก็สามารถขอยกเว้นได้ ถ้าเด็กมีอายุครบ ๑๖ ปี และเรียนจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว

๔.๑๒ ลูกจ้างที่เป็นชาวต่างชาติ

คนต่างชาติที่มีสัญชาติอื่นที่ไม่ใช่สัญชาติของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ถ้าต้องการทำงานในประเทศสวีเดน จะต้องได้รับอนุญาตให้ทำงานได้ในประเทศสวีเดนก่อน และเป็นหน้าที่ของนายจ้างที่จะต้องตรวจสอบเรื่องใบอนุญาตทำงาน (*arbetsstillstånd*) นี้

ใบอนุญาตทำงาน จะระบุประเภทของงาน ระบุนายจ้าง และระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตเอาไว้ด้วย การขอใบอนุญาตทำงาน จะต้องยื่นขอในประเทศของตน หรือในประเทศที่ตนพำนักอยู่ และห้ามเดินทางเข้าประเทศสวีเดนก่อนที่จะได้มีการประทับตราอนุญาตให้อยู่ในหนังสือเดินทางแล้ว ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถดูได้จากเว็บไซต์ของกรมตรวจคนเข้าเมือง คือ www.migrationsverket.se

นายจ้างที่จ้างลูกจ้าง ที่เป็นคนต่างชาติที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน จะถูกลงโทษปรับหรือโทษจำคุก

๔.๑๓ การสอนภาษาสวีเดนให้คนต่างชาติ

(*SFI-Svenskundervisning för invandrare*)

เทศบาลทุกเทศบาล มีหน้าที่เปิดสอนภาษาสวีเดนให้กับคนต่างชาติที่ขาดความรู้ในภาษาสวีเดนขั้นพื้นฐาน ตามปกติหลักสูตรภาษาสวีเดนสำหรับคนต่างชาตินี้ จะมีเป็นจำนวน ๕๒๕ ชั่วโมง ซึ่งอาจจะน้อยหรือมากกว่านี้ก็ได้ขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนเอง

ผู้ที่มิงานทำสามารถลาหยุด (โดยถูกหักเงินเดือน) เพื่อไปเรียนภาษา

๔.๑๔ คนพิการ

สำหรับคนพิการนั้น ทางรัฐได้จัดให้ความช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ เช่น

- มีสำนักงานจัดหางานที่มีอุปกรณ์พิเศษเพื่อช่วยให้คนพิการในรูปแบบต่างๆ สามารถเข้ามาใช้บริการ
- ดูแลการว่าจ้างให้มีความมั่นคงสำหรับผู้พิการ
- ว่าจ้างให้เข้ากับสภาพการพิการ
- จัดหาอุปกรณ์ช่วยเหลือให้ที่สถานที่ทำงาน
- จัดหาผู้ฝึกสอนและติดตามผล (*SIUS*)
- ช่วยเหลือเรื่องเงินเดือน
- มีการสงวนงานไว้ให้ทำ
- ซัมฮัลล์ (*Samhall*) บริษัทจำกัดที่รัฐเป็นเจ้าของ มีหน้าที่เพื่อจัดหาและพัฒนางานให้กับคนพิการ
- ค่าใช้จ่ายพิเศษสำหรับผู้พิการทางตาและหู

๕. ที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัยโดยทั่วไปในสวีเดน จะแยกออกเป็นสองลักษณะใหญ่ๆ คือ แพลต และ บ้าน ในบทนี้จะขอลำถึงเรื่อง แพลต เท่านั้น (เรื่องที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านมีอยู่ในเรื่อง อสังหาริมทรัพย์)

๕.๑ การหาที่อยู่อาศัย

ที่อยู่อาศัยอาจอยู่ในรูปของห้องว่างให้เช่า แพลตว่างให้เช่า หรือขาย หรือแพลต แลกเปลี่ยน

ผู้ที่ต้องการที่อยู่อาศัย หรือแลกเปลี่ยนแพลต นอกจากจะติดต่อหาเองโดย สอบถามตรงไปยังบริษัทผู้เป็นเจ้าของอาคารให้เช่า หรือบริษัทบ้านเช่าของเทศบาล หรือ ใช้บริการโฆษณาในหนังสือพิมพ์แล้ว ยังสามารถใช้บริการของสำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัย ซึ่งมีทั้งที่เป็นของเทศบาลและของเอกชน

๕.๑.๑ สำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัย (*Bostadsförmedling*) ของเทศบาล

เทศบาลต่างๆ มีหน้าที่จัดตั้งสำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัย (หากจำเป็น) เพื่อช่วยเหลือประชากรของตนในการจัดหาที่อยู่อาศัยที่เป็นของเทศบาล โดยสำนักงานฯ สามารถเรียกเก็บค่าบริการได้ถ้าการติดต่อนั้นมีผลให้มีการลงนามในสัญญาเช่า (แต่ค่าบริการจะต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ โครนาสวีเดน / ค.ศ.๒๐๑๑) ในเขตที่มีการเข้าคิวรอเรื่องจัดหาที่อยู่ เทศบาลสามารถเก็บค่าธรรมเนียมการจัดคิว และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมนี้ได้เอง

๕.๑.๒ สำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัยของเอกชน

สำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัยของเอกชนมีหลายรูปแบบ รวมถึงสำนักงานที่จัดหาแต่เฉพาะ ห้องพัก โดยมีอัตราค่าบริการการจัดหาเช่นเดียวกันของเทศบาล คือจะต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ โครนาสวีเดน ถ้ามีการเซ็นสัญญาเช่า แต่จะไม่สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมคิวได้

๕.๒ แพลตเช่า (*Hyreslägenhet*)

แพลตเช่าในที่นี้หมายถึง แพลตที่เจ้าของให้ผู้อื่นเช่าเพื่ออยู่อาศัย โดยการจ่ายค่าเช่าเป็นรายเดือน เมื่อผู้เช่าได้ดูแพลตที่ต้องการเช่าว่าได้ทำเล ได้ขนาด และได้สภาพตามที่ต้องการแล้ว ก็จะตกลงกับผู้ให้เช่า โดยการทำสัญญาเช่าไว้เป็นหลักฐาน

๕.๒.๑ สัญญาเช่าแพลต

สัญญาเช่า จะมีการระบุชื่อผู้เช่า ผู้ให้เช่า ระยะเวลาการเช่า เริ่ม และสิ้นสุดเมื่อใด จำนวนพื้นที่อยู่อาศัย จำนวนห้องที่มีอยู่ในแพลต (มาตรฐานของสวีเดน ถ้าระบุว่าเป็น 'แพลต ๓ ห้อง' จะหมายถึงว่า แพลตนั้นมีห้องนอน ๒ ห้อง ห้องรับแขก ๑ ห้อง ห้องครัว

หนึ่งห้องที่จะมีอุปกรณ์หลักพร้อม คือ เตาทำอาหาร ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง ที่ล้างจาน และห้องน้ำ (๑ ห้อง) อัตราค่าเช่าที่ไม่รวมค่าน้ำค่าไฟ และค่าทำความสะอาด ระยะเวลาการบอกละสัญญา นอกจากนั้น ก็จะเป็นเงื่อนไขการเช่าที่จะมีเป็นมาตรฐาน หากมีเงื่อนไขที่นอกเหนือกว่านี้ก็จะระบุไว้ต่างหาก

๕.๒.๒ ค่าเช่า

ผู้ให้เช่าไม่สามารถกำหนดค่าเช่าได้ตามใจชอบ ค่าเช่าแฟลตจะกำหนดโดยการเจรจาระหว่างบริษัทเจ้าของแฟลต (อาจจะเป็นบริษัทของเทศบาล หรือเอกชน) และสมาคมผู้เช่า สำหรับผู้ให้เช่ารายย่อย สามารถเจรจาโดยตรงกับผู้เช่าเอง โดยไม่ต้องผ่านสมาคมผู้เช่า โดยยึดหลักว่า ค่าเช่าต้องอยู่ในอัตราที่สมเหตุสมผล ส่วนใหญ่ผู้ให้เช่าจะยึดค่าเช่าแฟลตที่บริษัทการเคหะของเทศบาลตั้งเอาไว้ และค่าเช่าของแฟลตอื่นที่มีมูลค่าการใช้สอย (*Bruksvärde*) ที่อยู่ในระดับเดียวกันเป็นหลัก มูลค่าการใช้สอยนี้กำหนดขึ้นโดยคำนึงถึง....

- คุณลักษณะของแฟลต เช่น ขนาด การวางผัง เครื่องอุปกรณ์ มาตรฐานการบำรุงรักษา ฯลฯ
- สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ลิฟท์ ห้องซักผ้า การทำความสะอาดบันได เป็นต้น
- องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อม สนามเด็กเล่น การคมนาคมร้านค้า ฯลฯ

หมายเหตุ

ทุก ๆ ปี จะมีการขึ้นค่าเช่าโดยคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์จากค่าเช่าเดิม ถ้าผู้เช่า และผู้ให้เช่าไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องการขึ้นค่าเช่า ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายสามารถติดต่อขอให้คณะกรรมการการเช่า (*Hyresnämnden*) เข้ามาช่วยเจรจาให้ได้

๕.๒.๓ การตรวจสอบสภาพแฟลต และการซ่อมแซม

ก่อนย้ายเข้า ควรมีการตรวจสอบสภาพของแฟลต และทำบันทึกเอาไว้ด้วย เพราะจะมีผลเกี่ยวกับเรื่องการชดเชยค่าเสียหายเมื่อตอนย้ายออก

ตลอดระยะเวลาของการเช่า ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้น และไม่ใช่เนื่องมาจากผู้เช่า ผู้ให้เช่าจะต้องจัดการซ่อมแซมแก้ไขให้ แต่ถ้าตกลงกันไม่ได้ ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือทั้งสองฝ่ายก็สามารถขอให้คณะกรรมการการเช่าเข้ามาช่วยเจรจาตกลงให้ได้

ถ้าแฟลตไม่เคยได้รับการปรับปรุงมาในช่วงเวลา ๑๐ ถึง ๑๕ ปีที่ผ่านมา ผู้เช่าสามารถขอให้ผู้ให้เช่าทาสีใหม่ หรือเปลี่ยนวอลเปเปอร์ใหม่ได้ ถ้าผู้เช่าไม่เรียกร้องให้ปรับปรุง หรือถ้าผู้เช่าทำ การปรับปรุงเอง ผู้เช่าก็มีสิทธิได้รับการลดค่าเช่าลง

๕.๒.๔ การให้เช่าช่วง (*Uthyrning i andra hand*)

การให้เช่าช่วง จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ให้เช่าก่อน ถ้าไม่ได้มีการระบุไว้ในสัญญาเช่า หากมีการละเมิด ผู้ให้เช่าช่วง และผู้เช่าช่วงก็เสี่ยงต่อการถูกขับไล่ และค่าเช่าจะต้อง

ไม่แพงเกินเหตุ (อาจจะถูกเรียกคืนในส่วนนั้นได้) การให้เช่าช่วงนี้ควรทำสัญญาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ในบางกรณี คณะกรรมการการเช่าสามารถอนุมัติให้เช่าช่วงได้ แม้ว่า_ผู้ให้เช่าไม่อนุญาตก็ตาม

๕.๒.๕ การบอกเลิกสัญญาเช่า

การบอกเลิกสัญญาเช่า ควรทำเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว จะมีช่องบอกเลิกสัญญาอยู่ที่ด้านหลังของสัญญาเช่า และการบอกเลิกจะต้องเป็นไปตามระยะเวลาการบอกเลิกสัญญาที่มีระบุไว้ในสัญญาเช่า

๕.๒.๖ สิทธิการอยู่ต่อ (*Besittningsskydd*)

กฎหมายจะคุ้มครองผู้เช่า โดยให้สิทธิที่จะต่อสัญญาเมื่อถูกผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญา และขอให้ย้ายออก ซึ่งเรียกว่า “สิทธิการอยู่ต่อ” ซึ่งจะมีผลเมื่อย้ายเช่าอยู่

แต่สิทธิการอยู่ต่อนี้จะไม่มีผล ถ้า....

- เป็นการเช่าช่วง และการเช่าสิ้นสุดลงก่อนระยะเวลาจะครบ ๒ ปีติดต่อกัน
- เป็นการเช่าห้องพร้อมเครื่องเรือน และได้อยู่อาศัยมานานน้อยกว่า ๙ เดือน
- เป็นการเช่าห้องในแฟลตที่ผู้ให้เช่าอาศัยอยู่ด้วย
- สิทธิการเช่าหมดสิ้นไปแล้ว

สิทธิการเช่าจะหมดสิ้นไป ถ้า.....

- ผู้เช่าไม่ได้จ่ายค่าเช่า
- ผู้เช่าได้ทำให้แฟลตเสียหาย หรือได้ใช้แฟลตนอกเหนือไปจากการอยู่อาศัย หรือ
- ผู้เช่าปฏิบัติตนไม่เหมาะสมต่อการเป็นผู้เช่า

การสละสิทธิการอยู่ต่อนี้ เป็นเรื่องที่ผู้เช่า และคณะกรรมการการเช่า จะทำการตกลงกัน หมายถึงว่า ต้องมีมติของคณะกรรมการการเช่าที่บอกว่าผู้เช่าไม่มีสิทธิดังกล่าวนี้

ถ้าผู้ให้เช่าต้องการบอกเลิกสัญญา เพราะผู้เช่าไม่จ่ายค่าเช่า ผู้ให้เช่าจะต้องแจ้งให้ผู้เช่าทราบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยจะต้องมีข้อความว่า “ผู้เช่าจะต้องย้ายออก ถ้าไม่จ่ายค่าเช่าภายใน ๓ สัปดาห์” อยู่ด้วย

ถ้าผู้ให้เช่าได้บอกเลิกสัญญาเช่า และผู้เช่าต้องการอยู่ต่อ ผู้ให้เช่าจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการการเช่าได้รับทราบภายใน ๑ เดือนหลังจากที่สัญญาเช่าได้สิ้นสุดลง มิเช่นนั้น การบอกเลิกสัญญาจะไม่ผล เว้นแต่ว่าผู้เช่าได้ย้ายออกไปแล้ว

ยกเว้นผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญาเช่าก่อนสัญญาจะสิ้นสุด ด้วยเหตุว่าสิทธิการเช่าหมดสิ้นไป (ดังที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ผู้เช่าไม่จ่ายค่าเช่าหลังจากทวงถามแล้ว) ถ้าผู้เช่ายังคงอยู่ต่อ ก็จะเป็นเรื่องของศาลชั้นต้นที่จะตัดสิน เมื่อมีการยื่นฟ้องขอให้ขับไล่ (*Avhysning*)

๕.๒.๗ การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาเช่า

การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญา จะโดยความต้องการของผู้ให้เช่า หรือผู้เช่านั้น ไม่จำเป็นต้องมีการบอกเลิกสัญญา แต่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงให้อีกฝ่ายหนึ่งพิจารณา ถ้าตกลงกันไม่ได้ ก็ต้องยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาเช่าต่อคณะกรรมการการเช่า

๕.๒.๘ การโอนแฟลตเมื่อมีการเสียชีวิต

เมื่อมีการเสียชีวิตลง สามมี หรือภรรยาที่ยังมีชีวิตอยู่ จะได้รับสิทธิการเช่าต่อจากผู้เสียชีวิต แต่สำหรับการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา (*Sambo*) นั้น จะใช้กฎระเบียบนี้ได้ก็ต่อเมื่อฝ่ายที่ยังมีชีวิตอยู่มีบุตร (ดังนั้น ในกรณีของการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา แนะนำว่าในการทำสัญญาเช่า ควรที่จะระบุให้ทั้งคู่เป็นผู้เช่าร่วมกัน)

๕.๒.๙ การแลกเปลี่ยนแฟลต

การแลกเปลี่ยนแฟลตที่เช่าอยู่ กับผู้อื่นต้อง ได้รับอนุญาตจากผู้ให้เช่าก่อน และถ้าผู้ให้เช่าไม่เห็นด้วย ผู้เช่าก็สามารถขอความช่วยเหลือในการเจรจาได้จากคณะกรรมการการเช่า

๕.๒.๑๐ การรื้อและการซ่อมแซมแฟลตใหม่

ผู้ให้เช่าที่ต้องการรื้อเพื่อสร้างใหม่ หรือต้องการปรับปรุงแฟลต หรืออาคารครั้งใหญ่ จะต้องจัดหาที่อยู่อาศัยใหม่ที่เหมาะสมให้กับผู้เช่า หรือผู้เช่าจะเป็นผู้จัดหาเองก็ได้ ผู้เช่าต้องย้ายออกไปอยู่ในแฟลตที่จัดหาทดแทนให้ แต่ถ้าไม่สามารถจัดหาแฟลตที่เหมาะสมทดแทนให้ได้ หรือผู้เช่าไม่สามารถจัดหาแฟลตได้เอง คณะกรรมการการเช่าสามารถมีมติให้ผู้เช่าไม่ต้องย้ายออกได้

การปรับปรุงซ่อมแซมแฟลต สามารถทำได้โดยที่ผู้เช่าไม่จำเป็นต้องย้ายออก ผู้เช่าต้องไม่ขัดขวาง หรือทำให้การปรับปรุงดังกล่าวมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

๕.๒.๑๑ การย้ายเข้าหลังการรื้อปลูกใหม่

เจ้าของแฟลตจะสามารถทำการปรับปรุงเพื่อยกมาตรฐานของแฟลต หรือสถานที่ที่เป็นของส่วนรวมให้ดีขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้เช่าแฟลต (ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับแฟลตดังกล่าว) หรือจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้เช่าส่วนใหญ่ ถ้าเป็นเรื่องการปรับปรุงสถานที่ที่ใช้ร่วมกัน

ถ้าผู้เช่าไม่ต้องการให้มีการปรับปรุง ผู้ให้เช่าก็สามารถขอให้คณะกรรมการการเช่า มีมติอนุญาตให้ตนทำการปรับปรุงได้ คณะกรรมการการเช่า จะพิจารณาถึงความเหมาะสมในเหตุผลของฝ่ายผู้ให้เช่า และเหตุผลของฝ่ายผู้เช่า เหตุผลอาจเป็นเรื่องว่าผู้เช่าจะได้รับผลกระทบมากเนื่องจากสุขภาพ อายุ ของตน ฯลฯ

ผู้ให้เช่าทำการปรับปรุงโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เช่า หรือไม่มีมติอนุญาตจากคณะกรรมการการเช่า ผู้เช่าสามารถยื่นขอให้คณะกรรมการการเช่าสั่งให้มีการระงับการปรับปรุง

๕.๒.๑๒ การสั่งให้ดำเนินการ (*Åläggande*)

เจ้าของอาคารที่ดูแลสถานที่ที่ไม่ดีพอ คณะกรรมการการเช่าสามารถใช้มาตรการที่เรียกว่า “การสั่งให้ดำเนินการดูแล (*förvaltningsåläggande*)” หรือ “การเข้าดำเนินการแทน (*Tvångsförvaltning*)” ได้

๕.๒.๑๓ การให้คำแนะนำ

สหพันธ์สมาคมผู้เช่าแห่งชาติ (*Hyresgästföreningen Riksförbundet*) จะมีสำนักงานประจำท้องถิ่นในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ ที่สมาชิกจะสามารถขอความช่วยเหลือโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

๕.๓ แพลตเช่าซื้อ (*Bostadrättslägenhet*)

แพลตเช่าซื้อ หมายถึงแพลตที่มีการจ่ายเงินซื้อสิทธิการเช่าอยู่ในแพลตโดยไม่จำกัดเวลา แต่ไม่ได้หมายถึงว่า ผู้ซื้อจะมีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของแพลตดังกล่าว

การทำสัญญาเช่าไปอยู่ครั้งแรกนั้นเรียกว่า “ยกสิทธิการเช่าอยู่ให้ (*upplåts*)” และการเปลี่ยนมือในสิทธิการเช่าอยู่ครั้งต่อไปเรียกว่า “โอนสิทธิในการเช่าอยู่ให้ (*överlåtelse*)”

ผู้จ่ายเงินซื้อสิทธินี้ จะได้รับการยอมรับให้เข้าเป็นสมาชิกของ “สมาคมแพลตเช่าซื้อ (*bostadrättsförening*)” และสมาชิกต้องจ่ายเงินค่าสมาชิก และจะมีหุ้นอยู่ในสมาคมที่เป็นเจ้าของอาคารที่พักนี้ สมาคมแพลตเช่าซื้อ เป็นผู้ดูแลกิจการ และดูแลรักษาอาคารหลังดังกล่าว และสมาชิกมีสิทธิออกเสียงในการประชุมประจำปีของสมาคมฯ ซึ่งถือได้ว่ามีส่วนร่วมในการดูแลอาคาร และกำหนดค่าสมาชิกของสมาคมฯ

๕.๓.๑ ค่าใช้จ่ายประจำปีสำหรับแพลตเช่าซื้อ

ผู้ที่มีสิทธิอาศัยอยู่ในแพลตเช่าซื้อ แต่ละแพลต ไม่ต้องเสียค่าเช่าแพลต แต่ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่เรียกว่า “ค่าใช้จ่ายประจำปี (*årsavgift*)” ซึ่งตามความเป็นจริง จะจ่ายกันเป็นรายเดือน ค่าใช้จ่ายประจำปี เป็นค่าใช้จ่ายที่สมาคมฯ นำไปใช้ในการบริหารอาคาร อันได้แก่ ค่าดอกเบี้ย การผ่อนส่งเงินกู้ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และดูแลอาคารส่วนรวม

เจ้าของสิทธิมีหน้าที่ต้องดูแล ซ่อมแซมแพลตของตนเอง มีบางสมาคมฯ ที่มีเงินกองทุนไว้ให้เพื่อใช้ซ่อมแซมแพลต

๕.๓.๒ การให้เช่าช่วง (การให้เช่าแบบมือสอง - *Uthyrning i andra hand*)

การนำแพลตแบบเช่าซื้อ ไปให้เช่าช่วงต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการของสมาคมแพลตเช่าซื้อ แต่ถ้าคณะกรรมการสมาคมแพลตเช่าซื้อไม่เห็นด้วย ในบางกรณี

คณะกรรมการการเช่าสามารถอนุมัติให้ทำการเช่าช่วงได้ แต่จะต้องมีการจำกัดระยะเวลาเช่า

๕.๓.๓ การย้ายออก

เมื่อต้องการย้ายออกจากแฟลต ผู้เป็นเจ้าของสิทธิการเช่าอยู่ จะต้องหาผู้ที่จะมีรับช่วงสิทธิแทน โดยการซื้อขายตามราคาที่คณะกรรมการสมาคมแฟลตเช่าช่วงเป็นผู้กำหนด หรือตามกฎหมายที่มีระบุไว้ในระเบียบการของสมาคมฯ แต่ถ้าหาผู้ที่จะมีรับช่วงสิทธิการเช่าอยู่ไม่ได้ ผู้มีสิทธิเดิมก็สามารถลาออกจากการเป็นสมาชิกของสมาคมฯได้ แต่จะไม่ได้รับค่าตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น นอกจากการไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำปีเท่านั้น และสมาคมแฟลตเช่าซื้อ จะรับเอาแฟลตคืนมาเมื่อระยะเวลาการบอกเลิกการเป็นสมาชิกสิ้นสุด การบอกเลิกนี้ห้ามทำก่อนเวลา ๒ ปี นับจากวันที่มีการยกเลิกสิทธิการเช่าอยู่ให้ (*upplåts*)

๕.๓.๔ สัญญาแฟลตเช่าซื้อ

ในตอนที่มีการยกเลิกสิทธิการเช่าอยู่ให้ (*upplåts*) และในตอนที่มีการโอนสิทธิการเช่าอยู่ให้ (*överlåtelse*) นั้น ต้องมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ โดยผู้ซื้อ และผู้ขายสิทธิฯ จะลงลายมือชื่อเป็นหลักฐาน พร้อมทั้งจะต้องระบุราคาซื้อขายเอาไว้ด้วย นอกจากนี้ นั้นสมาคมแฟลตเช่าซื้อ ยังจะต้องยอมรับผู้ซื้อรายใหม่เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมฯ ด้วย

๕.๓.๕ การจัดทำแฟลตเช่าซื้อ

ถ้าผู้เช่าแฟลตจำนวนหลายราย ต้องการซื้ออาคารอันเป็นที่ตั้งของแฟลตที่พวกตนเช่าอยู่ เพื่อจัดทำเป็นแฟลตเช่าซื้อ ผู้เช่าทั้งหลาย สามารถทำได้ โดยเริ่มด้วยการตั้งสมาคมแฟลตเช่าซื้อขึ้นมา

เพื่อให้สามารถเปลี่ยนรูปแบบจากแฟลตเช่า ให้เป็นแฟลตเช่าซื้อได้นั้น มีเงื่อนไขว่า อาคารนั้นต้องมีแฟลตอย่างน้อย ๓ แฟลต และผู้เช่าอย่างน้อย ๒ ใน ๓ ที่เป็นสมาชิกของสมาคมแฟลตเช่าซื้อที่ตั้งขึ้น ได้ลงมติร่วมกันในที่ประชุมสมาคมฯ ให้ซื้ออาคาร ทั้งนี้ผู้เช่าเหล่านี้ ต้องลงทะเบียนรายชื่ออยู่ในแฟลตดังกล่าว

จากนั้น สมาคมแฟลตเช่าซื้อที่จัดตั้งขึ้นต้องยื่นคำร้องแสดงเจตนารมณ์ต่อสำนักงานที่ดิน (*Lantmäteriet*) โดยแนบใบรับรองเรื่อง รายชื่อคณะกรรมการของสมาคมฯ จำนวนแฟลตที่มีอยู่ในอาคาร และจำนวนผู้เช่าที่ต้องการซื้อ หลังจากนั้นก็จะมีการลงทะเบียนไว้ในทะเบียนอสังหาริมทรัพย์และทะเบียนเจ้าของอสังหาริมทรัพย์

เมื่อสมาคมแฟลตเช่าซื้อต้องการขายสิทธิการเช่าอยู่ สมาคมฯ จะต้องให้สิทธิผู้เช่าแฟลตเป็นผู้ซื้อก่อนผู้อื่น (*hembudsskyldighet*)

๕.๔ แฟลตแบบมีกรรมสิทธิ์ (*Ägarlägenhet*)

แฟลตแบบมีกรรมสิทธิ์ เป็นแฟลตอยู่อาศัยอีกรูปแบบหนึ่ง ที่กฎหมายได้อนุญาตให้จัดทำขึ้นนับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ค.ศ.๒๐๐๙ เป็นต้นมา แฟลตประเภทนี้ ผู้ซื้อ

ความเป็นเจ้าของในแฟลตมากกว่าแฟลตเช่าซื้อ และจัดทำขึ้นได้โดยไม่ต้องมีการจัดตั้งสมาคมเหมือนแฟลตเช่าซื้อ แต่สำหรับสถานที่ที่เข้าร่วมกันนั้นจะต้องทำในรูปของ “การบริหารส่วนกลาง - *samfällighet*” อยู่

การจัดทำแฟลตประเภทนี้ ทำผ่านสำนักงานที่ดิน ดูรายละเอียดในเรื่องการจัดทำได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานที่ดิน www.lantmateriet.se

๕.๔.๑ โฉนด (*Lagfart*)

โฉนด เป็นเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในแฟลตที่ตนมีกรรมสิทธิ์แล้ว ซึ่งสามารถยื่นขอได้จากสำนักงานที่ดิน (*Lantmäteriet*) และหลังจากได้รับโฉนดดังกล่าวแล้ว ผู้ซื้อก็สามารถดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับแฟลตได้ทั้งสิ้น

๕.๔.๒ ภาษี

การเป็นเจ้าของแฟลตที่ตนมีกรรมสิทธิ์แล้วนี้ ต้องเสียภาษีอากรในตอนรับโอน และเสียค่าธรรมเนียมในการออกเอกสารเพื่อการจำนอง (*pantbrev*) กฎเกี่ยวกับเรื่องการเสียภาษี และการหักลดหย่อนดอกเบี้ยจะเป็นแบบเดียวกับเรื่องบ้านอยู่อาศัย

๕.๕ การเช่าในรูปแบบอื่น (*Andra upplåtelseformer av bostad*)

๕.๕.๑ แฟลตมือสอง - การเช่าช่วง (*Lägenhet i andra hand*)

ถ้าผู้เช่าต้องการให้เช่าช่วง ผู้เช่าต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของแฟลตก่อน มิฉะนั้น ทั้งผู้ให้เช่าช่วง และผู้เช่าช่วงอาจเสียสิทธิในการเช่า

การเช่าช่วง หรือการเช่าแฟลตมือสอง ส่วนใหญ่ผู้เช่าจะมีสิทธิเหมือนการเช่าแบบธรรมดา ถ้าได้มีการตกลงระยะเวลาการเช่าเอาไว้แล้ว ผู้เช่าช่วงก็มีสิทธิอยู่ไปจนครบสัญญาเช่า ถ้าผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญาก่อนกำหนด ผู้เช่าก็มีสิทธิขอให้คณะกรรมการการเช่าเข้ามาช่วยพิจารณาตัดสิน แต่เมื่อครบกำหนดการเช่าช่วงแล้ว และผู้ให้เช่าช่วงต้องการเข้ามาอยู่เอง ผู้เช่าช่วงจะต้องย้ายออกจากแฟลตทันที

ถ้าผู้เช่าช่วงเห็นว่าค่าเช่านั้นแพงเกินไป ผู้เช่าช่วงก็สามารถขอให้คณะกรรมการการเช่าตัดสินได้ ถึงแม้ว่าจะเลิกเช่าแล้วก็ตาม แต่ก็ต้องยื่นภายใน ๓ เดือนนับจากวันที่ย้ายออก

๕.๕.๒ ที่อยู่อาศัยให้พนักงาน

บางครั้งนายจ้างจะมีที่อยู่อาศัยให้พนักงานของตนเช่า กฎหมายก็อนุญาตให้มีการระบุข้อความว่า “ผู้เช่าจะต้องย้ายออกเมื่อการว่าจ้างได้สิ้นสุดลง” ถ้างาน และที่อยู่อาศัยนั้นผูกพันกัน เช่น โรงงาน หรือผู้ดูแลอาคาร สำหรับกรณีอื่น ผู้เช่า (ลูกจ้าง) ไม่ต้องย้ายออก ถ้าได้เช่าอยู่อาศัยมาเกินกว่า ๓ ปี

๕.๕.๓ ห้องที่ให้เช่าพร้อมเครื่องเรือน

การเช่าห้องพักที่มีเครื่องเรือน จะไม่ได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายในเรื่องการบอกเลิกสัญญาเช่ามากเท่าการเช่าแฟลต มีเงื่อนไขโดยสรุปดังนี้

- ถ้าเป็นการเช่าห้องพักพร้อมเครื่องเรือน ในแฟลตที่เจ้าของพักอยู่ด้วย จะต้องออกทันทีเมื่อผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญาเช่า
- ถ้าเป็นการเช่าห้องพักพร้อมเครื่องเรือน ในแฟลตที่มีการให้เช่าหมดทุกห้อง ผู้เช่ามีสิทธิอยู่ต่อเมื่อถูกบอกเลิกสัญญาเช่า ถ้าผู้เช่าได้เช่าอยู่มาเป็นระยะเวลามากกว่า ๙ เดือน
- ถ้าผู้เช่าคิดว่าค่าเช่านั้นแพงเกินไป ผู้เช่าก็สามารถขอให้คณะกรรมการการเช่าพิจารณาตัดสินได้

หมายเหตุ

ในสัญญาเช่า ควรกำหนดระยะเวลาการบอกเลิกสัญญา และอัตราค่าเช่าเอาไว้ด้วย

๕.๕.๔ ที่อยู่อาศัยของนักศึกษา

ในเมืองที่เป็นที่ตั้งของวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่แล้ว จะมีอาคารห้องพัก และแฟลตสำหรับให้นักศึกษาเช่าอยู่ด้วย แต่ถ้ามีที่ว่าง ก็อาจให้บุคคลอื่นเช่าได้ ขอข้อมูลเพิ่มเติมได้จากสมาคมนักศึกษา หรือสำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัยของเมืองนั้นๆ

เงื่อนไขการเช่า และการบอกเลิกสัญญา ก็จะใช้แบบเดียวกันกับการเช่าห้องพัก และการเช่าแฟลตแบบทั่วไป

๕.๖ คณะกรรมการการเช่า (Hyresnämnden)

ทั่วประเทศสวีเดน มีคณะกรรมการการเช่าที่แต่งตั้งโดยรัฐฯ อยู่ทั้งสิ้น ๑๒ คณะ คณะกรรมการการเช่า จะประกอบด้วยกรรมการ ๓ คน คือ ประธานที่เรียกว่า “ประธานคณะกรรมการการเช่า (hyresråd)” นอกจากนี้ ก็มีกรรมการอีก ๒ คน ที่เป็นตัวแทนของฝ่ายผู้เช่า และตัวแทนของฝ่ายเจ้าของอาคาร

๕.๖.๑ การประนีประนอมระหว่างผู้เช่า และผู้ให้เช่า

ถ้าผู้เช่า และผู้ให้เช่า ไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องที่เกี่ยวกับแฟลต ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือทั้งสองฝ่ายสามารถยื่นขอให้คณะกรรมการการเช่าเข้ามาไกล่เกลี่ย (medlare) ข้อขัดแย้งนี้ ถ้าตกลงกันยังไม่ได้ คณะกรรมการการเช่าจะยื่นข้อเสนอเพื่อการประนีประนอม และถ้าทั้งสองฝ่ายยังไม่สามารถประนีประนอมกันได้ คณะกรรมการการเช่าก็จะมมีมติแทน เช่น มีมติเรื่องอัตราค่าเช่า เป็นต้น

๕.๖.๒ อนุญาโตตุลาการ (*Skiljenämnd*)

คณะกรรมการการเช่า สามารถทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการในข้อขัดแย้งเรื่องการเช่าได้ ถ้าผู้เช่า และผู้ให้เช่าต้องการ และคำตัดสินของคณะกรรมการการเช่าในกรณีที่ทำหน้าที่อนุญาโตตุลาการนี้ ไม่สามารถอุทธรณ์ได้ แต่สำหรับการตัดสินโดยทั่วๆ ไปในหน้าที่อื่น ของคณะกรรมการการเช่า ส่วนใหญ่แล้วจะสามารถอุทธรณ์ได้ต่อศาลอุทธรณ์ (*Svea hovrätt*)

๕.๖.๓ การยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการการเช่า

เมื่อต้องการให้คณะกรรมการการเช่าพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้ร้องจะต้องทำเรื่องยื่นขอเป็นลายลักษณ์อักษร โดยการกรอกในคำร้องของคณะกรรมการ ฯ ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ในเว็บไซต์ของคณะกรรมการการเช่า www.hyresnamnden.se

๕.๖.๔ การเจรจาของคณะกรรมการการเช่า

หลังจากที่ได้รับคำร้องแล้ว คณะกรรมการการเช่า จะเรียกคู่กรณีทั้งสองฝ่ายมาให้การด้วยวาจาต่อหน้าคณะกรรมการการเช่า ซึ่งจะเป็นไปอย่างเปิดเผย คู่กรณีอาจส่งตัวแทนมาได้ และอาจมีการสืบพยานด้วย มติของคณะกรรมการการเช่านี้ ส่วนใหญ่สามารถอุทธรณ์ได้

๕.๖.๕ ค่าใช้จ่ายในการเจรจาของคณะกรรมการการเช่า

การดำเนินการของคณะกรรมการการเช่า คู่กรณีไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ แต่คู่กรณีจะต้องออกค่าใช้จ่ายของตนเอง เช่น การแต่งตั้งผู้แทน การเสียเวลาทำงาน

มีบางกรณีที่คู่กรณีจะได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมาย (*rättshjälp*) ซึ่งคณะกรรมการความช่วยเหลือด้านกฎหมาย (*Rättshjälpsnämnden*) จะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

๕.๗ การย้ายที่อยู่ (*Flyttning*)

เมื่อมีการย้ายที่อยู่อย่างถาวร ต้องมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนราษฎร

๕.๗.๑ การย้ายที่อยู่ภายในประเทศ

เมื่อต้องการย้ายที่อยู่อย่างถาวร ต้องแจ้งย้ายภายใน ๑ สัปดาห์ ซึ่งวิธีการแจ้งย้ายนี้มีอยู่หลายวิธีด้วยกัน คือ...

- ย้ายโดยใช้รหัสอิเล็กทรอนิกส์ เข้าแจ้งย้ายที่เว็บไซต์ www.skatteverket.se
- ย้ายโดยแจ้งผ่านไปรษณีย์ แจ้งย้ายที่เว็บไซต์ www.adressandring.se
- ย้ายโดยการกรอกแบบฟอร์มการย้ายที่อยู่ ที่พิมพ์ออกมาได้จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากร www.skatteverket.se และส่งทางไปรษณีย์ไปยังศูนย์อ่านข้อมูลของกรมสรรพากร

- ย้ายโดยกรอกข้อมูลลงในแบบฟอร์มการย้ายที่อยู่ของกรมสรรพากร ที่สามารถพิมพ์ออกมาได้จากเว็บไซต์ หรือโทรศัพท์ท่อนแบบฟอร์มไปที่กรมสรรพากร กรอกให้เรียบร้อยแล้วส่งทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานภาษีประจำเขตที่ย้ายไปอยู่

หลังจากที่สำนักงานภาษีท้องถิ่น (*Skattekontoret*) ได้รับเรื่องการแจ้งย้ายแล้ว หน่วยราชการ ส่วนอื่น ๆ เช่น โรงเรียน กองทุนประกันสังคม สำนักงานทะเบียนยานยนต์ และใบขับขี่ หน่วยราชการทหาร และสำนักงานภาษี ก็จะได้ข้อมูลเรื่องที่อยู่ใหม่ด้วย

หมายเหตุ

ถ้าต้องการให้มีการส่งจดหมายต่อไปยังที่อยู่ใหม่ จะต้องแจ้งการย้าย ๕ วันก่อนการย้าย โดยไปรษณีย์มีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบริการการส่งต่อนี้ ให้กรอกระยะเวลาการส่งต่อว่าเป็นแบบ ๖ เดือนหรือ ๑ ปี ลงในแบบฟอร์มการแจ้งย้ายเอาไว้ด้วย

๕.๗.๒ การย้ายเข้าจากต่างประเทศ

ถ้ามีการย้ายเข้ามาอยู่ในประเทศสวีเดน เป็นระยะเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี ต้องแจ้งต่อกรมสรรพากร หลังจากที่ได้ย้ายเข้ามาอยู่แล้ว

การแจ้งย้ายเข้าให้ทำโดยการไปแจ้งโดยตรงที่กรมสรรพากรเพื่อเป็นการแสดงตัวให้เจ้าหน้าที่สืบค้น และเอกสารแสดงตนอื่นๆ เช่น สูติบัตร ทะเบียนสมรส หรือเอกสารอื่นที่ยืนยันสถานภาพของตน

ผู้ที่ย้ายมาจากกลุ่มประเทศนอร์ดิก ให้นำเอกสารแสดงการย้ายออกของประเทศนั้นๆ มาแสดงด้วย

๕.๗.๓ การย้ายออกไปอยู่ในต่างประเทศ

ผู้ที่ประสงค์จะย้ายออกไปอยู่ในต่างประเทศ จะต้องติดต่อกับกรมสรรพากรเพื่อแจ้งการย้ายออก โดยจะต้องมีการคัดชื่อออกจากทะเบียนราษฎร

การติดต่อกับกรมสรรพากรเพื่อแจ้งย้ายออกนี้ ต้องระบุเหตุผลในการย้าย และระยะเวลาที่จะอยู่ในต่างประเทศเอาไว้ด้วย เมื่อการแจ้งย้ายนี้เป็นที่ยอมรับ กรมสรรพากรจะคัดชื่อออกจากทะเบียนราษฎรในวันที่เดินทาง หรือถ้าเป็นการแจ้งภายหลังการเดินทางแล้ว ก็ให้คัดชื่อออกในวันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ทางการสวีเดนได้ส่งออกไปทำงานในต่างประเทศ ไม่จำเป็นต้องแจ้งย้ายออก

ผู้ที่ย้ายออกไปอยู่ในประเทศกลุ่มนอร์ดิก จะคัดชื่อออกต่อเมื่อได้มีการย้ายเข้าในทะเบียนราษฎรของประเทศนั้น ๆ เรียบร้อยแล้ว

๕.๘ เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย (*Bostadsbidrag*)

กองทุนประกันสังคม เป็นหน่วยงานที่ทำเรื่องเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยให้กับครอบครัวที่มีบุตร และครอบครัวหนุ่มสาวที่ไม่มีบุตร (สำหรับผู้รับบำนาญนั้น จะได้รับเงินเพิ่มค่าที่อยู่อาศัยสำหรับผู้รับบำนาญ -*bostadstillägg till pensionärer*)

เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยแบบจ่ายให้ก่อน (*preliminärt bidrag*) จะจ่ายให้ได้อย่างเร็วที่สุดคือ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนที่ได้รับคำร้อง และนานที่สุด ๑ ปี หลังจากนั้นจะต้องมีการยื่นคำร้องขอใหม่

เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยแบบจ่ายให้ก่อน จะคำนวณจากรายได้ที่คาดว่าจะได้รับทั้งปี (ปีปฏิทิน) และจ่ายให้เป็นประจำทุก ๆ เดือน และหลังจากที่ได้ทราบจำนวนรายได้แท้จริงที่จะนำมาใช้คำนวณภาษีแล้ว (รายได้นี้ได้แก่รายได้จากการทำงาน รายได้จากธุรกิจ และเงินทุน) จึงจะสามารถกำหนดจำนวนเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยจำนวนจริง (*slutligt bidrag*) ได้

ถ้าเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยแบบจ่ายให้ก่อน มีเป็นจำนวนน้อยกว่าเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยจำนวนจริง กองทุนประกันสังคม ก็จะจ่ายเพิ่มเติมให้พร้อมดอกเบี้ย ถ้าความแตกต่างนี้มากกว่า ๑,๒๐๐ โครนาสวีเดน

ถ้าได้รับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยแบบจ่ายให้ก่อน มากกว่าเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยจำนวนจริง ก็จะต้องจ่ายจำนวนที่เกินนั้นพร้อมค่าธรรมเนียม คืนให้กับกองทุนประกันสังคม ถ้าจำนวนที่เกินนั้นมีมากกว่า ๑,๒๐๐ โครนาสวีเดน

๕.๘.๑ เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยสำหรับครอบครัวที่มีบุตร

ครอบครัวที่มีบุตรที่พักอาศัยอยู่ด้วยเป็นประจำ และครอบครัวที่หย่ากันแล้ว แต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิพบปะบุตร (*umgängesrätt*) เป็นครั้งคราว สามารถยื่นขอรับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยต่อกองทุนประกันสังคมได้ จำนวนเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของที่พัก ค่าเช่า รายได้ และทรัพย์สินของครอบครัว (รวมทรัพย์สินของบุตรด้วย) และจำนวนบุตร

ครอบครัวที่หย่ากันแล้ว แต่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิพบปะบุตรเป็นครั้งคราว สามารถยื่นขอรับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย และเงินช่วยในการพบปะบุตร (*umgängesbidrag*) ได้ ถ้าบุตรนั้นมาอยู่ด้วยอย่างน้อยปีละ ๓๐ วัน และเงื่อนไขต่อไปก็คือ ที่พักต้องมีขนาดอย่างน้อย ๔๐ ตร.เมตร และมีอย่างน้อย ๒ ห้องพร้อมครัวหรือที่ทำอาหาร

๕.๘.๒ เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยสำหรับครอบครัวหนุ่มสาวที่ไม่มีบุตร

ผู้ที่มีอายุครบ ๑๘ ปี แต่ยังไม่เกิน ๒๙ ปี และมีรายได้ต่ำสามารถขอรับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยได้ด้วย ถ้าผู้นั้นพักอาศัย และลงทะเบียนราษฎรอยู่ในประเทศสวีเดน ณ ที่อยู่ที่เขายื่นขอเงินช่วยเหลือนี้ ถ้าเป็นคู่สมรส หรือคู่ที่อยู่กินร่วมกันฉันสามีภรรยา ทั้งคู่จะต้องมีอายุไม่เกิน ๒๙ ปี

ผู้ที่มาอยู่ในประเทศสวีเดนเพื่อการศึกษา ปกติจะไม่ได้รับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยนี้ ยกเว้นถ้ามาจากประเทศในกลุ่มนอร์ดิก โดยมีเงื่อนไขว่า ได้ลงทะเบียนราษฎรอยู่ในประเทศสวีเดนในช่วงที่ทำการการศึกษา

ถ้าเป็นผู้ที่คู่สมรส หรือคู่ที่อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยา กำลังได้รับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยอยู่ หรือได้ยื่นขอแต่ได้รับการปฏิเสธเพราะมีรายได้สูง ผู้นั้นจะไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย

จำนวนเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย ขึ้นอยู่กับรายได้ที่ใช้คำนวณภาษีของครอบครัว ค่าเช่า และขนาดของที่พัก

๕.๘.๓ การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อมูล

ผู้ได้รับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยต้องแจ้งให้กองทุนประกันสังคมได้รับทราบเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นภายในครอบครัว เช่น การเปลี่ยนแปลงของรายได้ และขนาดของที่อยู่อาศัย

ผู้ที่ได้รับเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัยไปโดยที่ตนไม่มีสิทธิที่จะได้รับ จะต้องจ่ายเงินดังกล่าวคืนให้กับกองทุนประกันสังคม

๕.๘.๔ การยื่นขอเงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย

การยื่นขอ ทำได้โดยการกรอกใบแบบฟอร์มคำร้องที่มีไว้เฉพาะ แล้วส่งไปยังกองทุนประกันสังคม กองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้ลงมติว่า จะให้หรือไม่ให้ ถ้าไม่พอใจในมติที่มีออกมา ก็สามารถขอให้กองทุนประกันสังคมทำการพิจารณาเรื่องใหม่ได้ แต่ถ้ายังไม่พอใจในมติใหม่นี้ ผู้ยื่นขอก็สามารถยื่นเรื่องต่อศาลปกครองชั้นต้น (*Förvaltningsrätt*) ได้ ต่อจากนั้นก็เป็นศาลปกครองอุทธรณ์ (*Kammarrätt*) และศาลปกครองสูงสุด (*Högsta förvaltningsdomstolen*)

๕.๙ สภาพสิ่งแวดล้อมของที่อยู่อาศัย

สิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สามารถมีเกิดขึ้นได้ในที่พักอาศัย และในบริเวณที่ตั้งของที่พักอาศัย เช่น เสียงดัง อากาศสกปรก ความชื้น การถ่ายเทอากาศภายในที่พักไม่ดี การหมุนเวียนของน้ำที่ทำความร้อนไม่ดี และมีอุณหภูมิต่ำกว่า ๖๕ องศาเซลเซียส และน้ำอุ่นจากก๊อกน้ำ ร้อนไม่ถึง ๕๐ องศาเซลเซียส

เทศบาลจะมีคณะกรรมการก่อสร้าง (*Byggnadsnämnden*) ที่มีหน้าดูแลเรื่องสภาพสิ่งแวดล้อมของที่อยู่อาศัยให้เป็นไปตามกฎหมาย

๕.๙.๑ ก๊าซเรดอน (*Radon*)

ก๊าซเรดอน เป็นกัมมันตรังสี ที่เป็นก๊าซเฉื่อย ที่เกิดจากการแยกสลายตัวของแร่เรเดียม ที่มีอยู่ทั่วไปตามพื้นดิน และสามารถแทรกซึมเข้าไปในอาคารที่พักได้ ก่อนปี ค.ศ.๑๙๗๕ มีการผลิตคอนกรีตเบาสีน้ำเงิน (*blå-lättbetong*) เพื่อใช้ในการก่อสร้างคอนกรีตเบาสีน้ำเงินนี้ ทำให้เกิดก๊าซเรดอน และเข้าไปอยู่ในอาคารที่พัก อันเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็งปอดได้ ดังนั้น จึงควรที่ทำการตรวจจำนวนก๊าซเรดอนที่มีอยู่ในที่พักอาศัย เพื่อความปลอดภัย

๕.๙.๒ มาตรการแก้ไขเรื่องก๊าซเรดอน

เมื่อสงสัยว่าอากาศในที่พักนั้นมีก๊าซเรดอนสูง ก็สามารถขอคำแนะนำได้จากคณะกรรมการป้องกันสุขภาพของเทศบาล (*Kommunala nämnden för hälsoskydd*) ในเรื่องการตรวจวัด และมาตรการแก้ไข และเรื่องเงินช่วยเหลือเพื่อแก้ไข ได้จากแผนกที่พักอาศัยของสภามณฑล

๕.๙.๓ เงินช่วยเหลือเรื่องก๊าซเรดอน (*Radonbidrag*) สำหรับบ้านของตนเอง

ถ้าอากาศในบ้านพักมีก๊าซเรดอนเกินกว่า ๒๐๐ เบ็กแรล (Bq) ต่อคิวบิกเมตร ก็มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐเพื่อใช้จัดหามาตรการลดจำนวนก๊าซเรดอนลง รัฐจะจ่ายเงินช่วยเหลือนี้ให้ในจำนวน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของค่าใช้จ่ายอันเหมาะสม แต่สูงสุดจะต้องไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ โครนาสวีเดน และจะไม่มีการจ่ายให้ถ้าจำนวนเงินช่วยเหลือนี้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ โครนาสวีเดน

เอกสารเกี่ยวกับเรื่องการยื่นขอเงินช่วยเหลือนี้ดูได้จากเว็บไซต์ของกรมที่อยู่อาศัย (*Boverket*) คือ www.boverket.se

๖. อสังหาริมทรัพย์ (บ้านและที่ดิน)

ในบทนี้จะพูดถึงเรื่องการซื้อที่ดินเพื่อสร้างบ้านเป็นที่ยอยู่อาศัย ที่ดินที่จะซื้อเพื่อสร้างบ้านอยู่อาศัย แยกออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ...

- ที่ดินของเทศบาลที่สามารถซื้อเป็นกรรมสิทธิ์
- ที่ดินของเทศบาลที่ให้เช่าระยะยาวเพื่อสร้างที่อยู่อาศัย
- ที่ดินของเอกชน

๖.๑ การซื้อ และการเช่าที่ดินของเทศบาล

เทศบาลจะจัดทำคิวสำหรับผู้ที่ต้องการซื้อ หรือต้องการเช่าที่ดินของเทศบาล เพื่อสร้างบ้านอยู่อาศัย เมื่อเทศบาลมีที่ดินที่จะจัดจำหน่ายหรือให้เช่า ผู้ซื้อในคิวก่อนก็จะได้สิทธิก่อน ติดต่อสำนักงานสิ่งก่อสร้าง (*Fastighetskontoret*) ของเทศบาลเพื่อขอทราบข้อมูล

ส่วนใหญ่เทศบาลจะดำเนินการร่วมกับธนาคารใหญ่ๆ ในการจัดจำหน่ายที่ดิน หรือบ้านที่เป็นโครงการของเทศบาล และธนาคารจะมีบัญชีเงินฝากสำหรับผู้ประสงค์จะออมทรัพย์เพื่อซื้อที่ดินหรือที่อยู่อาศัยด้วย

นอกจากนี้ยังมีบริษัทเอกชนที่ทำการจัดจำหน่ายที่ดินเพื่อปลูกบ้าน หรือจัดจำหน่ายที่ดินพร้อมบ้าน ซึ่งส่วนใหญ่จะจัดจำหน่ายโดยผ่านนายหน้า

๖.๑.๑ การซื้ออสังหาริมทรัพย์

การซื้ออสังหาริมทรัพย์ จะต้องทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร และในสัญญาจะต้องมีข้อความดังต่อไปนี้...

- ชื่อของอสังหาริมทรัพย์ และเครื่องหมายเป็นทางการที่ใช้ในการลงทะเบียน
- ราคาซื้อขายของอสังหาริมทรัพย์
- ระบุว่าผู้ขายจะทำการโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ให้กับผู้ซื้อ
- ผู้ขาย และผู้ซื้อจะต้องลงลายมือชื่อไว้ในสัญญา
- พยาน ๒ คนที่รับรองลายมือชื่อของผู้ขาย
- ถ้าผู้ขายจดทะเบียนสมรส หรือจดทะเบียนคู่ครอง และคู่สมรสหรือคู่ครองมีสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ (สินสมรส) การขายนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคู่สมรสด้วยสำหรับสินส่วนตัว ถ้าเป็นบ้านที่ใช้พักอาศัยอยู่ร่วมกัน ก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอีกฝ่ายหนึ่งด้วย ความเห็นชอบดังกล่าวนี้จะต้องเป็นลายลักษณ์อักษร

๖.๑.๒ นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ (*Fastighetsmäklare*)

นายหน้าคือ คนกลางที่มีหน้าที่ในการติดต่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ แก่ผู้ประสงค์จะซื้อ พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

ตามกฎหมายนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ (*Fastighetsmäklarlagen (2011:666)*) ระบุว่า นายหน้ามีหน้าที่ให้ข้อมูล และคำแนะนำต่อผู้ซื้อ และผู้ขายเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ และสภาพการณ์ทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว รวมทั้งจัดการให้ผู้ขายให้ข้อมูลในอสังหาริมทรัพย์ ที่อาจมีความสำคัญในการตัดสินใจของผู้ซื้อ และช่วยผู้ซื้อในการตรวจสอบอสังหาริมทรัพย์นั้นก่อนการโอนกรรมสิทธิ์

นายหน้าที่ละเลยหรือประมาทเลินเล่อต่อการทำหน้าที่ของตน อาจจะต้องชดเชยค่าเสียหายที่อาจมีเกิดขึ้นต่อผู้ขาย และผู้ซื้อ

นายหน้านี้อาจเป็นเจ้าหน้าที่ของธนาคาร หรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทนายหน้าก็ได้

๖.๒ โฉนด (*Lagfart*)

เอกสารที่แสดงสิทธิการเป็นเจ้าของที่ดินคือ โฉนด อันเป็นเอกสารที่ระบุรายละเอียดของอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นที่ดิน ที่ลงทะเบียนไว้กับทางราชการ

๖.๒.๑ การยื่นขอให้ออกโฉนด

หน่วยราชการที่ทำการจดทะเบียนเพื่อโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินได้แก่สำนักงานที่ดิน (*Lantmäteriet*) ดังนั้น เมื่อมีการซื้อขายกันเรียบร้อยแล้ว ผู้ซื้อจะต้องยื่นคำร้องขอให้มีการออกโฉนดภายใน ๓ เดือนหลังจากที่ได้เป็นเจ้าของ คำร้องจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถพิมพ์ออกได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานที่ดิน

เอกสารที่จะต้องส่งแนบไปด้วย ได้แก่เอกสารที่แสดงถึงการได้มาในกรรมสิทธิ์ที่ดิน และต้องเป็นเอกสารต้นฉบับพร้อมสำเนาที่มีการรับรองแล้ว อย่างละ ๑ ชุด เอกสารดังกล่าวอาจได้แก่...

- ✓ เอกสารการซื้อขาย หรือ
- ✓ สัญญาการซื้อขาย หรือ
- ✓ เอกสารแสดงการยกให้ หรือ
- ✓ สัญญาการแลกเปลี่ยน หรือ บัญชีมรดก

ในเอกสารดังกล่าวนี้จะต้องมีการระบุถึงหมายเลขประจำตัวบุคคล หรือหมายเลของค์กรของผู้ซื้อและผู้ขาย

๖.๒.๒ อากรแสตมป์ (*Stämpelskatt*)

ในตอนออกโฉนดใหนั้น จะต้องมีการเสียค่าอากรแสตมป์ ซึ่งถือว่าเป็นภาษีซื้อขายอสังหาริมทรัพย์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนมือซึ่งกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ จะ

โดยการซื้อ หรือการแลกเปลี่ยนก็ตาม ทั้งผู้ซื้อ และผู้ขายจะเป็นผู้รับผิดชอบในภาษีดังกล่าวนี้

ในบางกรณีก็จะต้องจ่ายค่าอากรแสตมป์นี้ ถ้าเป็นการได้มาโดยการยกให้เป็นของกำนัลพร้อมกันกับความรับผิดชอบในหนี้สินที่มีอยู่กับอสังหาริมทรัพย์นั้นด้วย

จำนวนอากรแสตมป์นี้ คำนวณจากราคาของอสังหาริมทรัพย์ กล่าวคือถ้าผู้ซื้อเป็นบุคคลธรรมดาจะต้องจ่ายในจำนวน ๑.๕ % ของราคาอสังหาริมทรัพย์ ถ้าผู้ซื้อเป็นนิติบุคคล (ยกเว้นสมาคมแพลตฟอร์มที่ซื้อขายในอัตราเดียวกับบุคคลธรรมดา) จะต้องจ่าย ๔.๒๕ % นอกจากนั้นก็ยังจะต้องจ่ายค่าดำเนินการ ([expeditionsavgift](#)) อีกด้วย

๖.๓ การมีสิทธิซื้อก่อนผู้อื่น ([Förköpsrätt](#))

สิทธิในการซื้อก่อนผู้อื่นของเทศบาล ได้ถูกยกเลิกไปตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ค.ศ.๒๐๑๐ ซึ่งก่อนหน้านี้ เมื่อมีการขายที่ดินหรืออาคาร เทศบาลมีสิทธิที่จะซื้อก่อนผู้อื่น

อย่างไรก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ “ต้องให้ผู้อยู่เดิมมีสิทธิซื้อก่อน ([hembudsskyldighet](#))” ได้รับสิทธิดังกล่าวนั้น เจ้าของอาคารที่เป็นอาคารให้เช่ามีหน้าที่จะต้องแจ้งให้ผู้มีสิทธิซื้อก่อนได้รับสิทธิดังกล่าว เช่น การขายอสังหาริมทรัพย์ที่ให้ผู้อื่นเช่า ดำเนินกิจการอยู่ เจ้าของผู้ขายมีหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้เช่าทราบ และผู้เช่ามีสิทธิที่จะซื้อก่อนผู้อื่น

๖.๔ การเวนคืน ([Expropriation](#))

การเวนคืนหมายถึง การเอาที่ดินกลับคืนมาเพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยรัฐบาลหรือสภามณฑล จะเป็นผู้ลงมติอนุญาต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสำคัญของปัญหา การเวนคืนนี้ทำได้โดยการใช้อกฎหมายการเวนคืน ([Expropriationslagen -SFS 1972:719](#)) ตามทางปฏิบัติแล้ว การเอาที่ดินกลับมาเป็นของรัฐหรือของเทศบาลนั้น สามารถทำได้โดยใช้วิธีอื่น ด้วยการใช้อกฎหมายเวนคืน ถือเป็นทางออกสุดท้าย จำนวนเงินที่จะต้องจ่ายชดเชยเมื่อมีการเวนคืนนั้น ศาลอสังหาริมทรัพย์ ([fastighetsdomstol](#)) จะเป็นผู้กำหนด

๖.๕ การอนุญาตให้เป็นเจ้าของ ([Förvärvstillstånd](#))

ที่ดินการเกษตรที่จะต้องมีการอนุญาตให้เป็นเจ้าของ” นั้น คือที่ดินการเกษตรที่...

- เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในชนบท และผู้ซื้อได้เข้ามาอยู่อาศัยในชนบทที่อยู่ ในเขตเทศบาลเดียวกับอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- เป็นอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณที่เป็น ที่ดินที่ต้องปรับโฉนดที่ดินใหม่ ([Omarronderingsområde](#)) หรือ
- ผู้เป็นเจ้าของเป็นนิติบุคคล และเป็นการเข้ามารับโอนจากบุคคลธรรมดาหรือจากกองมรดก

ถ้าเป็นการซื้อจากสามีหรือภรรยา หรือจากบิดามารดา หรือได้รับมรดก ไม่จำเป็นต้องมีการอนุญาตให้เป็นเจ้าของนี้

ภายใน ๓ เดือนนับจากวันที่ได้รับโอนกรรมสิทธิ์มาแล้ว ถ้าผู้ได้รับกรรมสิทธิ์ไม่ยื่นขอ “การอนุญาตให้เป็นเจ้าของ” (*förvärvstillstånd*) ก็ถือว่าการรับโอนกรรมสิทธิ์นั้นเป็นโมฆะ

ถ้าการซื้อขายเป็นโมฆะ เพราะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเป็นเจ้าของ ในบางกรณีทางรัฐจะต้องเข้ามาซื้ออสังหาริมทรัพย์นั้นในราคาและผู้ซื้อและผู้ขายได้ตกลงกันเอาไว้

๖.๖ การกู้ (*Lån*) และการจำนอง (*Inteckning av fastighet*)

โดยปกติแล้ว เงินที่นำมาซื้อบ้าน จะเป็นเงินที่กู้จากธนาคาร ธนาคารสามารถให้กู้เงินเพื่อนำไปใช้สร้างบ้าน หรือนำไปซื้อบ้าน โดยการนำที่ดิน หรือบ้านไปจำนอง ธนาคารจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องการกู้ต่างๆ

๖.๖.๑ การกู้เงิน ในกรณีที่ซื้อบ้าน

ก่อนที่จะมีการจ่ายเงินให้กับผู้กู้ ผู้กู้ และผู้ให้กู้ จะต้องมีการลงนามในสัญญาเงินกู้กันก่อน สัญญาเงินกู้นี้ จะระบุจำนวนเงินกู้ อัตราดอกเบี้ย วิธีการจ่ายเงินกู้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการจ่ายแบบผ่อนส่ง และเงื่อนไขการจ่ายชำระเงินกู้

นอกจากนั้นผู้ให้กู้อย่างต้องการหลักทรัพย์เพื่อนำมาค้ำประกัน ถ้าเป็นการกู้เงินมาเพื่อซื้อบ้าน ก็จะใช้บ้านเป็นหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน

๖.๖.๒ การจำนองอสังหาริมทรัพย์

การนำอสังหาริมทรัพย์มาค้ำประกันหนี้ เจ้าของจะต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานที่ดิน (*Lantmäteriet*) โดยการกรอกแบบฟอร์มที่มีอยู่เป็นพิเศษยื่นส่งไปให้ และจะต้องมีการอนุญาตจากคู่สมรสด้วย เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว สำนักงานที่ดินก็จะออกเอกสารจำนอง (*pantbrev*) ให้ เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานในการจำนอง และจะต้องจ่ายค่าภาษีอากรในอัตรา ๒ % ของจำนวนเงินจำนอง พร้อมทั้งจะมีค่าธรรมเนียมการออกเอกสารด้วย

เมื่อผู้กู้ได้รับเงินกู้ไปแล้ว ทางฝ่ายผู้ให้กู้อาจได้รับเอกสารจำนองเป็นหลักฐานโดยจะมีการระบุรายละเอียดเรื่องการจำนองเอาไว้ว่า ผู้กู้นำอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวมาจำนองไว้กับผู้ให้กู้ และในฐานะที่เป็นผู้รับจำนอง จะมีสิทธิบังคับให้มีการขายอสังหาริมทรัพย์นี้เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ได้ ถ้าผู้กู้ไม่ได้ชำระเงินกู้ตามที่ระบุไว้ในสัญญา

๖.๗ การเสียภาษีจากการใดเมื่อมีการขายอสังหาริมทรัพย์ หรือขายแฟลตเข้าซื้อ

กำไรที่เกิดจากการขาย หรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์จะต้องเสียภาษี โดยไม่มีการคำนึงถึงระยะเวลาที่ครอบครอง และวิธีการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว ทั้งนี้จะ

รวมทั้งอสังหาริมทรัพย์ที่มีอยู่ในต่างประเทศด้วย และหน้าที่ในการเสียภาษีกำไรนี้ เกิดขึ้นทันทีที่มีการลงนามในสัญญาซื้อขาย

๖.๗.๑ ประเภทของอสังหาริมทรัพย์

อสังหาริมทรัพย์นี้จะแยกออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ อสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัยส่วนบุคคล และอสังหาริมทรัพย์เพื่อการค้า

๖.๗.๑.๑ อสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัยส่วนบุคคล

ได้แก่ บ้านพร้อมที่ดิน หรือบ้านที่มีแฟลตจำนวน ๒ แฟลต ที่รวมอยู่ในที่ดิน การเกษตร โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย หรือเป็นที่พักตากอากาศของเจ้าของเอง หรือญาติ หรือบ้านที่ปลูกอยู่ในที่ดินของผู้อื่น บ้านแบบที่เป็นที่อาศัยสำหรับ ๒ ครอบครัว (*tvåfamiljshus*) จะถือว่าเป็นที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล ก็ต่อเมื่อเนื้อที่ทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ อย่างน้อย ๕๐ % จะต้องใช้เป็นที่อยู่อาศัย

การคำนวณกำไร

สำหรับบ้าน ให้นำราคาขายตั้ง หักด้วยค่าใช้จ่ายในการขาย จะได้เป็นจำนวนรายได้ หลังจากนั้นนำราคาซื้อรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการซื้อ ค่าซ่อมแซมของแต่ละปีที่เกิน ๕,๐๐๐ โครนาสวีเดนไปหักออก ที่เหลือจะได้เป็นจำนวนกำไร (หรือขาดทุน) ๒๒/๓๐ ของกำไรจะต้องเสียภาษี (๕๐ % ของการขาดทุนนำมาหักลดหย่อนได้)

สำหรับแฟลตเช่าซื้อ (*bostadsrätt*) ก็คิดคำนวณกำไรในลักษณะเดียวกันนี้ มีเพิ่มก็เฉพาะเรื่องการสามารถนำเงิน (ส่วนที่เป็นเงินทุน) ที่จ่ายให้กับสมาคมแฟลตเช่าซื้อมาหักออกได้เท่านั้น

๖.๗.๑.๒ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการค้า

ได้แก่บ้านที่ไม่ใช่อสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัยส่วนบุคคล หรืออาคารที่เป็นแฟลตให้เช่า หรืออสังหาริมทรัพย์ที่ใช้เพื่อการเกษตร ฯลฯ

การคำนวณกำไร

เหมือนกับกรณีข้างบน ต่างกันก็เรื่องการคิดคำนวณรายรับรายจ่าย และการหักค่าเสื่อม จำนวนกำไร ๙๐ % จะต้องเสียภาษี (๖๓ % ของการขาดทุนนำมาหักลดหย่อนได้)

๖.๗.๒ การเลื่อนการจ่ายภาษีเงินกำไรจากการขาย (*Uppskov med vinsten*)

เมื่อขายที่อยู่เก่าไป แล้วไปซื้อที่อยู่ใหม่แทน (*ersättningsbostad*) กฎหมายอนุญาตให้เลื่อนการจ่ายภาษีจากเงินกำไรออกไปได้ ถ้าเงินที่จะขอเลื่อนการจ่ายนี้ มีเป็น

จำนวนมากกว่า ๕๐,๐๐๐ โครนสวีเดน แต่ไม่เกิน ๑,๖๐๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน และจะต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตรา ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ โดยมีเงื่อนไขว่า...

- อสังหาริมทรัพย์หลังแรก เป็นอสังหาริมทรัพย์เพื่ออยู่อาศัยส่วนบุคคล หรือเป็นแฟลตเช่าซื้อที่ตั้งอยู่ในประเทศสวีเดน หรือในประเทศสมาชิกของเขตเศรษฐกิจยุโรป
- ที่อยู่อาศัยนั้น ต้องมีขนาดอย่างน้อยเท่ากับที่อยู่อาศัยเดิม
- การซื้อที่อยู่ใหม่ และย้ายเข้าไปอยู่ภายในระยะเวลาหนึ่งปีก่อน หรือหนึ่งปีหลังการขายที่อยู่เก่า

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากแผ่นพับข้อมูลเรื่องการขายบ้าน (SKV379) การขายแฟลตเช่าซื้อ (SKV321) การขายทรัพย์สิน (SKV313) จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากร www.skatteverket

๖.๔ การอนุญาตให้ก่อสร้าง และการยื่นคำร้อง

กฎหมายว่าด้วยผัง และการก่อสร้าง (*Plan-och bygglagen*) ระบุเรื่องการก่อสร้างที่ต้องได้รับอนุญาตจากเทศบาล และเงื่อนไขต่างๆ ในการที่จะได้รับอนุญาต ส่วนใหญ่แล้ว การสร้างใหม่ การต่อเติมหรือการเปลี่ยนแปลงสิ่งก่อสร้าง จำเป็นจะต้องได้รับอนุญาต เช่น การถมที่ เปลี่ยนพื้น สร้างรั้ว การรื้อถอน

ผู้ขออนุญาตคือ ผู้ดำเนินการก่อสร้าง (*Byggherren*) ซึ่งอาจจะเป็นเจ้าของที่ก่อสร้างเอง หรือบริษัทก่อสร้างที่รับจ้างทำการก่อสร้าง ที่จะต้องดูแลให้การดำเนินงานนั้นถูกต้องตามข้อกำหนด

ผู้ออกใบอนุญาตคือ คณะกรรมการก่อสร้างของเทศบาล (*Byggnadsnämnden*) โดยผู้ยื่นขอต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต และการอนุญาตนี้จะมีการกำหนดอายุการเริ่มลงมือก่อสร้างไว้ภายใน ๒ ปี

ก่อนการอนุญาตอาจต้องมีการหารือด้านเทคนิค (ในกรณีจำเป็น) และการกำหนดแผนการตรวจงานร่วมกับผู้ก่อสร้าง และเมื่อสร้างเสร็จแล้ว ผู้ก่อสร้างจะต้องรับผิดชอบให้การตรวจสอบงานเป็นไปตามแผนที่ได้ตกลงเอาไว้กับคณะกรรมการฯ ของเทศบาล

รายละเอียดเพิ่มเติมขอได้จากคณะกรรมการก่อสร้างของเทศบาลแต่ละเขต

หมายเหตุ

อาคาร และที่ดินจะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ โดยการดูแลตัวอาคารให้อยู่ในสภาพอันเหมาะสมทั้งภายใน และภายนอก ต้องมีการบำรุงรักษาอุปกรณ์ด้านเทคนิคต่างให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้อยู่เสมอ เช่น การป้องกันไฟไหม้ บริเวณที่ดินจะต้องได้รับการดูแลรักษาให้เหมาะสมเพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนสภาพแวดล้อม การจราจร และไม่เป็นการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ

๖.๙ น้ำประปาและน้ำเสีย

เทศบาลแต่ละแห่ง จะเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องน้ำประปา และน้ำเสีย รวมทั้งการวางท่อ และจะเป็นผู้กำหนดอัตราค่าน้ำประปาและค่าระบายน้ำเสีย

ผู้ที่ซื้อบ้าน หรืออาคารที่ใช้ระบบน้ำประปา และระบบการระบายน้ำเสียของเทศบาล จะต้องแจ้งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบของเทศบาลได้รับทราบ

ผู้ที่ซื้อบ้าน หรืออาคารที่ไม่ใช้ระบบน้ำประปา และระบบการระบายน้ำเสียของเทศบาล คือ ใช้น้ำบาดาลของตนเอง และมีระบบกำจัดน้ำเสียเอง ก่อนซื้อควรติดต่อแผนกสิ่งแวดล้อมของเทศบาล (*Miljöförvaltningen*) เพื่อตรวจสอบว่าระบบระบายน้ำเสียที่มีอยู่นั้นได้รับอนุญาตถูกต้องหรือไม่ และทำการตรวจสอบสภาพของระบบก่อนซื้อ

๖.๑๐ เพลิงไหม้ และการป้องกัน

เทศบาลทุก ๆ แห่ง จะรับผิดชอบในเรื่องการบรรเทาสาธารณภัย โดยจะมีการจัดตั้งหน่วยบรรเทาสาธารณภัย (*räddningstjänsten*) ขึ้นในแต่ละเขต หน้าที่ก็คือ การดับเพลิง ช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ แผ่นดินไหว น้ำท่วม ฯลฯ

๖.๑๑ ภาระจำยอม (*Servitut*)

ภาระจำยอมคือ ข้อตกลงที่เกิดขึ้นโดยการกำหนดของทางการ (*officialservitut*) หรือโดยการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ (*avtalservitut*) ทั้ง ๒ แปลง โดยเจ้าของที่ดินได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินทั้งหมดหรือบางส่วนของผู้อื่น โดยลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ตามที่ระบุไว้ในสัญญา อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ทาง แห่ล่งน้ำ หรือการก่อสร้าง ภาระจำยอมนี้จะติดอยู่กับอสังหาริมทรัพย์ ไม่ติดอยู่กับตัวเจ้าของ และถ้าสัญญาภาระจำยอมนี้ได้รับการจดทะเบียนไว้กับสำนักงานที่ดิน ภาระจำยอมนี้ก็จะได้รับการคุ้มครอง แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนมือเจ้าของก็ตาม ดังนั้นก่อนซื้ออสังหาริมทรัพย์ ควรที่จะต้องมีการตรวจสอบว่ามีสัญญาภาระจำยอมอะไรหรือไม่

๗. สุขภาพของประชาชน และ การรักษาพยาบาล

การดูแลให้ประชาชนมีสุขภาพดี และการรักษาพยาบาลเป็นหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล และของสภามณฑล

เทศบาลรับผิดชอบในการให้บริการ การดูแลรักษาคนชรา ผู้ป่วยระยะยาว คนพิการ โดยการจัดสถานที่อยู่อาศัยแบบพิเศษให้ ได้แก่ บ้านพักอาศัยพร้อมการบริการ (*servicehus*)

สภามณฑลรับผิดชอบเรื่องการรักษาพยาบาลของโรงพยาบาล

นอกจากนั้น การให้บริการด้านรักษาพยาบาล และการดูแลรักษา ก็ยังมีภาคเอกชนที่เข้ามาให้บริการด้วย โดยการเข้ามารับหน้าที่ช่วงต่อมาจากเทศบาล และสภามณฑล หรือเข้ามาบริการเอง

๗.๑ การป่วยฉุกเฉิน (*Akut sjuk*)

กรณีเกิดอุบัติเหตุร้ายแรง หรือป่วยร้ายแรงอย่างกะทันหัน เช่น หัวใจวาย กระจกหัก หายใจไม่ออกอย่างฉับพลัน ให้โทรศัพท์ไปที่ ๑๑๒ หรือเดินทางไปที่แผนกฉุกเฉิน (*akutmottagning*) ที่โรงพยาบาล

การป่วยฉุกเฉินแบบไม่ร้ายแรง ให้ติดต่อศูนย์อนามัย (*vårdcentral*) หรือพยาบาลประจำเขต (*distriktsköterska*) ถ้าเป็นเวลากลางคืนก็จะมีศูนย์แพทย์เวร (*jourcentral*) ไว้คอยให้บริการ สภามณฑลส่วนใหญ่จะมีพยาบาลเวร (*jour-sköterska*) และศูนย์ข้อมูลการรักษาพยาบาล (*sjukvårdsupplysning*) ที่สามารถโทรติดต่อได้ฟรีตลอด ๒๔ ชั่วโมง

ข้อมูลเพิ่มเติมดูได้จากสมุดโทรศัพท์หรือติดต่อสภามณฑลที่ตนพักอาศัยอยู่โดยตรง

๗.๒ การถูกทำร้ายร่างกาย

เมื่อมีการทำร้ายร่างกายเกิดขึ้น ต้องแจ้งตำรวจโดยเร็วที่สุด ผู้แจ้งอาจจะเป็นผู้ที่ถูกทำร้ายเอง พยาน หรือผู้ใดก็ได้ที่ทราบเรื่อง ผู้ที่ถูกทำร้ายร่างกาย ควรไปหาแพทย์เพื่อรับการรักษาโดยทันที และขอให้แพทย์ทำบันทึกบาดแผลไว้ด้วย หลักฐานสำคัญคือ ใบรับรองแพทย์ แม้ว่าจะไม่ได้มีการรับรักษาก็ตาม

การแจ้งความต่อตำรวจ สามารถทำได้ทางโทรศัพท์ หรือไปแจ้งด้วยตนเอง ถ้าผู้ถูกทำร้ายไม่สามารถแจ้งความได้เอง ก็สามารถขอให้ผู้อื่นแจ้งแทนได้ การแจ้งความสามารถทำได้โดยโทรไปยังหมายเลข ๑๑๒

๗.๒.๑ การทำร้ายร่างกายเด็ก

เด็กที่ถูกทำร้าย ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย หรือจิตใจ จะต้องได้รับความช่วยเหลือ หรือแม่กระทั่งบุคคลอื่นในครอบครัว ก็ต้องได้รับความช่วยเหลือด้วยเช่นกัน หากสงสัยว่ามีการทำร้ายร่างกายเด็กเกิดขึ้นในครอบครัวของเด็ก ควรแจ้งให้สำนักงานสังคมได้รับทราบ และผู้ที่ได้รับรู้จากการปฏิบัติหน้าที่ของตน เช่น แพทย์ พยาบาล ตำรวจ ครู มีหน้าที่ต้องแจ้งให้ศูนย์อนามัยเด็ก (*Barnavårdscentral*) ศูนย์จิตเวชเด็กและเยาวชน (*Psyisk Barn- och ungdomsvården - PBU*) พยาบาลประจำโรงเรียน (*skolsköterska*) หรือพยาบาลประจำเขต (*distriktsköterska*) ได้รับทราบ หรือแจ้งไปที่ตำรวจ หรือ องค์การสิทธิเด็กในสังคม (*Barnens rätt i samhället - BRIS*)

๗.๓ การข่มขืน (*Våldtäkt*)

เมื่อแจ้งความต่อตำรวจแล้ว ผู้ถูกข่มขืนยังจะต้องไปให้แพทย์ตรวจร่างกายด้วย เพราะบันทึกการตรวจร่างกายของแพทย์จะเป็นหลักฐานที่มีความสำคัญมาก และนอกจากนั้น ตำรวจยังอาจจะแนะนำหน่วยงานที่จะให้ความช่วยเหลือผู้ตกเป็นเหยื่อได้อีกด้วย

๗.๔ การตรวจสุขภาพ (*Hälsokontroller*)

การตรวจสุขภาพ เป็นบริการที่ได้รับจากศูนย์สุขภาพมารดา (*mödravårdscentral*) และศูนย์สุขภาพเด็ก หรือบริการด้านสุขภาพของโรงเรียน (*skolhälsovården*) รวมทั้งศูนย์สุขภาพของบริษัทที่มีไว้สำหรับลูกจ้างของบริษัท

สภามณฑลหลายแห่ง มีบริการตรวจสอบโรคมะเร็งปากมดลูก (*livmoderhals-cancer*) โดยจะทำการจดหมายเรียกตัวสตรีมารับการตรวจสอบ และคณะกรรมการสังคมได้แนะนำให้สภามณฑลหลายแห่งจัดบริการตรวจมะเร็งทรวงอกโดยการฉายรังสี (*mammografi*) ด้วย

๗.๕ จะไปรับการรักษาพยาบาลได้ที่ไหน ?

โดยปกติ การรับบริการด้านสาธารณสุข จะต้องทำในเขตมณฑลที่ตนอาศัยอยู่ อย่างไรก็ตาม การรับบริการข้ามเขตมณฑลก็สามารถทำได้

การดูแลขั้นปฐมภูมิ (การบริการสาธารณสุขเบื้องต้น) ของแต่ละมณฑล เช่น บริการของศูนย์อนามัย (*vårdcentralen*) ผู้ใช้บริการสามารถเลือกแพทย์ได้เอง เพื่อให้การดูแลรักษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง แพทย์ในลักษณะนี้จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น แพทย์ประจำเขต (*distriktsläkare*) แพทย์ประจำบ้าน (*husläkare*) หรือแพทย์ประจำครอบครัว (*Familjeläkare*) โอกาสในการเลือกแพทย์ หรือเลือกโรงพยาบาลเองนั้นแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับกฎของแต่ละสภามณฑล อย่างไรก็ตาม การรักษาในกรณีของการป่วยแบบฉุกเฉิน หรืออุบัติเหตุ ผู้ป่วยสามารถเข้ารับบริการในโรงพยาบาลในก็ได้ทั่วประเทศ โดยจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมคนไข้ในอัตราที่สภามณฑลเขตนั้นได้กำหนดไว้

แต่หากผู้ป่วยที่ไม่ได้ป่วยแบบฉุกเฉิน และต้องการไปรับการรักษานอกเขตสุขภาพของตนเอง โดยไม่ได้มีใบส่งตัวของแพทย์ (*remiss*) ก็สามารถทำได้ โดยจะต้องจ่ายค่าเดินทาง และค่าธรรมเนียมคนไข้ตามอัตราของสถานพยาบาลแห่งนั้นเอง

๗.๖ การดูแลสุขภาพ และการรักษาพยาบาลแบบคนไข้นอก (*Öppen hälso- och sjukvård*)

คนไข้ที่ไม่ต้องนอนโรงพยาบาล เรียกว่าคนไข้นอก สามารถรับการดูแลสุขภาพได้จากสถานพยาบาลระดับปฐมภูมิ หรือคลินิกเอกชน หรือโรงพยาบาลที่มีบริการสำหรับคนไข้ภายนอก

๗.๖.๑ การรักษาพยาบาลระดับปฐมภูมิ (*Primärvård*)

หมายถึงการรักษาพยาบาลที่อยู่นอกโรงพยาบาล หรือการรักษาคนไข้ที่ไม่ได้พักรักษาอยู่ในโรงพยาบาล ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้ นอกเหนือไปจากแพทย์ และพยาบาลที่ให้บริการอยู่ที่ศูนย์อนามัย (*vårdcentraler*) ซึ่งเป็นศูนย์รวมของการรักษาพยาบาล ส่วนใหญ่แล้ว ก็ยังมีหน่วยงานอื่นที่ให้บริการในการรักษาพยาบาลในลักษณะต่างๆ ที่ผู้ป่วยสามารถติดต่อขอรับบริการได้ เช่น...

พยาบาลประจำเขต (*Distriktssköterska*)

ให้บริการระดับปฐมภูมิที่คลินิกของตน หรือที่บ้านผู้ป่วย ผู้ป่วยสามารถติดต่อพยาบาลประจำเขตได้ ถ้า...

- ป่วย และต้องการรู้ว่าควรที่จะไปหาแพทย์หรือไม่
- สงสัยในอาการบางอย่างที่เกิดขึ้นกับตน
- ต้องการคำแนะนำในการดูแลสุขภาพ และต้องการถามปัญหาเรื่องการรักษาพยาบาล
- เพิ่งกลับจากโรงพยาบาล และต้องการความช่วยเหลือ

ศูนย์สุขภาพมารดา (*Mödravårdscentral*)

เป็นการดูแลสุขภาพของมารดา (*mödravård*) ในระดับปฐมภูมิ เช่น การตรวจสุขภาพของสตรี และวัยรุ่น ผู้มีครรภ์ การคุมกำเนิด

กายภาพบำบัด (*Sjukgymnastik*)

เป็นบริการที่ให้โดยนักกายภาพบำบัดที่รัฐเป็นผู้ว่าจ้าง มีทั้งที่โรงพยาบาล และที่สถานบริการระดับปฐมภูมิ

กิจกรรมบำบัด (*Arbetssterapi*)

เป็นบริการที่ให้โดยนักกิจกรรมบำบัดที่นอกจากจะมีประจำอยู่ในระดับ

ปฐมนูมิ และสถานดูแลผู้สูงอายุแล้ว ยังมีอยู่ในโรงเรียนสำหรับคนพิการ และสถานดูแลผู้ด้อยพัฒนาทางจิต

การรักษาพยาบาลที่บ้าน (*Hemsjukvård*)

สำหรับผู้ป่วยระยะยาว คนพิการ สามารถรับการดูแลรักษาได้ที่บ้านของตน หรือที่บ้านพักที่เทศบาลจัดขึ้นเป็นพิเศษ แทนที่จะไปรับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล ผู้ให้การรักษจะได้แก่ พยาบาลประจำเขต ผู้ช่วยพยาบาล เจ้าหน้าที่ดูแล หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่สภามณฑล หรือเทศบาลเป็นผู้จัดทำให้

การดูแลสุขภาพเด็ก (*Barnhälsovård*)

เด็กจะได้รับการตรวจสอบสุขภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่เกิดไปจนกระทั่ง เด็กวัยเข้าเรียนหนังสือ ขณะเดียวกัน ผู้ปกครองก็จะได้รับคำแนะนำในเรื่อง สุขภาพ และการอบรมเด็ก

สุขภาพนักเรียน (*Elevhälsa*)

ที่โรงเรียนทุกโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงเตรียมอุดมศึกษา จะมี พยาบาล และแพทย์คอยตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนเป็นประจำ โดยไม่มีการ เก็บค่าใช้จ่าย และมีการให้คำแนะนำ การฉีดวัคซีนตามโปรแกรมการฉีด วัคซีนของเด็ก

คลินิกวัยรุ่น (*Ungdomsmottagningar*)

เป็นคลินิกที่ให้บริการเสริม นอกเหนือไปจากบริการของโรงพยาบาล และ ศูนย์อนามัย วัตถุประสงค์เพื่อป้องกันปัญหาทางร่างกาย และจิตใจให้กับ วัยรุ่น เกี่ยวกับเรื่องการอยู่ร่วมกัน ผู้ให้บริการ ได้แก่ พยาบาลผดุงครรภ์ แพทย์ เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษา หรือจิตแพทย์ ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.umo.se

ศูนย์สุขภาพหู (*Hörselcentral*)

ให้บริการด้านต่างๆ ดังนี้

- ตรวจสอบสุขภาพหู
- ทดสอบการใช้ ตรวจ และซ่อมแซมอุปกรณ์ช่วยเหลือของผู้พิการทางหู
- ช่วยเหลือด้านล่ามภาษามือ
- ให้คำปรึกษา

นอกจากนั้น ทางศูนย์ยังจัดให้การอบรมความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น สอนภาษา มือ ฯลฯ แก่พนักงานดูแลผู้พิการทางหู

ศูนย์ตรวจสอบสุขภาพเกี่ยวกับการพูด หรือ ออธบำบัด (Talvård)

ให้บริการในด้านการตรวจสอบและรักษาผู้ที่มีปัญหาเรื่องการออกเสียง การพูด และการใช้ภาษา และการใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือโดยนักออธบำบัด (logoped)

ศูนย์สุขภาพตา (Syncentral)

ให้บริการดังนี้

- การทดสอบอุปกรณ์ช่วยเหลือ
- การใช้อุปกรณ์ช่วยเหลือ
- คำแนะนำด้านสุขภาพจิต

นอกจากนั้น ผู้ที่มีปัญหาเรื่องสายตา ยังสามารถยืมหนังสือในรูปเทปเสียงได้จากห้องสมุด ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ และศูนย์สุขภาพตาอีกด้วย

เงินช่วยเหลือแว่นสายตา (Glasögonbidrag)

การซื้อแว่นสายตาให้กับเด็ก และวัยรุ่น สามารถได้รับเงินช่วยเหลือทั้งหมด หรือบางส่วนจากรัฐ ขึ้นอยู่กับमतพลที่ตนพักอาศัยอยู่

การฟื้นฟูสมรรถภาพ / การฝึกฝนที่บ้าน (Rehabititeing/träninghemma)

เป็นบริการอีกด้านหนึ่งที่เทศบาลจัดให้ คือจะมีเจ้าหน้าที่ช่วยฝึกผู้ป่วยหรือผู้พิการ เพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพในที่พักของตน หรือในสถานที่ที่จัดเอาไว้ให้

ถ้าต้องการคำแนะนำอย่างกระตั้นหัน เกี่ยวกับโรค ยา และสุขภาพ หรือคำแนะนำว่าจะไปหาแพทย์ที่ไหน ให้ติดต่อกับแผนกให้คำแนะนำด้านการรักษาพยาบาล (Sjukvårdsrådgivningen) ประจำเขตของตน หรือโทรศัพท์ไปที่หมายเลข ๑๑๗๗ ที่เปิดบริการตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยจะเสียค่าโทรศัพท์ในอัตราท้องถิ่นไม่ว่าจะโทรจากส่วนไหนของสวีเดน หรือสามารถดูข้อมูลต่างๆ ได้ที่เว็บไซต์ www.1177.se

๗.๗ การรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล

เมื่อโรงพยาบาลรับตัวคนไข้เข้ารับรักษาในโรงพยาบาล (Slutvård) คนไข้ผู้นั้นก็จะ เป็น “คนไข้ภายใน” ที่ จะได้รับการรักษาพยาบาลที่อยู่ในความดูแลของสภามณฑล

๗.๗.๑ ค่ารักษาที่โรงพยาบาล

ค่าใช้จ่ายในการอยู่โรงพยาบาลตามปกติ ต้องจ่ายวันละ ๘๐ โครนาสวีเดนต่อวัน (ค.ศ. ๒๐๑๑) ยกเว้นเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จะไม่เสียค่าใช้จ่ายประจำวันนี้ นอกเหนือไปจากนี้แล้ว คนไข้ก็ไม่เสียค่าใช้จ่ายอะไรอีก

โรงพยาบาลจะส่งใบเรียกเก็บเงินที่บ้าน หลังจากออกจากโรงพยาบาลแล้ว

๗.๘ การรักษาพยาบาลทางจิตเวช

เมื่อรู้สึกกังวลหรือมีอาการจิตตก ก็อาจต้องพบกับจิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยา ซึ่งมีให้บริการทั้งที่โรงพยาบาลและศูนย์พยาบาลที่เรียกว่าคลินิกจิตแพทย์ ซึ่งการไปพบจิตแพทย์นี้ ไปด้วยความสมัครใจ แต่ถ้าวการไปพบจิตแพทย์แบบบังคับจะต้องมีใบแพทย์กำกับมาด้วย และบางกรณีอาจต้องใช้คำพิพากษาของศาล

สิ่งที่ดีที่สุดคือ ชั้นแรกให้ติดต่อบริการระดับปฐมภูมิก่อน เพื่อให้แพทย์เขียนใบส่งตัวไปยังแพทย์ผู้ชำนาญการ ถ้าเป็นกรณีฉุกเฉินก็สามารถไปรับบริการได้จากแผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาลได้ทันที และสำหรับเด็กและวัยรุ่น จะมีคลินิกพิเศษสำหรับเด็กและวัยรุ่นโดยเฉพาะที่เรียกว่าคลินิกจิตเวชสำหรับเด็กและวัยรุ่น (*Mottagningar för Psykiatrisk barn- och ungdomsvård- PBU*)

๗.๙ การรักษาดูแลฟัน

บริการเรื่องการดูแลรักษาฟัน จะอยู่ในความดูแลของสภามณฑล โดยผ่านระบบการดูแลฟันของประชาชน (*Folk tandvården*) และทันตแพทย์ของเอกชน สภามณฑลจะรับผิดชอบเฉพาะการทำฟันที่เป็นเหตุเนื่องมาจากการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลเท่านั้น นอกนั้นอยู่ในความดูแลของเทศบาล

เด็ก และวัยรุ่นมีสิทธิได้รับการดูแลรักษาฟัน โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายไปจนถึงปีที่มีอายุครบ ๑๙ ปี หลังจากนั้น คือตั้งแต่ปีที่อายุย่างเข้า ๒๐ ปี ทุกคนที่พำนักอยู่ในประเทศสวีเดนจะได้รับเงินสนับสนุนเพื่อการรักษาฟัน (*tandvårdsstöd*) เงินสนับสนุนเพื่อการรักษาฟันนี้ แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนแรกจะเป็นเงินช่วยเหลือเพื่อการรักษาฟัน (*tandvårdsbidrag*) วัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้สำหรับการตรวจและการป้องกัน ส่วนที่สองเรียกว่า การคุ้มครองค่าใช้จ่ายสูง (*högkostnadsskydd*)

๗.๙.๑ เงินช่วยเหลือเพื่อการรักษาฟัน (*Tandvårdsbidrag*)

วัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้สำหรับการตรวจและการป้องกัน กองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้รับผิดชอบ และจะส่งเงินให้กับทันตแพทย์ หรือผู้ดูแลสุขภาพฟัน (*tandhygienist*) โดยตรง คนไข้ไม่ต้องยื่นขอ และจำนวนเงินช่วยเหลือนี้ จะมีมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับอายุคือ...

- ▶ ๑๙ ปี - ๒๙ ปี เงินช่วยเหลือเพื่อการรักษาฟันได้รับ ๓๐๐ โครนาสวีเดนต่อปี
- ▶ ๓๐ ปี - ๗๔ ปี เงินช่วยเหลือเพื่อการรักษาฟันได้รับ ๑๕๐ โครนาสวีเดนต่อปี
- ▶ ๗๕ ปี เป็นต้นไป เงินช่วยเหลือเพื่อการรักษาฟันได้รับ ๓๐๐ โครนาสวีเดนต่อปี

๗.๙.๒ การคุ้มครองค่าใช้จ่ายสูงในการรักษาฟัน (*Högkostnadsskyddstandvård*)

คนไข้จะจ่ายค่ารักษาฟันเองไม่เกินปีละ ๓,๐๐๐ โครนาสวีเดน ส่วนที่เกินนั้นกองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้จ่ายส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งคนไข้ต้องจ่ายเอง ค่ารักษาฟันที่นำมาใช้

คำนวณคือราคาค่ารักษาฟันที่เรียกว่า “ราคาอ้างอิง (*referenspris*)” ที่รัฐเป็นผู้กำหนด ไม่ใช่ราคาของทันตแพทย์

สัดส่วนที่กองทุนประกันสังคมจะจ่ายให้มีดังนี้...

- ◆ ๕๐ % ของค่ารักษาที่ใช้ราคาอ้างอิงในจำนวนตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ถึง ๑๕,๐๐๐ โครนาสวีเดน
- ◆ ๘๕ % ของค่ารักษาที่ใช้ราคาอ้างอิงในจำนวนตั้งแต่ ๑๕,๐๐๐ โครนาสวีเดน ขึ้นไป

๗.๑๐ เพศ และชีวิตคู่

ผู้ที่มีปัญหาเรื่องเพศ สามารถปรึกษาเจ้าหน้าที่พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ ทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ (แพทย์หรือพยาบาลผดุงครรภ์ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานให้คำปรึกษาด้านครอบครัว) หรือภาคเอกชนที่ทำในนามขององค์กร (สหพันธ์แห่งชาติเพื่อข้อมูลทางเพศ-*RFSU-Riksförbundet för sexuell upplysning*) ซึ่งเจ้าหน้าที่เหล่านี้มีหน้าที่ต้องเก็บข้อมูลเป็นความลับ

๗.๑๐.๑ กามโรค (*Könssjukdomar*)

ผู้ใดที่คิดว่าตัวเองเป็นกามโรค หรือมีโรคติดต่อทางเพศชนิดร้ายแรง มีหน้าที่ต้องติดต่อศูนย์อนามัย (*vårdcentralen*) คลินิกพยาบาลผดุงครรภ์ (*barnmorskemottagning*) คลินิกโรคติดต่อ (*Infektionsklinik*) หรือคลินิกโรคผิวหนัง และกามโรค (*Hud-och könspoliklinik*) การดูแลรักษาโรคนี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ

ผู้ที่เป็นพาหะโรคติดต่อทางเพศ คือผู้ที่มีเชื้อโรคติดต่ออยู่ในตัว โดยที่ยังไม่มีอาการของโรคดังกล่าว แต่บางกรณีก็อาจมีอาการที่ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ ก็สามารถได้รับเงินป่วยจากกองทุนประกันสังคมในลักษณะเดียวกันกับผู้ป่วยเป็นโรคอื่นๆ

การติดเชื้อเอชไอวี (*HIV*) สามารถนำไปสู่การเป็นโรคเอดส์ โรคโกโนเรีย ซิฟิลิส การติดเชื้อคลาไมเดีย ถือว่าเป็นกามโรคที่จัดอยู่ในชนิดร้ายแรง การร่วมเพศทั้ง ๆ ที่รู้ว่าตัวเองเป็นโรคร้ายเหล่านี้ แม้ว่าจะไม่ได้รับโทษตามกฎหมายป้องกันโรคติดต่อ แต่ถ้ากระทำไปโดยปราศจากความระมัดระวัง ก็อาจต้องได้รับโทษตามกฎหมายอาญา ข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของคณะกรรมการสังคม www.socialstyrelsen.se

๗.๑๐.๒ การทำแท้ง (*Abort*)

ผู้มีครรภ์ที่ต้องการการทำแท้ง ควรติดต่อกับพยาบาลผดุงครรภ์/ศูนย์สุขภาพมารดา คลินิกวัยรุ่น หรือแผนกสตรีที่โรงพยาบาลโดยเร็วที่สุด และหลังจากที่หารือกันแล้ว และถ้ายังต้องการทำแท้ง ก็จะทำให้ ถ้าครรภ์ยังไม่ถึง ๑๘ สัปดาห์ แต่ถ้ามีครรภ์แก่กว่า ๑๘ สัปดาห์ ก็จะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสังคมก่อน โดยจะต้องมีเหตุผลพอเพียง และการมีครรภ์จะต้องไม่เกินสัปดาห์ที่ ๒๐

๗.๑๐.๓ การทำหมัน (Sterilising)

ผู้มีอายุครบ ๒๕ ปี และมีสัญชาติสวีเดน หรือพักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน สามารถขอทำหมันได้ ก่อนที่จะมีการทำหมัน เจ้าหน้าที่ผู้ให้คำแนะนำ แพทย์ หรือ พยาบาลผดุงครรภ์ จะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการทำหมัน การให้คำปรึกษาเรื่องการ ทำหมันจะไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่การทำหมัน ผู้ต้องการทำจะต้องออกค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่ง

การทำหมันสำหรับผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๘ ปี ถึง ๒๕ ปี จะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสังคม ซึ่งจะอนุญาตให้ก็ต่อเมื่อมีเหตุผลทางพันธุกรรมเท่านั้น และถ้าเป็นผู้หญิง ก็ต้องมีเหตุผลทางด้านสุขภาพเท่านั้น

๗.๑๑ การตั้งครรภ์ (Vänta barn)

การตรวจสอบว่าตั้งครรภ์หรือไม่ สามารถทำได้หลังจากที่ระดูไม่มาตามกำหนด ประมาณ ๑๐ ถึง ๑๒ วัน การตรวจสอบนี้ทำโดยการตรวจปัสสาวะ ที่คลินิกพยาบาล ผดุงครรภ์ ศูนย์สุขภาพมารดา และคลินิกวัยรุ่น หรือจะซื้ออุปกรณ์การตรวจมาตรวจเองที่บ้านก็ได้

นอกจากการตรวจสอบเรื่องการมีครรภ์แล้ว คลินิกพยาบาลผดุงครรภ์/ศูนย์สุขภาพมารดา ยังติดตามดูแลการตั้งครรภ์ไปตลอดจนคลอด พร้อมทั้งให้ความรู้ต่อผู้เป็น บิดามารดา แนะนำเรื่องการคุมกำเนิด ตรวจสอบสุขภาพมารดา และการทำแท้ง บริการ ต่างๆ เหล่านี้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ

๗.๑๒ แอลกอฮอล์ และสิ่งเสพติดอื่นๆ

แอลกอฮอล์ ยาเสพติด ยาบำรุงกำลัง ยาสูบ และการพนันที่มีเงินเป็นเป้าหมาย เป็นปัญหาสำคัญสำหรับสุขภาพของประชาชน ดังนั้นสังคมจึงพยายามป้องกันไม่ให้มีการ ใช้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มากเกินไป

การป้องกันทางหนึ่งที่รัฐทำก็คือ การออกกฎหมายเพื่อจำกัดการเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ เช่น การกำหนดอายุ และเงื่อนไขในการจำหน่าย เช่น การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้อง มีอายุครบ ๒๐ ปี

ผู้ที่มีปัญหาสิ่งเสพติดเหล่านี้ หรือ หรือญาติของผู้มีปัญหา สามารถติดต่อฝ่าย บริการสังคม (Socialtjänst) ในเขตเทศบาลของตนเพื่อขอคำแนะนำ ความช่วยเหลือ และ มาตรการที่จำเป็นต้องมีและการดูแลรักษา ฝ่ายบริการสังคมจะรับผิดชอบในเรื่อง มาตรการด้านสังคม และสภามณฑลรับผิดชอบเรื่องการดูแลรักษา

นอกเหนือจากบริการที่ทางการได้จัดให้แล้ว ก็ยังมีองค์กรอิสระอื่น ๆ ที่ให้ความ ช่วยเหลือในด้านนี้ด้วย

๗.๑๓ การฉีดวัคซีน

คณะกรรมการสังคม (*Socialstyrelsen*) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในบริการด้านวัคซีนป้องกันโรค

๗.๑๓.๑ วัคซีนสำหรับเด็ก

เด็กทุกคนที่อยู่ในประเทศสวีเดน มีสิทธิได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคร้ายแรง ๙ ชนิด คือ โรคคอตีบ (*Difteri*) บาดทะยัก (*Stelkramp*) ไอกรน (*Kikhosta*) โปлио (*Polio*) หัด (*Mässling*) คางทูม (*Påssjuka*) หัดเยอรมัน (*Röda hund*) บักเตเรีย Hib (*Hib-infektion*) บักเตเรีย Pneumokock (*Pneumokockinfektion*)

๗.๑๓.๒ วัคซีนสำหรับผู้ใหญ่

สตรีมีครรภ์ จะได้รับการตรวจที่ศูนย์อนามัยมารดาว่ามียกภูมิต้านทานโรคหัดเยอรมันหรือไม่ ผู้ที่ไม่มีภูมิต้านทาน หรือมีไม่พอจะได้รับวัคซีนป้องกันโรคนี้

โปรแกรมวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอได้ยกเลิกไปแล้ว แต่สำหรับผู้ที่ต้องการฉีดให้ครบก็สามารถไปรับการฉีดวัคซีนนี้ได้จากศูนย์อนามัย (*vårdcentraler*)

เมื่อเกิดโรคระบาด คณะกรรมการสังคมจะประกาศทางสื่อมวลชนสำหรับเรื่องบริการวัคซีนที่จำเป็น

๗.๑๓.๓ วัคซีนเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ

การฉีดวัคซีนก่อนเดินทางไปต่างประเทศนั้น ขึ้นอยู่กับประเทศ และระยะเวลาการพักอาศัยในประเทศนั้น ๆ ผู้เดินทางสามารถขอรายละเอียดได้จากคลินิกที่ให้บริการฉีดวัคซีน เกี่ยวกับชนิดวัคซีนที่จำเป็น โดยผู้รับวัคซีนจะต้องออกค่าใช้จ่ายเอง

๗.๑๔ การรักษาพยาบาลในขณะที่อยู่ในต่างประเทศชั่วคราว

เมื่อป่วย หรือเกิดอุบัติเหตุขึ้นในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป / เขตเศรษฐกิจยุโรป หรือประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ผู้ป่วยจะได้รับการรักษาพยาบาลที่จำเป็นเหมือนกับประชากรของประเทศนั้น และจ่ายแค่เพียงค่าธรรมเนียมคนไข้ (*Patientavgift*) เท่านั้น ถ้าผู้ป่วยไปรับบริการจากแพทย์หรือศูนย์อนามัยที่ขึ้นทะเบียนอยู่กับระบบการรักษาพยาบาลของประเทศนั้นๆ โดยนำบัตรการประกันการรักษาพยาบาลของยุโรป (*Europeiska sjukförsäkringskort*) ไปแสดง บัตรนี้ขอได้จากกองทุนประกันสังคม ผ่านเว็บไซต์ www.forsakringskassan.se หรือโทรศัพท์หมายเลข ๐๗๗๑ ๕๒๔ ๕๒๔ บัตรนี้ใช้ไม่ได้กับคลินิกหรือโรงพยาบาลเอกชน ส่วนค่าใช้จ่ายในการนำตัวผู้ป่วยกลับประเทศสวีเดนนั้น ประกันที่พำนักอาศัยหรือประกันการเดินทางจะเป็นผู้รับผิดชอบ

หากมีการเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุขึ้น ในขณะที่อยู่ประเทศที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป สิทธิในการได้รับการดูแลรักษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายนั้น จะมีอยู่เฉพาะใน

ประเทศที่ได้มีความตกลงไว้กับประเทศสวีเดนเท่านั้น รายละเอียดดูได้จากข้อมูลในแผ่นพับของกองทุนประกันสังคม

๗.๑๔.๑ การรักษายาบาลสำหรับคนสวีเดนที่อพยพไปอยู่ในต่างประเทศ (Utlandssvenskar)

คนสวีเดนที่อพยพไปอยู่ในประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของสหภาพยุโรป / เขตเศรษฐกิจยุโรป เมื่อป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุในประเทศสวีเดน ก็ควรได้รับการรักษายาบาลในเงื่อนไขเดียวกันกับคนสวีเดนอื่น ๆ ดังนั้นจึงควรที่จะติดต่อกับกองทุนประกันสังคมก่อนเพื่อขอข้อมูล

๗.๑๔.๒ การเสียชีวิตในต่างประเทศ

เมื่อคนสวีเดนเสียชีวิตในต่างประเทศ จะต้องมีการแจ้งต่อสถานเอกอัครราชทูตสวีเดน หรือสถานกงสุลสวีเดนในประเทศนั้น ๆ โดยแพทย์ผู้ดูแลรักษาจะเป็นผู้แจ้งการเสียชีวิต และญาติจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าการศพจะทำในประเทศที่เสียชีวิต หรือในประเทศสวีเดน ถ้าผู้ตายไม่ได้แสดงเจตจำนงค์เอาไว้ล่วงหน้า ทางกรสวีเดนจะไม่จ่ายค่าใช้จ่ายในการทำพิธีศพ และการนำศพกลับประเทศสวีเดน แต่ประกันการเดินทาง ประกันที่พักอาศัย หรือประกันส่วนตัว จะเป็นฝ่ายที่จ่ายให้ หากมีการทำประกันดังกล่าว

๗.๑๕ ค่าyarรักษาโรค และการคุ้มครองค่าใช้จ่ายสูง

คนไข้จะเป็นผู้จ่ายค่าyarรักษาโรคเองในระดับหนึ่ง ที่เหลือนั้นกองทุนประกันสังคมจะรับผิดชอบจ่ายให้ อัตราการจ่ายมีดังนี้...(อัตราที่ใช้อยู่ในปี ค.ศ.๒๐๑๑)

- ▶ คนไข้จ่าย ๑๐๐ % สำหรับค่าyarที่ไม่เกิน ๙๐๐ โครนาสวีเดน
- ▶ คนไข้จ่าย ๕๐ % สำหรับค่าyarที่อยู่ระหว่าง ๙๐๑ ถึง ๑,๗๐๐ โครนาสวีเดน
- ▶ คนไข้จ่าย ๒๕ % สำหรับค่าyarที่อยู่ระหว่าง ๑,๗๐๑ ถึง ๓,๓๐๐ โครนาสวีเดน
- ▶ คนไข้จ่าย ๑๐ % สำหรับค่าyarที่อยู่ระหว่าง ๓,๓๐๑ ถึง ๔,๓๐๐ โครนาสวีเดน

จำนวนเงินที่เกิน ๔,๓๐๐ โครนาสวีเดน คนไข้ไม่ต้องจ่าย และคนไข้จะได้รับบัตรชื่อยาฟรี (*frikort*) ตลอดระยะเวลาที่เหลือนอยู่ในช่วง ๑๒ เดือน

ร้านขายยาสามารถเปลี่ยนยาที่แพทย์สั่งไปเป็นยาอื่น ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียง และดีเท่ากันได้ แต่ถ้าคนไข้ต้องการยาที่แพทย์สั่ง คนไข้ก็ต้องออกค่าyarส่วนเกินเอง

๗.๑๖ การประกันการใช้ยา (*Läkemedelsförsäkring*)

การใช้ยาต่าง ๆ ที่ได้รับจากร้านขายยาตามใบสั่งแพทย์ หรือได้รับจากโรงพยาบาล จะได้รับการประกัน การประกันการใช้ยานี้ จะจ่ายให้กับความเสียหายที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ แต่จะไม่จ่ายให้สำหรับอาการแทรกซ้อน (*biverkning*) ที่พึงคาดการณ์ได้ ยกเว้นอาการแทรกซ้อนที่รุนแรง การแจ้งเรื่องความเสียหายนี้จะต้องกระทำภายใน ๓ ปี

นับจากที่ได้รู้ว่ายามีความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นจากยาที่ใช้ หรือแจ้งภายใน ๑๕ ปี นับจากเลิกใช้ยาดังกล่าว การประกันนี้ครอบคลุมถึงยาที่ได้รับตามใบสั่งแพทย์ของภาครัฐ และของภาคเอกชน

หมายเหตุ

ที่ผ่านมา ร้านขายยาถือเป็นกิจการผูกขาดของรัฐฯ ที่ดำเนินการโดยบริษัท อาโพเทค จำกัด (Apotek AB) แต่หลังจากวันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ.๒๐๐๙ เป็นต้นมา รัฐฯ ได้เปิดให้มีการจำหน่ายอย่างเสรี โดยให้บริษัทอื่น (ที่ได้รับอนุญาตจากกรมยารักษาโรค - Läkemedelsverket) เข้ามาดำเนินการแข่งกับร้านขายยาของรัฐได้

๗.๑๗ ค่าธรรมเนียมในการรักษาพยาบาล

ค่ารักษาพยาบาลที่คนไข้ต้องจ่ายนั้น เป็นเพียงส่วนน้อยของค่ารักษาพยาบาลทั้งหมด รัฐฯ ใช้เงินภาษีมาจ่ายให้ สภามณฑลจะเป็นหน่วยงานที่กำหนดค่าธรรมเนียมคนไข้ (patientavgift)

เมื่อคนไข้ไปรับการรักษา ค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายก่อนก็คือ “ค่าธรรมเนียมคนไข้” (ในจำนวน ๑๕๐ โครนาสวีเดน สำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑) แม้ว่าจะไปรับการรักษาจากคลินิกเอกชน ที่ขึ้นทะเบียนอยู่กับระบบการรักษาพยาบาลของทางการ แต่ปกติแล้วการไปรับการรักษาที่แผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาล คนไข้จะเสียค่าใช้จ่าย (๒๐๐ โครนาสวีเดน สำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑) มากกว่าการไปรับการรักษาที่ศูนย์อนามัย การรับการรักษาจากคลินิกเอกชน หรือโรงพยาบาลเอกชนที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนอยู่ก็ระบบการรักษาพยาบาลของรัฐนั้น คนไข้จะต้องจ่ายค่ารักษาทั้งหมดเอง

ค่าธรรมเนียมคนไข้นี้จะจ่ายสูงสุดไม่เกิน ๙๐๐ โครนาสวีเดนต่อระยะเวลา ๑๒ เดือน จำนวนที่เกินจะไม่ต้องจ่าย ดังนั้นทุกครั้งที่เราไปรับการรักษาที่ศูนย์อนามัย หรือโรงพยาบาลก็ต้องดูให้มีการบันทึกการจ่ายเงินลงในบัตรคุ้มครองค่าใช้จ่ายสูง (högkostnadskort) ด้วย

๗.๑๘ การดูแลคนใกล้ชิด (Vård av närstående)

ผู้ใกล้ชิด ที่ดูแลคนไข้อาการหนัก สามารถได้รับเงินชดเชยจากกองทุนประกันสังคม ถ้าเป็นผู้ที่ทำงานอยู่ตามปกติแล้วเป็นจำนวน ๑๐๐ วันทำงาน (๒๕๐ วันทำงานสำหรับผู้ป่วยที่ติดเชื้อมีไข้) สิทธินี้จำกัดอยู่เฉพาะเมื่อเกิดสถานการณ์พิเศษขึ้น เช่น คนไข้เสี่ยงต่อการเสียชีวิต หรืออาการป่วยของคนไข้มีโอกาสที่จะดีขึ้น

ผู้ใกล้ชิดหมายถึง ญาติ หรือผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับคนไข้ และการดูแลก็อาจเป็นเพียงการดูแลแบบปกติ

-คู่มือคนไทยในสวีเดน-

จำนวนเงินชดเชยนี้ ยึดจำนวนเงินป่วยของผู้ดูแลคนไข้เป็นหลัก และจะจ่ายให้ตามระยะเวลาที่อยู่ดูแล คือแบบเต็มวัน ครึ่งวัน ผู้ดูแลอาจจะมีจำนวนหลายคนที่ผลัดกันมาดูแลก็ได้

การดูแลจะต้องเป็นการดูแลคนป่วยที่อยู่ในประเทศสวีเดน หรือประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป

๘. คนพิการ

ผู้ที่ร่างกายไม่ได้มีการพัฒนาไปอย่างปกติ หรือมีร่างกายพิการ จะได้รับความช่วยเหลือจากทั้งเทศบาล (รับผิดชอบด้านการให้บริการ) และสภามณฑล (รับผิดชอบเรื่องการรักษาพยาบาล)

๘.๑ เด็กพิการ

เด็กพิการจะต้องได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากสังคม เทศบาลเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลเด็ก ซึ่งรวมถึงการดูแลเด็กพิการด้วย ส่วนใหญ่แล้วเด็กพิการจะถูกจัดให้รวมอยู่ในกลุ่มเด็กปกติทั่วไป ทั้งที่โรงเรียนอนุบาล และที่สถานดูแลเด็กช่วงเวลาว่าง แต่ก็ยังมีบางที่จะจัดให้เด็กพิการอยู่ในเฉพาะกลุ่มคนพิการเท่านั้น

เทศบาลหลายแห่งได้มีบริการพิเศษให้ เช่น การไปช่วยดูแลเด็กแทนเป็นครั้งคราว และเด็กที่มีพัฒนาการที่ด้อยกว่าปกติหรือมีความพิการมาก จะมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษมากขึ้น

ส่วนสภามณฑลนั้นจะรับผิดชอบเรื่องด้านการแพทย์ ครูพิเศษ เจ้าหน้าที่แนะนำ (*kurator*) และนักจิตวิทยา โดยเรียกว่าเป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพ (*rehabilitating*) ของเด็ก

๘.๒ นักศึกษาพิการ

ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยทุกแห่งจะมีเจ้าหน้าที่ติดต่อ (*kontaktperson*) ไว้เพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษาพิการ ในด้านการศึกษา และมาตรการช่วยเหลือด้านต่างๆ ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก เว็บไซต์ www.studera.nu

ถ้าต้องการทราบว่า มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยได้จัดบริการอะไรไว้บ้างเพื่ออำนวยความสะดวกในการไปมาในเขตมหาวิทยาลัย หรือการศึกษา เช่น ล่ามภาษามือ ตำราที่ทำไว้เพื่อคนที่พิการทางตา ก็จะดูได้จากเว็บไซต์ของแต่ละมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยนั้นๆ

๘.๓ การศึกษาสำหรับผู้ใหญ่พิการ

การศึกษาที่จัดไว้สำหรับผู้ใหญ่พิการ ได้แก่....

- ✳ การฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อเข้าทำงาน
มีหลายแห่งในประเทศ ที่มีหลักสูตรพิเศษที่มุ่งเพื่อช่วยให้คนพิการสามารถเข้าทำงานได้
- ✳ การศึกษาผู้ใหญ่
เทศบาลจะให้ข้อมูลเรื่องหลักสูตร และความช่วยเหลือต่างๆ ที่มีให้กับคนพิการ

- ❖ **กลุ่มการศึกษา (studiecirklar)**
มีการจัดกลุ่มการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อคนพิการ และครอบครัวของคนพิการ เช่น ภาษาใบ้ อักษรที่อ่านด้วยมือ ดนตรี ฯลฯ
- ❖ **วิทยาลัยการศึกษาประชาชน (folkhögskola)**
มีวิทยาลัยการศึกษาประชาชนหลายแห่งที่รับคนพิการเข้าเรียนในหลักสูตรที่จัดขึ้น ซึ่งทางวิทยาลัยจะได้รับเงินช่วยเหลือในเรื่องเล่า อุปกรณ์ช่วยการเรียนรู้ ฯลฯ นอกจากนั้นนักศึกษาพิการที่เข้าเรียนในวิทยาลัยการศึกษาประชาชนจะได้รับเงินชดเชยรายได้ที่ขาดหายไปเพราะการเข้าเรียนในหลักสูตรสั้นๆ ที่วิทยาลัยการศึกษาประชาชน โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ และสหพันธ์การศึกษา
- ❖ **มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย**
สามารถยื่นขอเงินสนับสนุนพิเศษ เพื่อช่วยเหลือด้านการศึกษานักศึกษาพิการ ที่นอกเหนือไปจากความช่วยเหลือที่ได้รับจากเทศบาลหรือกองทุนประกันสังคม
- ❖ **โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ (Särvux) ***
คือ โรงเรียนที่เทศบาลจัดขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อให้การศึกษาที่อยู่ในระดับเดียวกับคนปกติแก่คนพิการ โดยจะมีอยู่ในทุกระดับการศึกษา เช่น ภาคบังคับเตรียมอุดมของโปรแกรมระดับชาติ และโปรแกรมพิเศษ

การยื่นขอเงินช่วยเหลือพิเศษที่ระบุไว้ข้างบนนี้ ให้ยื่นขอที่

“หน่วยงานโรงเรียนเพื่อการสอนแบบพิเศษ (Specialpedagogiska skolmyndigheten)” โทร ๐๑๐ ๔๗๓ ๕๐ ๐๐ เว็บไซต์ www.spsm.se

๘.๔ การปรับที่พักออาศัย

เทศบาลมีเงินช่วยเหลือเพื่อใช้ปรับที่อยู่อาศัย (Bostadsanpassningsbidrag) สำหรับคนพิการ หรือผู้ที่ต้องดูแลคนพิการซึ่งอาศัยร่วมอยู่ด้วย และจำเป็นต้องปรับที่อยู่อาศัยให้มีความเหมาะสมสำหรับการอยู่อาศัยของคนพิการ เงินช่วยเหลือนี้จำเป็นต้องมีการยื่นขอ และเทศบาลจะเป็นผู้ลงมติ และหากไม่พอใจสามารถอุทธรณ์มตินี้ได้ต่อศาลปกครองชั้นต้น (Förvaltningsdomstol)

เทศบาลหลายแห่งได้จัดสร้างแพลตฟอร์มที่ปรับเป็นพิเศษ เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับคนพิการ เช่น ประตูกว้างเป็นพิเศษ ทางเข้าห้องไม่มีขอบประตูที่พื้น ครว้ตกแต่งเป็นพิเศษ เป็นต้น สำนักงานจัดหาที่อยู่อาศัย (Bostadsförmedling) หรือสำนักงานสิ่งก่อสร้าง (Fastighetskontoret) ของเทศบาลจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดหาแพลตฟอร์มกล่าวให้

๘.๕ อุปกรณ์ช่วยเหลือ

คนพิการสามารถรับบริการด้านฟื้นฟูสมรรถภาพ และรับอุปกรณ์ช่วยเหลือต่างๆ ที่แพทย์เป็นผู้เขียนสั่งให้หลังจากที่ผ่านการอนุมัติจากสภามณฑล และเทศบาลแล้ว

สำหรับอุปกรณ์ช่วยเหลือเพื่อการทำงานของลูกจ้าง หรือของคนพิการที่เป็นเจ้าของกิจการเองนั้น กองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้อนุมัติ

ข้อมูลเรื่องความช่วยเหลือประเภทนี้ ขอได้จากเจ้าหน้าที่ผู้ดูแล พยาบาลประจำเขตแพทย์ นักกายภาพบำบัด กองทุนประกันสังคม สำนักงานจัดหางาน และเจ้าหน้าที่ประสานงานของมหาวิทยาลัย

๘.๕.๑ อุปกรณ์ช่วยเหลือในการใช้โทรศัพท์

สภามณฑล และเทศบาลมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์ช่วยเหลือการใช้โทรศัพท์ให้กับคนพิการ ถ้าจำเป็นต้องมี โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เช่น กระดิ่งพิเศษที่ติดไว้ภายในบ้าน และนอกบ้าน ไฟกระพริบเมื่อโทรศัพท์ดังขึ้น หรือการส่งสัญญาณแบบสั่น โทรศัพท์แบบเป็นตัวอักษร หรือแบบเป็นภาพ

๘.๕.๒ หนังสือพิมพ์ และหนังสือในรูปเทปเสียง (*Taltidning och talböcker*)

หนังสือพิมพ์ในรูปเทปเสียงจะมีอยู่ในทุกมณฑล ส่วนใหญ่จะออกสัปดาห์ละสองครั้ง โดยจัดส่งให้สมาชิกทางไปรษณีย์ บางมณฑลจะไม่เสียค่าสมาชิก แต่บางมณฑลก็จะออกค่าสมาชิกให้ส่วนหนึ่ง

สำหรับหนังสือในรูปเทปเสียงนั้นสามารถหาซื้อได้จากห้องสมุดทั่วไป

๘.๕.๓ รายการโทรทัศน์ที่ใช้ภาษามือ

รายการโทรทัศน์สำหรับคนหูหนวกนี้ มีในโทรทัศน์สวีเดนช่องที่เป็นของรัฐมาหลายปีแล้ว มีทั้งที่เป็นรายการเด็ก และรายการข่าว

๘.๖ เงินช่วยเหลือการดูแลบุตรพิการ (*Vårdbidrag*)

บิดา หรือมารดา มีสิทธิหยุดงานเพื่อดูแลบุตรที่ป่วยหรือพิการ ที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษอย่างน้อย ๖ เดือนขึ้นไป การหยุดงานดูแลบุตรนี้ สามารถหยุดได้จนกระทั่งถึงเดือนมิถุนายนของปีที่เด็กมีอายุครบ ๑๙ ปี และสามารถหยุดได้ทั้งแบบเต็มเวลา หรือแบบไม่เต็มเวลา

เงินช่วยเหลือเพื่อดูแลเด็กป่วยหรือพิการแบบเต็มเวลา มีเป็นจำนวน ๘,๙๑๗ โครนาสวีเดนต่อเดือน (ค.ศ.๒๐๑๑) ส่วนเงินช่วยเหลืออันเนื่องมาจากมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นนั้น จะจ่ายให้ในจำนวน ๓๖ % หรือ ๖๒.๕ % ของจำนวนราคาค่าฐาน (*prisbasbelopp*) จำนวนราคาค่าฐานปี ค.ศ.๒๐๑๑ เท่ากับ ๔๒,๘๐๐ โครนาสวีเดน

สำหรับบิดามารดาที่บุตรพิการของตนอยู่ในความดูแลของสถาบันสำหรับเด็กพิการ บิดามารดามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือแบบชั่วคราว สำหรับระยะเวลาที่บุตรพิการมา

อยู่กับคนที่บ้านเป็นการชั่วคราวเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๑๐ วันต่อสามเดือน หรืออย่างน้อย ๑๐ วันติดต่อกันที่ข้ามช่วงสามเดือน โดยต้องยื่นขอไปที่กองทุนประกันสังคม

๘.๗ เงินชดเชยการพิการ (*Handikappersättning*)

ผู้พิการ หรือพิการ ภายใต้งานไขบางประการ จะได้รับเงินชดเชยความพิการ นับตั้งแต่เดือนมิถุนายนของปีที่มีอายุครบ ๑๙ ปี ถ้าคนพิการผู้นี้จำเป็นต้องมีคนคอยช่วยเหลือในการดำเนินชีวิตประจำวัน ในการทำงาน ในการเรียนหนังสือ หรือถ้าคนพิการผู้นั้นต้องมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นมาก และความพิการนี้จะต้องเกิดก่อนมีอายุครบ ๖๕ ปี และจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างน้อย ๑ ปี และเงินชดเชยนี้จะให้ต่อไปหลังจากอายุครบ ๖๕ ปีแล้วด้วย ถ้าความพิการนั้นเกิดก่อนอายุครบ ๖๕ ปี

จำนวนเงินชดเชยการพิการนี้จะมีเป็นจำนวนตั้งแต่ ๓๖ % หรือ ๕๓ % หรือ ๖๙ % ของจำนวนรายได้อ่อน และจะทำการพิจารณาเรื่องการจ่ายเงินชดเชยนี้พร้อมๆ กับการพิจารณาเรื่องเงินป่วย หรือเงินบำนาญ

เงินชดเชยการพิการนี้ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ และยื่นขอได้ที่กองทุนประกันสังคม โดยต้องมีใบรับรองแพทย์

๘.๘ การช่วยเหลือ และการบริการแก่ผู้ที่สมรรถภาพร่างกายเสื่อมถอย

กฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือ และการให้บริการต่อคนพิการบางประเภท (*Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade-LSS*) ระบุให้ผู้ที่สมรรถภาพร่างกายเสื่อมถอยมีโอกาสดังนี้ที่จะได้รับการช่วยเหลือ และบริการในรูปแบบของ การช่วยเหลืองานบ้าน เป็นเพื่อนเดินทาง บ้านพักที่มีบริการพิเศษ การมีผู้ช่วยประจำตัว (*Personlig assistans*) ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของคณะกรรมการสังคม www.sos.se

นอกจากนั้น เทศบาลยังมีหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ และให้บริการแก่ผู้ที่มีสมรรถภาพร่างกายเสื่อมถอย ที่นอกเหนือไปจากที่มีกำหนดไว้ในกฎหมาย LSS

๘.๘.๑ ผู้ช่วยประจำตัว (*Personlig assistans*)

ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปี สามารถได้รับความช่วยเหลือเป็นส่วนตัวได้ และการช่วยเหลือนี้จะมีต่อไปหลังจากที่อายุครบ ๖๕ ปีแล้วก็ตาม ความช่วยเหลือนี้อาจได้รับโดยตรงจากเทศบาล คือเทศบาลเป็นผู้จัดหาให้ หรือได้รับเป็นเงินช่วยเหลือจากกองทุนประกันสังคมแล้วไปจัดจ้างเอง หรือติดต่อผ่านบริษัทที่ให้บริการแบบนี้

บริการจากผู้ช่วยประจำตัวจะต้องได้รับอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒๐ ชั่วโมง

๘.๘.๒ การให้บริการล่ามสำหรับคนหูหนวก

นอกจากความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่สภามณฑล และเทศบาลต้องรับผิดชอบตามที่ระบุไว้ข้างบนแล้ว สภามณฑลยังต้องมีบริการล่ามสำหรับคนหูหนวก และผู้เป็นใบ้ด้วย

ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่เว็บไซต์ www.taltjinst.se

๘.๙ ค่าธรรมเนียมที่เทศบาลเรียกเก็บ

แม้ว่าตามความช่วยเหลือ และบริการส่วนใหญ่ที่ระบุอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือ และการให้บริการต่อคนพิการบางประเภท (*Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade-LSS*) นั้น จะไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมก็ตาม แต่ก็ยังมีบริการบางประเภทที่เทศบาลจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามที่เทศบาลเป็นผู้กำหนด แต่จะต้องไม่เกินจำนวนที่เทศบาลจ่ายจริง หรือสูงกว่าเพดานที่รัฐบาลได้กำหนดเอาไว้ และเทศบาลจะต้องดูแลให้คนพิการนั้นมีเงินเหลือพอที่จะใช้จ่าย

๘.๑๐ การให้ความช่วยเหลือเรื่องรถยนต์ (*Bilstöd*)

คนพิการที่จะมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเรื่องรถยนต์ จะต้องเป็นผู้ที่มีความพิการแบบถาวรที่ทำให้เกิดความยุ่งยากในการเดินทางด้วยตัวเอง หรือเดินทางโดยใช้ระบบการคมนาคมสาธารณะ

๘.๑๐.๑ ประเภทของความพิการ

คนพิการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ เพื่อใช้ซื้อ หรือใช้ปรับปรุงรถยนต์ สามารถแยกได้เป็นกลุ่มต่างๆ ดังนี้

๑. คนพิการที่อายุต่ำกว่า ๖๕ ปี ที่จำเป็นต้องใช้รถยนต์ในการจัดงาน หรือได้ผ่านการศึกษาในหลักสูตรเน้นเรื่องชีวิตการทำงาน หรือได้ผ่านการฟื้นฟูร่างกายให้กลับสู่สภาพเดิมโดยได้รับความช่วยเหลือด้านกิจกรรม (*aktivitetsstöd*) หรือได้รับเงินชดเชยเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพ
๒. คนพิการที่อายุต่ำกว่า ๖๕ ปี ที่ได้รับอนุมัติให้ได้รับความช่วยเหลือเรื่องรถยนต์ ตามเงื่อนไขของกลุ่ม ๑ และได้รับเงินชดเชยเมื่อป่วย (*sjukersättning*) หรือเงินชดเชยกิจกรรม (*aktivitetsersättning*) ดูรายละเอียดในบทที่ ๙ ข้อ ๙.๒
๓. คนพิการที่มีอายุระหว่าง ๑๘ ปี ถึง ๕๐ ปี ที่เป็นผู้ขับรถเอง
๔. บิดาหรือมารดาที่พิการ และมีบุตรอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
๕. บิดาหรือมารดา / ผู้มีอำนาจปกครองเด็กพิการ

๘.๑๐.๒ รูปแบบของความช่วยเหลือเรื่องรถยนต์

ความช่วยเหลือเรื่องรถยนต์ มีอยู่ ๔ รูปแบบด้วยกัน คือ...

๑. จำนวนเงินช่วยเหลือขั้นพื้นฐาน (*grundbidrag*) ขึ้นอยู่กับกลุ่มและประเภทของรถยนต์และไม่ขึ้นอยู่กับรายได้
 - ▶ เงินช่วยเหลือเพื่อซื้อรถ สูงสุด ๖๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน
 - ▶ เงินช่วยเหลือเพื่อซื้อรถมอเตอร์ไซด์ สูงสุด ๑๒,๐๐๐ โครนาสวีเดน

- ▶ เงินช่วยเหลือเพื่อซื้อรถจักรยานยนต์ (moped) สูงสุด ๓,๐๐๐ โครนาสวีเดน
- ๒. เงินช่วยในการจัดหา (*anskaffningsbidrag*) ขึ้นอยู่กับจำนวนรายได้ แต่สูงสุดจะต้องไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน
- ๓. เงินช่วยเพื่อปรับปรุง (*anpassningsbidrag*) เป็นเงินช่วยเหลือเพื่อตกแต่งรถยนต์ให้เข้ากับสภาพการใช้ของคนพิการ
- ๔. เงินช่วยเพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อทำใบขับขี่ให้กับคนพิการที่มีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปี และเป็นผู้มีความจำเป็นที่ต้องใช้รถยนต์ในการเลี้ยงชีพ หรือการศึกษาเพื่อให้ได้งานทำ คนพิการจะต้องเป็นผู้ตกงาน หรือเสี่ยงต่อการตกงาน และใบขับขี่จะทำให้ได้งานทำอย่างถาวร

๘.๑๑ องค์การคนพิการ

คนพิการแต่ละประเภทจะมีองค์กรของตนเอง และได้รวมตัวกันเป็นสหพันธ์คนพิการ (*Handikappförbundens samarbetsorgan*) ซึ่งมีองค์กรของคนพิการจำนวน ๓๙ สมาคมเป็นสมาชิก

เทศบาลบางแห่ง จะมีคณะที่ปรึกษาเรื่องคนพิการประจำเทศบาล ที่มีหน้าที่ประสานงานระหว่างหน่วยงานของเทศบาลกับองค์กรของคนพิการ และในลักษณะเดียวกันในระดับมณฑลก็มีคณะที่ปรึกษาเรื่องคนพิการในระดับมณฑลด้วย นอกจากนั้น ออมбудมานด้านกีดกัน (*Diskrimineringsombudsmannen*) ก็จะทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์และสิทธิของคนพิการด้วย

ในบางกรณีคนไข้สามารถได้รับเงินช่วยเหลือค่าเดินทางไปรับการรักษาด้วย

๙. บำนาญ และผู้รับบำนาญ

การรับบำนาญในประเทศสวีเดน ในสมัยก่อนมีอยู่สองวิธี คือ การรับบำนาญโดยถืออายุเป็นเกณฑ์ (ครบบอายุบำนาญ หรือก่อนครบบอายุบำนาญ) และการรับบำนาญที่ถือความสามารถในการทำงานเป็นเกณฑ์ (ป่วย หรือเกิดพิการขึ้น ทำให้ไม่สามารถทำงานได้)

ปัจจุบัน การรับบำนาญ จะเป็นไปตามระบบใหม่ที่ใช้มาตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๙๙

๙.๑ ระบบบำนาญ

บำนาญตามระบบใหม่ ที่สำคัญมีอยู่ ๓ ประเภทใหญ่ๆ คือ

- ❖ บำนาญทั่วไป (*Allmän pension*)
- ❖ บำนาญจากการทำงาน (*Tjänstepension*)
- ❖ บำนาญส่วนตัว (*Privat pension*)

๙.๑.๑ บำนาญทั่วไป (*Allmän pension*)

ประเทศสวีเดนได้เริ่มใช้บำนาญระบบใหม่มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว โดยมีการเปลี่ยนระบบแบบค่อยเป็นค่อยไปมาตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๙๙ ระบบใหม่จะใช้คำว่า บำนาญทั่วไป (*Allmän pension*) แทนคำว่าบำนาญประชาชน (*Folkpension*) และคำว่าบำนาญเสริม (*ATP-Allmän tilläggspension*)

ทุกคนที่มีถิ่นฐานอยู่ในประเทศสวีเดน มีสิทธิได้รับบำนาญทั่วไป โดยกองทุนประกันสังคมจะเป็นผู้จ่ายให้ และจำนวนเงินบำนาญจะขึ้นอยู่กับเงินเดือนที่ได้รับ

บำนาญทั่วไป ยังแยกออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

บำนาญรายได้ (*Inkomstpension*) และบำนาญกองทุนหุ้น (*Premiepension*)
บางกรณีจะมี บำนาญขั้นต่ำ (*Garantipension*) และบำนาญเสริม (*Tilläggspension*)

๙.๑.๑.๑ บำนาญรายได้ (*Inkomstpension*)

ในระบบใหม่นี้ รายได้จากการทำงานทุกอย่าง จะถือว่าเป็นรายได้ที่ใช้คำนวณจำนวนบำนาญ (เช่น เงินเดือน เงินช่วยการศึกษา เงินทหารเกณฑ์ เงินป่วย เงินชดเชยการดูแลบุตรที่ป่วย ฯลฯ) จะมีการหักรายได้ส่งเข้ากองทุนบำนาญในอัตรา ๑๘.๕ % ในจำนวนนี้ ๑๖ % เป็นบำนาญรายได้ และ ๒.๕ % เป็นบำนาญขั้นต่ำ แต่รายได้สูงสุดที่จะนำมาใช้คำนวณบำนาญจะต้องไม่เกิน ๗.๕ เท่าของจำนวนรายได้ฐาน (*inkomstbasbelopp*) สำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๒ จะต้องไม่เกิน ๔๐๙,๕๐๐ โครนาสวีเดน

- ผู้ที่เกิดปี ค.ศ.๑๙๕๕ หรือหลังจากนั้น จะได้รับบำนาญทั้งหมดของ
ตนจากระบบใหม่
- ผู้ที่เกิดปี ค.ศ.๑๙๓๗ หรือก่อนหน้านั้น จะได้รับบำนาญทั้งหมดของ
ตนจากระบบเก่า
- ผู้ที่เกิดระหว่างปี ค.ศ.๑๙๓๘ - ๑๙๕๓ จะได้รับบำนาญที่คำนวณ
จากทั้งสองระบบ

๙.๑.๑.๒ บำนาญกองทุนหุ้น (Premiepension)

บำนาญกองทุนหุ้น เป็นเงินส่วนหนึ่งของเงินบำนาญที่ต้องดูแลเอง (เงิน
จำนวน ๒.๕ % ของรายได้ที่ถูกหักไว้) โดยการนำไปลงทุนในกองทุนต่างๆ
ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ประมาณเกือบ ๘๐๐ กองทุน ที่จะเก็บค่าธรรมเนียม ๐.๕๖ %
แต่ถ้าไม่ประสงค์ที่จะดูแลเอง ทางเราก็จะดูแลให้ โดยนำไปลงทุนใน
กองทุนบำนาญประชาชนที่เจ็ด (Sjunde AP-fonden) ดังนั้นจำนวนของ
บำนาญกองทุนหุ้น ที่จะได้รับจึงขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจของประเทศ

๙.๑.๑.๓ บำนาญขั้นต่ำ (Garantipension)

ผู้ที่ไม่ได้ทำงาน หรือมีรายได้ไม่ถึงที่จะนำมาคำนวณเงินบำนาญ หรือมี
คะแนนบำนาญน้อยมาก จะได้รับบำนาญประเภทนี้ทุกคน เงินบำนาญที่
รับจะยึดจำนวนราคาฐาน (prisbasbelopp) เป็นหลัก คือเท่ากับ ๒.๑๓ เท่า
ของจำนวนราคาฐานสำหรับคนโสด และ ๑.๙๐ เท่าสำหรับผู้สมรส และ
เงื่อนไขในการที่จะได้รับเงินบำนาญขั้นต้นนี้ก็คือ ในตอนที่รับจะต้องมี
ภูมิลำเนาอยู่ในประเทศสวีเดน หรือในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป หรือ
ประเทศสมาชิกเขตเศรษฐกิจยุโรป มาเป็นเวลาอย่างน้อย ๓ ปี

๙.๑.๑.๔ บำนาญเสริม (Tilläggspension)

คือเงินบำนาญสำหรับผู้ที่ได้รับบำนาญจากระบบเก่า และระบบใหม่ คือ ผู้ที่
เกิดระหว่างปี ค.ศ.๑๙๓๘ และ ๑๙๕๓

ตามปกติ จะจ่ายบำนาญให้เมื่อมีอายุครบ ๖๕ ปี และถ้าต้องการ ก็สามารถขอรับ
บำนาญได้ตั้งแต่เดือนที่มีอายุครบ ๖๑ ปี แต่จำนวนเงินบำนาญจะลดลงตามสัดส่วน
บำนาญทั่วไปนี้จะจ่ายให้ไปจนตลอดชีวิต

๙.๑.๒ บำนาญจากการทำงาน (Tjänstepension) หรือ

บำนาญตามความตกลงร่วมกัน (Kollektivavtalad pension)

คือบำนาญที่เป็นไปตามความตกลงร่วม (kollektivavtal) ระหว่างสมาคมนายจ้าง
และสมาคมลูกจ้าง ลูกจ้างในประเทศสวีเดนประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ (ประมาณเกือบ

๔ ล้านคน) จะได้รับบำนาญประเภทนี้เสริมจากบำนาญทั่วไป (*allmän pension*) ที่ได้รับจากรัฐ

เงื่อนไขต่างๆ เกี่ยวกับบำนาญประเภทนี้ จะเป็นไปตามข้อตกลงในความตกลงร่วมที่เจรจากันเอาไว้ บำนาญประเภทนี้แบ่งออกได้ตามประเภทของการเป็นลูกจ้าง และที่สำคัญๆ มีดังนี้

ประเภทบำนาญ	ประเภทลูกจ้าง
ITP 1	เสมือนภาคเอกชนที่เกิดปี ค.ศ.๑๙๗๘ หรือก่อนหน้า
ITP 2	เสมือนภาคเอกชนที่เกิดปี ค.ศ.๑๙๗๙ หรือหลังจากนั้น
KAP-KL (PFA)	ลูกจ้างของเทศบาล สภามณฑล และสมาพันธ์เทศบาล
Avtalspension SAF-LO	คนงานของภาคเอกชน
PA 03/P 91	ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ

นอกจากนั้น นายจ้าง และลูกจ้างที่ไม่ได้เข้าร่วมอยู่ในความตกลงร่วมกัน นายจ้างก็สามารถที่จะกันเงินส่วนหนึ่งไว้ให้เป็นบำนาญของลูกจ้างของตนได้เอง ซึ่งเงื่อนไขก็แล้วแต่จะตกลงกัน

๙.๑.๓ บำนาญส่วนตัว (*Privat pension*)

เป็นเงินบำนาญที่ประชาชนสะสมเอาไว้เอง โดยสามารถนำไปหักลดหย่อนการเสียภาษีได้แต่จะต้องไม่เกินปีละ ๑๒,๐๐๐ โครนาสวีเดน บำนาญประเภทนี้รับได้เร็วสุดเมื่อมีอายุ ๕๕ ปี และจะต้องกระจายการจ่ายออกไปอย่างน้อย ๕ ปี

๙.๒ เงินชดเชยเมื่อป่วย และเงินชดเชยกิจกรรม (*Sjukersättning och aktivitetsersättning*)

เงินชดเชยประเภทนี้เมื่อก่อนเรียกว่า “บำนาญก่อนกำหนด (*förtidspension*)” แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อใหม่ อันได้แก่...

เงินชดเชยเมื่อป่วย (*sjukersättning*) มีให้สำหรับผู้ที่มียุระหว่าง ๑๙ - ๒๙ ปี ที่สมรรถภาพของร่างกายลดลง

เงินชดเชยกิจกรรม (*aktivitetsersättning*) มีให้สำหรับผู้ที่มียุระหว่าง ๓๐ - ๖๔ ปี ที่ความสามารถในการทำงานลดลงอย่างน้อย ๑/๔ มาเป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ปี เพราะป่วย หรือพิการ เวลาการจ่ายจะเป็นแบบมีกำหนดเวลาคือ นานสุดครั้งละ ๓ ปี

การยื่นคำร้องขอรับเงินชดเชยทั้งสองประเภทนี้ ให้ยื่นต่อกองทุนประกันสังคม และเงินชดเชยประเภทนี้จะต้องเสียภาษีเงินได้

๙.๓ เงินบำนาญสำหรับผู้ยังมีชีวิตอยู่ (Efterlevandepension)

บุตร (รวมถึงบุตรบุญธรรม) สามารถได้รับบำนาญเด็ก (barnpension) ถ้าบิดา มารดาคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งคู่ได้เสียชีวิตลง โดยจะจ่ายให้จนถึงเดือนที่เด็กมีอายุครบ ๑๘ ปี หรืออายุครบ ๒๐ ปีและถ้าเด็กยังเรียนหนังสืออยู่

จำนวนเงินบำนาญเด็กนี้ มากน้อยจะขึ้นอยู่กับประเภทบำนาญที่ผู้ตายได้รับ หรือจะได้รับจากระบบบำนาญ (allmän pension) และถ้าบำนาญเด็กที่ได้รับมีเป็นจำนวนต่ำมาก หรือเด็กไม่มีสิทธิได้รับเลย เด็กก็จะได้รับเงินสนับสนุนสำหรับผู้ยังมีชีวิตอยู่ (efterlevandestöd) แทน

๙.๔ เงินบำนาญเพื่อปรับสถานการณ์ (Omställningspension)

ถ้าสามี หรือภรรยาที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ได้เสียชีวิตลง และผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่อายุยังไม่ครบ ๖๕ ปี ก็มีสิทธิได้รับเงินบำนาญประเภทนี้ ถ้า...

- ได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคู่สมรสอย่างถาวรในช่วง ๕ ปีสุดท้าย
- อยู่อาศัยอย่างถาวรกับบุตรที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ที่ผู้มีชีวิตอยู่ หรือที่ผู้ตายมีอำนาจปกครอง

สำหรับคู่ที่อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียน (sambo) ถ้าเกิดเสียชีวิตลง อีกฝ่ายหนึ่งจะมีสิทธิรับเงินบำนาญประเภทนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้อง...

- มีบุตรร่วมกัน
- ตั้งครรภ์อยู่เมื่อตอนที่ฝ่ายชายตาย
- เคยจดทะเบียนสมรส หรือทะเบียนคู่ครองมาก่อน

เงินบำนาญประเภทนี้ จะจ่ายให้จนมีอายุครบ ๖๕ ปี หรือจนบุตรคนสุดท้ายถึงอายุครบ ๑๘ ปี แต่มีสิทธิที่จะขอต่อได้ ถ้ามีคุณสมบัติครบเงื่อนไขสำหรับการต่อ

จำนวนเงินบำนาญประเภทนี้ยังขึ้นอยู่กับจำนวนบำนาญที่ผู้ตายได้รับ

๙.๕ บำนาญผู้เป็นหม้าย (Änkepension)

บำนาญประเภทนี้ ได้ยกเลิกไปแล้วตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๙๐ แต่ก็ยังมีการจ่ายบำนาญประเภทนี้ให้กับหญิงที่เป็นหม้าย ถ้ามีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขบางอย่าง เช่นปีที่เกิด ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ www.pensionsmyndigheten.se

๙.๖ ความช่วยเหลือที่ผู้รับบำนาญจะได้รับเพิ่มเติม

ผู้ที่มิอายุครบ ๖๕ ปี และออกรับบำนาญ แต่จำนวนเงินบำนาญที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ จะมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

๙.๖.๑ เงินเพิ่มเพื่อที่อยู่อาศัย สำหรับผู้รับบำนาญ (*Bostadstillägg till pensionärer*)

เงินช่วยนี้ จะจ่ายให้กับผู้ที่พักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน และเป็นผู้ที่ได้รับ....

- บำนาญจากรัฐแบบเต็มจำนวนมาตั้งแต่เมื่อมีอายุครบ ๖๕ ปี
- บำนาญ หรือเงินพิการจากประเทศสมาชิกของเขตเศรษฐกิจยุโรป
- บำนาญผู้เป็นหม้าย (มีช้อยกเว้นบางอย่าง)

๙.๖.๒ เงินสนับสนุนการยังชีพของผู้สูงอายุ (*Äldreförsörjningsstöd*)

เงินสนับสนุนการยังชีพของผู้สูงอายุ จะให้ต่อผู้ที่อยู่ในวัยรับบำนาญที่ไม่สามารถจัดหาสิ่งจำเป็นอันเป็นหลักของการดำรงชีพได้โดยทางอื่น เป็นผู้ที่พำนักอยู่ในประเทศสวีเดน และมีอายุครบ ๖๕ ปี โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้รับบำนาญผู้นั้นได้รับบำนาญ และเงินช่วยเหลือทุกประเภทแล้ว และเมื่อหักค่าเช่าที่มีราคาเหมาะสมออกแล้ว มีเงินเหลือเป็นจำนวนต่ำกว่าการดำรงชีพอันเหมาะสม

๙.๖.๓ ที่พักอาศัยที่จัดเป็นพิเศษ เพื่อผู้สูงอายุ (*Särskilt boende för äldre*)

กฎหมายการบริการสังคม (*Socialtjänstlagen*) ได้กำหนดให้เทศบาลจะต้องจัดทำที่อยู่อาศัยในลักษณะพิเศษ (*särskilda boendeformer*) ที่มีการให้บริการ และการดูแลรักษาให้กับคนชราที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยมีพนักงานดูแล (*vårdbiträden*) ผู้ช่วยพยาบาล (*undersköterskor*) พยาบาล (*sjuksköterskor*) ซึ่งจะแตกต่างจากที่อยู่อาศัยของคนชรา เช่น แพลตผู้มีอายุ (*seniorlägenheter*) และแพลตคนชรา (*pensionärlägenheter*) ที่มีอยู่ทั่วไปในตลาดที่พักอาศัย

ผู้สูงอายุที่จะไปอยู่ที่บ้านพักดังกล่าว จะต้องได้รับอนุญาตจากฝ่ายบริการสังคมของเทศบาลที่ตนพักอาศัยอยู่ก่อน และผู้สูงอายุสามารถยื่นขอ “เงินเพิ่มค่าที่อยู่อาศัยสำหรับผู้รับบำนาญ (*Bostadstillägg för pensionärer-BTP*)” ได้จาก หน่วยราชการบำนาญ (*Pensionsmyndigheten*)

ขอข้อมูลเพิ่มเติมได้จาก ฝ่ายบริการสังคมของเทศบาล

๙.๖.๔ การให้บริการในบ้านพัก (*Hemtjänst*)

การให้บริการในบ้านพัก เป็นการรวบรวมการให้ความช่วยเหลือ และบริการต่าง ที่จัดให้กับผู้ที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือที่บ้านพักของตน อันเนื่องมาจากป่วย หรือ สมองพิการเสื่อมถอย

ที่พักนี้ หมายถึงที่พักแบบธรรมดา และที่พักแบบพิเศษ โดยอาจเป็นความช่วยเหลือด้านต่างๆ เช่น การดูแลร่างกายเป็นการส่วนตัว การดูแลที่พักอาศัย การติดตั้ง

สัญญาแม่เหตุ การจัดส่งอาหารให้ เป็นต้น เจ้าหน้าที่ผู้ให้ความช่วยเหลือคือ เจ้าหน้าที่ที่รักษาพยาบาล และพนักงานดูแล

การให้บริการในบ้านพัก เทศบาลจะเรียกเก็บค่าบริการ โดยคำนึงถึงความสามารถในการจ่ายค่าบริการของผู้รับบริการ ค่าบริการสูงสุดที่เทศบาลได้รับอนุญาตให้เรียกเก็บได้นี้ อย่างสูงจะต้องไม่เกินเดือนละ ๑,๖๙๖ โครนาสวีเดน (ค.ศ.๒๐๑๑)

ติดต่อขอรับบริการแบบนี้ โดยการยื่นคำร้องต่อฝ่ายบริการสังคมของเทศบาล

๙.๖.๕ บริการด้านการเดินทาง และการให้บริการด้านการเดินทางทั่วประเทศ (Färdtjänst och riksfärdtjänst)

ผู้ที่มีความยากลำบากมากในการใช้การคมนาคมสาธารณะเพื่อเดินทาง ด้วยเหตุเพราะพิการหรือสมรรถภาพเสื่อมถอย สามารถใช้บริการด้านเดินทางของเทศบาลได้นั้นคือการใช้รถแท็กซี่ หรือรถที่จัดไว้เป็นพิเศษสำหรับการเดินทาง<างในท้องถิ่น

บริการด้านนี้สามารถใช้ได้กับการเดินทางที่เป็นเรื่องส่วนตัว และการเดินทางกรณีอื่น เช่น การเดินทางไปกลับที่ทำงาน ร้านค้า โรงภาพยนตร์ โรงละคร รวมทั้งการไปหาเพื่อนและคนรู้จัก บางกรณีก็สามารถมีเพื่อนร่วมเดินทางได้ด้วย

เทศบาลแต่ละเขตจะเป็นผู้กำหนดระเบียบการใช้บริการด้านนี้

สำหรับการเดินทางออกนอกเขตเทศบาล ก็สามารถทำได้โดยใช้บริการด้านการเดินทางทั่วประเทศ (Riksfärdtjänst) ที่สามารถทำได้โดยทางรถไฟ เครื่องบิน หรือแท็กซี่/รถที่จัดไว้เป็นพิเศษ โดยผู้เดินทางต้องรับผิดชอบเองในระดับเท่ากับค่าเดินทางโดยรถไฟชั้นสอง อาจมีเพื่อนร่วมเดินทางได้ด้วยโดยไม่ต้องมีค่าใช้จ่าย

๙.๗ องค์การผู้รับบำนาญ และการให้คำปรึกษา (Pensionärsorganisationer och råd)

องค์กรของผู้รับบำนาญ มีอยู่หลายแห่งทั่วประเทศ โดยอยู่ในรูปแบบของสมาคม และสหพันธ์ เช่น องค์การผู้รับบำนาญแห่งชาติ (Pensionärernas Riksorganisation - PRO) ผู้รับบำนาญ สามารถสมัครเข้าเป็นสมาชิกได้ ชื่อและที่อยู่จะดูได้จากสมุดโทรศัพท์ ภายใต้หัวข้อว่า “สมาคมผู้รับบำนาญ (Pensionärsföreningar)”

๑๐. การบริการสังคม

การบริการสังคมในบทนี้เป็นหัวข้อที่รวมเรื่อง การให้บริการ การดูแล การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน และความช่วยเหลือด้านอื่นๆ ที่สังคมมีให้ต่อปัจเจกชน และครอบครัว

กฎหมายการบริการสังคม (*Socialtjänstlagen 2001:453 -SoL*) ได้กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลให้ประชากรในเขตของตนได้รับความช่วยเหลือตามความจำเป็น สถานะเทศบาลเป็นผู้กำหนดหน้าที่ให้กับคณะกรรมการชุดต่าง ๆ นำไปปฏิบัติ โดยมีคณะกรรมการสังคม (*Socialnämnden*) เป็นหน่วยงานที่ควบคุมดูแลการให้บริการสังคมของเทศบาลนั้นเป็นไปตามกฎหมาย

๑๐.๑ บริการสังคมมีไว้เพื่อใคร?

ทุกคนที่พักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน เมื่อประสบความยากลำบาก สามารถขอความช่วยเหลือได้จากเทศบาลที่ตนพักอาศัยอยู่

ประชากรทุกคน มีสิทธิเท่าเทียมกัน ในการที่จะมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม ในการที่จะได้รับการดูแล และการรักษาพยาบาล โดยเทศบาลจะจัดทำบริการสังคมให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

การปฏิบัติงานทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจะมีการบันทึกไว้ และแต่ละคนจะสามารถขอ ดู ทำสำเนา และคัดลอกบันทึกต่างๆ ในเรื่องของตนเองได้

การเข้ารับบริการนี้ จะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ยกเว้นกรณีของเด็ก หรือผู้มีปัญหาการเสพติด

มติของคณะกรรมการสังคมที่เกี่ยวกับประชากรแต่ละคน สามารถอุทธรณ์ได้ต่อศาลปกครอง (*Förvaltningsrätten*)

ข้อมูลส่วนตัว (เช่น ข้อมูลเรื่องสุขภาพ สภาพครอบครัว การศึกษา การทำงาน ฐานะการเงิน ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์) ของผู้รับบริการนั้นเป็นข้อมูลลับ ที่จะนำไปเปิดเผยได้ เจ้าหน้าที่หรือพนักงานผู้ให้บริการจะต้องมีหน้าที่ในการรักษาความลับ (*tystnadsplikt*) โดยจะต้องไม่นำข้อมูลของผู้รับบริการไปเปิดเผยต่อผู้อื่น หรือต่อหน่วยงานราชการอื่น ยกเว้นการให้ข้อมูลต่อตำรวจ หรือต่ออัยการที่ทำการสอบสวนการทำผิดกฎหมายที่มีโทษจำคุกอย่างน้อย ๑ ปีขึ้นไป หรือเป็นที่สงสัยว่าเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีได้ตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง เช่น การทำร้ายร่างกาย การกระทำทางเพศ เป็นต้น

๑๐.๒ ความรับผิดชอบที่มีต่อเด็ก

หน้าที่ที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งของคณะกรรมการสังคมก็คือ เรื่องการให้เด็กและวัยรุ่น ได้เจริญเติบโตภายใต้สภาพการณ์ที่ดี และมั่นคง “เด็ก” ในที่นี้คือ ประชากรที่

มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี หมายถึงว่า เมื่อมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ก็จะต้องคำนึงถึงสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเด็กก่อน และให้สิทธิแก่เด็กในการแสดงความคิดเห็นของตน แต่ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการไปสร้างความกดดันให้กับเด็ก

๑๐.๒.๑ การแจ้งเมื่อมีภัยเกิดกับเด็ก

ผู้ใดก็ตามที่ได้รับรู้มา หรือเกิดความสงสัยว่า มีเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ได้ถูกทำร้าย ไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตใจภายในครอบครัว หรือนอกครอบครัวของเด็กเอง ผู้นั้นควรที่จะแจ้งให้คณะกรรมการสังคมได้รับทราบ และเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสังคมที่จะทำการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับเด็ก และเด็กควรที่จะได้รับการปกป้องอย่างไร

๑๐.๒.๒ การมีหน้าที่ต้องแจ้งเมื่อมีภัยเกิดกับเด็ก

ผู้ที่ปฏิบัติงานกับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในภาคเอกชน หรือภาครัฐ เช่น ทำงานในเรื่องการรักษายาบาล การดูแลเด็ก โรงเรียน การบริการสังคม หรือการดูแลนักโทษ มีหน้าที่ที่จะต้องแจ้งเรื่องให้คณะกรรมการสังคมได้รับทราบโดยทันที ถ้าได้รับรู้ว่ามีสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น ที่อาจจะเป็นภัยต่อเด็ก

เมื่อคณะกรรมการสังคมได้รับแจ้ง คณะกรรมการสังคม จะต้องทำการวินิจฉัย และทำการสืบสวนให้เสร็จภายใน ๔ เดือน และผู้เกี่ยวข้องจะต้องได้รับทราบว่าได้มีการเริ่มการสืบสวนนี้ด้วย

๑๐.๒.๓ มาตรการช่วยเด็ก และครอบครัว

ถ้าจำเป็น คณะกรรมการสังคมจะต้องมีมาตรการให้ความช่วยเหลือเด็ก และครอบครัว โดยการจัดหาบุคคล หรือครอบครัว ให้เข้าช่วยติดต่อดูแล โดยเด็กยังอยู่ในครอบครัวเดิมของตน

๑๐.๒.๔ การนำเด็กมาอยู่ในความดูแลของเทศบาล (*Omhändertagande av barn*)

ถ้าจำเป็นที่จะต้องแยกตัวเด็กออกไปอยู่กับครอบครัวอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยการดูแลเด็กวัยรุ่น (*Lagen om vård av ungdomar-LVU*) เทศบาลก็จะต้องยื่นเรื่องขอมติจากศาลปกครอง และจัดหาครอบครัวที่ดูแลเด็กมีปัญหา (*familjehem*) ให้ และคณะกรรมการสังคมจะต้องนึกถึงครอบครัวที่เป็นญาติก่อน และต้องคำนึงถึงผลดีที่สุดที่จะเกิดกับเด็กเป็นหลัก และให้เด็กมีโอกาสได้พบกับบิดามารดา และพี่น้องของตน ครอบครัวที่รับดูแลเด็กนี้ จะได้รับค่าตอบแทนจากเทศบาล และสำหรับเด็กพิการก็จะมีบ้านที่มีบริการพิเศษให้อยู่

แต่ถ้าเป็นเรื่องเร่งด่วน คณะกรรมการสังคมสามารถมีมติเองได้ก่อน แต่จะต้องแจ้งให้ศาลปกครองได้รับทราบภายใน ๑ สัปดาห์

๑๐.๓ ความรับผิดชอบที่มีต่อคนชรา

เทศบาลมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการให้บริการ ให้การดูแล และการรักษาพยาบาลที่จำเป็นต่อคนชรา โดยยึดหลักว่า คนชราจะต้องได้รับโอกาสได้อยู่อาศัยในที่พักของตนเอง นานเท่าที่ตนต้องการ บริการที่มีให้คือ การให้บริการในบ้านพัก

(*hemtjänst*) ฯลฯ

เทศบาลมีหน้าที่จัดหาที่พักอาศัยพิเศษ ในรูปแบบต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับคนชราที่ต้องการ เช่น บ้านพักที่มีบริการด้านการดูแล และการรักษาพยาบาล และเทศบาลมีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมที่ไม่เกินเพดานที่กำหนดไว้

นอกจากนั้น เทศบาลยังมีบริการให้ความช่วยเหลือต่อญาติที่ดูแลคนชรา

๑๐.๔ ความรับผิดชอบที่มีต่อผู้ติดสิ่งเสพติด

คณะกรรมการสังคม มีหน้าที่ในการป้องกัน และต่อต้านไม่ให้วัยรุ่นและเด็กติดสิ่งเสพติด โดยการเผยแพร่ข้อมูลเรื่องผลเสียของการเสพติด และโอกาสที่จะได้รับความช่วยเหลือ ทั้งยังดูแลให้ผู้ติดสิ่งเสพติดได้รับการดูแลรักษา

๑๐.๔.๑ การรักษาพยาบาลผู้ติดสิ่งเสพติดแบบบังคับ (*Tvångsvård av missbrukare*)

คณะกรรมการสถาบันแห่งรัฐ (*Statens institutionsstyrelse-SiS*) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในมาตรการการรักษาพยาบาลผู้ติดสิ่งเสพติดแบบบังคับ แต่การดูแลอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการสังคม

การรักษาพยาบาลนี้ จะเริ่มต้นที่ “สถาบัน LVM” อันเป็นสถาบันที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการรักษาพยาบาลผู้ติดสิ่งเสพติด (*Lagen om vård av missbrukare*) ผู้ที่จะถูกบังคับให้เข้ารับการรักษาที่สถาบัน LVM คือ ผู้ที่เสพติดแอลกอฮอล์ ยาเสพติด หรือน้ำยาระเหย มาอย่างต่อเนื่อง ที่ไม่สามารถจัดการรักษาได้ตามกฎหมายการบริการสังคม หรือโดยลักษณะอื่น

ศาลปกครองเป็นหน่วยงานที่จะมีมติเรื่องการรักษาแบบบังคับนี้ และการรักษาในลักษณะนี้จะต้องหยุดลงโดยเร็วเมื่อบรรลุเป้าหมายแล้ว หรือจะต้องใช้เวลาในการรักษาไม่เกิน ๖ เดือน

๑๐.๕ การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน

ผู้ที่ไม่สามารถจัดหาสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพได้ด้วยตัวเอง หรือโดยวิธีอื่น มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือในการเลี้ยงชีพ (*Försörjningsstöd*) เพื่อให้มีชีวิตอยู่ได้ในระดับที่เหมาะสม และมีอิสระ

ความช่วยเหลือในการเลี้ยงชีพ แยกออกเป็น ๒ ส่วน คือ...

ระดับบรรทัดฐานที่ใช้ทั่วประเทศ (*riksnormen*) เป็นอัตราที่ใช้ทั่วประเทศ สำหรับระดับอันเหมาะสมของความจำเป็นระดับหนึ่ง ที่จะครอบคลุมถึง

เรื่องอาหาร เสื้อผ้า และรองเท้า และการใช้เวลาว่าง สุขอนามัย การประกันสำหรับเด็กและวัยรุ่น วัสดุสิ้นเปลือง รวมทั้งหนังสือพิมพ์ โทรศัพท์/โทรศัพท์มือถือ และค่าธรรมเนียมโทรศัพท์ เงินช่วยเหลือส่วนนี้จะเท่ากันหมดทั้งประเทศ

ค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม นอกเหนือจากบรรทัดฐานที่ใช้ทั่วประเทศ ได้แก่ ค่าไฟฟ้า การเดินทางไปกลับที่ทำงาน การประกันบ้าน/ที่อยู่อาศัย รวมทั้งค่าสมาชิกของสมาคมแรงงาน และกองทุนตกงาน เงินช่วยเหลือส่วนนี้จะแตกต่างกันไป ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละคน

นอกจากนี้ แต่ละคนก็ยังมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเป็นพิเศษที่เรียกว่า “การดำเนินชีวิตโดยทั่วไป” (*Livsöring i övrigt*) เช่น ค่าธรรมเนียมการไปพบแพทย์ การรักษาฟัน อุปกรณ์ใช้ในบ้าน และค่าทำศพ เป็นต้น

๑๐.๕.๑ การขอความช่วยเหลือ

การขอความช่วยเหลือด้านการเงิน ให้ยื่นขอต่อฝ่ายบริการสังคม (*Socialtjänst*) ในเขตเทศบาลที่ตนพำนักอยู่ วิธีที่ดีที่สุดคือ การโทรนัดเวลาขอเข้าพบเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งนำหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับรายรับไปแสดง

๑๐.๕.๒ การจ่ายเงินช่วยเหลือคืน

เงินช่วยเหลือบางประเภท จะต้องมีการจ่ายคืน อันได้แก่เงินช่วยเหลือที่เป็น....

- รายได้ หรือเงินชดเชยที่จ่ายให้ล่วงหน้า
- ถ้าผู้รับเงินช่วยเหลือเป็นผู้ที่ร่วมอยู่ในข้อพิพาทด้านแรงงาน หรือ
- ถ้าผู้รับเงินช่วยเหลือมีเหตุอันทำให้ไม่สามารถใช้ทรัพย์สินของตนที่มีอยู่ได้
- หรือเป็นเงินช่วยเหลือที่ได้จ่ายออกไปเนื่องจากมีข้อมูลที่ผิดพลาด หรือจ่ายให้มากเกินไป

ถ้าผู้รับเงินช่วยเหลือไม่จ่ายคืนด้วยความสมัครใจ คณะกรรมการสังคมสามารถฟ้องเรียกเงินชดเชยได้จากศาลปกครองภายใน ๓ ปี นับจากที่ได้มีการจ่ายเงินช่วยเหลือ แต่ศาลก็ไม่สามารถบังคับให้จ่ายคืนได้ ถ้าบุคคลผู้นั้นไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไรก็ดี คณะกรรมการสังคมก็สามารถขอให้กองทุนประกันสังคมจ่ายเงินที่ตนได้ทดลองจ่ายให้ไปนั้นได้

๑๑. ภาษี และค่าธรรมเนียม

ภาษีของประเทศสวีเดน ประกอบด้วยภาษี และค่าธรรมเนียมต่างๆ มากมายหลายอย่าง แต่ที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ภาษีเงินได้ และภาษีโรงเรือน ที่จะต้องเสียให้แก่เทศบาล และรัฐ นอกจากนี้ก็ยังมีภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษียานยนต์ ฯลฯ อีกด้วย

รัฐสภา (โดยการนำเสนอของรัฐบาล) เป็นผู้กำหนดนโยบายเรื่องภาษี ส่วนอัตราภาษีนั้นกำหนดโดยสภาเทศบาล และสภามณฑลของแต่ละแห่ง

ผู้เสียภาษี ได้แก่ บุคคลธรรมดา และนิติบุคคล โดยมีกรมสรรพากร (*Skatteverket*) มีหน้าที่ในการดูแลเรื่องจัดเก็บภาษี และค่าธรรมเนียมต่างๆ ตลอดจนการจัดทำทะเบียนราษฎร (*Folkbokföring*)

๑๑.๑ ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (*Inkomstskatt*)

เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากบุคคลธรรมดา ที่มีรายได้จากการทำงาน การทำธุรกิจ และจากทุน จำนวนรายได้ที่ต้องเสียภาษีคือ จำนวนรายได้รวมทั้งปีที่ได้หักจำนวนลดหย่อน (*grundavdrag*) ออกแล้ว จำนวนหักลดหย่อนสำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑ เท่ากับ

๑๘,๒๐๐ โครนาสวีเดน ซึ่งจะขึ้นอยู่กับจำนวนราคาฐาน (*prisbasbelopp*) ที่รัฐบาลกำหนด

ภาษีเงินได้ แบ่งออกเป็นสองระดับคือ ภาษีเงินได้สำหรับเทศบาล และมณฑล (*Kommunal och Landsting inkomstskatt*) และภาษีเงินได้สำหรับรัฐบาล (*Statlig inkomstskatt*)

๑๑.๑.๑ ภาษีเงินได้สำหรับเทศบาล และภาษีเงินได้สำหรับมณฑล (*Kommunal inkomstskatt och Landstingsinkomstskatt*)

อัตรากำไรเงินได้สำหรับเทศบาล และภาษีเงินได้สำหรับมณฑล แต่ละแห่งจะแตกต่างกันออกไป ส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง ๒๕ % - ๓๑ % ในจำนวนนี้ จะประกอบด้วยภาษีทั้งสองประเภท (เช่น อัตรากำไร ๓๑% จะเป็นภาษีเงินได้ของเทศบาล ๒๕ % และอีก ๗ % เป็นภาษีเงินได้ของมณฑล เป็นต้น)

นิติบุคคลไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ให้กับเทศบาลและมณฑล

๑๑.๑.๒ ภาษีเงินได้สำหรับรัฐ (*Statlig inkomstskatt*)

๑๑.๒.๑ บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้ของรัฐบาล จะเท่ากันหมดทั่วประเทศ และเป็นอัตรากำไรแบบก้าวหน้า คืออัตรากำไรจะเพิ่มขึ้น เมื่อจำนวนรายได้ที่จะต้องเสียภาษีนั้นเพิ่มขึ้น อัตรากำไรจะเริ่มจาก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ สำหรับรายได้ที่อยู่ระหว่าง ๓๘๓,๐๐๐ และ ๕๔๘,๓๐๐ โครนาสวีเดน ส่วนที่เกิน ๕๔๘,๓๐๐ จะเสีย ๒๕ เปอร์เซ็นต์ (ตัวเลขสำหรับรายได้ปี ค.ศ.๒๐๑๑ ที่จะเสียภาษีในปีค.ศ.๒๐๑๒)

๑๑.๒.๑.๒ นิติบุคคล ที่มีรายได้จากการดำเนินกิจการจะต้องเสียภาษีเงินได้ให้
 กับรัฐในอัตรา ๓๐ % ถ้าเป็นกองทุนเพื่อการลงทุน
 (*Investeringsfonder*) และ ๒๖.๓ % สำหรับกิจการทั่วไป

๑๑.๒ การหักลดหย่อนสำหรับงานบ้าน (*Hus-avdrag*) และ การหักลดหย่อนสำหรับการซ่อมแซมบ้าน (*ROT-avdrag*)

เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ค.ศ.
 ๒๐๐๗ เป็นต้นมา บุคคลธรรมดาจะได้รับการลดหย่อนภาษีสำหรับค่าจ้างการทำงานบ้าน
 (ทำความสะอาด ดูแลเด็ก ทำสวน) และจากวันที่ ๘ ธันวาคม ในปีเดียวกัน ได้เพิ่มรายการ
 ค่าจ้างที่สามารถนำมาหักลดหย่อนได้มากขึ้นอีกคือ ค่าจ้างในการซ่อมแซม ดูแลรักษา
 ปรับปรุง และต่อเติมบ้าน (*reparation och underhåll, ombyggnad och tillbyggnad av
 bostäder - ROT*) โดยจะสามารถนำค่าแรงงานเหล่านี้ในจำนวน ๕๐ % ไปหักลดหย่อน
 ภาษีได้ แต่สูงสุดของจำนวน ๕๐ % จะต้องไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน ต่อมาเมื่อวันที่
 ๑ กรกฎาคม ค.ศ.๒๐๐๙ ได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการ โดยไม่ต้องนำไปหักลดหย่อน แต่
 สามารถหักจำนวนเงินออกได้จากเงินที่จะต้องจ่ายให้ผู้รับจ้างโดยตรง และผู้รับจ้างจะได้รับ
 เงินชดเชยจากกรมสรรพากร

หมายเหตุ

ตั้งแต่ปี ค.ศ.๒๐๐๗ เป็นต้นมา ค่าธรรมเนียมที่จ่ายให้กองทุนตกงาน
 (*Arbetslöshetskassa /A-kassa*) และค่าสมาชิกที่จ่ายให้สมาคมแรงงานจะ
 ไม่สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้อีกต่อไป

๑๑.๓ การจ่ายภาษีแบบเหมาจ่าย (*Sköntaxering*)

ผู้ที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษี จะต้องกรอกรายการต่าง ๆ ลงในใบแจ้งเสียภาษี และ
 รายการต่าง ๆ เหล่านั้นจะต้องมีหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้ ถ้าผู้ที่มีหน้าที่ต้องเสีย
 ภาษีนั้น ไม่ได้ทำการแจ้งการเสียภาษี (*självdeklaration*) หรือ ถ้ารายการในใบแจ้งการ
 เสียภาษี ขาดตกบกพร่อง หรือหลักฐานไม่ครบ ก็จะมีการเรียกเก็บภาษีแบบเหมาจ่าย โดย
 การคำนวณรายได้ที่ใกล้เคียงความจริงที่สุด เพื่อนำมาใช้คำนวณจำนวนภาษีเงินได้

๑๑.๔ การแจ้งเสียภาษี (*Självdeklaration*)

กฎหมายกำหนดไว้ว่า ทุกๆ ปี บุคคลธรรมดา และนิติบุคคล จะต้องแจ้งการเสีย
 ภาษีเงินได้ โดยใช้แบบฟอร์มการแจ้งการเสียภาษีเงินได้ของกรมสรรพากร
 (*inkomstdeklaration*) ที่จะมีการละเอียดเกี่ยวกับรายได้ต่างๆ พร้อมรายการหักลดหย่อน
 และยื่นให้กับกรมสรรพากรเพื่อใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้ อย่างช้าที่สุด

วันที่ ๒ พฤษภาคม ของปีการเสียภาษี (*taxeringsår*) ถ้าปีไหนที่วันที่ ๒ พฤษภาคมตรงกับวันเสาร์หรือวันหยุดราชการ ก็ให้ใช้วันธรรมดาถัดไป

ปัจจุบัน กรมสรรพากรจะได้รับข้อมูลต่างๆ จากนายจ้าง บริษัทประกันภัย กองทุนประกันสังคม และธนาคาร ทางกรมสรรพากรจึงได้กรอกข้อมูลต่างๆ ลงในใบแจ้งภาษีของบุคคลธรรมดาแต่ละคน และส่งไปให้ตามที่อยู่ที่มีอยู่ เพื่อให้บุคคลผู้นั้นตรวจสอบหรือใส่ข้อมูลเพิ่มเติม และส่งกลับให้กรมสรรพากร

หลังจากนั้น (ล่าสุดไม่เกินวันที่ ๑๕ ธันวาคมของปีการเสียภาษี) กรมสรรพากรจะส่งใบแจ้งจำนวนภาษีแท้จริง (*slutskattebeskedet*) ไปให้ทุกคนที่ได้แจ้งการเสียภาษีเอาไว้ ในใบแจ้งจำนวนภาษีแท้จริงนี้ จะระบุว่า ได้มีการจ่ายภาษีเกิน (ภาษีเงินได้ที่ได้รับคืน - *skatteåterbäring*) หรือจ่ายภาษีไม่ครบ (ภาษีค้างจ่าย - *kvarskatt*) และเงื่อนไขการรับคืนและการจ่ายเพิ่มไว้ด้วย

หมายเหตุ

- แบบฟอร์มการแจ้งเสียภาษี แบบ ๑ ใช้สำหรับบุคคลธรรมดา กองมรดก และผู้ทำธุรกิจ
- ส่วนแบบ ๒, ๓ และ ๔ ใช้สำหรับนิติบุคคล

๑๑.๔.๑ ผู้ที่มีหน้าที่ต้องแจ้งเสียภาษี

ผู้ที่มีหน้าที่ต้องแจ้งการเสียภาษี ได้แก่....

- ▶ บุคคลธรรมดา ที่พักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนตลอดปี และมีรายได้ทั้งปีเท่ากับ ๑๔,๑๐๔ โครนาสวีเดน (ค.ศ.๒๐๑๑) หรือมากกว่า
- ▶ ผู้ที่ต้องเสียภาษีส่วนหนึ่งในสวีเดน ที่มีรายได้อย่างน้อย ๑๐๐ โครนาสวีเดน
- ▶ ผู้ที่มีกำไรจากเงินทุน (ก่อนหักลดหย่อน) อย่างน้อย ๑๐๐ โครนาสวีเดน
- ▶ บริษัทจำกัด (*aktiebolag*) สมาคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อค้ากำไร (*ekonomiska föreningar*) และนิติบุคคลบางประเภท
- ▶ ผู้ที่ถูกศาลสั่ง

๑๑.๔.๒ การขอลื่อนเวลาการแจ้งเสียภาษี

ถ้ามีเหตุการณือันสมควร ก็สามารถขอลื่อนการแจ้งการเสียภาษีได้ แต่ต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรส่งต่อสำนักงานภาษี หรือสถานที่รับเรื่องที่กรมสรรพากรกำหนดไว้ และยื่นขออย่างช้าที่สุด ๑๐ วันก่อนวันที่กำหนด การขอลื่อนทำได้ไม่เกินสิ้นเดือนพฤษภาคม

๑๑.๔.๓ การถูกปรับเมื่อแจ้งเสียภาษีช้า

ถ้ามีการแจ้งเสียภาษีช้ากว่ากำหนด ก็จะต้องเสียค่าธรรมเนียมการแจ้งช้า คือ ๕,๐๐๐ โครนาสวีเดนสำหรับนิติบุคคล และ ๑,๐๐๐ โครนาสวีเดน สำหรับบุคคลธรรมดา และถ้ากรมสรรพากรยังไม่ได้รับการแจ้งเสียภาษีภายใน ๓ เดือน ก็จะต้องเสียค่าปรับเช่น

-คู่มือคนไทยในสวีเดน-

เดิมอีกครั้ง และถ้าหลังจากนั้นอีก ๒ เดือน หากยังไม่มีการแจ้งก็จะมีการปรับเช่นเดิมเป็นครั้งที่สาม

๑๑.๕ การจ่ายภาษีซ้อน (*Dubbel beskattning*)

กฎหมายภาษีของสวีเดนได้มีข้อกำหนดเอาไว้บางอย่าง เพื่อป้องกันการเสียภาษีซ้อนระหว่างประเทศ นอกจากนั้น สวีเดนยังได้มีความตกลงยกเว้นภาษีซ้อน (*skatteavtal*) ไว้กับหลายๆ ประเทศ ทั้งนี้เพื่อป้องกันเรื่องการเสียภาษีซ้ำซ้อน และป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีเงินได้ พร้อมทั้งให้ความร่วมมือกันในเรื่องการเรียกเก็บภาษีด้วย

หมายเหตุ

สวีเดนมีกฎหมายเกี่ยวกับข้อตกลงอนุสัญญาภาษีซ้อนระหว่างประเทศสวีเดนและประเทศไทย (*Lag (1989:676) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Thailand*) ที่มีผลใช้บังคับตั้งแต่เดือนมิถุนายน ค.ศ.๑๙๘๙

๑๑.๖ การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ (*Fastighetstaxering*)

กรมสรรพากรจะคิดราคาตลาดของอสังหาริมทรัพย์นั้นออกมา โดยยึดสถิติราคาซื้อขายที่ใกล้เคียงความเป็นจริง ในการกำหนดราคาประเมินเพื่อการเสียภาษี (*taxeringsvärdet*) ของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวขึ้น โดยจะอยู่ประมาณ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของราคาตลาดใน ๒ ปี ก่อนปีที่มีการประเมินภาษี การประเมินราคานี้จะทำทุกๆ ปี และจะจัดส่งให้เจ้าของอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๓๐ มิถุนายน

๑๑.๗ การแจ้งเสียภาษีโรงเรือน (*Fastighetsdeklaration*)

ผู้เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ มีหน้าที่จะต้องแจ้งการเสียภาษีโรงเรือน หากไม่ได้รับแบบฟอร์ม “ข้อเสนอ” ที่โดยปกติทางกรมสรรพากรจะส่งมาให้ แบบฟอร์มนี้ จะมีข้อมูลเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์พร้อมราคาประเมินในการเสียภาษี ซึ่งถ้าข้อมูลถูกต้อง ก็ไม่ต้องทำอะไรอีก

๑๑.๗.๑ ค่าธรรมเนียมโรงเรือนของเทศบาล (*Kommunal fastighetsavgift*)

ค่าธรรมเนียมโรงเรือนของเทศบาลสำหรับบ้านพักอาศัย เริ่มใช้มาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ค.ศ.๒๐๐๘ และในขณะเดียวกันก็ได้ยกเลิกการเก็บภาษีโรงเรือนของรัฐ (*statliga fastighetsskatten*)

อัตราค่าธรรมเนียมโรงเรือนของเทศบาลสำหรับปี ค.ศ.๒๐๑๑ มีดังนี้คือ

- บ้าน รวมที่ดิน ๖,๕๑๒ โครนาสวีเดน แต่ต้องไม่เกิน ๐.๗๕ เปอร์เซ็นต์ของราคาประเมินของบ้านรวมที่ดิน

- อาคารบ้านเช่า คือ ๑,๓๐๒ โครนาสวีเดนต่อแพลตฟอร์ม แต่ต้องไม่เกิน ๐.๔ เปอร์เซ็นต์ของราคาประเมินของอาคารบ้านเช่า รวมที่ดิน อัตรานี้จะขึ้นอยู่กับจำนวนรายได้ฐาน
- สำหรับบ้าน หรืออาคารบ้านเช่าที่ปลูกใหม่ จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมโรงเรือนเป็นเวลา ๕ ปี และปีต่อ ๆ ไปจ่ายเพียงครึ่งเดียว

๑๑.๗.๒ ภาษีโรงเรือนของรัฐ (Statlig fastighetsskatt)

ภาษีโรงเรือนสำหรับบ้านที่ใช้อยู่อาศัยได้ถูกยกเลิกไปแล้ว แต่อาคารแพลตฟอร์มให้เช่า อาคารอุตสาหกรรม อาคารใช้ผลิตไฟฟ้า ยังคงต้องเสียภาษีโรงเรือนให้รัฐอยู่เหมือนเดิม ดูรายละเอียดได้จากแผ่นพับข้อมูลเรื่อง “ค่าธรรมเนียมอาคารและภาษีอาคาร -SKV 296” ของกรมสรรพากร

๑๑.๘ การขอให้พิจารณาใหม่ และการอุทธรณ์เรื่องรายได้ และการประเมินภาษีอสังหาริมทรัพย์

ถ้าไม่พอใจในมติของกรมสรรพากร สิ่งที่จะทำให้ได้อยู่สองทาง คือ ยื่นขอเป็นลายลักษณ์อักษรต่อกรมสรรพากรภายใน ๕ ปีนับจากปีการเสียภาษี เพื่อให้พิจารณาใหม่ หรือทำการอุทธรณ์ต่อศาลปกครอง หลังจากนั้น ก็ยังสามารถอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองนี้ต่อศาลปกครองอุทธรณ์ระดับต่อไป (Kammarrätten) ได้

๑๑.๙ การหักบัญชี และการจ่ายภาษี

ในทางปฏิบัติจะมีการจ่ายภาษีแบบหัก ณ ที่จ่ายไปก่อน และเมื่อถึงสิ้นปีภาษี ก็จะมีการคำนวณจำนวนภาษีจริง แล้วนำมาหักกลับกัน

๑๑.๙.๑ ภาษีหัก ณ ที่จ่าย (Preliminär skatt)

ภาษีหัก ณ ที่จ่าย คือภาษีเงินได้ของลูกจ้าง ที่ถูกนายจ้างหักออกในตอนจ่ายเงินเดือน (ผู้รับบำนาญก็จะจ่ายภาษีเงินได้ในลักษณะเดียวกันนี้) เมื่อนายจ้างได้หักภาษีหัก ณ ที่จ่ายออกจากเงินเดือนของลูกจ้างแล้ว นายจ้างจะต้องส่งเข้าบัญชีของกรมสรรพากร พร้อมกับ “ค่าธรรมเนียมนายจ้าง (arbetsgivaravgift)” อย่างช้าที่สุดภายในวันที่ ๑๒ ของแต่ละเดือน ยกเว้นเดือนสิงหาคมและเดือนมกราคมที่เป็นวันที่ ๑๗

๑๑.๙.๒ ภาษีเงินได้ประเภท เอ (A-skatt)

ภาษีประเภท เอ คือ ภาษีเงินได้ของลูกจ้าง ที่นายจ้างหักออกโดยตรงเมื่อตอนจ่ายเงินเดือน (รวมทั้งผู้รับบำนาญ) หรือผู้ที่ทำกิจการของตนเองที่ไม่ต้องการ / ไม่ได้รับอนุญาตจ่ายภาษีเงินได้แบบ เอฟ หรือนิติบุคคล ผู้จ่ายภาษีเงินได้ประเภท เอ นี้ นายจ้างจะต้องจ่าย “ค่าธรรมเนียมนายจ้าง” ด้วย

๑๑.๙.๓ ภาษีเงินได้ประเภท เอฟ (F-skatt)

ภาษีประเภท เอฟ คือภาษีหัก ณ ที่จ่ายของผู้ที่ทำการกิจการของตนเอง หรือถือว่าทำการกิจการของตนเอง อักษร F นี้มาจากคำว่า Företag ที่แปลว่ากิจการ ผู้ที่จ่ายภาษีประเภทเอฟนี้ จะต้องจ่าย “ค่าธรรมเนียมนายจ้างเอง”

๑๑.๙.๔ บัญชีภาษี (Skattekonto)

บุคคลที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษี ไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล จะมีบัญชีภาษีประจำตัวอยู่กับกรมสรรพากร เพื่อแสดงรายการการจ่ายภาษี จะมีการปิดบัญชีนี้ทุกๆ ปี คือทำการหักลบระหว่างภาษีที่จ่ายมาล่วงหน้า และจำนวนภาษีที่ต้องจ่ายจริง ถ้ามีการจ่ายขาด ผู้เสียภาษีจะต้องจ่ายให้ครบภายใน ๙๐ วันนับจากที่มีมติ และถ้ามีการจ่ายไว้เกิน ก็จะได้รับภาษีคืน

๑๑.๑๐ ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Moms)

ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่งที่ถูกเก็บจากผู้บริโภค ได้แก่ผู้ที่ซื้อสินค้า หรือบริการ และผู้ดำเนินธุรกิจ โดยจัดเก็บเฉพาะจากมูลค่าส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละขั้นตอนของการผลิต การจำหน่าย หรือการให้บริการ การจัดเก็บอยู่ในความดูแลของกรมสรรพากร

สำหรับสินค้าที่นำเข้าจากประเทศที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปก็ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มนี้ด้วย การส่งออกบริการ และสินค้าจะไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศสวีเดนมีอยู่ ๓ อัตราด้วยกัน คือ ๒๕ % ๑๒ % และ ๖ %

- ➡ ๒๕ % สำหรับสินค้าและบริการอย่างอื่นที่นอกเหนือจากสินค้าที่เสียในอัตราอื่น
- ➡ ๑๒ % สำหรับสินค้าอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ แต่รวมเบียร์ดีกรีอ่อน
- ➡ ๖ % สำหรับสินค้าประเภทหนังสือ รวมแผนที่ ยกเว้น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

หมายเหตุ

ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ค.ศ.๒๐๑๒ เป็นต้นไป อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของภัตตาคารและบริการจัดเลี้ยง (Catering) คือ ๑๒ %

ข้อมูลเพิ่มเติมหาได้จากเอกสารแผนพับของกรมสรรพากรที่ขอได้จากกรมสรรพากร หรือที่เว็บไซต์ของกรมสรรพากร www.skatteverket.se

๑๑.๑๑ ภาษีสรรพสามิต (*Punktskatter*)

ภาษีสรรพสามิต เป็นภาษีทางอ้อมอีกประเภทหนึ่งที่มีไว้เพื่อหารายได้เข้ารัฐ โดยเรียกเก็บเป็นพิเศษจากสินค้าและบริการบางประเภท (รายได้ส่วนใหญ่ของรัฐบาลสวีเดนมาจากภาษีสรรพสามิต แต่ละปีมีเป็นจำนวนประมาณ ๙๘ พันล้านโครนาสวีเดน) และเพื่อเป็นการควบคุมการบริโภคสินค้าหรือบริการบางอย่าง (เช่น สุรา ยาสูบ พลังงานและขยะ)

กรมสรรพากรเป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บภาษีสรรพสามิต

๑๑.๑๒ ค่าธรรมเนียมโบสถ์ (*Kyrkoavgift*)

ผู้ที่เป็สมาชิกของโบสถ์สวีเดน จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมโบสถ์ ซึ่งจะมีค่าธรรมเนียมการทำพิธีศพรวมอยู่ด้วย (ยกเว้นเทศบาลกรุงสตอกโฮล์ม เทศบาลทรานโฮส) และผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกโบสถ์สวีเดน จะเสียเฉพาะค่าธรรมเนียมการทำพิธีศพเท่านั้น การจ่ายค่าธรรมเนียมนี้ทำในตอนเดียวกับการจ่ายภาษีเงินได้ สำหรับนิติบุคคลนั้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมนี้

๑๑.๑๓ ภาษีมรดกและของขวัญ บัญชีมรดก (*Arvs - och gåvoskatt, bouppteckning*)

ได้มีการยกเลิกภาษีมรดก และของขวัญเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ.๒๐๐๔ ตามปกติหน้าที่ในการเสียภาษีมรดกจะเกิดขึ้นเมื่อตอนที่ได้มีการแบ่งมรดก และหน้าที่ในการเสียภาษีของขวัญจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับของขวัญเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้นถ้าการรับมรดก หรือการรับของขวัญเกิดขึ้นก่อนวันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ.๒๐๐๔ ผู้รับมรดกหรือผู้รับของขวัญ ก็จะต้องเสียภาษีมรดกและภาษีของขวัญ

อนึ่ง แม้ว่าจำจะต้องเสียภาษีมรดกแล้วก็ตาม แต่กองมรดกก็ยังจะต้องทำบัญชีมรดกอยู่เหมือนเดิม

๑๒. การจราจร และยานยนต์

การขับขี่ยานยนต์ในประเทศสวีเดน ผู้ขับจะต้องมีใบอนุญาตขับขี่ที่ตรงตามประเภทของยานยนต์ ใบอนุญาตขับขี่ยานยนต์แบบธรรมดาทั่วไปเรียกว่า “ใบอนุญาตขับรถยนต์หรือใบขับขี่ (*Körkort*)” แต่ใบอนุญาตที่ใช้เพื่อขับรถแทรกเตอร์ รถสก็ูตเตอร์หิมะ และรถเอทีวี (*ATV* ย่อจาก *All-Terrain Vehicle*) จะเรียกว่า “ใบอนุญาตขับ (*förarbevis*)”

๑๒.๑ ใบขับขี่ และใบอนุญาตขับ (*Körkort och förarbevis*)

ใบขับขี่ของประเทศสวีเดนแบ่งออกได้หลายชนิดตามประเภทของยานยนต์ที่ขับขี่ดังนี้

ประเภท/อายุขั้นต่ำ	ลักษณะยานยนต์
AM / ๑๕ ปี	รถจักรยานยนต์ ระดับ ๑ รถจักรยานยนต์ ระดับ ๒ รถแทรกเตอร์ เครื่องมือที่เป็นเครื่องยนต์ ระดับ ๒
A1 / ๑๖ ปี	รถมอเตอร์ไซด์ขนาดเล็ก รถมอเตอร์ไซด์ขนาดเครื่องยนต์ไม่เกิน ๑๒๕ ซีซี กำลังแรงม้าไม่เกิน ๑๑ กิโลวัตต์
A / ๑๘ ปี	รถมอเตอร์ไซด์ขนาดใหญ่ เครื่องยนต์ที่มีกำลังแรงม้ามากกว่า ๒๕ กิโลวัตต์
B / ๑๘ ปี	รถยนต์ส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรวมไม่เกิน ๓.๕ ตัน รถบรรทุกขนาดเล็กที่มีน้ำหนักรวมไม่เกิน ๓.๕ ตัน และมีรถพ่วงที่มีน้ำหนักรวมไม่เกิน ๗๕๐ กก
C / ๑๘ ปี	รถยนต์ส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรวมมากกว่า ๓.๕ ตัน รถบรรทุกขนาดใหญ่ รวมทั้งรถพ่วงขนาดเบาด้วย
D / ๒๑ ปี	สำหรับรถโดยสาร และรถโดยสารที่มีรถพ่วงขนาดเบา
E / ๑๘ ปี	รถพ่วง ไม่จำกัดจำนวน และน้ำหนัก

การขับรถสกูตเตอร์หิมะ รถเอทีวี ผู้ขับต้องมีอายุอย่างต่ำ ๑๖ ปี และต้องมีใบอนุญาตขับรถสกูตเตอร์หิมะ และรถเอทีวี สำหรับใบขับขี่ทั่วไป และใบอนุญาตขับรถแทรกเตอร์ ที่ได้ก่อนวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ.๒๐๐๐ มีสิทธิที่จะใช้กับรถสกูตเตอร์หิมะ และรถเอทีวีด้วย แม้ว่าจะเป็นใบขับขี่ที่เคยถูกยึดมาแล้วก็ตาม

รถจักรยานยนต์ระดับ ๒ ไม่จำเป็นต้องมีใบขับขี่ หรือใบอนุญาตขับ (Förarbevis) ถ้าผู้นั้นมีอายุครบ ๑๕ ปีก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ค.ศ.๒๐๐๙ แต่ถ้ามีอายุครบ ๑๕ ปี หลังจากวันที่ ๓๐ กันยายน ค.ศ.๒๐๐๙ จำเป็นต้องมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ระดับ ๒ หรือใบขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคล หรือใบขับขี่สำหรับรถแทรกเตอร์ด้วย

การขับรถแทรกเตอร์ หรือเครื่องจักรที่ใช้เครื่องยนต์ระดับ ๒ บนท้องถนน จะต้อง มีใบขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคล หรือใบขับขี่รถแทรกเตอร์

ใบขับขี่รถแทรกเตอร์ จะออกให้สำหรับผู้ที่มีอายุครบ ๑๖ ปี (หรือ ๑๕ ปี ถ้ามีเหตุผลพิเศษ)

๑๒.๑.๑ ขั้นตอนการทำใบขับขี่

การที่จะได้รับใบขับขี่ จะต้องสอบผ่านทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติก่อน ผู้ต้องการสอบสามารถเข้าเรียนทั้งด้านทฤษฎี และการขับ ได้ที่โรงเรียนสอนการขับรถยนต์ (Trafikskola) ที่มีอยู่ทั่วประเทศ และการหัดขับรถยนต์นั้น สามารถสอนกันเองได้ ถ้าผู้สอนได้รับอนุญาต

๑๒.๑.๒ การฝึกหัดขับ (Övningskörning)

ผู้ที่ต้องการฝึกหัดขับ จะต้องมีอายุครบตามเกณฑ์ที่กฎหมายระบุไว้ ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามประเภทของยานยนต์ คือ

- อายุ ๑๔ ปี ๙ เดือน สำหรับรถจักรยานยนต์ ระดับ ๑ หรือ ๒ ห้ามฝึกสอนเอง
- อายุ ๑๕ ปี ๙ เดือน สำหรับรถสกูตเตอร์หิมะ รถเอทีวี ห้ามฝึกสอนเอง
- อายุ ๑๖ ปี สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคล ไม่มีรถพ่วง หรือรถมอเตอร์ไซด์ขนาดเล็ก
- อายุ ๑๗ ปี ๖ เดือน สำหรับรถบรรทุกขนาดเล็ก รถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถบรรทุกขนาดเล็กที่มีรถพ่วงแบบเบา รถมอเตอร์ไซด์ขนาดแรงม้าสูงสุด ๒๕ กิโลวัตต์
- อายุ ๑๘ ปี สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถบรรทุกขนาดเล็กที่มีรถพ่วงแบบหนัก รถบรรทุกขนาดใหญ่ที่มี หรือไม่มีรถพ่วงแบบหนัก
- อายุ ๒๐ ปี รถโดยสาร รวมทั้งที่มีรถพ่วงแบบหนักด้วย รถมอเตอร์ไซด์ที่ไม่จำกัดขนาดของเครื่องยนต์

การฝึกหัดขับนี้ สามารถฝึกหัดกันเอง หรือเข้าเรียนในโรงเรียนสอนขับรถยนต์

๑๒.๑.๓ การฝึกหัดขับ โดยการสอนกันเอง

การฝึกหัดขับโดยการสอนกันเอง ผู้ฝึกสอนจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการขนส่ง (*Transportstyrelsen*) โดยมีเงื่อนไขว่า..

- ผู้ฝึกสอนจะต้องมีอายุอย่างต่ำ ๒๔ ปี
- ผู้ฝึกสอนจะต้องมีใบขับขี่ที่ใช้สำหรับยานยนต์ที่จะฝึกหัดขับของสวีเดน หรือของประเทศสมาชิกเขตเศรษฐกิจยุโรป (*EES*) มาเป็นเวลอย่างน้อย ๕ ปี ของช่วงเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา
- ในช่วงเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา ได้ผ่านการอบรมในหลักสูตรขั้นพื้นฐานเพื่อการสอนขับสำหรับยานยนต์ประเภท B

หมายเหตุ

ตลอดเวลาที่สอนฝึกขับนี้ จะถือว่าครูผู้สอน หรือผู้ฝึกสอนเป็นผู้ขับยานยนต์ดังกล่าว และการฝึกหัดขับนี้จะต้องติดเครื่องหมาย “การฝึกหัดขับ (*Övningskör*)” สีเขียว/ขาว ไว้ที่ยานยนต์ที่ใช้ฝึกขับด้วย การยื่นขอเป็นผู้ฝึกสอนทำได้ที่เว็บไซต์ www.korkortsporten.se ซึ่งจะมีข้อมูลอธิบายเพิ่มเติมไว้ด้วย

๑๒.๑.๔ ใบอนุญาตให้ทำใบขับขี่ (*Körkortstillstånd*)

การยื่นขออนุญาตฝึกหัดขับ และการยื่นขอสมัครสอบเพื่อทำใบขับขี่ จะต้องมีการ “ใบอนุญาตให้ทำใบขับขี่” ก่อน ใบอนุญาตนี้ ออกให้เพื่อเป็นการยืนยันว่า ผู้ยื่นขอเป็นผู้ที่มีสุขภาพที่เหมาะสมต่อการขับขี่ยานยนต์ ซึ่งสามารถยื่นขอได้จากคณะกรรมการขนส่ง คำร้องมีอยู่ในเว็บ www.korkortsporten.se หรือโทรศัพท์ขอได้จากแผนกบริการลูกค้าของคณะกรรมการขนส่ง โทรศัพท์หมายเลข ๐๐๗๑ - ๘๑ ๘๑๘๑ คำร้องที่ส่งไปนั้นจะต้องแนบเอกสารดังต่อไปนี้ไปด้วย...

- ✓ ใบแจ้งเรื่องสุขภาพ (*Hälsodeklaration*) มีอายุไม่เกิน ๒ เดือน
- ✓ ใบรับรองสายตา (*Intyg om synprovning*)
- ✓ ใบรับรองแพทย์ (*Läkarintyg*) ถ้าขอใบขับขี่ประเภท C หรือ D มีอายุไม่เกิน ๒ เดือน

ใบอนุญาตให้ทำใบขับขี่นี้มีอายุ ๕ ปี (ถ้าออกก่อนวันที่ ๑ เมษายน ค.ศ.๒๐๐๙ มีอายุ ๔ ปี) มีค่าธรรมเนียม ๒๒๐ โครนาสวีเดน (ค.ศ.๒๐๑๑)

๑๒.๑.๕ การสอบใบขับขี่ (*Förarprov*)

ก่อนที่จะได้รับใบขับขี่ จะต้องผ่านการสอบใบขับขี่ก่อน การสอบแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ การสอบความรู้ภาคทฤษฎี (*Kunskapsprov*) และภาคปฏิบัติ ได้แก่ การสอบขับ (*Körprov*) ยกเว้นใบขับขี่ประเภท AM สำหรับรถจักรยานยนต์ ระดับ ๑ ที่จะไม่มีการสอบขับ

๑๒.๑.๖ เงื่อนไขของผู้มีสิทธิสอบขับ

เงื่อนไขในการเข้าสอบขับ คือ...

- ในตอนสอบ จะต้องพักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนอย่างถาวร หรือได้เรียนหนังสืออยู่ในประเทศสวีเดนมาเป็นเวลาอย่างน้อย ๖ เดือน
- ผู้เข้าสอบจะต้องไม่มีใบขับขี่ที่ออกในประเทศสมาชิกเขตเศรษฐกิจยุโรป คือ ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป และประเทศนอร์เวย์ ไอซ์แลนด์ และประเทศลิกเตนสไตน์

๑๒.๑.๗ การจองเวลาสอบใบขับขี่

กรมการจราจร (Trafikverket) มีสถานที่เพื่อการสอบใบขับขี่อยู่เกือบทั่วประเทศ ซึ่งจะหาดูได้จากเว็บไซต์ www.korkortsporten.se ผู้ประสงค์จะสอบ จะต้องติดต่อขอจองเวลาสอบไปยังสถานที่สอบที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อจองเวลาการสอบทั้งสองประเภท

สถานที่สอบบางแห่งที่มีบริการถ่ายรูป ก็จะถ่ายรูปเพื่อทำใบขับขี่เอาไว้เลย และเมื่อผ่านการสอบทั้งสองส่วนแล้ว ก็สามารถผลิตใบขับขี่ และส่งให้กับผู้สอบ ภายในสองถึงสามวันหลังจากที่สอบผ่าน

แต่ถ้าสถานที่สอบไม่มีบริการถ่ายรูปเพื่อทำใบขับขี่ การผลิตใบขับขี่ก็จะต้องทำผ่านที่ทำการไปรษณีย์ โดยภายในหนึ่งสัปดาห์หลังผลการสอบ จะมีเอกสาร "มติการออกใบขับขี่ / หลักฐานใบขับขี่" พร้อมทั้งเอกสารอื่นที่ผู้สอบต้องติดรูป และลงลายมือชื่อ มาให้ผู้สอบ และผู้สอบจะส่งกลับโดยเร็ว เพื่อที่กรมการจราจรจะได้นำไปผลิตใบขับขี่ และส่งมาให้ผู้สอบ ส่วน "มติการออกใบขับขี่ / หลักฐานใบขับขี่" นั้น ให้ผู้สอบเก็บไว้ เพื่อใช้แทนใบขับขี่ในช่วงที่ยังไม่ได้รับใบขับขี่ตัวจริง

๑๒.๑.๘ อายุของใบขับขี่ และใบอนุญาตขับ

ใบขับขี่ และใบอนุญาตขับมีอายุ ๑๐ ปี ก่อนวันหมดอายุประมาณสองถึงสามเดือน คณะกรรมการขนส่ง (Transportstyrelsen) จะส่งเอกสารเพื่อใช้ในการออกใบขับขี่ใบใหม่ มาให้เจ้าของ โดยไม่ต้องมีการสอบใหม่ และถ้าเจ้าของใบขับขี่ไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ ใบขับขี่นั้นก็จะหมดอายุไปโดยปริยาย

๑๒.๑.๙ การเรียกคืนใบขับขี่ และใบอนุญาตขับ

ใบขับขี่ และใบอนุญาตขับ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเหมาะสมที่จะเป็นผู้ใช้ยานยนต์ ดังนั้นจะถูกเรียกคืนทันที เมื่อความเหมาะสมนั้นได้หมดสิ้นไป สาเหตุโดยทั่วไป คือ การทำผิดกฎหมายการจราจร (Trafikbrott) เช่น ขับรถในขณะเมาสุรา ทำผิดแล้วหลบหนี ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟแดง มีโรคร้ายแรง หรือเหตุผลทางการแพทย์ก็อาจเป็นสาเหตุให้มีการเรียกคืนได้

คณะกรรมการขนส่งเป็นหน่วยงานที่จะมีมติในการเรียกคืน และเป็นมติที่สามารถอุทธรณ์ได้ต่อศาลปกครอง มติของคณะกรรมการขนส่ง จะมีการระบุกำหนดเวลาการยึด

ใบขับขี่เอาไว้ด้วย ซึ่งต่ำสุดจะไม่ต่ำกว่า ๑ เดือน และสูงสุดห้ามเกิน ๓ ปี ระยะเวลานี้หมายถึงการห้ามขับรถที่ต้องมีใบอนุญาต

การที่จะได้ใบขับขี่ใหม่หลังจากการถูกยึดไปแล้ว จะต้องมีการยื่นคำร้อง แต่ถ้าระยะเวลาที่ถูกยึดนั้นนานกว่า ๑๒ เดือน ก็จะต้องทำเรื่องขอ “ใบอนุญาตขอทำใบขับขี่” ใหม่ และทำการสอบใหม่ด้วย

๑๒.๑.๑๐ การขับรถในขณะเมาสุรา

ผู้ที่ต้องโทษสถานหนัก ในข้อหาขับรถในขณะเมาสุรา ถ้าต้องการใบขับขี่ใหม่ ในตอนทำเรื่องยื่นขอ “ใบอนุญาตทำใบขับขี่” จะต้องแนบความเห็นของแพทย์ที่ยืนยันว่าผู้ยื่นขอได้เลิกสุราแล้ว มาด้วย

๑๒.๑.๑๑ ระยะเวลาทดลอง (*Prövotid*)

ใบขับขี่ที่ออกให้เป็นครั้งแรก จะมีระยะเวลาทดลอง ๒ ปี หมายถึงว่า ในช่วงเวลา ๒ ปีแรกนั้น ถ้าถูกเรียกคืนใบขับขี่ เจ้าของจะต้องทำการสอบใหม่

หมายเหตุ

ในประเทศสวีเดน สามารถใช้ใบขับขี่เป็นหลักฐานแสดงตน (*Id-kort*) ได้ด้วย

๑๒.๑.๑๒ ใบขับขี่ต่างชาติ

ใบขับขี่ของประเทศที่เป็นสมาชิกเขตเศรษฐกิจยุโรป จะใช้ได้ในประเทศสวีเดน แต่ใบขับขี่ของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของเขตเศรษฐกิจยุโรป จะสามารถใช้ได้ในประเทศสวีเดน ก็ต่อเมื่อผู้นั้นอยู่ในประเทศสวีเดนในระยะสั้นไม่เกิน ๑ ปี และจะต้องใช้ร่วมกับใบขับขี่ของประเทศที่ตนอาศัยอยู่อย่างถาวร พร้อมคำแปล

ใบขับขี่ต่างชาติของผู้อยู่อาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนอย่างถาวร ที่ออกให้โดยประเทศที่อยู่นอกเขตเศรษฐกิจยุโรป (ยกเว้นประเทศสวิตเซอร์แลนด์และประเทศญี่ปุ่น) ไม่สามารถนำมาเปลี่ยนเป็นใบขับขี่สวีเดนได้ ดังนั้นหลังจากที่อยู่ในประเทศสวีเดนมาได้ครบหนึ่งปีแล้ว จะต้องทำใบขับขี่ของสวีเดน โดยผ่านขั้นตอนการทำใบขับขี่ตามปกติ

๑๒.๑.๑๓ ใบขับขี่นานาชาติ

ทางการสวีเดนถือว่า ใบขับขี่นานาชาติ เป็นเพียงคำแปลของใบขับขี่ของชาตินั้นๆ ดังนั้นเวลาใช้จึงจะต้องใช้ร่วมกับใบขับขี่ตัวจริง ใบขับขี่นานาชาติของสวีเดนจะออกให้โดยองค์กรเอกชน ที่เกี่ยวกับยานยนต์ เช่น สหพันธ์ยานยนต์แห่งชาติ (*Motormännens riksförbund - M*) และ องค์การกลางผู้ขับรถมอเตอร์ไซด์สวีเดน (*Svenska motorcyklisters centralorganisation (SMC)*)

๑๒.๒ การจดทะเบียนยานยนต์ (*Fordonsregistrering*)

ยานยนต์ที่จะนำออกมาใช้ จะต้องมีการจดทะเบียนไว้กับศูนย์ทะเบียนยานยนต์ (*Vägftrafikregistret*) ที่อยู่ในความดูแลของคณะกรรมการขนส่ง (*Transportstyrelsen*) ก่อน

สำหรับยานยนต์ที่ออกใหม่ ผู้นำเข้า หรือบริษัทผู้ผลิต จะมีหน้าที่ในการจดทะเบียนยานยนต์โดยตรง สำหรับยานยนต์เก่าที่นำเข้านั้น ก่อนที่จะมีการจดทะเบียนยานยนต์ จะต้องผ่านการตรวจสอบแหล่งที่มา และตรวจสอบสภาพของยานยนต์โดยคณะกรรมการขนส่งก่อน

เมื่อจดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว จะมีการออก “หลักฐานทะเบียน (*Registreringsbevis*)” ให้กับเจ้าของ

หลักฐานทะเบียนนี้ ทำขึ้นตามมาตรฐานของสหภาพยุโรป และมีอยู่ ๒ ส่วน คือ..

ส่วนที่ ๑ เป็นสีฟ้า จะมีข้อมูลเจ้าของ และข้อมูลยานยนต์ ซึ่งจะต้องนำติดยานยนต์ ถ้าเดินทางออกนอกประเทศ และใช้เป็นหลักฐานเมื่อมีการติดต่อกับคณะกรรมการขนส่ง (ยกเว้นเมื่อตอนเปลี่ยนเจ้าของ หรือการส่งออก)

ส่วนที่ ๒ สีเหลือง ถือเป็นเอกสารส่วนที่มีค่า และไม่ควรถิ่นจะนำติดยานยนต์ เพราะจะง่ายสำหรับผู้ขโมยรถ ส่วนนี้จำเป็นต้องใช้เมื่อมีการเปลี่ยนเจ้าของ และส่วนที่ ๒ นี้ ถ้าหายจะต้องเสียค่าธรรมเนียมออกใหม่ ๑๐๐ โครนาสวีเดน แต่สำหรับส่วนที่ ๑ นั้น ไม่เสียค่าธรรมเนียมออกใหม่

หลักฐานทะเบียนฉบับใหม่ สามารถยื่นขอได้ที่เว็บไซต์ของคณะกรรมการขนส่ง www.transportstyrelsen.se หรือโทรขอได้ที่ แผนกบริการทางโทรศัพท์ ๐๗๗๑ ๒๕ ๒๕ ๒๕

๑๒.๒.๑ ป้ายทะเบียน (*Registreringsskylt*)

เมื่อจดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการขนส่งจะส่งป้ายทะเบียนมาให้ ๒ แผ่น สำหรับรถยนต์ และ ๑ แผ่น สำหรับรถมอเตอร์ไซด์ รถแทรกเตอร์ รถพ่วง ค่าป้ายทะเบียนจะเรียกเก็บตอนชำระค่าภาษียานยนต์ ป้ายนี้จะต้องนำไปติดที่รถ และถ้าหาย หรือชำรุดก็สามารถขอใหม่ได้ที่คณะกรรมการขนส่งและจะต้องเสียค่าป้ายออกให้ใหม่

ทุกปีจะต้องเสียค่าภาษียานยนต์ (*Fordonsskatten*) และค่าธรรมเนียมการรักษายานยนต์ (*Registerhållningsavgift*)

๑๒.๒.๒ เครื่องหมายควบคุมการเสียภาษียานยนต์ (*Kontrollmärke*)

เครื่องหมายควบคุมฯ ที่จะต้องติดไว้ที่ป้ายทะเบียนยานยนต์ มีไว้เพื่อแสดงให้เห็นว่า ยานยนต์คันนั้นได้ผ่านการตรวจสอบสภาพ มีประกันยานยนต์ที่ถูกต้อง และเสียภาษียานยนต์ประจำปีเรียบร้อยแล้ว แต่ได้มีการยกเลิกการติดเครื่องหมายควบคุมนี้ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ค.ศ.๒๐๑๐

เจ้าของยานยนต์มีหน้าที่ต้องดูแลเรื่องการตรวจสภาพ การประกัน การเสียภาษี ยานยนต์เอง และเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตรวจสอบได้จากศูนย์ทะเบียนยานยนต์ (Vägrafikregistret)

๑๒.๒.๓ การแจ้งหยุดใช้ยานยนต์ชั่วคราว (*Avbeställning av fordon*)

ถ้าต้องการหยุดใช้ยานยนต์ชั่วคราว จะต้องแจ้งการหยุดใช้ต่อคณะกรรมการขนส่ง เป็นการล่วงหน้า (แจ้งย้อนหลังไม่ได้) เมื่อแจ้งแล้วก็จะไม่ต้องเสียค่าภาษียานยนต์ และค่าประกันยานยนต์สำหรับช่วงเวลาที่หยุดใช้นั้น

การแจ้งการหยุดใช้ยานยนต์ สามารถทำได้ ๓ ทางด้วยกัน คือ....

- แจ้งทางอินเทอร์เน็ต www.transportstyrelsen.se
- แจ้งทางโทรศัพท์ไปยังแผนกบริการของคณะกรรมการขนส่ง หมายเลข ๐๗๗๑ ๒๕ ๒๕
- แจ้งทางเอกสาร โดยทำเครื่องหมายลงในช่อง “การเลิกใช้ (*Avbeställning*)” และลงลายมือชื่อในหลักฐานทะเบียนส่วนที่ ๑ แล้วส่งไปยังคณะกรรมการขนส่ง

๑๒.๒.๔ การยกเลิกทะเบียนยานยนต์ (*Avregistrering av fordon*)

ในกรณีที่จะไม่มีการใช้ยานยนต์ในท้องถนนอีกต่อไป ก็สามารถแจ้งยกเลิกทะเบียนยานยนต์ดังกล่าวได้ต่อคณะกรรมการขนส่ง โดยใช้หลักฐานทะเบียนส่วนที่ ๒

สาเหตุการยกเลิกทะเบียนยานยนต์ อาจมาจากสาเหตุดังนี้

- ส่งยานยนต์ออกไปต่างประเทศ
- การนำรถยนต์ไปทำลายทิ้ง (*Bilskrotning*)
- ดัดแปลงยานยนต์จนทำให้ไม่ต้องการลงทะเบียนอีกต่อไป

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก www.transportstyrelsen.se

๑๒.๒.๕ การแจ้งการเปลี่ยนเจ้าของ

เมื่อมีการเปลี่ยนเจ้าของ ทั้งเจ้าของเดิม และเจ้าของใหม่ จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการขนส่งทราบภายใน ๑๐ วัน นับจากวันที่ได้มีการเปลี่ยนเจ้าของ โดยใช้หลักฐานทะเบียนส่วนที่ ๒ และถ้าเลขระยะเวลาที่กำหนดไว้ คณะกรรมการขนส่งจะถือเอาวันที่ได้รับเรื่องการแจ้งเปลี่ยนเจ้าของเป็นหลัก โดยเจ้าของใหม่ จะต้องรับผิดชอบในเรื่องการประกันบุคคลที่สาม (*Trafikförsäkring*) ตั้งแต่วันที่มีการเปลี่ยนเจ้าของ และเจ้าของเดิมจะรับผิดชอบในเรื่องการประกันบุคคลที่สามนี้ จนถึงก่อนวันที่เปลี่ยนเจ้าของ

๑๒.๒.๖ ภาษียานยนต์ (*Fordonskatt*)

ยานยนต์ทุกคันที่ได้รับการลงทะเบียนในทะเบียนยานยนต์ จะต้องเสียภาษียานยนต์ และเป็นการเก็บล่วงหน้าทุกๆ ปี คณะกรรมการขนส่งจะเป็นผู้กำหนดอัตราภาษี และ

รับผิดชอบในการเก็บภาษียานยนต์นี้ โดยจะส่งใบเรียกเก็บไปให้กับผู้เป็นเจ้าของยานยนต์ ยานยนต์ที่ไม่ได้มีการเสียภาษียานยนต์ จะไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้บนท้องถนน

๑๒.๒.๗ ค่าธรรมเนียมการใช้ทาง (Vägavgift)

ค่าธรรมเนียมการใช้ทาง จะเก็บจากรถบรรทุกทุกชนิดที่มีน้ำหนักรวมตั้งแต่ ๑๒ ตัน ขึ้นไป หรือรถบรรทุกที่มีน้ำหนักรวมอย่างน้อย ๗ ตัน ที่ติดอุปกรณ์การลากรถพ่วง (ยกเว้น รถของทางการ) ค่าธรรมเนียมนี้จะเก็บเป็นรายปี

๑๒.๓ การประกันยานยนต์ (Försäkring av fordon)

ยานยนต์ทุกคันที่ลงทะเบียนยานยนต์ไว้ในประเทศสวีเดน จะต้องมีการประกันยานยนต์ โดยอย่างน้อยจะต้องมีการประกันบุคคลที่สาม (trafikförsäkring)

๑๒.๓.๑ การประกันบุคคลที่สาม (Trafikförsäkring)

การประกันบุคคลที่สาม เป็นการประกันยานยนต์ที่กฎหมายบังคับว่าจะต้องมี เจ้าของยานยนต์จะเป็นผู้รับผิดชอบ (ยกเว้นกรณีที่เขาเกินกว่า ๑ ปี ผู้ครอบครองยานยนต์จะเป็นผู้รับผิดชอบ) วัตถุประสงค์เพื่อให้ความคุ้มครองต่อบุคคลที่สามที่ได้รับความเสียหาย

๑๒.๓.๒ การประกันประเภทอื่นๆ

การประกันประเภทอื่นๆ หรือที่เรียกกันว่า “การประกันเสริม” เจ้าของยานยนต์สามารถทำประกันเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มการคุ้มครองให้มากขึ้นกว่าเดิม เช่น การประกันกระจก การประกันตัวถัง เป็นต้น

๑๒.๓.๓ การชดเชยความเสียหายเมื่อรถจอดอยู่

ถ้ารถที่จอดอยู่ ถูกชนได้รับความเสียหาย และฝ่ายที่ชนได้หลบหนีไป สมาคมการประกันบุคคลที่สาม (Trafikförsäkringsföreningen) จะเป็นผู้จ่ายชดเชยค่าเสียหายให้ ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากการกระทำของผู้อื่น และจะต้องมีใบแจ้งความของตำรวจมาแสดงด้วย พร้อมกับแบบฟอร์มการแจ้งประกัน และพยาน (ถ้ามี)

๑๒.๔ ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับยานยนต์ และการจราจร

ยานยนต์ที่นำออกมาวิ่ง จะต้องอยู่ในสภาพที่มีความปลอดภัยในการจราจร ต่อผู้ใช้ และต่อสิ่งแวดล้อม ตามที่มีกำหนดไว้ในกฎหมายยานยนต์ (Fordonslagen) พ.ร.บ.ยานยนต์ (Fordonsförordningen) และระเบียบข้อบังคับอื่นๆ เช่น เรื่องก๊าซจากท่อไอเสีย ที่จะต้องมีการติดตั้งเครื่องกรองไอเสีย (Katalytisk avgasrening) เป็นต้น

๑๒.๔.๑ เช็มซัตนิรภัย (Bilbälte)

ผู้ที่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคล รถบรรทุก รถมอเตอร์ไซด์ที่มีตัวถังที่มีที่นั่ง จะต้องนั่งตรงที่นั่งที่มีเช็มซัตนิรภัยติดตั้งอยู่ คนขับ หรือผู้ร่วมเดินทาง จะต้องดูแลให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ใช้เช็มซัตนิรภัย หรือนั่งในที่ที่จัดป้องกันไว้เป็นพิเศษ (เด็กที่มีความสูงต่ำกว่า ๑๓๕ ซม.จะต้องนั่งอยู่ในที่นั่งที่จัดป้องกันไว้เป็นพิเศษ เช่น ที่นั่งเด็ก (Bilbarnstol) เบาะเด็ก (Bältesstol) เป็นต้น

ข้อยกเว้น

- เด็กที่มีอายุ ๓ ปี หรือต่ำกว่า ที่ส่วนสูงต่ำกว่า ๑๓๕ ซม. เดินทางระยะสั้น นั่งเบาะหลังโดยใช้เช็มซัตนิรภัย
- เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๓ ปี เดินทางระยะสั้นโดยแท็กซี่ นั่งที่เบาะหลังได้โดยไม่ต้องใช้เช็มซัตนิรภัย
- เด็กที่มีอายุมากกว่า ๓ ปี เดินทางโดยรถโดยสาร จะต้องนั่งในที่ที่มีเช็มซัตนิรภัย

๑๒.๔.๒ กฎการใชยานยนต์ทั่วไป

- ห้ามรถยนต์ส่วนบุคคล บรรทุกผู้โดยสารมากกว่าจำนวนที่ได้กำหนดเอาไว้ และผู้โดยสารจะต้องนั่งอยู่ในที่นั่งที่จัดไว้สำหรับผู้โดยสาร
- จะต้องเปิดไฟหน้าเมื่อใช้รถ
- ผู้โดยสาร และผู้ขับขี่รถมอเตอร์ไซด์ หรือรถจักรยานยนต์ จะต้องใส่หมวกนิรภัย
- ในรถยนต์ส่วนบุคคล รถมอเตอร์ไซด์แบบ ๓ ล้อหรือ ๔ ล้อ หรือที่มีรถพ่วงข้าง จะต้องนำขาตั้งสามเหลี่ยมเตือนภัยติดไปด้วย
- รถยนต์ที่มีน้ำหนักรวมสูงสุด ๓.๕ ตัน จะต้องใช้ยางฤดูหนาวในระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม และดอกยางจะต้องลึกอย่างน้อย ๓ มม. ถ้าถนนอยู่ในสภาพของถนนในฤดูหนาว
- รถยนต์ที่มีน้ำหนักรวมสูงกว่า ๓.๕ ตัน จะต้องใช้ยางฤดูหนาวในระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม และดอกยางจะต้องลึกอย่างน้อย ๕ มม. ถ้าถนนอยู่ในสภาพที่เป็นถนนในฤดูหนาว
- ในช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ห้ามใช้ยางฤดูหนาวที่มีหมุด (dubbdäck) ถ้าถนนไม่อยู่ในสภาพของถนนในฤดูหนาว
- ห้ามใช้รถสกู๊ตเตอร์หิมะตามชายป่า ถ้าไม่มีหิมะปกคลุม ยกเว้นใช้เพื่อการทำงาน
- จะต้องนำใบขับขี่ติดตัวตลอดเวลาที่ใช้รถ
- การเปลี่ยนน้ำมันเครื่อง การซ่อมรถต้องทำในโรงรถหรือปั้มน้ำมันที่สามารถดูแลน้ำมันเครื่อง น้ำมันล้างรถได้ง่าย โดยจะไม่ทำลายธรรมชาติ การล้างรถขอให้ทำในโรงล้างรถ

๑๒.๔.๓ การขนส่งสินค้าอันตราย

กฎหมายว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย (*Lag 2006:263 om transport av farligt gods*) ได้กำหนดเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวกับประเภทของสินค้าอันตราย การบรรจุ คุณสมบัติของคนขับ การติดเครื่องหมายอันตราย และอุปกรณ์ไว้ที่ยานยนต์ เช่น การเก็บน้ำมันเบนซินไว้ในรถ จะต้องเก็บไว้ในถังโลหะ หรือถังพลาสติกที่ได้รับอนุญาต

๑๒.๕ การตรวจสภาพยานยนต์ (*Besiktning av fordon*)

ยานยนต์ และรถพ่วง จะต้องผ่านการตรวจสภาพการใช้งานทุกปี นับจากวันที่ ๑ กรกฎาคม ค.ศ.๒๐๑๐ เป็นต้นมา สถานะรับตรวจสภาพยานยนต์ไม่มีการผูกขาดอีกต่อไป เอกชนสามารถตั้งสถานรับตรวจสภาพยานยนต์ได้ โดยการขออนุญาตจากหน่วยงานของรัฐคือ คณะกรรมการดูแลการแต่งตั้งและการควบคุมด้านเทคนิค (*SWEDAC-Styrelse för ackreditering och teknisk kontroll*)

ก่อนถึงกำหนดการตรวจสภาพรถ สถานะที่รับตรวจฯ จะส่งจดหมายแจ้งไปให้เจ้าของรถทราบ อย่างไรก็ตาม เป็นหน้าที่ของเจ้าของรถที่จะต้องติดต่อขอเข้าตรวจสภาพรถภายในกำหนดเวลาที่มีกำหนดไว้ ถ้าไม่มีการตรวจสภาพรถภายในเวลาที่กำหนด รถดังกล่าวก็就会被ห้ามนำออกมาใช้โดยอัตโนมัติ

๑๒.๕.๑ กฎการตรวจสภาพยานยนต์

- รถยนต์ส่วนบุคคล รถบรรทุก และรถโดยสารที่ออกใหม่ จะต้องตรวจสภาพรถเป็นครั้งแรกหลังจากที่เข้ามาแล้ว ๓๔ เดือน และการตรวจสภาพครั้งที่สองจะเป็นอีก ๒ ปีถัดไป หลังจากนั้นจะต้องมีการตรวจสภาพทุกๆ ปี ระยะเวลาที่เข้ารับการตรวจทำได้ภายใน ๕ เดือน จะเป็นช่วงไหนของปีนั้นขึ้นอยู่กับหมายเลขทะเบียนตัวสุดท้าย
- รถบรรทุก และรถโดยสาร และรถพ่วงที่มีน้ำหนักรวมมากกว่า ๓.๕ ตัน จะต้องทำการตรวจสภาพทุกๆ ปี
- รถมอเตอร์ไซด์ รวมทั้งรถพ่วง ที่มีน้ำหนักรวมไม่เกิน ๓.๕ ตัน ตรวจสภาพครั้งแรกหลังจากที่เข้ามา ๔ ปีแล้ว หลังจากนั้นตรวจสภาพปีเว้นปี
- ยานยนต์ที่ใช้ในการประกอบอาชีพ (รถแท็กซี่ รถหัดขับ รถเช่า รถกู้ภัย ฯลฯ) ที่มีน้ำหนักรวมสูงสุด ๓.๕ ตัน จะต้องตรวจสภาพทุกๆ ปี

หมายเหตุ

ค่าบริการตรวจสภาพรถยนต์ส่วนบุคคล ปี ค.ศ.๒๐๑๒ คือ ๓๒๐ โครนาสวีเดน

๑๒.๖ การนำรถยนต์ไปทำลายทิ้ง (Bilskrotning)

บริษัทผลิตรถยนต์และบริษัทนำเข้ารถยนต์ มีหน้าที่รับรถที่ไม่ใช้ได้แล้วที่มีผู้นำมาส่งให้ และไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่าย (ยกเว้นกรณีที่มีส่วนประกอบสำคัญ ๆ ของรถนั้นขาดหายไป เช่น เครื่องยนต์ หรือกระปุกเกียร์) โดยต้องจัดสร้างระบบการรับรถที่ไม่ใช้แล้ว ให้ครอบคลุมไปทั่วประเทศ เพื่อเจ้าของรถยนต์จะได้ไม่ต้องเดินทางเพื่อนำรถมามอบให้ไกลเกินกว่า ๕๐ กม. หรือสถานที่รับรถจะต้องอยู่ในเขตเทศบาลเดียวกับเจ้าของรถ

เจ้าของรถที่ไม่ใช้แล้ว มีหน้าที่ต้องนำรถไปมอบให้กับสถานที่รับรถดังกล่าว และการนำรถไปมอบให้เพื่อทำลาย จะต้องนำเอกสารประจำรถไปแสดงด้วย

๑๒.๗ ค่าธรรมเนียมการจอดยานยนต์ผิดกฎ / ค่าธรรมเนียมการตรวจสอบ

บริเวณที่ใช้เพื่อการจอดยานยนต์ มีทั้งที่เป็นของเทศบาลและของเอกชน

๑๒.๗.๑ ที่จอดยานยนต์ของเทศบาล

เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ยามประจำที่จอดรถ (*Parkeringsvakt*) สามารถเขียนใบสั่งที่ระบุความผิด และค่าปรับได้ ถ้ายานยนต์นั้นจอดผิดกฎที่มีอยู่ และเจ้าของยานยนต์ตามทะเบียนเป็นผู้รับผิดชอบเสียค่าปรับ ไม่ว่าผู้ขับจะเป็นใคร ถ้ามีความเห็นว่าใบสั่งนี้ออกผิด ก็สามารถอุทธรณ์ได้ต่อตำรวจในเขตที่มีการออกใบสั่ง (อุทธรณ์โดยปากเปล่าได้) ถ้าไม่สำเร็จก็ต้องอุทธรณ์ใหม่เป็นลายลักษณ์อักษร ณ ที่เดิม โดยมีข้อความที่ระบุถึงสาเหตุที่อุทธรณ์ ถ้ายังไม่สำเร็จก็สามารถนำเรื่องขึ้นศาลชั้นต้นได้

ค่าปรับนี้จะต้องจ่ายทันทีภายในกำหนด ไม่ว่าจะอุทธรณ์หรือไม่ก็ตาม และถ้าอุทธรณ์สำเร็จ ก็จะมีการจ่ายเงินคืนให้ การไม่จ่ายค่าปรับตามกำหนดเวลา เจ้าของจะได้รับการใบเตือน และถ้ายังไม่จ่ายหลังรับใบเตือนแล้ว ก็จะมีการส่งเรื่องต่อไปยังสำนักงานยึดทรัพย์ และบังคับคดี (*Kronofogdemyndigheten*) เพื่อดำเนินการบังคับให้จ่าย

๑๒.๗.๒ ที่จอดยานยนต์ของเอกชน

เจ้าของสถานที่ที่มีสิทธิเรียกเก็บ “ค่าธรรมเนียมการตรวจสอบ (*Kontrollavgift*)” ได้จากเจ้าของยานยนต์ที่จอดผิดกฎ ในที่ที่มีติดป้ายบอกเอาไว้ ที่ป้ายจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับเงื่อนไขการจอด หรือการห้ามจอด พร้อมทั้งชื่อ และหมายเลขโทรศัพท์ของเจ้าของที่ หรือบริษัทยามที่ตนจ้างเอาไว้

ถ้าเจ้าของยานยนต์ที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจ่ายค่าธรรมเนียมการตรวจสอบนี้ เห็นว่าการเรียกเก็บนี้ไม่ถูกต้อง ก็ให้ทำหนังสือคัดค้านพร้อมทั้งเหตุผลไปยังเจ้าของสถานที่หรือบริษัทยาม (ภายในกำหนดเวลาที่มีไว้สำหรับการจ่ายเงิน) เจ้าของยานยนต์ไม่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการตรวจสอบนี้ ตราบใดที่ยังตกลงกันไม่ได้ ถ้ายังตกลงกันไม่ได้ เจ้าของที่หรือบริษัทยามก็สามารถยื่นฟ้องต่อศาลชั้นต้นได้

คดีประเภทนี้ถือเป็นคดีเล็ก ที่ผู้แพคดีจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้กับผู้ชนะคดีด้วย แต่จะต้องไม่เกิน ๒,๐๐๐ โครนาสวีเดน

ในกรณีที่ไม่มี การคัดค้าน และไม่มีการจ่ายค่าธรรมเนียมดังกล่าว เจ้าของสถานที่หรือบริษัทสามารถใช้มาตรการในการทวงหนี้ต่อไปได้ตามกฎหมายการทวงหนี้ (*Inkassolagen*)

๑๒.๘ การย้ายรถที่จอดผิดกฎ

ยานยนต์ที่จอดผิดกฎ อาจถูกย้ายออกไปได้ แต่จะต้องเป็นไปตามมติของตำรวจหรือของเทศบาล หรือกรมการจราจร (*Trafikverket*) โดยยึดหลักว่า การจอดนั้นจะเป็นภัยต่อความเป็นระเบียบและเพื่อความปลอดภัยของการจราจร และสิ่งแวดล้อม

ยานยนต์จะถูกย้ายไปจอดไว้ในสถานที่จอดที่จัดเอาไว้ หรือที่สถานที่ใกล้เคียง กับแห่งเดิม และเจ้าของยานยนต์เป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งหมด ที่มาจากการย้ายที่จอดนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับยานยนต์ที่ถูกย้ายนี้สามารถสอบถามได้จากตำรวจ

๑๓. การประกันต่างๆ

ในประเทศสวีเดนมีการประกันอยู่สองรูปแบบ คือ

การประกันทั่วไป (*Allmänna försäkringar*) และ

การประกันส่วนตัว (*Privata personförsäkringar*)

๑๓.๑ การประกันทั่วไป (*Allmänna försäkringar*)

การประกันทั่วไป ถือได้ว่าเป็นการประกันภาคบังคับ ที่รัฐจัดให้กับประชากรทุกคน และหน่วยงานที่ดูแลได้แก่กองทุนประกันสังคม ลูกจ้างส่วนใหญ่ก็ยังมีประกันที่กำหนดไว้โดยความตกลงร่วมกันอีกด้วย

การประกันทั่วไป เป็นการประกันที่ครอบคลุมถึง เรื่องการดูแลสุขภาพฟัน สุขภาพร่างกาย และการรักษาพยาบาล เรื่องเงินชดเชยความสามารถในการทำงาน ผู้สูงอายุ และการเสียชีวิต ผู้มีประกันจะได้รับเงินชดเชยต่างๆ ขึ้นอยู่กับประเภทของการประกัน อันได้แก่

๑๓.๑.๑ เงินชดเชยเรื่องความสามารถในการทำงาน ได้แก่

- **เงินป่วย (*Sjukpenning*)** กองทุนประกันสังคมจะจ่ายเงินป่วยให้ เมื่อไม่สามารถทำงานได้เพราะป่วยเกิน ๑๔ วัน หรือจ่ายให้ผู้ที่ป่วยที่ไม่มี หรือไม่ได้รับเงินเดือนเมื่อป่วย (*sjuklön*) จากนายจ้าง (ดู forsakringskassan.se)
- **เงินชดเชยการป่วย (*Sjukersättning*)** กองทุนประกันสังคมจะจ่ายเงินชดเชยการป่วยนี้ให้ ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๐ ถึง ๖๔ ปี ที่คาดว่าจะไม่สามารถทำงานแบบเต็มเวลาได้อีกเลย ด้วยเหตุเพราะป่วย บาดเจ็บ หรือความสามารถในการทำงานลดลง ๑ ใน ๔ เป็นอย่างน้อย
- **เงินชดเชยกิจกรรม (*Aktivitetsersättning*)** ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๙ ปี ถึง ๓๐ ปี ที่คาดว่าจะไม่สามารถทำงานแบบเต็มเวลาได้นาน ๑ ปี เป็นอย่างน้อย เนื่องมาจากการป่วย บาดเจ็บ หรือความสามารถในการทำงานลดลง ๑ ใน ๔ เป็นอย่างน้อย
- **เงินชดเชยบาดเจ็บจากการทำงาน (*Arbetsskadeersättning*)** เป็นเงินชดเชยที่จะได้รับจากการประกัน เมื่อได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน การประกันนี้มีอยู่ ๒ ประเภท คือ การประกันบาดเจ็บตามกฎหมาย ที่มีกองทุนประกันสังคมเป็นผู้รับผิดชอบ และการประกันบาดเจ็บตามความตกลงร่วมที่มีบริษัทประกันเป็นผู้รับผิดชอบ
- **เงินชดเชยเพื่อดูแลคนใกล้ชิด (*Närståendepenning*)** ผู้ที่หยุดงานเพื่อมาดูแลคนใกล้ชิดที่ป่วยหนัก จะได้รับเงินชดเชยประเภทนี้จากกองทุนประกันสังคม

การดูแลในกรณีนี้ ไม่จำเป็นต้องเป็นการดูแลรักษา การไปอยู่เป็นเพื่อนที่โรงพยาบาลก็อยู่ในข่ายนี้

- **เงินชดเชยการพิการ (Handikappersättning)** ผู้ที่ป่วย หรือ พิการ ที่มีอายุระหว่าง ๑๙ ปี ถึง ๖๕ ปี ที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ สามารถรับเงินช่วยเหลือประเภทนี้ได้จากกองทุนประกันสังคม
- **เงินชดเชยเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ (Rehabiliteringsersättning)** ผู้ที่เข้าร่วมอยู่ในโครงการฟื้นฟูสมรรถภาพของกองทุนประกันสังคม สามารถได้รับเงินชดเชยประเภทนี้จากกองทุนฯ

๑๓.๑.๒ เงินชดเชยผู้สูงอายุ ได้แก่

- **เงินบำนาญขั้นต่ำ (Garantipension)** คือ เงินบำนาญที่จะได้รับจากรัฐบาลเมื่อมีอายุครบ ๖๕ ปี
- **เงินบำนาญรายได้ (Inkomstpension)** คือ บำนาญที่ได้รับจากรายได้ของตนเองที่ทำไว้ ที่รัฐเป็นผู้ดูแลให้
- **บำนาญกองทุนหุ้น (Premiepension)** คือ เงินบำนาญที่ได้รับจากรายได้ของตนที่ทำไว้ และที่ตัวเองเป็นผู้ดูแล
- **เงินเพิ่มเพื่อที่อยู่อาศัยแก่ผู้รับบำนาญ (Bostadtillägg till pensionärer)** ผู้ที่มีอายุครบ ๖๕ ปี และได้รับบำนาญอย่างเต็มที่แล้ว สามารถขอรับเงินเพิ่มแบบนี้ได้ ไม่ว่าจะทำอาชีพอยู่ในที่อยู่อาศัยประเภทไหน การคำนวณเงินเพิ่มนี้ จะพิจารณาจากรายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับที่อยู่อาศัยเป็นหลัก (หน่วยงานบำนาญเป็นผู้ดูแล)
- **เงินสนับสนุนการเลี้ยงชีพแก่ผู้สูงอายุ (Äldreförsörjningsstöd)** ผู้ที่มีอายุ ๖๕ ปี และพักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดน สามารถได้รับเงินสนับสนุนนี้ได้ ถ้ารายได้ต่าง ๆ ที่ได้รับนั้นไม่พอเพียงต่อการดำรงชีพ (หน่วยงานบำนาญเป็นผู้ดูแล)

๑๓.๑.๓ เงินชดเชยเมื่อเสียชีวิต ได้แก่

- **เงินบำนาญปรับการครองชีพ (Omställningspension)** ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปี ถ้าสามี หรือภรรยา เสียชีวิต จะได้รับเงินบำนาญประเภทนี้เพื่อชดเชยการเลี้ยงดูที่สามี หรือภรรยาของตนได้เคยให้ไว้
- **เงินบำนาญผู้เป็นหม้าย (Änkepension)** ผู้ที่สามีเสียชีวิตจะได้รับเงินบำนาญประเภทนี้ แต่เนื่องจากว่าได้ยกเลิกไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ค.ศ.๑๙๙๐ ดังนั้นเฉพาะผู้ที่ได้จดทะเบียนสมรสก่อนหน้านั้นเท่านั้นที่ยังมีสิทธิได้รับอยู่

๑๓.๑.๔ เงินชดเชยสำหรับครอบครัว ได้แก่

- **เงินบิดามารดา (Föräldrapenning)**

ในช่วงมีครรภ์ ผู้ที่มีครรภ์ สามารถได้รับเงินบิดามารดาได้ ในช่วงระยะเวลา ๖๐ วัน ก่อนวันกำหนดคลอด

ในช่วงหลังคลอด บิดามารดาที่หยุดงานเพื่ออยู่กับบุตร รวมทั้งสิ้น ๔๘๐ วันต่อเด็กหนึ่งคน รวมถึงบุตรบุญธรรมด้วย

- **เงินบิดามารดาแบบชั่วคราว (Tillfällig föräldrapenning)** จ่ายให้บิดามารดาที่หยุดงานดูแลบุตรที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ที่ป่วย ไม่จำกัดจำนวนวันหยุด
- **เงินตั้งครรภ์ (Graviditetspenning)** จ่ายให้ผู้ที่ไม่สามารถไปทำงานได้เพราะมีครรภ์
- **เงินบำนาญเด็ก (Barnpension)** จ่ายให้เมื่อบิดา หรือมารดาเสียชีวิต จ่ายให้จนกระทั่งเด็กมีอายุครบ ๑๘ ปี
- **เงินบำนาญที่ได้จากการเลี้ยงเด็ก (Pensionsrätt för barnår)** เป็นการคำนวณบำนาญสำหรับ ๔ ปีแรกของบุตร โดยทางรัฐจะคำนวณจำนวนรายได้ที่จะนำมาคิดบำนาญให้
- **เงินช่วยเหลือผู้มีอำนาจปกครองเด็ก (Vårnadsbidrag)** เป็นเงินช่วยเหลือที่รัฐหรือเทศบาลจะจ่ายให้สำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง ๑ ปี ถึง ๓ ปี ภายใต้เงื่อนไขบางประการ

๑๓.๑.๕ เงินช่วยเหลืออื่นๆ ได้แก่

- **เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย (Bostadsbidrag)** เป็นเงินช่วยค่าเช่าที่อยู่อาศัย ที่คำนวณจากรายได้ และขนาดของที่อยู่อาศัย
- **เงินช่วยเหลือการดูแลบุตรพิการ (Vårdbidrag)** จ่ายให้สำหรับผู้ที่ต้องอยู่ดูแลบุตรที่มีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ (ป่วย หรือพิการ) อย่างน้อย ๖ เดือน เงินช่วยเหลือนี้จะคลุมถึงค่าใช้จ่ายที่มีเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษด้วย เช่น อุปกรณ์ช่วยเหลือ อาหารที่ต้องทำเป็นพิเศษ การเดินทาง เป็นต้น
- **เงินสนับสนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็ก (Underhållsstöd)** ถ้าผู้ที่จะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูเด็ก (Underhållsbidrag) ไม่ได้จ่าย หรือจ่ายต่ำกว่า ๑,๒๗๓ โครนาสวีเดนต่อเดือน ผู้ปกครองอีกฝ่ายหนึ่งที่เด็กพักอาศัยอยู่ด้วย มีสิทธิขอรับเงินสนับสนุนเพื่อการดูแลเด็กได้จากกองทุนประกันสังคม
- **เงินช่วยเหลือเด็ก (Barnbidrag)** รวมเงินเพิ่มเมื่อมีบุตรหลายคน (Flerbarnstillägg) เด็กทุกคนที่พักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเด็กนี้ โดยเริ่มจากเดือนที่เกิดไปจนถึงงวดสามเดือนสุดท้ายที่เด็กมีอายุครบ ๑๖ ปี ในจำนวนเท่ากันทุกคน และสามารถรับต่อไปจนกระทั่งเด็กมีอายุครบ ๒๐ ปี ถ้าเด็กเรียนหนังสืออยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับ
- **เงินช่วยเหลือการรับบุตรบุญธรรม (Adoptionskostnadsbidrag)** กองทุนประกันสังคมจะจ่ายให้สำหรับการรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม ในจำนวน ๔๐,๐๐๐ โครนาสวีเดนต่อเด็กหนึ่งคน (ค.ศ.๒๐๑๑)
- **เงินช่วยเหลือเพื่อการรักษาฟัน (Tandvårdsbidrag)** กองทุนประกันสังคมจะจ่ายเงินช่วยเหลือนี้โดยตรงทันตแพทย์ ในจำนวน ๑๕๐ หรือ ๓๐๐ โครนาสวีเดนต่อปีต่อคน โดยขึ้นอยู่กับเงื่อนไขอายุ

- เงินโบนัสเพื่อความเสมอภาค (*Jämställdhetsbonus*) เพื่อให้บิดาหรือมารดาสามารถหยุดเพื่อดูแลเด็กแรกเกิดได้อย่างเท่าเทียมกัน กองทุนประกันสังคมจะจ่ายเงินโบนัสนี้ให้วันละ ๕๐ โครนาสวีเดน เป็นจำนวน ๒๗๐ วัน หลังจากที่มีบิดาหรือมารดาได้ใช้สิทธิการหยุดคนละ ๖๐ วันไปแล้ว
- เงินสนับสนุนกิจกรรม (*Aktivitetsstöd*) ผู้ที่สำนักงานจัดหางานได้ส่งเข้าร่วมในโปรแกรมตลาดแรงงานของรัฐ จะได้รับเงินสนับสนุนนี้จากกองทุนประกันสังคมในระยะเวลาที่เข้าร่วมในโปรแกรม

๑๓.๒ การประกันโดยผ่านการได้รับการว่าจ้าง

นอกเหนือจากการประกันที่ได้รับจากระบบการประกันสังคม (ซึ่งถือว่าเป็นการประกันขั้นต่ำ) แล้ว ลูกจ้างส่วนใหญ่ยังจะได้รับการประกันเพิ่มเติมตามความตกลงร่วมกัน การประกันประเภทนี้เรียกว่า “การประกันตามความตกลงร่วม” (*Avtalsförsäkringar*) ซึ่งจะแตกต่างกันไป และขึ้นอยู่กับอาชีพ และประเภทนายจ้าง สิ่งที่มีเหมือนกันก็คือ การประกันตามความตกลงร่วมนี้ จะจ่ายให้เมื่อครบอายุบำนาญ หรือป่วยระยะยาว หรือเสียชีวิต

ในกรณีที่เสียชีวิต เงินชดเชยจากการประกันตามความตกลงร่วมนี้ จะจ่ายให้เป็นก้อนและไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

๑๓.๓ การประกันส่วนตัว (*Privata personförsäkringar*)

การประกันจากระบบการประกันสังคม และจากความตกลงร่วมกันนั้น ถือว่าเป็นการคุ้มครองขั้นพื้นฐานสำหรับแต่ละคน อาจเป็นไปได้ว่า บางคนต้องการเพิ่มความคุ้มครองให้มากขึ้นโดยจะประกันเพิ่มเติมขึ้นเอง ซึ่งมีรูปแบบต่างๆ ขึ้นอยู่กับความคุ้มครองที่ต้องการ

การประกันส่วนตัวนี้แบ่งออกได้ดังนี้...

- การประกันบำนาญ (*Privat Pensionsförsäkring*) เป็นการสะสมเงินรายได้อีกวิธีหนึ่งเพื่อนำมาเป็นบำนาญของตนเอง รับได้เร็วที่สุดเมื่อมีอายุครบ ๕๕ ปี และการจ่ายกระจายการจ่ายออกไปอย่างน้อย ๕ ปี หรือจ่ายให้ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อผู้ทำประกันได้เสียชีวิตลง
- การประกันเงินทุน (*Kapitalförsäkring*) คล้ายกับการประกันบำนาญ แตกต่างที่ว่า เงินค่าประกันไม่สามารถนำมาหักลดหย่อนได้ แต่เงินที่ได้รับไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ และไม่มีกำหนดเรื่องอายุ และระยะเวลาการรับ
- การประกันชีวิต (*Privat livförsäkring*) เป็นการกำหนดจำนวนเงินที่ผู้รับประโยชน์จะได้รับ เมื่อผู้ทำประกันเสียชีวิตก่อนอายุที่มีการกำหนดไว้
- การประกันสุขภาพ (*Privat sjukförsäkring*) จ่ายชดเชยรายได้อีกวิธีหนึ่ง เมื่อผู้ทำประกันต้องหยุดงานเพราะป่วย หรืออุบัติเหตุเป็นเวลานาน และปกติจะมีช่วงเวลาที่ไม่จ่ายให้ (*karenstid*) อยู่ ๓ เดือน

- การประกันอุบัติเหตุ (*Olycksfallsförsäkring*) จ่ายให้เมื่อต้องพิการเพราะบาดเจ็บที่เนื่องมาจากอุบัติเหตุ
- การประกันบุตร (*Barnförsäkring*) เป็นการประกันสุขภาพ และการประกันอุบัติเหตุของเด็ก
- การประกันสุขภาพ และอุบัติเหตุ (*Sjuk och olycksfallsförsäkring*) จ่ายให้เป็นเงินก้อน เมื่อพิการเพราะป่วย หรืออุบัติเหตุ
- การประกันการรักษาพยาบาล (*Sjukvårdsförsäkring*) เป็นการประกันการรักษาพยาบาลสำหรับการเข้ารับการรักษาจากโรงพยาบาล หรือคลินิกเอกชน
- การประกันการตั้งครรภ์ (*Graviditetsförsäkring*) ส่วนใหญ่จะเป็นประกันแบบผสมของการประกันอุบัติเหตุ และการประกันชีวิตของมารดาและเด็ก

๑๓.๔ การประกันสิ่งของส่วนตัว (*Privata sakförsäkringar*)

การประกันสิ่งของส่วนตัวแบบที่นิยมกันมากนั้นได้แก่

- การประกันที่อยู่อาศัย (*Hemförsäkring*) เป็นการประกันค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับสิ่งหามทรัพย์ที่อยู่ในที่อยู่อาศัย ที่หาย ถูกไฟไหม้ ถูกขโมย ฯลฯ รวมถึงการถูกทำร้ายร่างกาย ค่าทนายความ และคุ้มครองความรับผิดชอบ (บางบริษัทจะรวมประกันการเดินทางด้วย)
- การประกันบ้าน/ที่อยู่อาศัย (*Villa/hem försäkring*) เป็นการประกันรวมของการประกันบ้าน/ที่อยู่อาศัย และอสังหาริมทรัพย์ คือ ที่ดิน อาคาร และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ติดตั้งไว้ในตัวอาคาร เครื่องอุปกรณ์ในบ้าน (ตู้เย็น) จะชดเชยให้เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นจาก ไฟไหม้ ขโมย ท่อน้ำชำรุด เกิดความเสียหายเมื่อตอนขโมยเข้าอาคาร รวมทั้งค่าทนาย และเรื่องการคุ้มครองความรับผิดชอบ
- การประกันเสริม (*Tilläggsförsäkring*) คือ การเพิ่มเงื่อนไขการประกันให้มีมากขึ้นกว่าการประกันแบบมาตรฐาน
- การประกันบ้านพักตากอากาศ (*Fritidshus försäkring*) อยู่ในประเภทเดียวกันกับการประกันบ้าน
- การประกันยานยนต์ (*Motorfordonsförsäkring*) การประกันยานยนต์มีอยู่ ๓ ระดับคือ
 ๑. การประกันบุคคลที่สาม (*Trafikförsäkring*) บริษัทประกันยานยนต์ฝ่ายที่ผิดจะจ่ายชดเชยให้กับ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ หรือสิ่งของที่เสียหาย อันเนื่องมาจากยานยนต์ของฝ่ายที่ผิด และบาดเจ็บที่ผู้กระทำผิดได้รับเท่านั้นจะไม่ชดเชยให้กับทรัพย์สินของฝ่ายที่ผิด
 ๒. การประกันแบบครึ่งส่วน (*Halvförsäkring*) จ่ายชดเชยเมื่อเกิดไฟไหม้ ถูกขโมย เครื่องยนต์ และกระจก รวมทั้งค่ารถยกและค่าทนายความ

๓. การประกันแบบเต็ม (*Helförsäkring*) จ่ายชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อยานยนต์ของผู้กระทำผิดด้วย
ในประเทศสวีเดน ยานยนต์ที่นำออกมาใช้จะต้องมีประกันยานยนต์ประเภท “การประกันบุคคลที่สาม - *Trafikförsäkring*” เป็นอย่างน้อย

- การประกันเรือ (*Båtförsäkring*) จ่ายชดเชยเมื่อเกิดไฟไหม้ หาย หรือได้รับความเสียหาย และการประกันบุคคลที่สามด้วย
- การประกันการเดินทาง (*Reseförsäkring*) คำนึงถึงเรื่องการคืนตัว และอุบัติเหตุตลอดระยะเวลาที่เดินทาง ตามปกติประกันการเดินทางจะมีรวมอยู่ในการประกันที่อยู่อาศัยด้วยแล้ว และบัตรเครดิตของธนาคารก็จะการคุ้มครองให้ส่วนหนึ่งเช่นกัน

๑๓.๕ การตีราคาเมื่อเกิดความเสียหาย (*Värdering vid skada*)

การตีราคาส่งของที่ประกัน ตามเงื่อนไขการประกัน สิ่งของส่วนใหญ่จะตีราคาตามสภาพของสิ่งของซึ่งเป็นของใช้แล้ว แต่มีข้อยกเว้นว่า ถ้าราคานั้นไม่ได้ลดลงไปกว่า ๑ ใน ๓ ของราคาที่จัดหามาใหม่ หรือของนั้นได้จัดหามาไม่เกิน ๖ เดือน การชดเชยจะต้องเป็นราคาของใหม่

สำหรับสิ่งก่อสร้าง จะจ่ายชดเชยให้ตามราคาระง่อสร้างใหม่ ถ้าเป็นการประกันแบบเต็มมูลค่า แต่จะมีการหักค่าเสื่อมออก การหักค่าเสื่อมนี้แตกต่างกันออกไประหว่างบริษัทประกันภัย ตามปกติจะหักออกไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ โครนาสวีเดน

๑๓.๖ การรับผิดชอบเองเมื่อเกิดความเสียหาย (*Självrisk vid skada*)

การรับผิดชอบเองนี้ หมายถึงผู้มีประกันจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่ง ในจำนวนที่จะมีการระบุไว้ในกรมธรรม์

๑๔. กฎหมาย และความยุติธรรม

๑๔.๑ ศาลสวีเดน

ในประเทศสวีเดน ศาลเป็นเสาหลักของกระบวนการยุติธรรม ที่มีความเป็นอิสระมากกว่าหน่วยงานอื่น โดยมีเป้าหมายให้ปัจเจกชนได้รับความยุติธรรมที่มั่นคง โดยเคารพในสิทธิพื้นฐานของคนทุกคน โดยไม่ลำเอียงและยึดหลักความถูกต้อง

๑๔.๑.๑ ประเภทของศาล

ศาลในประเทศสวีเดนแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

- ❖ ศาลยุติธรรม (*Allmänna domstolarna*) จะพิจารณาคดีความที่เป็น คดีอาญา คดีแพ่ง คดีล้มละลาย
- ❖ ศาลปกครอง (*Förvaltningsdomstolarna*) จะพิจารณาคดีความที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ❖ ศาลพิเศษ (*Specialdomstol*) คือ ศาลที่ตั้งขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อพิจารณาคดีเฉพาะเรื่อง เช่น ศาลแรงงาน (*Arbetsdomstolen*) ศาลทรัพย์สินทางปัญญา (*Patentbesvärsrätten*) เป็นต้น

๑๔.๑.๒ ระดับของศาล

ศาลทั้งสามประเภทยังได้แบ่งออกได้เป็น ๓ ระดับ ตามประเภทของศาล คือ

ศาลยุติธรรม

- ♦ ศาลชั้นต้น (*Tingsrätt*)
- ♦ ศาลอุทธรณ์ (*Hovrätt*)
- ♦ ศาลฎีกา (*Högsta Domstolen*)

ศาลปกครอง

- ♦ ศาลปกครองชั้นต้น (*Förvaltningsrätt*)
- ♦ ศาลปกครองอุทธรณ์ (*Kammarrätt*)
- ♦ ศาลปกครองสูงสุด (*Högsta förvaltningsdomstolen*)

ศาลพิเศษ

- ♦ คำพิพากษาของศาลพิเศษนี้ถือว่าเป็นที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตาม มีบางกรณีที่สามารถอุทธรณ์ได้

๑๔.๒ ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย (*Rättshjälp*)

การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย อาจเป็นการช่วยเหลือโดยการให้คำแนะนำ หรือโดยการจ่ายค่าทนายความให้เป็นบางส่วน หรือทั้งหมด ดังนี้

๑๔.๒.๑ การให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย (*Rådgivning*)

ผู้ที่ต้องการคำปรึกษาด้านกฎหมาย สามารถติดต่อทนายความโดยจ่ายค่าธรรมเนียม ๑,๔๕๗ โครนาสวีเดน/ชั่วโมง (ค.ศ.๒๐๑๑) หรือต่ำกว่านี้ ถ้าฐานะการเงินไม่ดี หากต้องการความช่วยเหลือมากกว่านี้ จะสามารถยื่นขอความช่วยเหลือด้านกฎหมาย (*rättshjälp*) ได้จากรัฐ (สูงสุดไม่เกิน ๑๐๐ ชั่วโมง) แต่ถ้าเป็นคดีที่มีทุนทรัพย์ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนราคาฐาน (*prisbasbelopp*) คือ ๒๑,๔๐๐ โครนาสวีเดน (ค.ศ.๒๐๑๑) หรือผู้ยื่นขอมีรายได้สูงกว่าที่กำหนดไว้ ก็ไม่มีสิทธิรับเงินช่วยเหลือนี้

๑๔.๒.๒ ความช่วยเหลือด้านทนายความ (*Offentligt biträde*)

ในคดีบางคดีจะได้รับความช่วยเหลือด้านทนายความ โดยรัฐจะเป็นผู้จ่ายค่าทนายความให้ทั้งหมด เช่น คดีเกี่ยวกับคณะกรรมการส่งคนนำเด็กไปดูแล คดีคนต่างชาติ (เช่น การอุทธรณ์ คำสั่งให้เนรเทศ)

๑๔.๓ การพิจารณาคดีอาญา (*Brottmål*)

เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ตำรวจจะต้องทำการสอบสวน (*förundersökning*) ผู้ต้องสงสัย และพยาน แต่ถ้าชัดเจน ตำรวจก็สามารถควบคุมเอาตัวได้ (ในเวลาไม่เกิน ๖ ชั่วโมง) และส่งเรื่องให้อัยการ (*åklagare*) เมื่ออัยการเห็นว่ามีหลักฐานเพียงพอที่ศาลจะสามารถตัดสินได้ก็จะทำเรื่องส่งฟ้อง (*stämningsansökan*) ต่อศาลชั้นต้น (*Tingsrätten*) ต่อจากนั้น ศาลชั้นต้นจะออกหมาย (*stämning*) เรียกตัวผู้ต้องสงสัยมาดำเนินคดี ถ้าจำเป็นที่จะต้องมีการบังคับให้ผู้ต้องสงสัยมาให้ตำรวจสอบสวน หรือมาร่วมคดีในศาล อัยการก็สามารถขอให้ศาลออกหมายจับ (*gripande*) หรือควบคุมตัว (*anhållande*) หรือฝากขัง (*håktning*) ผู้ต้องสงสัยได้ ซึ่งหมายถึงว่า ผู้ต้องสงสัยจะเสียอิสระภาพโดยทันที

ผู้ต้องหาที่มีสิทธิจัดหาทนายความของตนเอง โดยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด และศาลาก็มีสิทธิที่จะปฏิเสธทนายความที่ผู้ต้องหาต้องการได้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ต้องหาจะมีทนายความ รัฐจะจัดหาทนายความ (*offentlig försvarare*) ให้ โดยรัฐเป็นผู้จ่ายเงินค่าทนายความ ถ้าคดีมีโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน (เมื่อคดีเสร็จลงแล้วโดยผู้ต้องหาไม่มีความผิด โดยหลักการแล้ว ผู้ต้องหาต้องจ่ายค่าทนายดังกล่าว ทั้งนี้ภายใต้สถานะการเงินของบุคคลนั้น ๆ)

โดยปกติ การพิจารณาคดีอาญา จะกระทำอย่างเปิดเผย (สาธารณชนเข้าฟังได้) แต่การอ่านคำพิพากษาจะไม่กระทำอย่างเปิดเผย คำพิพากษาของศาลชั้นต้น สามารถอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ได้ (บางคดีต้องได้รับอนุญาต - *prövningstillstånd* จากศาล

อุทธรณ์ก่อน) และคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ก็สามารถฎีกาต่อไปยังศาลฎีกาได้ และเช่นเดียวกัน จะต้องได้รับอนุญาตให้ฎีกาจากศาลฎีกาก่อน

๑๔.๓.๑ บทลงโทษของคดีอาญา

ผู้ที่ถูกศาลตัดสินว่าได้กระทำความผิดในคดีอาญา จะได้รับการตัดสินอยู่

๒ ลักษณะ คือ

ก. ตัดสินลงโทษ (*Straffen*) อันได้แก่

- ▶ **โทษปรับ (*Böter*)** ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของโทษ จะมีตั้งแต่ต่ำสุด ปรับ ๓๐ วัน สูงสุดไม่เกิน ๑๕๐ วัน และค่าปรับในอัตราต่ำสุด ๕๐ โครนา สวีเดนต่อวัน และสูงสุด ๑,๐๐๐ โคร นาสวีเดนต่อวัน
- ▶ **โทษจำคุก (*Fängelse*)** จะอยู่ระหว่าง ๑๔ วัน จนถึงตลอดชีวิต

ข. ตัดสินโทษลักษณะอื่น (*Andra påföljder*) อันได้แก่

- ▶ **โทษภาคทัณฑ์ (*Villkorlig dom*)** หรือการทำประโยชน์ให้สังคม
- ▶ **การคุมความประพฤติ (*Skyddstillsyn*)** และ
- ▶ **การส่งตัวเข้ารับการรักษาดูแลเป็นพิเศษ (*Överlämnande till särskild vård*)** เช่น ทัณฑสถานสำหรับวัยรุ่น (อายุ ๑๕ ถึง ๑๘ ปี)

๑๔.๓.๒ การยื่นขออภัยโทษ (*Nåd*)

รัฐบาลสามารถยกโทษให้ส่วนหนึ่ง หรือทั้งหมด หรือเปลี่ยนโทษที่ผู้กระทำความผิดได้รับตามคำพิพากษาของศาล เมื่อได้รับคำร้องขออภัยโทษจากผู้ต้องโทษ เนื่องจากมีเหตุการณ์อันสมควร ที่มีเหตุผลเพียงพอ เช่น การป่วยหนัก

การยื่นขออภัยโทษ ให้ส่งคำร้องไปยัง แผนกอภัยโทษ กระทรวงยุติธรรม

๑๔.๔ หน่วยงานราชทัณฑ์ (*Kriminalvård*)

เมื่อปี ค.ศ.๑๙๗๔ ได้มีการจัดระบบบริหารงานราชทัณฑ์ใหม่ และได้เปลี่ยนชื่อจาก “กรมราชทัณฑ์ *Kriminalvårdsverket*” มาเป็น “หน่วยงานราชทัณฑ์ (*Kriminalvård*)” สำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองนอร์เชปิง มีสำนักงานสาขาอยู่ ๖ แห่งทั่วประเทศ

หน้าที่หลักของหน่วยงานราชทัณฑ์ คือ การดำเนินการลงโทษตามคำพิพากษาของศาล การฝึกชัง และการขนส่งนักโทษ

๑๔.๔.๑ เรือนจำ (*Kriminalvårdsanstalt*)

เรือนจำที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานราชทัณฑ์มีทั้งหมด ๕๒ แห่ง สถานที่ฝึกชัง (*häktet*) มี ๓๒ แห่ง ซึ่งอาจอยู่ติดกับสถานี่ตำรวจ หรืออยู่ในเรือนจำ

เรือนจำแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ เรือนจำเปิด (สามารถไปไหนมาไหนได้ในเรือนจำ) และเรือนจำปิด ความแตกต่างอยู่ที่ระดับการควบคุมของเรือนจำที่มีอยู่ ๓ ระดับ

ด้วยกัน คือ ระดับ ๑ มีการควบคุมที่เข้มงวดสูงสุด ไปจนถึงระดับ ๓ ที่มีการควบคุม น้อยที่สุด

๑๔.๕ การพิจารณาคดีแพ่ง (*Twistemål-Civilmål*)

คดีแพ่งที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปคือ คดีข้อพิพาทเรื่องการซื้อขาย การจ่ายเงิน เรื่อง สัญญา เรื่องการเรียกร้องความเสียหาย ศาลจะเข้ามามีหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยให้มีการยอม ความ หรือตัดสินข้อพิพาท โดยอาศัยพยานหลักฐานที่ทั้งสองฝ่ายนำเสนอเป็นหลักในการ พิพากษา ศาลจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับการค้นหาหลักฐานเพิ่มเติม

๑๔.๕.๑ การยื่นฟ้อง (*Ansökan om stämning*)

คดีแพ่งเริ่มด้วยการที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่ง ได้ยื่นคำฟ้องคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งต่อศาลชั้นต้น โดยจะต้องจ่ายเงินค่าธรรมเนียม ๔๕๐ โครนาสวีเดน (ค.ศ.๒๐๑๑) ผู้ยื่นคำฟ้องเรียกว่า “โจทก์ (*Kärande*)” ผู้ถูกฟ้องเรียกว่า “จำเลย (*Svarande*)” เมื่อศาลฯ ได้รับคำฟ้อง ก็willออกหมายเรียกตัวทั้งคู่มาทำการไต่สวน (*Förberedelse*) และหลังจากนั้นศาลจะ พยายามไกล่เกลี่ยเพื่อให้มีการประนีประนอม (*Förlikning*) การประนีประนอมนี้ถือว่าเป็น สัญญาที่จะผูกพันคู่กรณี ถ้าไม่สำเร็จ ก็จะต้องมีการพิจารณาคดีต่อไป คำพิพากษาของ ศาลชั้นต้น สามารถอุทธรณ์ได้ต่อศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ถ้าได้รับอนุญาต

๑๔.๕.๒ ค่าใช้จ่ายในการพิจารณาคดี (*Rättegångskostnader*)

ส่วนมากแล้ว ค่าใช้จ่ายในการพิจารณาคดีนั้นจะสูง ดังนั้นผู้ที่ฐานะการเงินไม่ดี จะสามารถยื่นขอความช่วยเหลือด้านกฎหมาย (*rättshjälp*)

ผู้แพคดีจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการพิจารณาคดีของตนเอง และของคู่กรณี ด้วย (ยกเว้นบางกรณีที่ศาลจะพิพากษาให้แต่ละฝ่ายจ่ายกันเอง) ความช่วยเหลือด้าน กฎหมายจะไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีของคู่กรณี

๑๔.๕.๓ คดีครอบครัว (*Familjemål*)

ในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้นในครอบครัว เช่นเรื่องอำนาจปกครองบุตร ศาลจะมีความรับผิดชอบในเรื่องการสอบสวนมากขึ้น และขอบเขตในการตกลงของคู่กรณีก็จะมี จำกัดลง ทั้งนี้เพราะศาลจะต้องคำนึงถึงเด็กด้วย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีครอบครัวบาง ประเภท คู่กรณีแต่ละฝ่ายจะรับผิดชอบเอง

๑๔.๖ สำนักงานยืดทรัพย์ และบังคับคดี (*Kronofogdemyndigheten*)

สำนักงานยืดทรัพย์ และบังคับคดี มีหน้าที่ในการดำเนินงานเพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาล ในกรณีที่ผู้แพคดีไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาล และผู้ชนะคดีได้ยื่นเรื่องขอความช่วยเหลือมา ผู้ยื่นเรื่องขอให้มีการบังคับคดีนี้อาจเป็นหน่วย ราชการ บริษัทเอกชน หรือบุคคลธรรมดา

๑๔.๖.๑ การยึดทรัพย์ (Utmätning)

ผู้เป็นเจ้าของ (Borgenär) สามารถติดต่อขอให้สำนักงานยึดทรัพย์ และบังคับคดี ดำเนินการยึดทรัพย์จากผู้เป็นลูกหนี้ (Gäldenär) ได้ เมื่อสำนักงานฯ ได้รับเรื่องแล้ว ก็จะส่งจดหมายแจ้งให้ลูกหนี้ชำระหนี้สินดังกล่าวภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ ถ้าลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตาม สำนักงานฯ ก็จะสืบดูว่า ลูกหนี้มีทรัพย์สินอะไรที่จะถูกยึดหรือไม่ ถ้ามี สำนักงานฯ จะยึดได้ และนำมาขายทอดตลาด (ยกเว้นทรัพย์สินที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีพ) นอกจากนี้ สำนักงานฯ ก็สามารถขอให้นายจ้าง (ของลูกหนี้) กันเงินส่วนหนึ่งของเงินเดือน (Löneutmätning) เอาไว้ได้ด้วย

๑๔.๖.๒ การขับไล่ (Avhysning-vräkning)

สำนักงานยึดทรัพย์ และบังคับคดีสามารถขับไล่ผู้เช่าให้ออกจากที่พักอาศัยหรืออาคารได้ ถ้ามีคำสั่งศาล หรือบางกรณี สำนักงานยึดทรัพย์ และบังคับคดี สามารถมีมติให้ผู้ให้เช่ามีสิทธิขับไล่ผู้เช่าออกได้ โดยจะต้องแจ้งให้ผู้ถูกขับไล่ได้รับทราบ อย่างช้าที่สุดหนึ่งสัปดาห์ก่อนการขับไล่

๑๔.๗ ของที่เก็บได้ (Hittegods)

เมื่อมีการเก็บสิ่งของได้ รวมทั้งสัตว์เลี้ยง ผู้เก็บได้จะต้องแจ้งให้ตำรวจทราบโดยเร็วที่สุด และถ้าเห็นควร ตำรวจก็จะต้องเก็บรักษาไว้เอง และตำรวจจะติดต่อเจ้าของ (ถ้าทราบว่าเป็นใคร) และเจ้าของมีสิทธิที่จะได้รับของคืน โดยจะต้องจ่ายค่าชดเชยให้กับตำรวจหรือผู้เก็บของได้สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งจ่ายเงินสินน้ำใจ (hittelön) ในอัตราที่สมควร หลักปฏิบัติคือ ๑๐ % ของมูลค่าของสิ่งของ ถ้าตามหาตัวเจ้าของไม่ได้หลังจาก ๓ เดือนนับจากวันที่ได้แจ้งให้ตำรวจทราบ ของที่เก็บได้นั้นก็จะตกเป็นของผู้ที่เก็บได้ และถ้าผู้ที่เก็บได้ไม่ต้องการรับ สิ่งที่เก็บได้นั้นก็จะตกเป็นของรัฐ

๑๔.๘ ผู้ตรวจการแผ่นดิน (JO -Justitieombudsman)

รัฐสภาเป็นผู้เลือก และแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินจำนวน ๔ คนในทุก ๆ ๔ ปี (สามารถเลือกซ้ำได้) ผู้ตรวจการแผ่นดิน (JO) เป็นหน่วยงานออมбудมานของรัฐสภา มีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติงานของ ศาล หน่วยงานราชการ และเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด การตรวจสอบอาจทำได้โดยการเข้าตรวจสอบโดยตรง หรือเมื่อมีการร้องเรียนจากบุคคลที่เห็นว่า เจ้าหน้าที่มีการปฏิบัติงานไม่เหมาะสม JO สามารถทำหน้าที่เป็นอัยการเพื่อฟ้องผู้กระทำผิดต่อหน้าที่ได้

๑๔.๙ สำนักบริหารงานความยุติธรรม - JK (Justitiekansler)

สำนักบริหารงานความยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่อยู่ในกระทรวงยุติธรรม และมีหน้าที่ดังนี้

- ดูแลหน่วยราชการ และศาล ในด้านกฎหมาย
- เป็นตัวแทนของรัฐ เมื่อมีคดีในศาล
- ดูแลเรื่องการเรียกร้องค่าเสียหายจากรัฐ
- ทำหน้าที่เป็นอัยการในคดีเกี่ยวกับเรื่องเสรีภาพในการแสดงออก และสิ่งพิมพ์
- เป็นที่ปรึกษาด้านกฎหมายให้กับรัฐบาล

นอกจากนี้ยังควบคุมด้านจริยธรรมของสมาคมทนายความ และดูแลเรื่องระบบการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายต่อประชาชน

๑๔.๑๐ ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (*Ansvär för offentlig anställda*)

ในการปฏิบัติหน้าที่ของทางการ ถ้าผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้ละเลยการกระทำหน้าที่ ก็จะต้องได้รับโทษ และต้องมีความผิดทางวินัย

๑๔.๑๐.๑ โทษเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ (*Straffansvar*)

เพื่อเป็นการป้องกัน การใช้อำนาจไปในทางที่ผิดของหน่วยราชการ กฎหมายจึงกำหนดไว้ว่า ถ้าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ของทางการ กระทำ หรือละเว้นการกระทำ หรือละเลยต่อหน้าที่หน้าที่ จะถือว่าเป็นการ “กระทำผิดในหน้าที่” (*Tjänstefel*) หรือกระทำผิดในหน้าที่อย่างร้ายแรง (*Grovt tjänstefel*)” ได้ ไม่ว่าจะโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อก็ตาม

กฎหมายไม่อนุญาตให้ผู้รับจ้างทั้งในภาคเอกชน หรือในภาครัฐ รับหรือเรียกร้องค่าตอบแทนใดๆ อันไม่สมควรจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะเพื่อตนเอง หรือผู้อื่น อันจะถือว่าเป็นความผิดเรื่องการรับสินบน (*mutbrott*) ทั้งนี้รวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากทางการด้วย ผู้ให้สินบนจะมีความผิดฐาน “ติดสินบน” (*bestickning*) แก่เจ้าหน้าที่

ผู้ที่มีอำนาจฟ้องจะได้แก่ อัยการ JO และ JK

๑๔.๑๐.๒ ความรับผิดชอบทางวินัย (*Disciplinansvar*)

ตามกฎหมาย และตามความตกลงร่วมกัน ระบุว่า เจ้าหน้าที่จะต้องมีความผิดทางวินัย ถ้าเจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างที่ จงใจ หรือโดยประมาทเลินเล่อ ละเลยการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จะถือว่าเป็นการ “กระทำผิดอาญาสถานเบา” (*tjänsteförseelse*) โทษที่จะได้รับ คือ การเตือน หรือหักเงินเดือน หรือในบางกรณี อาจถึงกับถูกไล่ออก เช่น การละเลยต่อหน้าที่ที่มีต่อนายจ้างอย่างรุนแรง และบ่อยครั้ง

๑๕. การเข้ามาอยู่ในประเทศสวีเดน

จนถึงสิ้นปี ค.ศ.๒๐๑๐ ในประเทศสวีเดน ได้มีคนต่างชาติที่เกิดนอกประเทศสวีเดน ย้ายเข้ามาอยู่เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑,๓๔๔,๙๒๙ คน จากจำนวนนี้ได้รับสัญชาติสวีเดนไปแล้ว ๘๑๘,๕๗๔ คน คนต่างชาติในที่นี้หมายถึง บุคคลที่ย้ายเข้ามาอยู่ในประเทศสวีเดนด้วยความสมัครใจ

กรมตรวจคนเข้าเมือง (*Migrationsverket*) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องคนต่างชาติตั้งแต่การรับคำร้อง จนกระทั่งคนต่างชาติผู้นั้นได้รับการอนุญาตให้อยู่เรียบร้อยแล้ว

๑๕.๑ คนต่างชาติ (*Utlänningar*)

คนต่างชาติที่ย้ายเข้ามาอยู่ในประเทศสวีเดน สามารถแยกได้เป็น ๔ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ผู้ลี้ภัย ผู้ย้ายตามครอบครัว (รวมถึงบุตรบุญธรรมด้วย) ผู้เข้ามาทำงาน ผู้เข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ผู้ถือสัญชาติของประเทศที่ไม่ได้เป็นประเทศสมาชิกของกลุ่มนอร์ดิก สหภาพยุโรป และประเทศวิสเซอร์แลนด์ เมื่อต้องการมาอยู่ทำงานในประเทศสวีเดน จะต้องได้รับอนุญาตให้อยู่ และได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศสวีเดน ก่อนที่จะเดินทางเข้ามา การขอ อนุญาตทั้งสองประการนี้ ไม่สามารถยื่นขอได้ในประเทศสวีเดน (ยกเว้น ถ้ามีเหตุผลพิเศษ เช่นการยื่นขอลี้ภัย)

๑๕.๑.๑ คนต่างชาติที่มาจากประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป

ผู้มีสัญชาติประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป มีสิทธิที่จะทำงานได้ในประเทศสวีเดน โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต แต่ถ้าการทำงานนั้นนานกว่า ๓ เดือน บุคคลผู้นั้นจะต้องแจ้งลงทะเบียนต่อกรมตรวจคนเข้าเมือง

ลูกจ้าง หรือเจ้าของกิจการที่มีสัญชาติประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป พร้อมทั้งครอบครัว (หมายถึง สามีหรือภรรยา ผู้อยู่กินฉันสามีภรรยา และบุตรที่มีอายุต่ำกว่า ๒๑ ปี หรือบุตรที่ต้องพึ่งพิงบิดามารดาอยู่ และบิดามารดาของคู่สมรส) หลังจากที่อยู่อาศัยแล้ว สามารถที่จะอยู่ต่อไปในประเทศสวีเดนได้

ผู้มีสัญชาติประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ที่เป็นผู้รับบำนาญ ถ้าต้องการอยู่ในประเทศสวีเดนก็สามารถลงทะเบียนได้ ถ้าเงินบำนาญที่ได้รับนั้นมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินบำนาญขั้นต่ำ (*Garantipension*) ของสวีเดน

๑๕.๑.๒ คนต่างชาติที่มาจากประเทศอื่น

คนต่างชาติที่มีสัญชาติของประเทศอื่นที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรป และประเทศวิสเซอร์แลนด์ ถ้าต้องการมาอยู่ทำงานในประเทศสวีเดน จะต้องได้รับอนุญาตให้ทำงาน และรับอนุญาตให้อยู่ และผู้มีสัญชาติบางประเทศ ก็จะต้องมีวีซ่า ถ้าต้องการเข้ามาท่องเที่ยว (เช่นผู้มีสัญชาติไทย)

๑๕.๒ การอนุญาตให้อยู่ (Uppehållstillstånd)

ตำรวจมีหน้าที่ตรวจสอบการอนุญาตให้อยู่ของคนต่างชาติ ผู้ที่ถือสัญชาติของประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกของสหภาพยุโรป ส่วนใหญ่จะต้องได้รับการอนุญาตให้อยู่ ถ้าต้องการอยู่ในประเทศสวีเดนนานกว่า ๓ เดือน (วีซ่านักท่องเที่ยว จะมีระเวลากันสุด ๙๐ วัน) และจะต้องได้รับอนุญาตก่อนเดินทางเข้า รวมถึงนักศึกษาที่ใดลงทะเบียนไว้กับสถานการศึกษาที่ตอบรับแล้ว และมีเงินพอเพียงต่อการครองชีพด้วย

๑๕.๒.๑ การอนุญาตให้อยู่แบบชั่วคราว

(Tidsbegränsat uppehållstillstånd)

ผู้ได้รับการอนุญาตให้อยู่แบบชั่วคราว มีสิทธิเดินทางเข้าและอยู่ในสวีเดนได้ตามระยะเวลาที่กำหนดเอาไว้ในการอนุญาต การยื่นขอการอนุญาตให้อยู่ครั้งแรก จะต้องยื่นขอที่สถานเอกอัครราชทูตสวีเดน หรือสถานกงสุลสวีเดนในประเทศของตน หรือในประเทศที่ตนอาศัยอยู่อย่างถาวร สำหรับการยื่นขอต่ออายุการอนุญาตให้อยู่ ให้ยื่นขอที่กรมตรวจคนเข้าเมือง

๑๕.๒.๒ การอนุญาตให้อยู่แบบถาวร

(Permanent uppehållstillstånd -PUT)

ผู้ได้รับการอนุญาตให้อยู่แบบถาวร มีสิทธิเดินทางเข้า และอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนอย่างไม่มีกำหนด (แม้ว่าจะไม่มีหนังสือเดินทางก็ตาม) แต่การอนุญาตจะสิ้นสุดเมื่อมีการย้ายออกจากประเทศสวีเดน การอนุญาตแบบนี้จะออกให้กับผู้ลี้ภัย คู่สมรส คู่ที่จดทะเบียนคู่ครอง หรือที่อยู่อาศัยฉันสามีภรรยา หลังจากอยู่มาแล้ว ๒ ปี เมื่อได้รับอนุญาต จะมีการติดแผ่นเครื่องหมายอนุญาตไว้ในหนังสือเดินทาง ถ้าไม่มีหนังสือเดินทาง ก็จะมีการออกเอกสารพิเศษเพื่อเป็นหลักฐาน ว่าผู้ถือได้รับอนุญาตให้อยู่แบบถาวร (PUT bevis) โดยติดรูปถ่ายและลายมือชื่อของผู้ได้รับอนุญาต

หมายเหตุ

เมื่อมีการเปลี่ยนหนังสือเดินทางใหม่ จะต้องขอหลักฐานการอนุญาตให้อยู่แบบถาวร (PUT) นี้ใหม่ เพื่อนำมาติดไว้ในหนังสือเดินทางเล่มใหม่

๑๕.๒.๓ การอนุญาตให้อยู่เพื่อการศึกษา (Uppehållstillstånd för studier)

ผู้ที่ไม่มีสัญชาติของประเทศกลุ่มนอร์ดิก หรือประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป และประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ที่ต้องการมาศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือเพื่อฝึกงาน จะไม่ได้รับใบอนุญาตอยู่แบบถาวร แต่จะได้รับการอนุญาตให้อยู่เพื่อการศึกษา (Uppehållstillstånd för studier) และจะต้องมีใบอนุญาตนี้ก่อนเดินทางเข้าประเทศสวีเดน และเงื่อนไขที่จะได้รับอนุญาต คือ..

- ทางมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยได้รับเข้าศึกษาแล้ว
- มีหลักฐานแสดงถึงฐานะทางการเงินที่จะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในขณะศึกษาของตน ในจำนวนเดือนละ ๗,๓๐๐ โครนาสวีเดนเป็นอย่างน้อย เป็นระยะเวลา ๑๐ เดือนต่อไป

การยื่นขอ ให้ยื่นต่อสถานเอกอัครราชทูตสวีเดน หรือสถานกงสุลสวีเดน ซึ่งจะเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูล และกรมตรวจคนเข้าเมืองจะเป็นผู้อนุมัติ

๑๕.๓ การมีใบอนุญาตทำงาน (*Arbetsstillstånd*)

ผู้มีสัญชาติของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป / เขตเศรษฐกิจยุโรป และประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พร้อมทั้งสมาชิกในครอบครัว และผู้ที่มีสถานภาพอยู่อาศัยอย่างถาวรในประเทศดังกล่าว สามารถทำงานได้ในประเทศสวีเดน โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตทำงาน คนต่างชาตินอกนั้นจะต้องมีใบอนุญาตทำงาน ถ้าต้องการทำงานในประเทศสวีเดน

การยื่นขอ ต้องยื่นขอด้วยตนเองต่อสถานเอกอัครราชทูตสวีเดน หรือสถานกงสุลสวีเดนในประเทศของตน หรือในประเทศที่พักอาศัยอยู่อย่างถาวร และจะต้องได้ใบอนุญาตนี้ ก่อนที่จะเดินทางมาประเทศสวีเดน

เงื่อนไขในการที่จะได้รับอนุมัติออกใบอนุญาตทำงานให้ มีดังนี้...

- ➔ ผู้ยื่นขอได้รับการเชิญชวนจากนายจ้างที่อยู่ในประเทศสวีเดน
- ➔ ผู้ยื่นขอมีหนังสือเดินทางที่ยังไม่หมดอายุ
- ➔ ผู้ยื่นขอสามารถยังชีพจากการทำงานนี้ได้
- ➔ เงื่อนไขการจ้างเป็นไปตามความตกลงร่วมกันของสวีเดน หรือเป็นไปตามเงื่อนไขปกติของสาขาอาชีพนี้
- ➔ สมาคมแรงงานที่เกี่ยวข้องแสดงข้อคิดเห็นต่อเงื่อนไขการจ้างงาน
- ➔ ได้มีการประกาศเรื่องการหาคนมาทำงาน ทั้งในในประเทศสวีเดน และในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปแล้ว

มีบางกรณีที่นายจ้างสามารถยื่นขอใบอนุญาตทำงานให้กับผู้ต้องการทำงานที่ได้เข้ามาอยู่ในประเทศสวีเดนแล้วได้ โดยมีเงื่อนไขต่อไปนี้คือ

- ➔ เป็นนักศึกษาที่มีใบอนุญาตให้อยู่เพื่อการศึกษา มีผลการเรียนแล้วอย่างน้อย ๓๐ หน่วยกิต (ในระดับอุดมศึกษา) หรือได้ผ่านการศึกษาประเภทงานค้นคว้า (*forskarutbildning*) มาแล้ว ๑ เทอม
- ➔ ได้มาเยือนนายจ้างในประเทศสวีเดน และได้รับการเชิญชวนให้เข้าทำงานที่จำเป็นจะต้องเริ่มโดยทันที และควรที่จะเป็นอาชีพที่มีระบุไว้ในเว็บไซต์ของกรมตรวจคนเข้าเมือง

- ➔ เป็นผู้ลี้ภัยที่กรมตรวจคนเข้าเมืองมีมติไม่ต่อใบอนุญาตให้ และใบอนุญาตเก่าหมดอายุแล้ว

๑๕.๔ ผู้ลี้ภัย (Flyktingar)

กฎหมายว่าด้วยคนต่างชาติดี ระบุว่า ผู้ลี้ภัย หมายถึงคนต่างชาติดังต่อไปนี้ที่อยู่นอกประเทศที่ตนมีสัญชาติอยู่ ด้วยเหตุเพราะ ตนมีความกลัวต่อการถูกตามรังควาญ อันเนื่องมาจากเชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา หรือความนึกคิดทางการเมือง หรือเรื่องเพศ หรือการเป็นสมาชิกของสังคมบางกลุ่ม และไม่สามารถ หรือไม่ต้องการ (เนื่องมาจากความหวาดกลัว) ความคุ้มครองในประเทศของตน

นอกจากนั้น ผู้ลี้ภัยยังหมายถึงบุคคลไร้สัญชาติ ที่มีเหตุผลตามที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้

๑๕.๕ การลี้ภัย (Asyl)

หมายถึงการอนุญาตให้คนต่างชาติดังต่อไปนี้ ด้วยเหตุว่า คนต่างชาตินั้นเป็นผู้ลี้ภัย

๑๕.๖ ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองแทนการลี้ภัย (Alternativ skyddsbehövande)

คนต่างชาติดังต่อไปนี้ที่อยู่นอกประเทศที่ตนมีสัญชาติ และไม่อยู่ในสถานะผู้ลี้ภัย ถือว่า เป็น “ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง” ทั้งนี้เพราะ.....

- ก. มีเหตุที่เชื่อได้ว่า ถ้าบุคคลผู้นี้เดินทางกลับประเทศของตน จะทำให้เสี่ยงต่อการถูกลงโทษประหารชีวิต หรือถูกทารุณร่างกาย หรือการกระทำที่ไร้มนุษยธรรม หรือถูกเหยียดหยาม หรือในฐานะที่เป็นพลเรือน จะเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บอันเนื่องมาจากการสู้รบกันด้วยอาวุธของผู้อื่น
- ข. บุคคลผู้นี้ไม่สามารถ หรือจะเป็นการเสี่ยง หรือไม่ประสงค์ที่จะอยู่ในความคุ้มครองดูแลในประเทศบ้านเกิดของตน

๑๕.๗ ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองแบบอื่น (Övrigt skyddsbehövande)

คนต่างชาติดังต่อไปนี้ที่ไม่นับได้ว่าเป็นผู้ลี้ภัย หรือ ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองแทนการลี้ภัย จะเข้าข่ายว่าเป็นผู้ที่จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครองแบบอื่น ถ้า....

- ก. จำเป็นต้องได้รับการคุ้มครอง เนื่องจากการต่อสู้ที่เกิดขึ้นนอกประเทศ หรือในประเทศ หรือ เนื่องมาจากความขัดแย้งอย่างอื่นที่เกิดขึ้นในประเทศของตน ที่ทำให้เกิดความหวาดกลัวว่าตนจะถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง หรือ
- ข. ไม่สามารถที่จะเดินทางกลับประเทศของตนได้ เพราะภัยธรรมชาติ

หลักการเดียวกันนี้ จะใช้กับคนต่างชาติผู้ไร้สัญชาติ ที่อยู่นอกประเทศที่ตนเคยอาศัยอยู่ด้วย

๑๕.๘ หนังสือเดินทางสำหรับคนต่างชาติ (*Passhandlingar för utlänningar*)

คนต่างชาติทุกคนที่อยู่ในประเทศสวีเดน (ยกเว้นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้อยู่แบบถาวร) จะต้อง มีหนังสือเดินทาง สำหรับผู้มีสัญชาติของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปนั้นจะต้องมีแค่เพียงเอกสารแสดงตน (*ID-kort*) ที่มีการระบุสัญชาติ

ผู้ที่ไม่มีหนังสือเดินทางประจำชาติของตน เช่น กรณีผู้ลี้ภัย กรมตรวจคนเข้าเมืองจะออก “เอกสารการเดินทาง” (*Resedokument*) ให้ กรณีนอกเหนือจากนั้น จะออก “หนังสือเดินทางสำหรับคนต่างด้าว” (*Främlingspass - alien's passport*) ให้แทน

๑๕.๙ การส่งตัวออกนอกประเทศ (*Avlägsnande ur landet*)

การส่งตัวออกนอกประเทศนั้น มีอยู่ ๒ ประเภท คือ..

การปฏิเสธไม่ให้เข้าประเทศ (*Avvisning*) ถ้าไม่มีหนังสือเดินทางและใบอนุญาตให้เข้าประเทศ หรือไม่มีเงินพอสำหรับการพักอยู่ในสวีเดน และตัวเดินทางกลับตำรวจและกรมตรวจคนเข้าเมืองจะเป็นผู้พิจารณา (แล้วแต่กรณี)

การเนรเทศ (*Utvisning*) ผู้ที่ยังอยู่ต่อในประเทศสวีเดน หลังจากที่มีการอนุญาตให้อยู่ได้สิ้นสุดลงแล้ว (กรมตรวจคนเข้าเมืองจะเป็นผู้พิจารณาในการเนรเทศ) หรือผู้ที่กระทำความผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง และศาลเป็นผู้พิพากษาลงโทษที่รวมการเนรเทศด้วย

ข้อพิจารณาของตำรวจ สามารถอุทธรณ์ได้ต่อกรมตรวจคนเข้าเมือง ถ้าเป็นข้อพิจารณาของกรมตรวจคนเข้าเมืองสามารถอุทธรณ์ได้ต่อ ศาลคนเข้าเมือง (*Migrationsdomstolen*) และมีสิทธิขอความช่วยเหลือด้านกฎหมายด้วย

๑๕.๑๐ การได้สัญชาติสวีเดน

การได้สัญชาติสวีเดน มีอยู่ ๕ วิธีด้วยกัน คือ ...

- การเกิด
- การเป็นบุตรบุญธรรม
- การสมรสของบิดามารดา
- การแปลงสัญชาติ และ
- การรายงานตัวขอรับสัญชาติ

๑๕.๑๐.๑ การได้สัญชาติโดยการเกิด (*genom födelse*)

เมื่อตอนเด็กเกิด เด็กจะได้สัญชาติสวีเดนโดยอัตโนมัติ ถ้า.....

- มารดามีสัญชาติสวีเดน
- บิดามีสัญชาติสวีเดน และเด็กเกิดในประเทศสวีเดน
- บิดามีสัญชาติสวีเดน และสมรสกับมารดาของเด็ก
- บิดาเสียชีวิต แต่ในตอนเด็กเกิดนั้นบิดามีสัญชาติสวีเดน และเด็กเกิดในประเทศสวีเดน หรือ
- บิดาเสียชีวิต แต่ในตอนที่เกิดนั้นบิดามีสัญชาติสวีเดน และสมรสกับมารดาของเด็ก

๑๕.๑๐.๒ การได้สัญชาติโดยการเป็นบุตรบุญธรรม (*genom adoption*)

ในตอนรับบุตรบุญธรรม ถ้าเด็กยังมีอายุไม่ครบ ๑๒ ปี และผู้ปกครองบุญธรรมผู้ใดคนหนึ่งมีสัญชาติสวีเดน เด็กจะได้รับสัญชาติสวีเดนโดยทันที เมื่อมีการรับเป็นบุตรบุญธรรมโดยมีข้อแม้ว่าการรับบุตรบุญธรรมนั้นเป็นไปโดยผ่านมติของศาลชั้นต้น หรือ MIA ได้ให้ความเห็นชอบสำหรับการรับเด็กจากต่างประเทศมาเป็นบุตรบุญธรรม รวมทั้งการรับบุตรบุญธรรมตามสนธิสัญญากรุงเฮก

๑๕.๑๐.๓ การได้สัญชาติโดยการสมรสของบิดามารดา (*genom föräldrars äktenskap*)

ชายสวีเดนที่สมรสกับหญิงต่างชาติ จะทำให้บุตรที่เกิดก่อนการสมรสที่ไม่ได้สัญชาติสวีเดน ได้รับสัญชาติสวีเดน ถ้าบุตรนั้นยังไม่ได้สมรส และมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

๑๕.๑๐.๔ การได้สัญชาติโดยการแปลงสัญชาติ (*genom naturalisation*)

โดยปกติคนต่างชาติที่พำนักอาศัยอยู่ในประเทศสวีเดนมาเป็นเวลา ๕ ปี (ผู้ลี้ภัย ๔ ปี) สามารถยื่นขอแปลงสัญชาติสวีเดนได้ กรมตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้ดูแล

๑๕.๑๐.๕ การได้สัญชาติโดยการรายงานตัวขอรับสัญชาติ (*genom anmälan*)

ภายใต้เงื่อนไขบางประการ บุคคลต่อไปนี้สามารถแจ้งเพื่อขอรับสัญชาติสวีเดนให้กับตนเอง หรือผู้อื่น โดยการกรอกแบบฟอร์ม และส่งไปยังกรมตรวจคนเข้าเมือง (หรือสภามณฑล ในกรณีที่เป็นผู้ถือสัญชาติของประเทศอื่นในกลุ่มนอร์ดิก)

- คนต่างชาติที่มีอายุระหว่าง ๑๘ ถึง ๒๐ ปี
- บิดาสัญชาติสวีเดน ที่มีบุตรที่เกิดในต่างประเทศ และไม่ได้รับสัญชาติสวีเดนโดยวิธีอื่น

-คู่มือคนไทยในสวีเดน-

- ผู้มีอำนาจปกครองเด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๕ ปี ที่เกิดในประเทศสวีเดน และเป็นบุคคลไร้สัญชาติมาแต่กำเนิด
- ผู้มีอำนาจปกครองเด็กที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศสวีเดนมาเป็นเวลา ๕ ปีแล้ว (๓ ปี สำหรับบุคคลไร้สัญชาติ)
- ผู้ที่มีอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์ และได้เสียหรือถูกยกเลิกสัญชาติสวีเดน
- ผู้มีสัญชาติประเทศอื่นในกลุ่มนอร์ดิก (เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ไอซ์แลนด์ หรือนอร์เวย์)

ภาคผนวก

๑. เรื่องเกณฑ์อายุ

สรุปเงื่อนไขเกี่ยวกับอายุที่กำหนดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

- ๗ ปี เริ่มเข้าเรียนในการศึกษาภาคบังคับ
- ๑๒ ปี ต้องให้ความยินยอมเมื่อ
- ถูกรับเป็นบุตรบุญธรรม
 - เปลี่ยนชื่อ
 - เข้าเป็น หรือลาออกจากการเป็นสมาชิกโบสถ์สวีเดน
- ๑๓ ปี สามารถทำงานในหน้าที่แบบง่าย ๆ หรืองานช่วงเวลาวางจากการเรียน (*ferietid*) โดยได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง
- ๑๕ ปี ถูกลงโทษตามกฎหมายได้
- ขับขี่รถจักรยานยนต์ได้
- ออกแสดงในงานแสดงต่อสาธารณะชนได้
- ๑๖ ปี หน้าที่ในการเรียนหนังสือสิ้นสุดลง
- มีสิทธิใช้เงินรายได้ของตนเองอย่างเสรี และเป็นเจ้าของในสิ่งที่ตนใช้เงินดังกล่าวซื้อ
- ทำกิจการของตนเองได้ ถ้าได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจปกครอง
- ย้ายงานได้โดยไม่ต้องรับอนุญาตจากผู้ปกครอง ถ้าเป็นงานประเภทเดียวกับที่ผู้ปกครองได้เคยอนุญาตไว้แล้ว
- เงินที่ได้รับจากการทำงาน จะใช้คำนวณเงินบำนาญด้วย
- สิทธิในการรับเงินช่วยเหลือเด็ก (*barnbidrag*) สิ้นสุดลง
- มีสิทธิแจ้งย้ายที่อยู่ต่อสำนักงานภาษีได้เอง
- มีสิทธิหัดขับรถยนต์ส่วนบุคคล และรถมอเตอร์ไซด์ขนาดเล็ก
- ๑๗ ปี ๖ เดือน มีสิทธิหัดขับรถบรรทุกขนาดเล็ก และรถยนต์ส่วนบุคคลพร้อมรถพ่วงขนาดเล็ก
- ๑๘ ปี บรรลุนิติภาวะ มีสิทธิสมบูรณ์ในการทำนิติกรรมได้ตามกฎหมาย เช่น ทำการสมรส สร้างหนี้ และทำสัญญา
- มีสิทธิยื่นขอ และรับเงินกู้เพื่อการศึกษา

- มีสิทธิในการเลือกตั้ง
- ทำงานแบบเป็นกะ ได้
- ซื้อเบียร์ ระดับ ๒ ได้ (öl klass II)

- ๒๐ ปี มีสิทธิซื้อเบียร์ดีกรีสูง ไวน์ และสุรา
- มีสิทธิรับประโยชน์จาก “การประกันพิน” ได้

- ๖๑ ปี ขอออกรับบำนาญก่อนกำหนดได้
- ๖๕ ปี ออกรับบำนาญได้
- ๖๗ ปี นายจ้างมีสิทธิบอกให้ลาออกเพื่อรับบำนาญได้

๒. ชื่อ และนามสกุล

๒.๑ ชื่อ (Förnamn)

ภายใน ๓ เดือน นับจากวันที่เด็กเกิด จะต้องแจ้งชื่อเด็กต่อกรมสรรพากร และหลังจากนั้น ถ้าต้องการขอ เพิ่มชื่อ เปลี่ยนชื่อ ตัดชื่อออก การจัดลำดับชื่อหน้าใหม่ (ถ้าการออกเสียงไม่เปลี่ยนไป) ก็สามารถทำได้โดยการแจ้งต่อกรมสรรพากร

เมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงตามที่ได้ระบุไว้ข้างบนนี้ไปแล้ว ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นครั้งที่สอง เช่น เพิ่มชื่อ เปลี่ยนชื่อ หรือตัดชื่อออก ฯลฯ จะต้องยื่นขออนุญาตจากกรมทะเบียนและสิทธิบัตร (Patent- och registreringsverket-PRV) โดยต้องมีเหตุผลพิเศษ

หลังจากนั้น ถ้าจะ เพิ่มชื่อ เปลี่ยนชื่อ หรือตัดชื่อออก จะต้องยื่นขออนุญาตจากกรมทะเบียนและสิทธิบัตร (Patent- och registreringsverket-PRV) โดยต้องมีเหตุผลพิเศษ

ชื่อ จะต้องไม่ทำให้เกิดความไม่พอใจ หรือก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อผู้ที่ใช้ชื่อนี้ และจะต้องไม่มีลักษณะของนามสกุล

การเปลี่ยนชื่อของเด็กที่อายุเต็ม ๑๒ ปี จะต้องได้รับความเห็นชอบของเด็กเป็นลายลักษณ์อักษร และผู้ที่มีอำนาจปกครองเด็กจะต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้ในการแจ้ง หรือการขออนุญาตด้วย

นามสกุลที่ใช้มาตั้งแต่แรกเกิด สามารถเปลี่ยนมาใช้นามสกุลที่บิดาหรือมารดาใช้อยู่ล่าสุดได้ โดยการแจ้งต่อกรมสรรพากร จะเปลี่ยนก็หนักก็ได้ ถ้าอายุยังไม่เต็ม ๑๘ ปี แต่เมื่อเต็ม ๑๘ ปี แล้ว สามารถเปลี่ยนได้เพียงคนเดียว โดยการแจ้งต่อกรมสรรพากร แต่ถ้าต้องการเปลี่ยนต่อไปอีก ก็สามารถทำได้ แต่จะต้องยื่นขออนุญาตต่อกรมทะเบียนและสิทธิบัตร

๒.๒ นามสกุล (efternamn)

เด็กแรกเกิดจะได้รับนามสกุลด้วยวิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ก. ใช้นามสกุลที่บิดามารดาใช้ร่วมกันอยู่ เมื่อตอนเด็กเกิด
- ข. เมื่อตอนเด็กเกิด ถ้าบิดามารดาใช้ต่างนามสกุล และมีบุตรร่วมกันมาก่อนแล้วที่อยู่ในความปกครองร่วมกัน ให้เด็กที่เกิดใหม่ใช้นามสกุลเดียวกับเด็กที่เกิดมาก่อน

ค. ถ้าบิดามารดาใช้ต่างนามสกุล และไม่ได้มีบุตรที่ให้อำนาจร่วมกัน ที่อยู่ในอำนาจปกครองของปกครองของทั้งสองคน ให้เด็กที่เกิดใหม่นั้นใช้นามสกุลที่บิดามารดาได้แจ้งต่อกรมสรรพากรภายใน ๓ เดือน ถ้าไม่ได้มีการแจ้งไว้ หรือยังไม่ได้มีการกำหนดเรื่องการเป็นบิดาเด็กภายใน ๓ เดือน นับจากเด็กเกิด ให้เด็กใช้นามสกุลของมารดา

เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี สามารถใช้นามสกุลของผู้ปกครองในครอบครัวที่เทศบาลจ้างให้ดูแลเด็ก (*familjehemsföräldrar*) ได้ ถ้าได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองดังกล่าว และจากศาล การเปลี่ยนนามสกุลลักษณะนี้ ผู้มีอำนาจปกครองจะเป็นผู้แจ้งต่อกรมสรรพากรและต่อมาภายหลัง เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว ก็สามารถขอเปลี่ยนกลับมาใช้นามสกุลเดิมของตนได้ โดยการแจ้งต่อกรมสรรพากร

ถ้าต้องการเปลี่ยนนามสกุลของเด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี อันเป็นนามสกุลที่บิดาหรือมารดาฝ่ายที่ไม่มีอำนาจปกครองให้อยู่ ไปใช้นามสกุลอื่น จะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากบิดา หรือมารดาดังกล่าว และถ้าบิดา หรือมารดาผู้นั้นไม่อนุญาต ก็จะใช้คำสั่งอนุญาตจากศาลแทน โดยศาลจะยึดหลักว่า ถ้าการเปลี่ยนนามสกุลนั้นจะเป็นผลดีต่อเด็ก

หลังการสมรส คู่สมรสสามารถใช้นามสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพียงนามสกุลเดียวร่วมกันได้ ถ้าฝ่ายที่ให้อยู่อนุญาต และถ้าเป็นนามสกุลที่ไม่ได้มาจากการสมรสครั้งก่อน หรือจะใช้นามสกุลล่าสุดของทั้งสองฝ่ายพร้อมกันก็ได้ การเลือกนามสกุลหลังสมรสนี้ทำได้โดยการแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำพิธีสมรส หรือแจ้งต่อกรมสรรพากร

ผู้ที่ใช้นามสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งเนื่องจากการสมรส สามารถกลับมาใช้นามสกุลเดิม (ก่อนสมรส) ของตนได้ ในขณะที่ยังสมรสอยู่ หรือหลังจากการสมรสได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยแจ้งต่อกรมสรรพากร แต่ถ้าต้องการกลับมาใช้นามสกุลที่ให้อยู่ในตอนสมรสครั้งก่อน จะต้องขออนุญาตจากกรมทะเบียนและสิทธิบัตร และต้องได้รับความเห็นชอบจากสามีเดิมด้วย

การเปลี่ยนตัวสะกดของนามสกุล ให้ถือว่าเป็นการเปลี่ยนนามสกุล ดังนั้นจึงต้องยื่นขออนุญาตต่อกรมทะเบียนและสิทธิบัตร

ผู้ต้องการเปลี่ยนไปใช้นามสกุลที่ตั้งขึ้นใหม่ สามารถยื่นขออนุญาตได้ต่อกรมทะเบียนและสิทธิบัตร รูปลักษณะ การออกเสียง การสะกด จะต้องเป็นไปอย่างเหมาะสมต่อการเป็นนามสกุลที่ใช้กันอยู่ในประเทศสวีเดน สำหรับผู้ที่ใช้นามสกุลต่างชาติ จะ

ยอมรับให้เป็นนามสกุลในสวีเดนได้ ถ้านามสกุลใหม่นี้ยังไม่มีผู้อื่นใช้อยู่ หรือคล้ายนามสกุลของผู้อื่นมากเกินไป

๒.๓ ชื่อกลาง (mellannamn)

ชื่อกลาง เป็นชื่อที่ใช้เพื่อเน้นถึงความเกี่ยวข้องที่มีอยู่กับบิดาหรือมารดา หรือสามีที่ใช้ชื่อนี้เป็นนามสกุล หรืออาจจะเป็นนามสกุลเดิมของตน

ชื่อกลางนี้ อนุญาตให้มีได้ครั้งละหนึ่งชื่อเท่านั้น ชื่อกลางนี้เป็นชื่อเฉพาะตัว จะไม่ตกทอดต่อไปยังบุตร หรือสามีคนต่อไป ชื่อกลางควรที่จะอยู่หน้า และติดกับนามสกุล

ถ้าสามีภรรยาใช้คนละนามสกุล แต่ละฝ่ายก็สามารถใช้นามสกุลของอีกฝ่ายหนึ่งมาเป็นชื่อกลางของตนได้ ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งอนุญาต และถ้าไม่ใช้นามสกุลที่ได้มาจากการสมรสครั้งก่อน

เด็กที่ใช้นามสกุลของบิดา หรือมารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด สามารถใช้นามสกุลของบิดา หรือมารดาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นชื่อกลางได้

๒.๔ บุตรบุญธรรม (ชื่อกลาง และนามสกุล)

บุตรบุญธรรม โดยปกติ จะใช้นามสกุลของบิดามารดาบุญธรรม แต่ถ้าต้องการเด็กสามารถใช้นามสกุลเดิมของตนต่อไปได้ แต่จะต้องมีมติจากศาล และเด็กจะใช้นามสกุลของบิดามารดาบุญธรรมเป็นชื่อกลาง หรือจะใช้นามสกุลเดิมของตนเป็นชื่อกลางก็ได้

บุตรบุญธรรมที่ใช้นามสกุลของบิดามารดาบุญธรรม เนื่องมาจากการรับเป็นบุตรบุญธรรม สามารถยื่นขออนุญาตกลับมาใช้นามสกุลเดิมของตนได้ ต่อกรมทะเบียนและสิทธิบัตร

๓. เอกสารแสดงตน

เอกสารแสดงตนที่มีใช้อยู่ในประเทศสวีเดน มีอยู่ ๓ ประเภทคือ หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัว

โดยหลักการ การเดินทางไปยังประเทศของกลุ่มนอร์ดิก และกลุ่มประเทศสมาชิกความร่วมมือเชงเกน ผู้ที่มีสัญชาติสวีเดนไม่จำเป็นต้องใช้หนังสือเดินทาง แต่จะต้องมีเอกสารแสดงตนที่มีการระบุสัญชาติ อันได้แก่บัตรประจำตัวประชาชน หรือหนังสือเดินทาง การเดินทางไปยังประเทศนอกเหนือจากที่ระบุไว้ข้างบนนี้ จะต้องใช้หนังสือเดินทาง

บุคคลที่มีสัญชาติสวีเดนเท่านั้น ที่จะได้รับหนังสือเดินทางสวีเดน และบัตรประจำตัวประชาชนสวีเดน

๓.๑ หนังสือเดินทาง (Pass)

แต่ทุกคนจะมีหนังสือเดินทางของตนเอง เด็กไม่สามารถใช้หนังสือเดินทางเล่มเดียวกับบิดาหรือมารดาได้ และสามารถยื่นขอได้ที่สถานitärvag ถ้าอยู่ในประเทศ (ยื่นขอที่สถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลสวีเดน ถ้าอยู่ในต่างประเทศ) โดยจะต้องไปแสดงตนด้วยตัวเอง หนังสือเดินทางมีอายุครั้งละ ๕ ปี ค่าธรรมเนียม ๔๐๐ โครนาสวีเดน

เอกสารที่ใช้ในการยื่นขอ

๑. หลักฐานแสดงตน ถ้าเป็นหนังสือเดินทางจะต้องหมดอายุอย่างน้อยไม่เกิน ๓ เดือน บัตรประจำตัวประชาชนที่ยังไม่หมดอายุ ใบอนุญาตขับขีที่ยังไม่หมดอายุบัตรประจำตัวที่ยังไม่หมดอายุ ที่ออกให้โดยนายจ้าง หรือธนาคาร หรือหนังสือยืนยันจาก บิดามารดา ผู้มีอำนาจปกครอง สามี/ภรรยา ผู้อยู่กินร่วมกันฉันสามีภรรยา หรือพี่น้อง ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว โดยผู้ออกหนังสือยืนยันจะต้องมาปรากฏตัวด้วย
๒. ถ้าเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี จะต้องนำหนังสือยินยอมที่มีพยานลงนามรับรองแล้วของผู้มีอำนาจปกครอง ที่ไม่สามารถมาด้วยได้มาแสดงแบบฟอร์มหนังสือยืนยันนี้ขอได้ที่สถานitärvag หรือ เว็บไซต์ www.polisen.se

ผู้ที่จำเป็นต้องใช้หนังสือเดินทางอย่างรีบด่วน สามารถยื่นขอหนังสือเดินทางแบบชั่วคราว (*provisoriskt pass*) ได้ที่สถานitärvag หนังสือเดินทางประเภทนี้มีอายุการใช้งานสูงสุด ๗ เดือน ค่าธรรมเนียม ๙๘๐ โครนาสวีเดน ตรวจสอบว่าสถานitärvag แห่งไหนบ้างที่สามารถออกหนังสือเดินทางชั่วคราวได้ที่เว็บไซต์ www.polisen.se หรือโทรศัพท์หมายเลข ๑๑๔ ๑๔

ถ้าหนังสือเดินทางหาย จะต้องแจ้งความต่อตำรวจเพื่อทำการยกเลิกหนังสือเดินทางที่หาย และใช้สำเนาใบแจ้งความนี้เป็นหลักฐานในการขอหนังสือเดินทางฉบับใหม่ด้วย

๓.๑.๑ หนังสือเดินทางสำหรับคนต่างด้าว (*främlingspass*)

คือหนังสือเดินทางที่กรมตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้ออกให้กับผู้ที่ไม่มีสัญชาติสวีเดนภายใต้เงื่อนไขบางประการ

๓.๑.๒ เอกสารการเดินทาง (*resedokument*)

คือเอกสารที่ใช้เพื่อการเดินทางออกนอกประเทศสวีเดน ที่กรมตรวจคนเข้าเมืองออกให้กับผู้ที่ลี้ภัยอยู่ในประเทศสวีเดน

๓.๒ บัตรประจำตัวประชาชน (*nationellt identitetskort*)

นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ค.ศ.๒๐๐๕ เป็นต้นมา หน่วยราชการที่ออกหนังสือเดินทาง (ตำรวจ สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลสวีเดน) สามารถออกบัตรประชาชนให้กับผู้มีสัญชาติสวีเดนที่ยื่นขอ ค่าธรรมเนียม ๔๐๐ โครนาสวีเดน อายุการใช้งาน ๕ ปี เพื่อใช้แทนหนังสือเดินทาง เมื่อเดินทางไปยังประเทศกลุ่มนอร์ดิก และประเทศสมาชิกความร่วมมือเชงเกน

ไม่มีการกำหนดให้ผู้มีสัญชาติสวีเดนทุกคนจะต้องมีบัตรประจำตัวประชาชน แต่การติดต่อหน่วยราชการ หรือธนาคาร ที่จำเป็นต้องมีการแสดงตัว ผู้ติดต่อจะต้องมีเอกสารแสดงตนมายืนยัน อันได้แก่ หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัว (ที่ออกให้โดยหน่วยงานต่าง ๆ) รวมทั้งใบอนุญาตขับขี่ยานยนต์

๓.๓ บัตรประจำตัว (*identitetskort*)

มีหลายหน่วยงานที่จะออกบัตรประจำตัวให้ได้ ได้แก่ นายจ้างที่ตนทำงานอยู่ และธนาคารต่างๆ ส่วนกรมสรรพากร จะออกให้สำหรับผู้ยื่นขอที่มีอายุเต็ม ๑๓ ปีขึ้นไปที่จะทะเบียนราษฎรอยู่ในประเทศสวีเดน

แหล่งข้อมูล

ที่มาของข้อมูลอ้างอิง

คู่มือกฎหมายชาวบ้าน พิมพ์ครั้งที่ ๒๓	Samhällsguiden 23:e upplagan
ประมวลกฎหมายบิดามารดา	Föräldrabalken (1949:381)
ประมวลกฎหมายประกันสังคม	Socialförsäkringsbalken (2010:110)
กฎหมายการบริการสังคม	Socialtjänstlagen (2001:453)
พระราชบัญญัติเรื่องการฝังศพ	Begravningsförordningen
กฎหมายโรงเรียน	Skollagen (1985:1100)
กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม	Lag om allmän försäkring (1962:381)
กฎหมายว่าด้วยการประกันผู้ว่างงาน	Lag om arbetslöshetsförsäkring
กฎหมายยานยนต์	Fordonslag (2002:574)
กฎหมายใบขับขี่	Körkortslag (1998:488)
กฎหมายเกี่ยวกับทะเบียนยานยนต์	Lag om vägtrafikregister (2001:558)
กฎหมายว่าด้วยการขนส่งสินค้าอันตราย (2006:263)	Lag om transport av farligt gods
กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการว่าจ้าง	Lag om anställningsskydd -LAS
กฎหมายว่าด้วยการว่าจ้างลูกจ้างของรัฐ	Lag om offentlig anställning -LOA
กฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	Medbestämmandelagen - MBL
กฎหมายว่าด้วยเวลาทำงาน	Arbetsbalken
กฎหมายว่าด้วยการหยุดพักร้อน	Semesterlagen
กฎหมายการเช่า	Hyreslagen
ประมวลกฎหมายที่ดิน	Jordabalken
กฎหมายว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย	Rättshjälpslagen
กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการว่าจ้าง	Lag (1982:80) om anställningsskydd
พระราชบัญญัติการสนับสนุนกิจกรรม	Förordning (1996:1100) om aktivitetsstöd
กฎหมายเรื่องการดูแลผู้ต้องโทษในเรือนจำ	Lagen om kriminalvård på anstalt (1974:203)
กฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม	Mervärdesskattelag (1994:200)
กฎหมายว่าด้วยการแจ้งเสียภาษี และข้อมูลภาษี	Lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter (2001:1227)
พ.ร.บ.(๒๐๐๕ ๖๖๑) บัตรประจำตัวประชาชน	Förordningen (2005:661) om nationellt identitets- kort

เว็บไซต์แนะนำ

กรมสรรพากร	www.skatteverket.se
กรมโรงเรียน	www.skolverket.se
สำนักงานกลางเพื่อเงินสนับสนุนการศึกษา	www.csn.se
คณะกรรมการการเช่า	www.hyresnamnden.se
กรมที่อยู่อาศัย	www.boverket.se
คณะกรรมการสังคม	www.socialstyrelsen.se
หน่วยราชการบำนาญ	www.pensionsmyndigheten.se www.pensionsystemet.se
สำนักงานยึดทรัพย์ และบังคับคดี	www.kronofogden.se
กรมนายจ้าง	www.arbetsgivarverket.se
ศูนย์สุขภาพมารดา	www.vardguiden.se
กองทุนประกันสังคม	www.forsakringskassan.se
สหพันธ์การศึกษา	www.studieförbunden.se
หน่วยงานดูแลอุดมศึกษาสายอาชีพ	www.yhmyndigheten.se
กรมอุดมศึกษา	www.hsv.se และ www.studera.nu
คณะกรรมการขนส่ง	www.transportstyrelsen.se หรือ www.korkortsporten.se

